

על התורה חתום נחמן

בזה יורה יום ליה מלך עולם
 שנתה ליה נתיב בן עשרה חסדוהו אלה יתברך בנסא לבריה עמל
 וכל עמלו מנצחא לבריה עלמ יעלמ משיח דלינא יעלמ מעשה
 הן וכן דחוריתא היא דכתיב ואת כבודכם חזנו לאנשים וכן
 יוחנן מעש ל עמנן בן יחוי משע מעו תקיני חכמים צדוקיה
 כען עדין סוף הש מיל מדעשה אכל לעשויה לו אמ ליה
 לעל בר וכן לעשויה אמ ל עמל ידיו הינו עשויה ויהי
 עשויט אעוהא אית לה וזוהו מנכסיה יד דכרד וכן מעסלה
 יהינן לה כ חז בן עשרה מנכסיה כדתיב ב אונס בן המנות
 האתיין חסלת עשירי כסוים אכלו ליעדיך הני נאווה ונשר
 בנותיהן אחד חז בן צונקוים עמל כלם אמלם ונשר
 נועלת שער נכסוים עשיתהכמה עשירה נחורוהו נחורוהו
 צוניה דחורוהו חולקות צוניה כלם חורוהו נחורוהו נחורוהו
 הני קלני אם נשי חוים לנשא כחתי חורוהו נחורוהו נחורוהו
 ואנו כחתי כב וקט מול היכא ללא אמיד לה קלני חורוהו
 חנה אי עין יפה אי עין יפה יהיב לה כו הני לנשי חורוהו
 ל יהודי אונסר אם השיח הכתי הראשונה יתק לעשויה חורוהו
 לראשונה נאמ ליה רעא לך חסילא מעמד חרב חורוהו
 לה יהא ישה כל כו הני חסלתא ימערון משעו אמ חורוהו
 שמען צאט לנימרח ללך דוקח השיח חרב חורוהו
 חנה מעשה וברנן ל אחד מעשם עשי חורוהו
 דיהלך לאונסר לה אעוהא כתי אומדנה אונסר חורוהו
 וקא מנכסיה פעהיא נשרה אכל עגרה כתי לעשויה חורוהו
 ליה לה עשרה נכסו עמי ליה ויא מחוי חורוהו
 עישור וכסו עשיל אית לה עמי עיסוי חורוהו
 עי עמל עשיל וכן עשיל עמל חורוהו
 אושרה עשיל עמל חורוהו

לך יונו מענה מילתך כמחיר בה שפיר דמי דלמו דר גדל ינו
 דר מן שמשען לקיים את המענה ענ ששענתי ויק ימנה לשנ
 ו ומונני כיון דמטרתנע עליה מהר טוט מויעה טוט ששענתי לשנה
 ימנה משש ודווי נשעיק שפיר דמי והיכל דמנה או אישחוב
 ששענת וקח מיחרט בה וקח נע איתשאל עליה זנו לן מיהו
 דרכנ ותיחרט בה או אינו אדענא דהט נהי לן נהי נהי נהי
 וכו שריליה חכס לימא ליה שרו לך מחול לך וזי זנו שער
 לך מונענל לך לז אינו כלום דאול ל יוחן חכס נענענע נע
 נענע נענע נענע נענע חכס ולו כלום הין מני טענא ויהי
 כח בעל מיעד ויון חכס מיעד חכס מתור ויון טענא מתור ומנ לן
 דיוח ליה התורא לטעיה ולשנעיה אינו דביהודא אינו טענא ויהי
 קרנ לן יחל דכח הא יחל מותל אצל יחריס יוחנן ל

ג ד ס ז ר י ק

מהו לאשרי טרדה יחד טענה
 אינוט נשד אי נוי טענטי אינוט
 קרוב טון דעריך חכס קוה ליה כי דילא ודילא טענטי דא דכ
 וישכ מענה לששט אתהעם ויעמוד העם על מענה דין בקר
 ערבי והיכל נני דלא נענענע בה בימנעא דלא נענענע
 כלילא דכח והיה טום מחולו את כנע ויחד ויהי לז
 דיע ממנוט בשלש ויענך יענך תר אי היה מחול ל
 דן ואם יחודי הי מיל הדואו והלעות אמל וילעב
 דאום זר אפי עשרה ון הדוננות פסולן לדיע חכס
 נשעיק דקתע מונחין ואלות השלטה נח בדיע ק
 וקדו רתי לז יומסן אצת על כנס מה לדיע
 לחכרס נשס ולא נענענע נמיהט לז או דילע
 עילוי טרדיה וקח מיחרט עילוי נשענע לז
 דאול ל יוחן חכס מיעד לז לא נענענע
 למה ליה לטור מענע דלעון חכס מרשו

וצריך לשארוך או דלברת. לאלו מדימיקם קולך וקולו עד שמעו לך
 וכן אמרו דהנהו אנטנתן ציזמנה בדיט געה רבינו ארד ודבראן צר
 כר שרי דתו ושילבה לבר בר דר אשי אונת לתו דפז שרי אונת לך
 רב אחא בר רב לבבית מאי דעתיך את אמנש מלוח הדיווא בר
 כדנתח בעוש כתי היא כמנשטל כתי דמלח הכי הוא כדנתח
 והלכו שמואל לישאלא שותאשל פה אצל נצלה פה קולך ויחט
 על שמואל למלך ושישאלא מאו בריתך דקא אונת כדנתח דמנשטל
 דתו היא כדנתח דתו ואלו פרוש הוי כמנשטל מלך וכותח
 שרי קותח

דקע גי הענה
וישראל יעקב
 שאלת למיד להון
 למינס גיה אונאפה
לרבת יש

והילך דמינס גיה או שנתה זנות עעבא היא ולא תעסי כתי
 קידושקיאו מנייה געה או משתחכיה שפחה לא דרביה געא
 מינה גיה מעל דתו ויחרי כן תנאסיה ונעשה נהיה
 לחאה מכלל דמיעקרא לת בה הויה שפחה דתו שר
 פה עם תחמוד עם הוומה לחמוד ויכח דמיעקרא ויחרי געה
 דיה שרין לה דניה הוא גי דנאפה הו עבד כדתן כלב
 שאין לה לא עמי עמי ולא על אחס קיוואוס חול כנתק
 עיה זה זה וולר שמתה ונכרית שמתה מעל דתו האנה
 וילדה תהיה לחדעה נכרית מעל דתו כתי תהין לתיא שר
 נאס כל הילך דקרוין ביה כי תהין לא קרוין צה וילדו ל
 גי עבד קרוין בת יש ונכרה לא תחיי צה קיוואוס ולו צורח
 גמח מינהו עבד דתו יצו לכס פה עם החמוד עם הדומה
 לחמוד גי דתו ל חעטה בעלת בעל יש לה ונכרה לחוסן
 ולת נכרה איהם ונש יש אוחתקע הויות לחדו כל היכח
 דקע ליה בכסף ובאעור קט נוי בפתח וכל הילך ליה קע
 בכסף ובאעור ליה קע נוי בביאה ויח דמנשה מינה

ד
 בקרא
 דיה

ויטה לז שריון ליה צדקה יהיה לאו חמור למשחוחים לכתב
 אבותם יהיה יתעצו זה קיומי הא שון דלבי דיהיה לא קריקין
 ביה ב תהיון לא קריקין ויללו ל רעס: בת יע דילדה מעי לא היו
 וי וילאולדא מעשר לז היו עשר... דרס צדק עי ושבר לז היו
 מהו לא דעודיה לז סדל עי עשר... ושבר עשר לא
 היו אכל ממזר היו אז וילע ממזר נסע לז היו מלאו עשע כון דלא
 שדיק ליה צדקה לז מהיט כלל חס נעמנכ לזאן צמניה כון לז
 איניל או מישתתד חויל ליה לז היו ממזר... אשת איש טעמשה
 מניי אז מעשר וילדא דז מעי מן אמר כמזר מיהדס ילעין
 ליה מאצרת אז דבת לא יקח איש את אשת אביו וסמנד ליה
 לא ילא ממזר מה אשת אז אין תופעין דה קידושין והולד
 ממזר אף כל לז תפשי בה קידושי אהל בלד ^{בב} תפשי בה קידוש
 לאשתו עצי וגי דלא תפשי בה קידושי כלל אז ימני קום ימוס
 ליה קום זרעה בתיה איה אכל עי ושבר כון דלא אזי
 זרעה שריה לא היו ממזר תע... יאמ דבינא אהל ד
 נאח צדיוני בר אהין לכתבין... והוה שפדל צמניה
 ואדער מאצת איש נפסל ואמ דכ איש לזידי אמר דבניא
 לזו ל יוסף בר אהין הוה אהל יוסי בר זבדא וזכרין צמניה
 בין מאצת איש דכ אכערה לבני בר דחן וזי קמעה צמניה
 טאקא דכס ואתן יאמ מר כל משומקט סאד נעשר
 יהואל מנדט אחיק קריקין ביה אמר טב ביה
 לדינא איקנע אמר מר ליתרין ודרט קו
 דיק מאצת איש קוור דעל ויהו
 זכריה ודכיה...

(Faint handwritten text, possibly bleed-through or a second column, partially obscured by a white paper strip.)

(Faint blue ink markings and text at the bottom of the page, possibly a signature or date.)

היטל דתצעה לזוטא ולא קא סתעלג ואזית ליה נטסו מי איתר
 ליה דתצעה לזוטא או דילג טון לאיכא נטסו לזוטא לז מי יומ
 מיט מוטעל אג ליה לזוטא טון לאיכא נטסו לאיטלומי מן נטסו
 לז נטוחר ערמא או דילג מיט אומ ליה ערמא קאי דעבדי ערמא
 לזי מוטעל טפסו אכל טי איתנון לעבסיה עכסוהי דבר דבר
 איש איתנון מערמא ביה וערמא דנטסו דנטסוהי עיטמא מערמא
 מערמא דילג תיש דעה בר דב חנה אמר ר' יוחנן לא טע אלא
 שאין עכסו לעוה אכל יש עכסו לז יפרע מן הערמא ומי יומ
 לה לערמא דילג רבן שמעון בן גמליל ורבן זבדן דמקדש
 אומ במוקד קבל ערמא דנטסוהי עיטא והילן לאומ ליה
 נמי מיט שארעה אטול טי קבל דמי היכ דמי ערמא היכ דמי
 קבל אומ רב הווא הלוחו ואע ערמא הלוחו אע פירע הלוחו ואע
 היכ הלוחו ואע טון טל לען ערמא קי סמך עפון
 כן לי ואע קבל קאי ואע פירע קאי ואע חייב קאי לען לען
 טון טל לען קלעב קאי סמך קפון יעש ערמא
 אחת זה יוסף בן שמעון ר' יושע ארין
 לאמר להן לרביה יש נטעל

כגון עכורא ומעילא ומעילא דמי צדילא איתנון ומחן איתנון
 הכי לא הוויא ליה מחילא לעלם כיתנון ערמי פירע ומעילא
 צדיבית ומקטיו איפוד ומקטיו טעדים ערמא חסר איתנון
 נטעל יו נאון יעקב אס אשכח לביה דלמשעילא וכו'
 לאמר מיט יעבור החודש ונשפדקא טעדיג לז טי מערמא
 דוולא דנקא מיטעב ליה לזוטא לאומ טעמא זין מוטעל
 קמעות יתד משעות ולש על המוטעל יתד מוטעל ומעילא
 א יאמר יתד משעות הכי מילי הילא קאי זין ומעילא
 אכל יתכין ליה מן פירי דנטעליה וקא ערמא ערמא
 לעמיה ומחן ליה חסילא צדיבית דאע ד' יעשה אור

אצור וכאן לזכות בעיניהם לא ליהנות מן מצי אצור כי חזק אצור
 ואצורתי כי לדגלת לא מתעב עליה ומאשר בהדי טוב עלמא
 דתעב בזמן שהעבור שריו צאשר א אצור יחד אצור וקישא
 ושום עבך נעצ ואם עצה כן שט מלכוכי שכת המלנן קושו
 מעתון ידיהם על דאשו ואומדין טי פלנז זה ששריא מן הקצבר
 א יתקנ בצחמנה הקצבר יאנו רע יתנה אמו רב בר המעשה
 עינמו צאשר רעבון כוזל ממיתה משונה אן ציעצ ערך ממוס
 ובמלחמה מווי חרד לזי ערך ממוס ערך מדעצ מצעצ
 ליה לא צאשר שמרעש ענמו צאשר רעבון טעל ממיתה
 משונה ואנו ל נמעטן צן לקיש אצור לזרס לצאמש מיתה
 צאשר רעבון ענ ולוסק יול שט צעס צורס תבול אצור
 הרעש מכלל צאשר רעבון לצאמש ולפזן לעט צעס צרי
 יתנה חסוכ צעס משמשין מנותקין צאשר רעבון

צרס יצריך צמן דאכל צאכללו מהו למיעצר יושע
 שרי קנפשיה עז עקיימתן לצעס או ^{שאר} ^{שאר} ^{שאר}
 ון דומע וחרב צאיל חי דכדילתא אינן כען עינולא חמלא
 דאצור יחד כוין עלמו נעוצן קא זבן ומן נפשיה הוא דומדין
 דאצור יחד תעב או חלול כוין עשע בצבור אינן קא זכר
 צעל דאצור צאשרים רעון למית צעצ תדעל עשאר שרי
 דאצור לא יתעצורי תדעל עילולא חמלא נמשחל דחי נשא
 כען וילת נע כי דחויין אינשי עלילא עקל ממזן אנה לשון
 דורה כצאצורס תע דתעל אין עעדין פירות צאצור יע
 צרס שייך צהס חי נשא כען ינות נאנוס
 למית איל יתון יתלים וחלולין מעת ומונת לזרס לזר
 דומ יל וילא יתום ערב נאציעל ונאציעל ומוסל ונאציעל
 צרס עלל ויוען ונעקן ונאצור לניורי פרי כן ערלא
 דורה צילא צלוקין אן השוע ארל משלל מוסיא

בצרות איש קצ וחזק לא יאמר מעט שמכונס לחיר
 בעשרים טיחת נאמשק הלוקחין השוק למכור לך נאמן
 נאמן בעבוק ולא נאמן שלא בשע דעבוק לא שאל דברים שיה
 דקח חיי נפש ולא טאל נאמר חירו אמר ליה למיעשר אב
 נאמר שרי מן נפשו דיתירין לה ללא נפול בצרות שרי
 לה לעבדו עי דקאים לצוט ואיש שרי חיי נפש ונאט בצרות
 אמר לה לעשר למיעשר אפי נאמר שרי דלאו חיי נפש ין
 אינון דכל המקצל שדה מחברו מקנס נהגו לקצור
דקח יעקב נאויג דיוול שכיב מרש

מתנה ופיה מותנו מתנה ואפי
 דביא דיהיב מתנה לך קניא לה דנטאט עי דמשיק ודמרה
 עי דמחויק חו נאטרה או נמי דמלמין שכיב מרש לא יעלה
 דמט לך מיקטל לאיך זרתי חנך דכ משין לצותת שכיב מרש
 מן המטה עי דמרהם את נחלמו לבתו לממלא יישב
 העבדה יחירת עי דמרה דמיעשר מיקטל חו
 זו מתנה שכיב מרש ד המנהג מותנו קיימת
 נב נאמן מתנת שכיב מרש מרש מרשך נמי נאמן עי דמרה
 יעט עליו דאי מערך פה מי מעוכר ודמרה מרש
 לא משקק ולא מיתעבד חו דקא צע הועט דמרה
 והילך למעטען למלה עכסיה ועמד מוחלי חו
 כשה לאי כל לגימר דמותך ציה קין יהיב חו
 נאמן שכיב מרש שכיב כל נכסיו אפי
 חו דו בידוע עליו היה קניין לין מחמיר מיתר
 מוכסיה דאי קאים ממך ענה אם יעמד חו
 הילך דמיר דקין אימ מתנתו מוחלי עי דמרה
 קטין חולא חו מעדין כון דיעבד ונרש
 ואם ק את לאינדרו דמנהג דמיהג קין

משקוד חסדו ונכסו דקח ממנו ארשתיה ונתיית דחסי ליה
 רבין דילמא מן דליל דעשה אצל הלל כון עמקתהם ולא
 קח ומקוד אדילתו נכסיה בערת בי יד קח יהוב ללא עמיק
 ארשתיה מיתה ועוד קנן תנן עליו ממל מתנת עבד
 מרע עמקת אביכה קנן ואע"פ שפני מרע

מתנת מיתה לן שב קנן לזס עמי חול אינומי חלק לן נבדון
 אם עמד חול אונס נקנו מידו ידו נמי עמיד קרקע כל נהול
 דקנע ויוקא קרקע או דילמא אפי מטלטלי כל נהול דקנע
 כל נהול נומע או דילמא כדו פנתו תנן עליו רלז אמר רב

נחמן דאע"פ ע"כ נבדון כל נהול דקנע
 ובניו מצינן סמך פניו ונבדון הוי שני למטלטלי כל
 מתנתו אשה מדיקנע עו ניימנן כל נבדון אמר קרקע
 לזו דנקח כל נהול דנקח ולא כ"י פנתו ע"כ נבדון

דקנן המתע כל נבדון נש"ד קרקע כל נהול מתע רב
 נש"ד כל נש"ד קרקע כל נהול אין קנע קנע ע"כ
 ידן המתע נבדון נבדון ידן חזין ש"ד קרקע כל נהול
 ידן בן דקנע ידן רב יהודה אמר רב המתע כל נבדון

למהו כל נש"ד לא אפנתו רב בש יתן המתע כל נבדון
 לנש"ד נש"ד לנש"ד קרקע כל נהול איבדה מתנתו מדרס
 ידן מתנתו ידן ידן מתנתו כל נבדון ונבדון מטלטלי
 נש"ד ידן מתנתו אשה דרע שכיב מרע סאתי כל נבדון
 נש"ד קרקע כל נהול מתנתו קיימא
 וידן יקב שאלתה דמחזיבן דביתע
 ולעיקר דביה אמר רב יהודה

וישאל
 וישאל
 וישאל
 וישאל
 וישאל
 וישאל
 וישאל
 וישאל

כע"פ רב רב העיר אקורב בשאיית מלכה ה"כ
 ידן מתנתו מתנתו אונס מטלטלי ה"כ דרע
 נש"ד ידן מתנתו ידן אונס ידן לברור מטלטלי

ד עקיה מרמ אומנין אחד שמועה קיוצה ואחד שמועה דחוקה
 נהגת שבעה ושלשים אינו רבה כל בר חנה יומי יוחנן כל
 מקום שאת מיני יחיד מקיל וכיום מתמדין הנהגה כדכח מהוצן
 חוק מנוקדעם של עקיה יחיד מקיל ורבים נחמדין הלבד
 כל עקיה יחיד נעמם הלבד ככרי השקיל באצל ואפי' לשמועה
 יאביו ואמו על כל המנינים שלם שולל לאחד שצעה ומאחד לשמו
 שלשים על יצו ועל אמו שולל לאחד שלשים ואינו מלחד
 לשלם והצעה שוללת לאחד מרע כבודה על כל המנינים כולם
 ככרי לית' האמה לאחד שלשים על אביו ועל אמו לאחד שלם
 עשר חלש על כל המנינים כלם מסתמך לאחד שלשים עם על
 אביו ועל אמו גדול מדע עי' שיועבו בו חבוביו על כל המנינים
 כלם קורבן עמו על אביו ועל אמו עי' שיועבו את אביו על כל
 המנינים כלם אפי' לומר שארה חלוקין אינו קורבן אף העליון
 על אביו ועל אמו עי' שיועבו את אביו קורבן את כולם ואינו קורבן
 אביו כדכח אחד אינו ואחד אביו כן שמשון כן אע"פ אמו
 הנהגתו נחמדין לאחוריה וחבורת וקורבן
 כל המנינים רעה מבדיל קמ"שמה של רעה
 ועל אמו מבדיל ר' יהודה אומר כל קריעה שאינו
 של אביו לא קריעה של אמו שכן ויחוקקו
 שם שמשון ויקרעם אפי' יודע שצ"ע
 דאין שאם לשלם על כל המנינים קורבן
 לאביו ועל אמו קורבן מבדיל רבי' קמ"שמה
 אפי' רעה לא הכל
 שלם היל' מתמדין ע
 אפי' יחיד מתייב ל
 יום מתיים נשאר ין

שלח צבא והתחיל על אדם בעל המטה והתחיל על אדם
 בעל מותקן לו על כל שנתה על בבוד שישה ימי לזו אדם
 כשר הוא מי קאי היום בשעת יצאת נעמה חיוב לקרוע למה זה
 דומה לשטר תורה שנשדף שחיוב לקרוע נתפס מקלישן לזין
 מנחם עגומת נכס וכל קרע שאינו נאשע חמס יזון יקדע
 ולא קרעין שאין מתחילין הקורע על אכזר ועל אמו ועל רבו
 שלמדו חסרה ועל שאין ועל אב בבת דין ועל שמעשה הרשע
 ועל ברכת השם ועל שטר תורה שנשדף ועל עשי יחידה ועל
 יהושע קורע על מקדש ומקסיף על ידועים אביו ומנו ורבו
 שלמדו חסמה מנחם דבת ואל שש בדה והוא מעשן אביו אב
 זה אביו ואמו רכב יש ופשוט זה רבו שלמדו חסמה מנחם
 מנאננס כדמחזקם רב יוסף רב רבי דאצלמון ליע בצלתייה
 מרתבין ופדשין ולא מתחילין לעולם מונח דבת יחזק בצדו
 ויקרעם לצעם וכדמחזקם מלמד שקרועין ושליח נאשע
 לעולם אלהו חי הוא כון דבת לזו לחהו ער לבבי קרועים
 מת ימי נשיא ואב צית דין ושמועשת הרעום מנחם דין
 חזי בצדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר יזמו וישפז ויכרז
 יצומו ער העיר על שאול ועל יהונתן בנו ועל עמי יצומו
 יע ש נפל בדת שאול זה שאין יהונתן זה אב בבת דין על
 עם יי אן שמועות הרעות ואומא ער לזויה ביה עליו
 הפסיק הענין ברכת השם משין דבת יבא ליקום אשר על
 הבית ושפתי האשר וילוח בן אסף המוכד א חזקיהו קחול
 צדום אד ויעדו לו את דברי רב עזר ועל עמי יהו
 א אשר הדויה עמי וקורה בדת אומר עמי קרוע
 ילך דבת ויבאו אנשים משם ומשי יהו
 חי זקן וקמיש צלים ומהקורעים
 עתה יבא לצדק ויבא לצדק

צדדינו אולם בנת מקדשינו ונתפארתנו אשר תלך זרים אבות היה
 לשוריתתאז וקודם קודם על מקדש ומסוף על ירושלים ידענה יחד
 הנאמנו ואחד הוודה קודם כיון שהנשע להנשע קודם למקדש סמך
 עצמו ועל ירושלים כמעט עמק לא קשיח סוף דמעט צמקע בלישע
 סוף דמעט צמקע סמך... צדס צדיר באה לנ יאעשה צדס
 ואמר תר שלשם אינן כ
 אבולת שלמו שלשם והנה אחר שלשם צדס מעקלס אולס כן
 ונקיטן שבעה או לילעל צדס הצדס אולסן ולשקיסל אל יוס אחד
 אי נמי חמיה ליה שמועה לשארם נשבת יוס ושלשם הוד ואובולס
 שצבת ליה ולשמיטיו שבת דמעט למיהג אבולת נשקן ליה שלשם
 שבעה יתב או לילעל יוס אחד יתב מו אמייין כיון דעברנא
 דאמענתוך שלשם הנה אעב דהאחל נשקן שלשם שבעה יתב
 או לילעל מעדי דהוה דהיה דצבת לנ שמועה צדס שלשם ויתב
 סקית שבעה ושלמו ליה שלשם דמעט שבעה אול שלשם יוס דילעל
 דקס הוד רחיל אבולת עבה בתוך שלשם קות שמועה קדובד
 יאעב דשואם דחוקה צדס שקן שמועה אולסן אכל הולס כיון
 דעברנא שבעה לא קן מילס אבולס הנה כעמן לול שמועה לא לחוד
 שלשם אולסן דהגת אל יוס יחד תנע דאמר יוס כר אקין צדס
 לנ יאמושה קדובד צדס שלמועדי הכול ששית דחוקה נעשה
 כנ צדס שמועה אולסן הכול נאיעה דהגת אל יוס אחד ויתב
 דן דמן קדובד קמיה לנ יחסן שמועה שמועה קדובד כצבת למיהג
 שר שמועה דחוקה שבעה כמעט שלש שמועה אל למעיל שבעה אולסן
 צדס אל יוס אחד אולסן אולסן אולסן אולסן אולסן אולסן אולסן
 דן ליה תלעלן יומין דחוקה צדס מעיל
 מעילק ודילעל ליה לאמר מעילק
 אולסן אולסן אולסן אולסן אולסן אולסן

ומתבט כסותו במים אמר רב חסדא בתער חבל לך כגמטעושים במים
 אצל לך בתרבי ולא בחול וכן הילכת **ויחי יעקב** שאילת
 דמחוייבין רבש יע למיטאקל ולמיטרה
 יאו מתן יאמס ליה לחבריה מובעת לך האוי מעיה לך בעש לעקדר
 נאנע לאי בעש למיהדר מצ הדר דלויכרין בשעיה הוא לאמל ליה
 איש היעל ממתבע ליה למיהדר בדיבוריה חבל מיבע ליה ליה
 למקס בהימנותיה ואי מקס בהימנותיה שיה אימגר הדין קל
 שט שמוי ארץ לשבת עמדי מלמד שושה ויואב בישוה על
 מעשה ולא מע בעל לאמל ליה מוכיחין לך אם איש נמר בלביה לטע
 ליה אינע דלך אימק בשעיה ליה מיבע ליה למיהדר צה דכ הולך
 תמים ופועל צדק וי כהא דכ ספדא הוא ליה ההוא חמדא לטע
 איהו ההוא גבלא דעיה מעשה תה קי קדי קדיה שמוע אמל ליה
 מבעת ליה עילי באוי פלג ליה אהדר ליה סבר ליה עמא להחזק
 עזר ליה ואמל יהצת ליה עילי באוי פלג ער אסיק סן כז אחרת
 ל באוק קמלחה ער בלב לבנה לך והאו טופיאם למשק
 מעך ואי אמל ליה נחדר ביה מיתקדי מחוסר אמנה ויהי איהו
 זוי והדר צה קאסיק גאי סולח לאונל דתן אפס ליה שדי עוב
 מאנשי דור המבול ומלשאי דור העגלה ומלשאי סיס ועבדות
 נמנעוים טמיבען סס הוא ישרע מעני נאוינו עומד בדין דו
 ומעל דדיבורא ליה קט דתן נכסס שיט סן אחרית קין סס
 נאטר נבחוה נאחין להס אחריות אין נחן אה ימנה נכסס
 מעל אונ חזקיה אמל קלל שדות נכסס יקנו ונחונ כספי ית
 והנר עדים אימל אינע דיהיב נסמל לך קט ער דכתיב טעדי
 מי ככב שעות פאער יקנו נכסס יקנו ליה נכסס הוא לקו
 שלמה הוא נאטר מעל דו נכסס הוא יומי
 עמל הוא אה נכסס יאקין את סני ה
 נכסס נחן בחזקה מעל דתן

אשר תשאם במה תפלתם בטיבה תהיה ר' יעקב וירמיהו
את היריב וישתם בה כמה רשעים בעצמה ושאלוהם
אחריות אין נקטן לא תשיבה מנח דבר וט תמסו ממש
לעמיתך או קנה מה עמיתך דבר הנקנה מהו לך והנמית
בכחך אבל שבת מרוב דברי עכתי מרוב כבודו וסמך ר' יון
דמו וקנו וכו' קט הוה דמיס אצלם עמי חוזר ופ' הדר הוא
דסתבחו לבולו ופסיה אצל ש"י לזמנ' הדר דתקן ש"ב
מרע שמתקן כל נכסיו לזכרים וש"י קרקע דל שיהו מתעבד
קיימם ודאו מתבונן לחז' נהדר כתיבון לאחריהם בתבול קט קמל
לא קט שיהו לאימיה דל אומ' בר חלו בתבול שנתעבדו העסק
לרע בר חלו ולתורתו סתבונה ברע עקן לו בר חלו א"ל רמי
בר חלו קמיה דרע שעות אוקמינהו בדיה א"ל ר' עקיבא קמיה
דבר טומן אוקמינהו בדיה א"ל ר' ששת קמיה דרע רבאן אמ
שה סגן נעשו שבר מר הכ אמר ליה דהוה הדרה ביה אמר
א' חתונה אנה ליה הכ אומ' שמוס' כל שעות עמד חוזר חוזר נמיתו
א' ש"י א' ש"י מרע דסתבנהו לבולו נכסיה ליה והוה
כנס מעשהו לאחריהו ש"י מענה מן טליו שפסיד
הוה דלסוף מהו דהדר הדר ונתי' דלס' הדר לא הדר ונכסיה
התקשה נהדר קט ליה קמיה תע' דתמ' חוס' לזמון
א' ש"י קנה לאשון לא קנה מהו ליה שעות
חזרה במתעבד הוה חזרה צ"ל ליה במתעבד הוה
מדיקתה סתב' מקיטתן לאשון זכבן ליה לאשון
הוה א' חתונה נעשהו צ'
לא ש"י לא א' חתונה נעשו
ויבנהו וס' דלסוף לאשון
א' חזרה נהו כמי יעשהו
א' חתונה נעשהו

שיש קנה ראשון לתורה דהא הדר ביה לאו או חמרת בשמלת חזרת
 במקצת הניח חזרה בזולה שיש נסג לת לקט דהא לא שיר והלכות
 חזרה במקצת הוית חזרה בזולה רשית משכחת לה בין שמעתי בין צא
 בשעבר סיפה לא משכחת לה לא בשעבר

זה אע טעון בשער ערוב כיוצא מה

סליק ספר בראשית ספרואלה שמות

שאלתו דמחוייבין דבית ישראל לחומי חד חבירה ולאחויי חד חבירה
 דעתו וחי אחוך ענד ועדך קנט שמייח לקיומט שממא מינע לחטוב
 טבת דאסוד סקיה ממשלן לקיומי שמנה מינע ולא מיבעיא ודאי
 לא אית ספק היט דע חד דופא אמר עריך לאחור עשה שצדא
 וחד דופא אמר לא עריך דענדן מעש מה ספק עשונת דחה אתהטעמ
 דבת ושעמדם אית חוקות יזאר יעשה חונת דאדם וחי בנס וד
 בנס ולא שימרת בנס והיטח דאמ דופא עריך אענן דהוא חזק לא
 עריטת דאילו למימד דהא קיס עשה עשמה לדופא שמעשן לחיבת
 למימד תנעלן חזק עקוט לה ודאי אמל הוא עריטת אמר דאילו
 כמה דופאין עממי לא עריך לה ישה שמעשן לה עריטת ביה דיה
 אשי לב יודע מרת עמא ודאי חד דופא אמר אריך ושעס אמר
 אין עריך דין דבריו שלאחד במקום שעס וכן שעס במקום יצא
 וכן ששעה במקום ארבעה וכו אשה שולח ששעה ית דאשתי
 עשה עשמה אענן דהא אמרה בריהא אע וכו דייסר מידקה ודאין
 נדאין עמי אמרו לא עריס אמרה דבין יולית דל ששעה ית
 חלמאשעס דהיא צרימלן לכו ברייתן דא ועברין לה מחיית
 ודאי להחייב ששעלן לה בששעה וכל ערוב דשעשן לחזק
 ושלמה יצנה ושעס יצנה
 לה עריטת אלא ית
 שיש מל

זה בלתי נסג
 חזרה

לך צדקה לך מחלוקת עלה שבתא מטעמיה ועל שלמים אע"פ לית
 צדקה לך לך מחלוקת עלה שבתא לך על ידי וי דאמך רב עליה
 שבת לרוב עלתו כרעיה חובה נשחך על ידי חרמאי מצד רב
 המנוחא דאם על רב סתם וכו' סתם אומ' לכו ונשחך לרוב סתם
 ויורד רמי דוור עבדין וכו' מצד קטלין ליה לכו סדיה עלן
 לשל ליה זיקא ולסתכן עומטן לה לשעיה כדי שיהיה הוור
 רבן שמתן כן עלה עשיריה עומגוס אותה כאל שולמסן
 עשת שומעית אותה כעבן או שמוסן צדס ירדך

מהו לחתוך את המצור בשבת צרכי
 וילי לכו תבט לך דוכי חושין לכו תבט דעמטין וילי
 אהרס ואתי לרי סתולן ט תבט לך דוכי וילי מלי אישך
 לכו תבטו ביה ולו אתי לרי סתולן או וילי חושין עלה אהרס
 ארעבה ואתי לרי אנתוהי מי עלה שלון בה ל יוס ורבן דתן

ויורד רמי דוור עבדין וכו' מצד קטלין ליה לכו סדיה עלן
 לשל ליה זיקא ולסתכן עומטן לה לשעיה כדי שיהיה הוור
 רבן שמתן כן עלה עשיריה עומגוס אותה כאל שולמסן
 עשת שומעית אותה כעבן או שמוסן צדס ירדך
 מהו לחתוך את המצור בשבת צרכי
 וילי לכו תבט לך דוכי חושין לכו תבט דעמטין וילי
 אהרס ואתי לרי סתולן ט תבט לך דוכי וילי מלי אישך
 לכו תבטו ביה ולו אתי לרי סתולן או וילי חושין עלה אהרס
 ארעבה ואתי לרי אנתוהי מי עלה שלון בה ל יוס ורבן דתן

מתעב שייעקב וכלמי שערך ליעול ואינו נוטל אינו נענה מן
העולם עד שיתן משלו לאחרים כל המעשה את שישו והייעב
אז עשו ודמך כח זה שוקו אינו נענה מן העולם עד שיבול
לדין כן וזמנה רבם כי ימי ענין לקמך לבנות ליה צדיקה
הואיל ואיכא תמאין צדיקין ליה צדיקין והרד ייבטן ליה
בדם צדיק הע מילי תלפן דקא עב למילי אחרים כדוק
ידלח או לנפיקו שרי הוא דמאנין ליה עד

דמשעבן ביה היטא דקא בעי לא דמאנין אי ממ לבמניה ולבוסע
ממאניהן ליה אילא וני אחרים כון דשכחי דמאנין איה לתר נמי
צדיק צדיקה אי יליגא הע לא צדיק צדיקה דמאנין הא קא ממחי
דקא מימי ממוט נמי משום חיי נשמה ולא משניהן ליה תע

דאז דב הויל צדיקין לממוט ואין צדיקין לבסות אישתיאילת
קא וני צעתי אומא סביל אי צעתי אומא קלא כתיב תי ייה סת
יסתו סתיהו לילתו ויהם סת ילא סתים לרע לבחך פריש

כתב דמאנין ותן לו אי צעתי אומא סביל הא קא ממחי דקא ישרם
אזל מוח לא ירשען אי כשן אילא כשן ותי יהיה איה בודקין לבסות
ואין צדיקין לממוט אי צעתי קלא וני צעתי סביל אי צעתי קלא
הואיל דני תלפן שרם שרם לילת יהיה ליה לטען דע צדא נעמיה

הואיל כי לשאר יתבד ויהם סת כי תבאה ערוס אי צעתי אומא
צדא הילת חיי נשמה הקס לאו חיי נשמה תעל כותשה דתי יהיה
אז יסות בודקין איתו פרנסות אן בודקין איתו יהיה
יהיה דליש קודם נצבת מצעס ונצבת מצעס

ואלה שמות

שאלה די
יש למיחזק ח
חכמה לא מושב ליה למיחזק לבן זכות ותעל חין
כית דנין איתו לבן מן העולם לבן זכות מ
ועבדמאנין איתו צדא ויהיה דמאנין

תורה

לאחר שלש שנים אמר לו וכן לי עשרה ואלך ואחרי כן את בני אדם
 לו אין לי מעשרת אדם לו תקח צדקה אמר לו אין לי צדקה תן לי
 הצדקה אין אין לי תבונה תן לי כרים ופסוקת אמר אין לי כרים
 ופסוקת השאל כלו לחוריו והלך לביתו כעשר שנים מה ששק
 אותו צעל הבוט המתין עד שיכל המעשר בחול שלמוש
 נטל משני יעשה חמורים אחד שליין ואחד שלפזן ואמר על
 מיט נעדים ומערת ברוי והלך לביתו לבנותו אדם הכח לפניו
 ואכל ושנה לשאר שאכל ושנה הוציא את המעשר ועטן לו חמ
 לו צע כשאלו לך אין לי מעשרת כמה חסדתי אמרת שמה
 נדמנו לו כרמים ושדות סוף וצוקש לקח בהן כשאימרת
 תן לי צדקה ואם אמרת אין לי כמה חסדה אמרת עמא מעשה
 הן בוד אחרים כשאימרת תן לי הצדקה ולא נתת לך צדקה
 חסד חסד אמרת שאם פירותי אין מעשתי כשאימרת
 תן לי צדקה וכרמים כמה חסדתי אמר שאלו הקדוש לך ידעו
 לשמים אמר לי השבדה כך היה אם לא שאלו שדעת לך
 המקום ידע חסדך לבן זכור אמר כיש לקיט כל החסד
 לקח בעש מולך מנצח דבת והן לא יאמינו צדקה וקח
 ושלך דחמט דבת ואמן חשב ובר חסדינון משה לא יעשה
 מעלה דבת ויאמר לו לו ער הדולח ידך בחיקך ונתת
 חסדך אחרית למיתן לו לא צדקת דגופה מיכן לא יעשה
 יעלם אמר דכל ואיתמול ל יוסה בר חסד מירק ויב
 יתיר ממדת שרעבט דלו חסד בת ויוצאה ונת
 ה בשלב ולא בת מחיקך ולא חסדית מחיקך
 ין דחשין לה כמלה ולת בה יריך לצדק
 דהכי אעכחן צדקה בעצמה דלת לה על
 לא ידוע אשה חסד כוח אבד ויאמר לו
 עת יאמר יתן ויבט מעונו מירק לחסד

תורה

תורה

צריך לשים ולו שר לא עדיך בצדכו שכן נאדם יתן יתן נאמן
 אשר שאלו מעש ומן דתויה לך במלטה ונתן ציה ציל מדי יא
 כמות זכ לנלה ממשל ונמרד ופי יהא חלף עם כע שמועדין יתן
 בצד ואין בו ומי מחשד אי לכו לאית ציה אפי מדינת והא ותיג
 ל האובן כן מצדוים אומר אין אדם נחמד בצד לא אם כן עשאו
 או עשה שיעו בו או ערכה אחרים מתעסקין בו למען לזקמת
 הת בקלת דלח פסוק נקלה דלח פסוק ועי סעה אמר דמבואמה
 ל אם יאומע מתן יומא ומלח והטמיע דלח לא אויבים יקומו ממני
 לכה אכל איסר אויבים יקומו ממני לכה לא חישוק לכה היטבת
 וישמעו עשה ויתן על שר מנצח שחשעוהו בנצח יוא והיל
 דנפק קלח יוא קיומא חישוק דתן יתח עצה עשר מקו יוא
 הר זו מקוונעמ אמר דכ שמוס בר יהודה אמר דכ חלח אמר כחול
 לת ששעש קול הצבה לא כבי נאימרו מל מדין שמוס דמלח
 ויתן מלחוב נהלו להם למדינת הים ודאי נפק קלח צור
 ישאויק דעה מקודשא משקלח או נמי אשנת סתן שנתרשד
 לת חישוק צרם צריך קלח דבמז אידומין משי מע
 הייט טעמא זמנן דמי ענדל
 ויתן לחשוק לש על ענה קלח צור אידומין אילא לשימש
 או חלח סתן דציוסל נטח סיעה אקלח שעלמא לת מפקין
 לת חשוק דחישוק קלח דבמז אידומין חישוק דכ חישוק
 לת חישוק והילכת לת חישוק אי נמי וילח קול
 שנתרשד לשיטה לזאמדין לת עשה לתת קלח דכרד עשוי
 הוא שנתרשד שנתרשד כהן אחר אם תימנ לומר לכחול
 שנתרשד וסם שנתרשד שנתרשד מן אידומין או מפקין לת אה
 מועיל לשם עכ עכו שנתרשד או חלח סתן דמחשוק למי
 לת לא מוחין הוא דמפקין לת אידומין מעל למעיה גרשו
 שלח דכ יוסף צדיק דכ עשוק מועיל שנתרשד חלח

ולא נענה לה

עליו כבוד וגו' לשמו' והרי היא תמותו ומצאנו מהו שלם ל
 תכלו והדבר עריך בייקה. ^{מתי} ערך ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} אילן ^{הי} מצוה
 קולן והוא מר' בסוה' מצוה קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 ונחיריש' אחריו ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 קרו לה למטה נחירה וט' קרו למטה נחירה ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 למ קרו לה נחירה ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 וקרו נמי לבתורה כנענה לילול' כן ונתן קחמרת ונתן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 והוא ר' אשי כל קולו עתה שאוה' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 הלא יקחו' משע' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 כון למשע' מפקת לה ומכאשון ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 למטה גרסה **ואר** ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 איתתל ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה

וקחמרת ונתן
 ונתן קחמרת
 ונתן קחמרת

מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 ונכס' איתתל מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 דאמ' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 מיוחסות ששצרה' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 משפחות צות יע' לכל יע' לאומר' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 מיוחסות שצנ' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 ונות' למשפחה ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 ונתן' דכל' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 לשכנ' בת ענינים איתו נחשון ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 ע' שאחות' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 דנמן' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 א' אשה שאונה ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה
 מ' עולם מהל' ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה ^{הי} קולן ^{הי} מצוה

וי
 וי

אמרי לה יאמר רב המנוח כל המצא אשה לבס ממון הריזו עליו
 והוצא לה הויזו לה כעם שאינן מרוצין שנ בני גדו כ כעם זכוס
 לבו שמצא האמר למון מרובה הן תדע מצוי משעשע אדם רב
 חזק בד ירחק חרש נבון והדע יועל ומנוח לבה ושגלוי חומר
 לקחו ולא חלקה הן חלקיהם ואמר דעה צד רב ארז אומר רב על
 נטלן אשה שאינה הונתו ליהו כופתו והקצה רוישע למון
 שיש ריחמא ענה למתעשר מענה קצה בדיה דנפשיה תשל
 ע הכ על חובן ליהו כותב והקצה חותם אוו לו לשחל ארז
 יעו ושנס את משעשעו וכל השכל מחול ואינו מצר מצעא
 לשעלם ואור נאום נמוח שכל ואו משעשע עקומא בחוקה זכ
 שרכומא וחילוי חו ואמר דאית בה פאולמל לא פאעטן על
 זמר ל יוחנן אין עיני פחות מעשים צרם צריך
 לו אבא דאמר עליו ציה בן גרועה בן
 א חומר הוא מהימן למיפשל אילוי חילוף עליו זה ל יהודה
 רבן ויהושע יביר טיטרו לאחרים מוכן אמר ל יהודה נאמן
 ים למתנה צע צביר וכסם שלומן אדם זה צע צביר כל ציון
 ד צע בן גרועה בן חלוצה וחכמים אומרים אינו נאמן הילפת
 אדם ל כ יהודה או כרצון תלוצמנע דנאמן לה ל אצל לר
 חן צד חילוי האומר עליו הצעם צביר נאמן הוא ול יוחנן אומר
 לו נאמן וקיוון כח מצוי קאמר אומר רבא הכ קאמר האומר עליו בן
 כעם צביר הוא נאמן ומחויק לך צאחילית כמן כל יהודה ול יוחנן
 לו אינו נאמן רבצון רבצון רבצון זונולא מעמיה דרב טיטו בר אל
 רבא ברב אל ויחמיהו כד נאמן ל אצל צד יוסף בר חמלון הו
 לו היסח דעלם זינעא ליהוה בדיה אכל אית ליה זילעא ליה
 יה יאמר בן כנו חייט נאמן למיפשל דהעאוש
 הן ובין חייט ובין רבן רבן חייט יהודה זי נאמן
 זי צעו לבין עינעו אינו זי מעשה צדוק כנס

קצת מה שכתב
 יוסף בר חמלון
 שכתבתי תלמידי
 כל המצא אשה
 לרבן יוחנן

קצת מה שכתב
 יוסף בר חמלון
 שכתבתי תלמידי
 כל המצא אשה
 לרבן יוחנן
 קצת מה שכתב
 יוסף בר חמלון
 שכתבתי תלמידי
 כל המצא אשה
 לרבן יוחנן

ולפי למיעור עשה להו דאמר ל יוחנן משום ד' שמעון בן יהוהצדק נמוך
 ונמרץ בעליות בית נחמה בלבו כל עבודתו שצדקה אס' אומר
 לו עבוד וא' תהיה יעבוד וא' יהיה חוץ מעני ובעלי עניות ושפלות
 ימסו ויש' לז' ויהיה ל' ישמעאל אומר מען נאס' אומר ל' לז' אים
 עבוד עני וא' יהיה יעבוד וא' יהיה שט' אשר יעשה אותם האדם
 וחי צדק' וחי בהם ולא שימות בהם יכל' אש' צדיקה שיה' תל' וכן
 ותלבו את עס' קדשו אינהו דאמר דב' לשעזר דתנא ר' לישר
 אומר אס' נאמר צדק נמשך למה נאמר צדק נאמר אס' נאמר
 צדק נאמר למה נאמר צדק נמשך לא יוכל' אים שפוט חבוט
 עליו ממונו לבד נאמר צדק נמשך ויש' לך אים שנומנו חבוט
 עליו מנוש' לבד נאמר צדק נאמר צדק נמשך ויש' עניות דתנא ר' אומר
 ט' לישר יקום איש' על רשעו ורשעו נמשך כן הדבר היה וכי מה
 לארע' לזכות עבדן אלא זה דא' לז' ונמצא למד מן קוש' שיה'
 מן צדק לזכות מה דאמר יהיה וא' יעבוד אף עובד ואורסה יהיה
 וא' יעבוד ונמצא מנב' דההוא דאית' לקשה דצדק אית' ליה מרי
 דהוא אומר אי קעלה ליה למשק' מעט ודאית' קטילתו לך
 אית' ליה לקטילת' ליההוא צדק ולישקט' מלי' חיות דדמך
 סומך טע' דהוא דהוא צדק סומך טע' ובעלי עניות
 כן קדק' עני' ליה יהיה ליה די קעלה אצל' הוא לז' מחייבא למימר
 נחשה לל' ל' אית' עזרונת' עצמיה דהו' אומר ל' משרה
 נחשה לקטילת' ואומ' צדקה מן אית' ויהא' דהו' אית' אונס' צדקה
 שאין קיימו' אונס' צדקה מן אית' ליה להחייב' ט' אית' דצדק
 אומר יוחנן צדק חמדין חוץ מעני ובעלי עניות ושפלות ומוס'
 היכו דמי' דר' יהיה קעלה לז' אים אית' נאמן עשו דאמר
 אית' ויתקטלו' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית'
 ל' אית' ע' ויתק' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית'
 ויתק' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית' ויתק' לז' אים אית'

קלם אילן בצדו וזונו נבלת הוא וזונו היסד דקא יזיק גויסה שרי
 צעידת עזיל וצעידת דקא צע לא צעידה יקרה להו לאו מצעידת
 לה צענו קלם שעה לה טעמא מלי דאזו שיה לה צערי פ
 למצעידה לא לה צענו דהוה שרי מצעידת יא ואו זלוית לרד
 פרי להוזהו יזופין צעידת דקא יזיק אי צענו צע לה הלוית ע
 שיצוא צע או ער שאמלא מלפיה שפיר צענו דתנן לא יתגר
 אדם להוצרו הלוית כור חנוס וזנו אהן סך להרן אצל אומר
 לו הלוית ער שיצוא צע או ער שאמלא מלפיה ואלל אפר
 וכך היה הלב אומר לה הלה אנה כפר לה צדיתה ער שיתפאה
 לה חנוס שמא יקירו חנוס ונמצאו צאות לרי ריבית ואנן
 דמלך הלב הילבית דמנא קמלא זרם צריך הכא
 דצעידת דקא יזיק אהו לה שרי ילה מי
 שישי יזופתן ללה מיצרי אילן מי אמריק כ חיות להוה
 כולה יזופתן הוא מחר דמזהוילא שעתן קמו לה שרי צעידת
 דמלכה אצל מיכל דלית לה שרי שישי יזופתן מלה לה שרי
 לא שיער מלי צאות לה או דילמא כון דאית שריה כל צדית
 וקריה חזי לצידישע תא מאנ אלא כר הולן יסל חנה
 למה עשה סאה סאתים למה סאתים ור יצחק דמחא דמ אית
 אין לו לא סאה למה עשה כמה כורים דמחא דמחא למה
 לו יצחק דמחא שעת יין זיק לו טעמא שעת דקא יזיק
 יצלו למה עשה כמה טעמא אי עמי הוי דלית לה ושעת
 צעוקא מלי צע זבון נפיע צעידת יזיק וזיק מלי חזיק
 כון דלמלה לית לה אזור או דילמא כון דלמחא כמחא כליה
 לה צענו תש דמחא רב שעת דמ דמחא הכי הוי צעידת
 מניח הונק צע צר רב נמוכפ למחא כמחא ומניח ומניח
 מכו אנו לה להו חיעי בהינו הלא חיעי צעידת יזיק צענו
 צענו חמ לה חזיקת יין טין קמח כ חזיקת יין דענו

למה יאמרו שמים צד מיה צד יהודה נשאלו כל שער לוי
 על שער נצטעק הדר ביה מתי אמן לוי על שער נצטעק אלמן
 דקא יהיב זיז לטעדי זצט זיבון ואזו מע אעט שאיין לה ויש
 לה יעל השש פסקין לא לאחזיה זוזי ונשאלו קא מוקים
 לבו אפרי והצטעק אס יאט מחד על שער נצטעק אפרי
 אא מאי לוי על שער נצטעק סיה צמיה דכט איזוהו עק
 איזמי המקל שיה מנצדו נחלה חצבי ימי מלימנע קודין
 זית צמע **בא אל מרעה** שאילתא אלוט סק דמ
 דמתילד **לה צדליא צעט**
 מחייב לחוקדוטיה קמי צמנא עבת קדעל כל צדור בזמן טעבת
 הנקדש קיים כ תס הוא חלש ודמ קדכ לצו מצח עבת
 אך צדור שור אז צדור עבת אז צדור ש ור ונשאו נדל לה
 לבהנס קצ צעט מעס הוא נחל לבהנס צמעט שנ וצטדס היה
 קי אדמי תס ואחר צעט מעס בזמן שאין צית המקדש קיים
 דעבט שיטל בו מעס נחל לבהנס ואסור למיטרי בה מומת
 ער צעט עת מעילת דכפ כל מעס לא יהיה בו אי למקרא
 יתא לקדש כ איות ציה מעול הוא לאתא אס כן לכתול כל
 אציה בו מעס לא תקדש לא מאי כל מעס לא יהיה בו לא פרי
 צמאיות אסוקי מעול כל מעס לא יהיה בו אין ל לא שולד
 יהיה בו מעס מעול אלא יקום תול כל מוס מאעב צמיתלי צה
 מעול לית פת ד צמית למיטחטוק ש צמיתוי לה חכס נאיו
 עבר ושאין לה מיתליה לה פחומיה לחזר מיתה לא תקדש
 לה דתבו מעוסט אנת וצמור ומלאה אנת מעוט ל יהודה מעול
 י מאור אנת הואיל ושאין צלא עבט פומחה אמת ונשאלו
 כל צה מעו צמית ק צמית צעט על לא פתג ואסור צמית
 צמעטן עבוק ס ס וקין רמין שצוק אנו וקין צצעק
 ונה מצי לא צמית נאנת וקמיל ללמה ור וצדור הלבי

יד וצדק
 יד יד יד סדור
 היכרותה סדור
 עינין וכל

בצבור דבר שליש הוא ועומם הבשלים להעיד ילידי לא לאו שמע
 מינה לשע לא חמי להו דצנן. או נמי דמיר לבחט לאו ע למג ד
 קשילו עלתיתון ענה בכוז עתנן הכהנס והלנים והעפוס הממוען
 בצבת הגרנות וצבת הרועס וצבת העצחים דין עתנן ל
 להם מתנות תרומה ומתנת עשרתן ואם שמו כן חלבו ועלתן
 הכת אומ שחוס צריית הלוי ודומ ואת קדשי בני יש לא חתלו
 ולא העותו מאי ודומר וכ תימקן לאו ומתה לפו תנן ואת קדשי
 צב יש לא חתלו מאי ודומר וכ תימקן לאו ומתה לפו ומשקלה
 נמי בע הנך יומי דדומר הבנן לאיטפל צעלים לפו דיתנן עי דינה
 יש חייבן לטעל צבהמה דקה שלשים יום וצוסה חמשים יום
 ל יוסה אומ שלשה חדשים ואם חמו ל כהן עתך הניקן הוה תנהו
 ל לא ישמעט מאי נעמקן אמר דר ששת מצב שבליה בבהן
 הממיע צבת הגרנות **צדס עריך** מהו לצדס לה
 כהן בכור לשע מי חייבין **לה** עילג ארתי
 לאוהלי וצוט לה יתב **אומ כי הוי ליה**
 צוכלא איתעשה ליה לחיול ומצין ל והוה לה כבהן הממיע
 אי לא חייבין תל שמוע ליתן מועדין אוחותין ובעל
 מעס חי ושחונן ומקדשין צו אית שחונא ואמ
 דב חסילא לפו שנו לא מכהן כבהן אבל מכהן לשע לפו מאי ע
 אמר דב הוה צרה דרב יהושע מפע שטאה כבהן הממיע
 בצבת הגרנות מר זוטרא אוקלע לבי דב חצי יתביל אומ
 אמר לה לכבול מר בכור הוה ופוסא מעל אמר לה הוה ל
 האי אמר לר מכהן ובעתה אמר לה והאמר דב חסילא לפו יש
 לא כהן כבהן אבל כהן לשע לא אמר לה לא צמי דל רל
 לפו קבולו ל אמר לה והא מוחיב

ומעשה

מאריך ימים בטובה שני עליהם יחזרו כל מחזיק
בדה שיה נשמאלם מוצע לה להיותם יחזרו שם
שמאל אמה אומר שמאל או אינו לא ימין תל אף
ידו יסדה שמנים וימנו ארץ וימנו נפחה שמנים
אזן רפה צד רב הולך חייב איום למשמע מפולח
צבט שעה ושעה קל וחומר מצד ומה יסך שאין
באל אומה אחת אמרה תורה והיה על מצו
תמיד שלא ימין דעתו ממנו תפולן שיש בין
המדרגות הדבה על אחת במה ובעד
תלם בשחוף משה שלד דבת והיה כך להיות ואחר
כך מצד של ימין בשחוף חולק חולק שלחנה ויה
יחיד רק חולק שלד בשלחן בשחוף משה משה
שלד דבת והיה כך להיות על ידך והדר יפוע
בין ענין לא בשחוף חולק חולק שלחן משה
אזן רפה צד המנוח אמרה לי והיו לבנות שם
שטר על אמן שטר שטר על אמן שטר שטר יהיה
שמים יתפ הכ עבוב לא מעבב הדל יתקדשה
שלד אינה מעבבת שלדאש ושלאש אצו מעבבת
שטר וכ מוחות להו מוצע לה לבבוי יחזרו
רב יהודה אמר שמואל כל המעות שם מצד
עלחן עטר לשחיות אמר דם צדקם שילה
אמר רב תלמי סח בין תפילה להשדה חזרה
והבדל מלא אריל סח אש לא סח נמי דעלה
עליו רב הולך ומשמנה כל יומן על

על התעלה שכל אומר צריך אשר קיישנו
 צמיחמו ויטו על מעות העולם ^{אציו}
 וכלה לאמר ירונה לזמח מוכר אחת סחמט
 שנים **זרם צריך** ^{הזלמית}
 היכל

הזלמית

לאת תכל מעשה וצריך ^{ולקט} נחל קח מחית להו
 מי צריך למהיר וציוט אילן מן אמרין כן ויליה
 יומא זמן חודש הוא כן וצריך לה מצערת
 לז צריך נחל נעמל לחל צריך לה מצערת
 צוט נאכט לז שש חיוול יד יילא עמי נעמיד
 אולפן וכל ציונת למחית להו קח עבוד מצעה ועחיו
 לבכוש עליו **חל נאמ** ^{השכל}

כל זמן שמתן ^{מבד}
 עלהן צדי כבו נחמס אומרון אינו מעלה
 אז נאדית **בלב**; איתמר יצוי אנו הילבתאלת
 ורצא אנו היטב כרצן אמ רב מדי ציוק צבת שמש
 חיוול לה לזל לזא שצד שאמנניה אל כל אומרת
 דמחית ציה מצריך אמר מר ונחל חיוול להולדען
 עב רב פל חתן כל אומרת צמחמן רצילו

מגלה רצן צב רב אש כל אומרת
 דעומצי מצירב משמשתה רצול בר רב
 חול ^{וק הלכה}

דמשה כל מעות עשה שחוק וציה
 שיש כסות וצניה שיש ושבים שחורין
 מק יתענה וקן התעלה וכלמחור

האערו
 (מיו)

פרש ויחי בשלח

על שם המדבר למן קדמת
ישראל למדבר סיני וישראל

יהיה מקומו מושבו מוכנה כגון תלמיד ועבד דאסקינה לך יבא יכרה
 וכן השמות לה יבשו ויבשו למדור יסור למדבר מצדה ולא אכרן שלמה
 מחולץ שר והיה ביום הששי והיבנו את יסור יבשו ויבשו מצדה ויחי
 חול מבין שבת וחול מבין שבת שבת ויחי שבת מבנה ליום טוב ולח
 יום טוב מבין שבת ויחי כל שבעה לשתיה מן קדמה צמח מצדו
 את הדברים לפני הנהמה ואת הנבילה לפני הכלבס ה' יהודה יומג יסלה
 היטה נלה מערב שבת קטורה לשב שמינה מן המעבן מן תואקמלו ה'
 שבעה היא דשבעהן וילת לה מקדמה ויחי ה' שבעה יומה כל הנה
 מן המעבן בויצרות וימקן מרובו משה ה' שבעה כל מה כינוי שבת
 לה שבעה מה הוא יום ה' את מקדמה לה שבעה ש' צדו ויבשו
 בלבו ובינה עמיתה בן בעורה בן צמח טובה יסריה למעשה
 ויסריה למעשה ה' קטנה אחי יסריה עמיתה באצת יחד אעלה
 ביום טוב יין מנעלמלן יחיה לו לבסות בה יונה הכל ולא למנוח בה
 כרע המנה אכל כוסן עליה כל בשביל שלש תשבי וספקה יסור נעשה
 בלף כולן יסור וי' יסור פרי דאסקינה היפא דמכניה אמנוה ל' טוב
 ולא יבשו בן השמות פלוגיה על יהודה ול שבעה על יסריה
 מקדמה נהו ויסריה ול שבעה לו מקדמה נהו ויסריה
 שבעה יסריה פלוגיה בה רב יחיא ורבעה ה' יסריה
 בבינה שבתו לבר ממנוק יח כחמת מיוס ומד
 מקדמה כחמת מיוס נמי הלכה כל שבעה
 ומלן היין ט' שחר פלוגיה בינה שבת ויחי
 למעשה ולא שבתו כל זה לכתו כחמת
 שיתותי והלכתו כולן למקל וקמ
 יחיא למכריה והלכתו כל ה' יסריה
 דאסקינה לשבתו ויחי יסריה
 יחון מקדמה וי' יסריה

חול מהר
דעלה
בשבת

י' יח
ב' יח

י' יח

קולא

כיון שאכלו במעשה ואכלו במעשרת יצחק היו יצחק והיה זה טורח
 והיונה להחליטם יונה ואו מוחו יחי במא עיניו וחי גימא נצחן אי נכח
 נצחן מנה חד צמאי וכו' לוי נפקה לבהרה מעשכנן לה חזיא לשלח
 כנחן דמגליה לבהדי חסויה בתוה דנפיק ומשחיתנן לה תחומה לבר מהתא
 תפוקתו ומגלו לך ועצורה למגלו דמשוייכן לה כו גופה דמגלו אמר יוח
 דאמ קריו ויהי צמות דהוא ע צדיחו מלי צדיחו אימנה ידיתו מגעו יתיה
 כותב ויריתו סוגרת משוגרם אז בעצירה דהא עייל מנייה ונפיק מגנה
 נקח קריו ליה ידיו ודלגלו מני צדיחו צדיקתו הוא קריו ומי יתקרי על
 שמעו דילה הוא מנחין לצר יוקרי ער לוי יוקרי ברם ידיו דת למעלה
 היכלו דטבת במגלו ה' ימריכן דהא ליה כבט מנייה ומשחיתנן תחומה ליה
 לבר מגמלו היכלו דיוח ונתיב ערובי במגלו מהו ליוטתו למה יתקרי
 לקמיה ילפיס ימנה מי משוייכן ליה כבט מנייה וקרי ליה לכוה מנה בלל
 מנייה לוי כע ימריכן טבת הוא יוקרי חיל דהוקריה כבט מנייה יצ
 נתן ערובו כון דהוא גופה במגמלו יתב בייך הוא דלשמיני צדיקתו
 ערובו הוא יוקרי לוי ביה משוס עשיר שלח יתו ויערב בדגלו חד קולס
 יוקרי ביה דבכן למיתן ליה ילפיס ימנה מרי קול לוי יוקרי דבכן למיתן
 ליה מעמל בלי מנייה או דילגלו לוי טעם כפגו בה ל שקובה ור כגן
 דנתן היה צער גיולה ונתן שמוצי צער קטנה ונתן יתן שמוצי צער
 גיולה מנהלך יתן טלה ומנייה ליה ילפיס ימנה ל שקובה יתן יתן
 ערובו לוי ילפיס ימנה הלכה כל עני יתן דמחמיר יתן
 תא טעם דלמל י שקב בר יוקרי אמר ל יחושע בן יתן יתן
 הממל צעיר וביהמות בט מברכותו יהו מנחתי ערובו
 דבן צדק יתן למו ל יתרה גיולה יתרה כו חסד יתן
 אכלו הלכה כל שקובה מנחתי יתן ליה ערובו
 קמחיתן הלכה כרבי הממל בערובו
 לו מין דיוח כדורתי ויתוב ולמי
 לקמיה ונתן ונס ומשכמה
 צדיקתו יתן ליה יתן

ל
בית
בית

י

מ
מ
בית

מ
מ
מ

ומנהלך כולה
 וכיון דאקיל
 בה דבכן
 יתן לוי

יתן דהא
 שקב

אלו ידעו ויחזקו מן המעורר ויבין דעת שבעה לפי שהיה להם יחוס
 למקום או יחזקו מן המעורר ויבין דעת שבעה לפי שהיה להם יחוס
 ודבן דתנן מי שישן בדרך ולא ידע מה שישן יטול מן המעורר
 דחו דברי ר' יוחנן בן נורי וחכמים אומרים אין טל של ידבב ומטות הלכה כל
 יוחנן בן נורי או כרבנן תא שמע דיוגלי שקבב יודי אמר והושבע לי
 הלכה כצברי המקיל בשעורב **עד אנה מאתם** דאי מאן דקא אזיל
 בחוריהו וקדיש טה יומא

למה טמא מעד דצורכיה קט שבעה אלו בגוה דעמא קט שבעה והוא לכה
 כבש מעור דתנן פנים אחת לזו כנסו למגלגל שאשיכה נעדרו לרוב נעמי
 מה זנו לבר דיוגרי לאס מעור שכבר היית מפתלך והיינו בתוך התחום
 עד שלפי חשיכה ותנן מי שאשיכה לו חוק לתחום יפ זמנה אחת לכה
 וכנס הוא בתוך התחום וברס יכריך את למגלגל או מגזן יהיה קאים בתוך
 התחום והוא כל ידע ונלא ידועתיה וישעיה **למקט** שבתא ה שעתו נט
 מעשתי ען ידבב ללא ידעוקה שבתא היכא דקטה **אם** תמי שבתא מעור
 בהר מעיד ול יהודה דתנן מי שישן בדרך ועגרי והרי הוא מעורק לכה
 הוייל ולא היתה טועט לכך לא יכנס דברי ר' מאיר ול יקנה אונג יכנס
 ימל ל יהודה מעשה בר טרעון שמו בדרך וחשבה לפרגור מעשיו
 נט צמי אמרו לו הרי העיר לפטר הכנס נכסנישך וירש כפתוס
 יכנסו ל עקיצה מעשם דאיה שמא בעשט עבך פריטין היה או

ויבין דעת שבעה לפי שהיה להם יחוס למקום או יחזקו מן המעורר ויבין דעת שבעה לפי שהיה להם יחוס
 ודבן דתנן מי שישן בדרך ולא ידע מה שישן יטול מן המעורר דחו דברי ר' יוחנן בן נורי
 וחכמים אומרים אין טל של ידבב ומטות הלכה כל יוחנן בן נורי או כרבנן תא שמע דיוגלי
 שקבב יודי אמר והושבע לי הלכה כצברי המקיל בשעורב עד אנה מאתם דאי מאן דקא אזיל
 בחוריהו וקדיש טה יומא

דע

דלמקט
 מעור
 בית
 דברי
 יכנס

דהוה מעורק לכה
 מעורק לכה
 מעורק לכה
 מעורק לכה
 מעורק לכה

למנוח למנוח ב צמח עש סג אשם אמר מעשר ומעשרתו שיהיו עשויות
בסוף אלמס יונת ומצותי ליה למנוח למנוח מן שרופ ויחך ילכך קר
ימנה ויחמך למנוח לך נסא דמנוח יחמך ליה במנוח מן מנוח והנה
ליה שרופ וכן שרי ליה למנוח ליה היר היר דיה ישרופו אלמס אמר
וי יחמנה לשרופיה לבר מעמנומה כון דמרתון מעשרתיה קרי מנוח
אמר הנה ליה בני שיאל חון לדמנוח יחמך ליה יכנן ויקן לו לא יחמך
דבע זמנות יחמנה בשוף אלמס אמר וקאים ביהו בהך בשוף דמנוח דכ
מנוח ליה כרי למנוח במעמחא מעשרתיה וברותיה נשיף מעמס אמר היבן
ליה ממנו ביה אמר והוא נשק ליה לבר מעמנוח ויקן לו לא יכנן יחמנוח
רב יודי אמר יהושע בן ליה היה מעיד ובלא וכלתה לו מערתו בזמני הער יקלו
לא חיי הער בסוף חמר נשיתלו הער כולה כחמנה זמנות ומעמחא מן
אלמס אמר והיך דקמנערב לבתו בע מעמחא ויחמך ליה זה לבר בע ער
לכל מי שילך לבית החורבן או לבית המנוחה כל מי שקיבל עלה מעמחא יחמך
מעמחי מעמחית יסור שיקן מעמחא מעמחא יקד ונע כנה הוה שרי
שיערו זמון שנת מעמחא לבר יחמך ויחמך מעמחא ליה ולא למנוח דברי
לי מריד ול יהנה זמנר מזונו לשבת ולא לאור ומה מה מעמחא ליה קל
לי יחמך בן ברנה זמנר ככר בעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
שנת ימות לבבר מעמחא ליה חייב לבבר מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
יחמך ליה יחמך מעמחא ליה לבר מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
שילך לבית החורבן או לבית המנוחה מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
ק' נע ק' מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
דכל כמחא דלמ מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
יחמך ליה יחמך מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
לעמך מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
יחמך ליה יחמך מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא
מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא מעמחא

בית
כנה שיער
חוק למנוח
דמנוח מעמחא

ה
ל
ב
י
מ
ל
ש

ב
ע
י
ח
ב
ל

עיריך לכתב בשם ה' וכו' וצו שיעור מצוי ומן עיריך לכותב עדותי תחומי
 למי חתן למי לרב קשה תלמי הייתי וימך רב יהודה אמר רב משעה שצברנו
 טבל הושעה שהלכה בזה המעשה ושרבה לה חמשה שלש מצעתה
 ובזו מצעה לעבד חייב ואם לה אמר לה שישמעאל כל כך זמה מחמת
 בערתי אמר רבא כל שטרך להקל בעירוב הקלאוי צעיא להו משלה הידי
 ושלש מצעותה ימי שלחמעותה ועל שלש זכותה לה אמר להו הוואו מצעותה

והטעם שהיא
 לה

עיריך מצעותה משה דל יוחנן משנה מוננה היתה ושלש מצעותה אמר רב
 אמר רב נחמן עד אגדה **א** ומשם שאילתו דאמר להו ליעור ולחשקו
 בנמא דשבת דמותא **ב** לרשיותא שכולה

לבי שיה

תוציו מצעא מצותיכם ביום השבת ותנו רבנן קרבע דשוותא לשבת
 רשות הרבים ודשות היחיד וכדמילת ומקום פטור אין הוא רשות היחיד

חריץ שעמק עשרה עשרים ומוחב ^{ארכוב} בשלש טפחים וכן חמץ שצצה
 עשרה ורחוב ^{ארכוב} שצצה ון היין רשות היחיד נעדרה ואי זו היא רשות הרבים

מכרביה ופולגיה גולה ונמצאות המפולגות לרשות הרבים ון היא
 רשות הרבים נעדרה אין מועילין ברשות הרבים ון רשות היחיד ון

ולפי נרשות היחיד זולרשות הרבים ון יום הויכא והכנס בשוגג חייב
 חטאת בנסיח עבוס ברת ונסקל אצל הים והבין עה והיא סגולה ותרמית

איכן לא ברשות הרבים ולא ברשות היחיד ויין נוסחין ונתתן בתוכה
 חמץ ונתתן פטור אצל יסוד ויין מועילין מתוכן לרשות הרבים ולא

רשות היחיד לטעם ויין מכנסין מתוכן לרשות היחיד ולא מרשות
 היחיד לתוכן הים הויכא והכנס פטור אצל יסוד חמץ ונתת שרבים

ובשתי שעות **א** שרוב מותדי לא שרוב זמון מאי טעמא שרוב
 הרוב בחרי דמיה לא שרובו הוה שרוב רשות וכמה שיעורא

יעורא חמץ רשות הרבים ויבנה שיעורו זמן שהן מרובין זמן שרוב
 רשות היחיד ויבנה שיעורו ויחמץ בתרי מאכל לחווי
 ק ^א אין שרובו שרוב מאי טעמא
 אמר רב הונא קמץ גובהית השרוב

וכי אמתן ליה יריבין למחנהו בבימו מן הווי איתר וי איתר שש מביי
יריבין למחנהו בחצר מן ההוי מבני ווי איתר לבי ביה בבת שער
אכס ירה ומשפת אלו ירה הו לז הווי ערתי וממן איתר התם לוי ער
למיון ערוב ולז הווי ערתי דתמן התמן ערובו בבת שער אכס ירה
ומשפת אית ערוב והדר שם יוכר יוסר עליו ווי איתר מני בורכ
שאין זו ארבע אמות על ארבע אמות יוכו ערוב דתתכא ביה שיהי
צו ארבע אמות ספור מן המחנה ומן המעקה ואינו מבי אמתא בנעם ווי
ואינו נחלא בבת ערי חומה ויין חזקין עבוי פשע עב הנלחמה ויין מש
בו ויין משמין בו ויין משמין בו איתר ערוב ויין שישין ימותו ערוב
בין שתי עירות ויין הימין השומעין חולקין בו ימני טעבא ולא חזון
לצדקה יין משמין בו ערוב אכל שימין מנעק בו ויטעבא כן בעיה
חירות נחמר לחצר ומגבת לבית אהיכא דיו שרתי לעול ולעשוק דרך
פתחים אכל לא שרי על פתחים וקץ בעי לשלומי דרך וצדא לז משמין
בערוב בדם יריד יות למילף אן היכא ערתי לא איתריו דרך חלון וקץ
ימלא עפר ולבסוף יתו בויס וסתמנה ליהודן חלקן זי נגע נפל וייתר
האי חלק מהו ללעול ולדך דרך גנות מני אמרינן הוייל וסותיה מקצת
שבת הויתה לכל העבת כולה זו דיבגא לז זמרינן מא שמעבא זמל
דבאי צע מיטה מרב הויל וצע מיטה מרב יהוצת היכא דערב דכך
הפתח ונסתם הפתח שער דרך חלק ונסתם חלק מהו וצדא הוייל
והויליה מקצת שבת הויתה לבב העבת כולה זו נמי שבת איתר
המעד ולא ערב ייתרד להו כולתו לבעול ולא שיקו מצייל לביסומ
ומצמיס למערי וזוי כלס דשצנע במערי שיי לביסומי בבולה
חציר נזיו טעבא חצר אע"ז דאיתר צמרי צמרי צמרי צמרי צמרי צמרי
דמזיו... פרו עריך ית לגילף... ומצמיס שיי לביסומי בבולה
קצמרינן דאמר לעול ולתעבן כן איתר שרי כן יתקו וצד
לגו ומגד לחצי ומגד לגו שפתי לגו צמרי צמרי צמרי צמרי צמרי צמרי
זוילבגא כיון ונגן אוירא בעמרי

היכא איתר
לעול ולתעב
דרך פתחים

א
ב
ג

וכן פירש לחודיה לוי וממנה שיעבור כמות אשה ודגלה ויבנה כחכמה
 ויזמ רב זרז אל רב עזוב רב שילן עדיכן כוונתו בן לאחד בן למאה
 והיכא דמערב ארבעה דיושב אחרינא עובד ליה ודע היינו קא מחזין
 ליה חזון עירוב דשמש מערב מילה שהרעש צד ער יות לעילך
 ערך לכותלו על ידי אחר או אינו עריך מי נמדין בון דלוי בעצמ
 מיטעחא לריטה ושיעורא לאמריס אן הס בזכות דיליה פתחן זכוי נמי
 לא בעשן או ילגמז כמז דלוי מנכ ליה לא משתרי בהדיה תח שמש
 יזמ רב נחמז בר חזיה זמז שמש שרוב הנשילן עדיך לכות יו
 נמי מר בעזוז הכי כ שרי לצורך יש נבל לצורך גוי אמר דכותב
 לכס לכס ולא לעייס: ברום עדיך ואת לעיכף בהמה חיה שלגוי ומטה
 שליש מהו לא נחמה עייס מו^ב כון עק צ טרח יד עמא דגוי אמר
 או דילגמז כון יד ישר לבית בלגא אמרינן פרי מדי קנה זכונה
 מפוכט דתש בהמה מסוכנת לא יאחזט אן כדי שואכל כות עילמז
 מצעוד יוס עשה מהו כון דיי פשר לפלוגה יסוד או ילגמז כל חדא
 וחדא חזיה לריטה ושפיר דמי נח שמש דאמז יב חסדא בהמה חיה
 שלגוי וחיה טלמז אסור ליתתה בשם טוב מצי כן עמא יד פשר לבגל
 למי עלגהי בהמה מי יד פשר לבנות בלגא ש חיה וזמלו אומט גוי
 ברום טוב אסור דצד בריה רבא לרב אמטא מד ודר ש מזמנן גוי צא
 ואין מזמנן גוי בצס טוב צרה טמא יצה בש בלי
 דישמע וזרו שאילמא דאילו כן תתא עק בש פליה
 דוכתא מחייבן לאומע ולברוכי כתיב הדי כתיב
 שלשה שארלו כמות חייבן לעמי מנח חכמי אלו רב אמי דאמז
 גמלו לו אה ווינוגזי שמש יהודי רב אבוי אונ קמח כ שמש
 הכו גילן לאהינן יזמ לב חטא בר רבא מנח לעמי און און
 קולו יומי מן המעבר שנ ובהמה ידיו ומוהו כן בעמ
 דחזן וברכא דעל פיריך ובהמה ידיו ומוהו כן בעמ
 והמגבי כתיב סר צרכא ובהמה ידיו ומוהו כן בעמ
 הדין שלשית בונה יימז

ח
 א
 ל
 י
 ו
 ה
 ל
 כ

חיה שלגוי
 על גוי נחמה
 על גוי מיל
 לא חסדא בלי
 עמא חיה
 על גוי חיה
 על גוי חיה
 לפה ברום יו
 רב עמק

וראשי חשישים חסא מאי רב חסא ^{אמר} על הארץ ועב פניו וזו יוחנן אמר
 על הארץ ועב השדות זכר רב עמרם ופא פלפלי העלם והוא להו מעתיק ליה
 רבנא מתוך בר כב יתחן זינשו אכלו לזמן מצרכן ^{אמר} רב חסא אמר על הארץ
 ועב השדות וזו יוחנן אמר על הארץ ועב השדות כרם ילי את כרמיתא או יתתא
 יתקבעו וזכר פרי בהדי מהו לשמוע ברכי בהדי מי זמרינן כון קרבע
 מצרכן כרבת הימונן או יילבט קרבעתא דפירי ליו קרבעתא דו תא שמע
 דאמר רבא בר רב חנה זמנא חזא הוה קאימנא קמניה דרב מו רב חסא וזיתו
 קמניה דבלבא דפירי ואכל כו פא משו ידיו ולא יהיבו לי משהו פריכו חו
 חל לזויה שמעמיה תלת שאל זין טעלן יזים לפריות ושמע מניה זין
 זימון לפריות ושמעמיה שעס שיערכו ממה לחרק אי נני בר פירי זין
 למיתק כו זכיל שיער כמה מתיב לברוכי בתיה ומתיב לשמוע כתיב
 או כתיב מו פלג פלג בה ל מאיר וי יהול דתנן עז כמה ממונן ל מאיר
 זורע עז כתיב ו יהול זורע עז כתיב ואמרין מניו טעמיה דל מאיר ואכל
 זו אכלה ושבעת זו שתייה יאכל לא ככזית למימר דהיכא דאכל כזית בעי
 שבעה וי יהול סד ואכלת ושבעה יז זו היך אכילה שיש בה שבעה זו
 שבעה והילכתא ל מאיר וי יהולת הלכה כו יהוה זו יילבטא מפת בר
 טעמיה דל מאיר זיא דקא מירמי לה לבן אכילתו שבעתה תש דאמר רב
 חוה בר אבא אב דאית ל יוחנן שאכל כזית מלח וברך עליו תחלה
 וסוף ויזעור נמי חוה רב חוננו בר יקנה משמיה דרבא הילכתא שמה
 כוס שלי אכל קריבת אחת מעטרף והויעל רביס יזי חובתן אינו מו
 עז שאוכל כזית דגן אמר כל מאיר כתיב לך ^{עתיק} דושמע יתן
 שאילתא ומתיבין בית ישראל למנני דיוען
 דקו טעמו כישרא שן ויבחר משה אנשי חיל מבני ישראל ויבחר בני
 למענב בניו עז שש שען דרב חסיה ורבא כו רב חסיה ורבא כו
 ויבני יטא מי נפרא ועז לזוכתא אמרי דסת ושמר רבס עז אשה כו
 דבקר עז הערפ תנא להו ד חסיה כו מ פ איכס משה ישל
 כין כל היום תורתו הו ימתי למרה וימתי למרה כו כו כו כו כו
 זמתי לזמתי כאלו נעשה שמה

בעיני דברי הכל בעמידה חזק ליה האו עשה והוא עשה שאת דתורה ציון
 וקדוש וגבול קפולין כן לשלוחו וכן למען דעו: ברם צריך זה למעלה
 היותו יודע עלה קדוש או שחול בן למא דותו בן לעיניו מע מיני חדר בנה אילן
 קיבוץ עקט מניעו לו וישע לך דאין אחר קשין כלום כה תרבה ה' לו דלא קטו
 מעשה מתי מן פלב פלנו מה ל מאיר ויהיב דתנן ח' לו עומק על אבא שמק על
 אבוק נאמטן על שפשה יושע פד יל מאיר אומ יסול לחזר ע וחכמי האומין
 אינו יסול לחזר בו וחכמים אומלין הילבינו קל מאיר או כדבן אס הניג לומר
 היבטנו כדבן מן פלב פלנו מה דבן במחול לך חו באוק לך יס וניע לומר
 באוק לך לעב נגד דין מחלקתו לחזר נגד דין תח שמים דשלה ליה דבנחמ
 עי דב חסדא לרב כחמנ בר יעקב למינו דבנו כעב נגד דין מחלקת אילית
 נגד דין מחלקת והילכתו כדברי מישלם ליה לחזר נגד דין מחלקת והלכנו
 כדברי חכמי דבאשי מתב הכי בזמן לן מחלקת זו במחול לך ולבתא כדע
 מן שלה בלחן לך מחלקת והלכתו כדברי חכמים ידע לך יש אדם
 לעב הספר מנחך למנחה דישמעך יתרו שילתך דאמר לך לעב
 ישראל למי פלה לשום מדי בעצמא ולמוציא אר

לקח דכתיב לך יהוה לך אים ארים וכתל לח תשמחנה להם ומהו דבן יושד
 בשמים לרבות חמה ובעה וכוונם וחלות ממעל לרבות מלמד השרת
 נאשר כדאך לרבות בענות ימים ונהרות אפיקים ונזיות וישר צמי ס
 לרבות דגן ושריעם ורמשים מתחת לרבות שלשול קטן ודאי בשאר וד
 לחסיה דאין דירכז דאפלותו הוא אשיר דאמך לבסס דתנוה ליה
 להם להם להם זי אמה משמחה לבשר וים יש כמחך יכול
 חללו לח העבדים ואמר לזכורי שמו עשו דבן נשם אים ימים לחיות
 ותעז ושם אלהים אחרים לא תזכרו שלש יאמך חסיה
 עב זי חלית או אשאר לך אצל עבד זיה חלית
 שלח ידו לענה ונקיים לאמה ונגים לחיים עושה
 לאמה חסיע ליה לאבות ושמום דיה חסיה
 הגו שמו יחייבו לו שיער דתנוה ליה

אהל חנה
 השתחווה

לא ישמע על שרן וכן בהושע אומר נשם אלהים לא תכירי ולפי השבוע שא
 לקרי לה בנתינתו ידלה דתעורר ל' שר אומר מען לעקר ע' שמך שגור
 אחריה ש' ואחריהם את שמוס אה' לו ל' שר' ו' נה' לו כ'ב' נזמר א'ב' ת'א'מ'ו
 ומה תלמודו לומר ומה ב'ה'ם א'ת' ש'מ'ס' א'ה' ל' ש'ל'א' ל'ב'נ'ו'ת' ל'ה' ש'ם' י'כ'ו'ל' ל'ש'ח'
 ל'ש'ח' מ'ל' ד'ע'ל'א' י'כ'ו'ל' ל'א'ר'ח' ו'ל'א' ל'ב'נ'י' ת'כ' ש'ק'ן' ת'ש'ק'ע'ו' כ'א' ו'ה' ע'י'
 ה'י'ק'ו'ר'י'ן' מ'י'ת' ב'ו'ת' ע'י'א' ק'ו'ר'ו'ן' א'ו'י'ו' ב'ו'ת' כ'י'א' ע'פ' מ'ל'ך' ק'ו'ד'ו'ן' צ'ו'ת'ו' ע'ט'
 כ'ל'ב'ע'י'ן' כ'ל' ק'ו'ד'ו'ן' א'ו'ת'ו' ע'י'ן' ק'ו'ן' צ'ר'ס' צ'י'ך' א'ת' ל'ע'ל'י'ן' מ'ה'ל'ל'ט'
 כ'ע'ן' מ'י' א'ה' כ'י'ן' א'מ'ר' ש'נ'ש'א' ע'ל' צ'ו'ת'א'

חמדי אה' ר'ב ירמיה ר'ב אנה מרבע כרות און מקב'ל'ק'ע' ש'כ'י'ה' כ'ב'
 ל'י'ע'ס' כ'ת' ח'נ'ו'ס' כ'ת' ש'ק'ר'ס' כ'ת' מ'ש'ע'י' ל'ש'ן' ה'ר'ב' כ'ת' ל' ע'י'ס' כ'כ'ב'מ'ט'ך'
 י'ד'ו' מ'ת' ל'ו'י'ע'ס' כ'ת' ח'נ'ע'י'ס' ד'ל'ת' ע'ל'א' ל'פ'ע'ן' ח'נ'ך' י'ב'ו'ח' ס'ת' ש'א'ר'י'ס' ד'ל'ת'
 ע'ו'ב'ר' ש'ק'ר'י'ס' ל'א' י'כ'ו'ן' ל'ב'ג' ע'ט' כ'ת' מ'ש'ע'י' ל'ג' ה'ר'ב' ד'ל'ת' ע'ל'א' ח'פ'ן'
 ר'ש'ע' א'ה'ר'א' ו'ל'א' י'ג'ו'ד' כ'ע'נ'ו'ך' ר'ע'ל' ה'י'ל'ב'ק'ו' א'מ'ר' מ'י' ד'ו'י'ל'מ'א' מ'ש'ו'ס' ב'ו'ת'
 ד'ע'ן' ע'פ'ר' ד'א'ר'י' ת'ח' ש'א'ע'ן' צ'ו'ת' ר'ב' כ'ח'מ'ן' ל'ל' צ'ו'ת'א' ח'ס'ר'א' כ'ד'מ'ל'י'ן'

ד'ע'ל'ק' כ'י'א' ד'ל'ת' כ'ר'ע'כ'ל' ה'ר'ס' כ'ב'ו' ו'כ'ת' ק'ר'ס'ו' כ'ר'ע'ו' י'ח'ד'ו'י' א'ל' ל' י'ש'א' א'מ'ר'
 מ'ה'ב'א' ל'ע'ב'ל'ה' ב'ו'ת' ח'מ'ן' ו'ג'ו'ו' ש'כ'ן' ש'ו'מ'י'ן' א'ל' ת'ק'ד'ו' כ'ב'ו'א' א'ל' כ'צ'ו'ר'ו' ו'מ'ר'
 ר'ב' ה'ו'ט'ו' ב'ד' מ'ט'ח' ו'ש'ו'ת'י' ר'ב' א'י'ק'א' ש'ר'ו' ל'ה' ל'ש' ל'ב'ע'מ'ד' ל'ע'ן' ש'ק'ל'ת'
 ל'ע'ן' ו'ח'מ'ב'ה' צ'ו'ש'ן' ו'ת'ו' י'ו'ך' א'ו' נ'מ'י' ע'ן' ה'ס'ט'ב'ה' ב'ו'ת'ה' מ'א'ה'ו' ל'ה'ז'כ'ר'
 מ'ש'ת'ר'י'ת' א'ו'ר' ה'ו'ח'ו'ל' ו'א'ו'ש'ת'ר'ו'י' ל'מ'ע'ק'ר'ו' ב'ו'ת'ה' א'ו' ש'ו'כ'י' א'ו' ד'ו'ל'מ'א' ל'א'

ת'ל' כ'ל'ל' י'כ' א'ו'ת' ר'ב' ח'מ'ט'ו' ב'ו'ת' כ'ק'ל' כ'ב'ו'ת' ל'ה'
 א'ה' ל'ה' כ'ק'ל' כ'ב'ו' א'ה' ל'ה' ק'ו'ד'ו' מ'ד'ר'
 ו'ש'ם' א'ה'י'ס' א'ח'ר'י'ס' ל'א' ת'כ'ר'ו' א'ה' ל'ה' ה'כ' א'ה'ל' י'ו'ח'ן'
 ו'ח'ו'ד' ל'ה'ז'כ'ר' ש'מ'ר' ו'ח'ו'ת' ל'ה' ו'ח'א' ק'י'ס'א' כ'ע'ב'ד'

ד'ר'ש' ש'ח'ע' א'ה'ה'ק'ע'ס' כ'ר'ו'מ'י'...
 ב'ו'ת' י'ש' ל'א'ר'ו'ש' ל'ו'מ'א' ד'ש'כ'ר'א'

כ' ה'י'ס' ד'ב'ח'ת'פ'ה' נ'א'מ'ר'...

ע'ל' ח'כ'ר' א'ת'
 י'ו'ס' ה'ש'כ'ר'
 א'ר'ע'ל'ו'

ע'ל' ח'כ'ר' א'ת' י'ו'ס' ה'ש'כ'ר' א'ר'ע'ל'ו'...
 ע'ל' ח'כ'ר' א'ת' י'ו'ס' ה'ש'כ'ר' א'ר'ע'ל'ו'...
 ע'ל' ח'כ'ר' א'ת' י'ו'ס' ה'ש'כ'ר' א'ר'ע'ל'ו'...

ואם ימא חונו מועיא בעי רבא ^{בדעת הנהם שגמיה וברכת יין שנתן}
 היום מהו מי ח כיון דנטיק ליה למ מסוק או דיל חובה הוא ולא סגיא
 דלמ מסוק תא עמ דאמ רב אחי כי הוינן בי רב סבי הוא מקדש כיה הוא
 אתו ארביסיה מדברא מקדיש ליה דרט שואל אדם מחבירו כדי
 יין וכדי טמן אינמי כומר קאמר חין אומ קידוש היום לא על חין
 הראוי לנסך על גבי המזבח למטקי טריחו רע ומעלה ואל שמרים
 ומעג לעבריה במסכנת אפי הכי הקריבוהו נח לפתק

בל צי יין מנעו דלבתמילה למ חזי על גבי המזבח
 דתנן העידו על יין בן ארבעים יום שהנפך על גבי המזבח לקידוש
 כמי לא מתקדשין ביה או דיל כיון דעל גבי המזבח איבעיר
 שפיר דמי דתנן חייא יין מנעו למ ביח ולס הבנא כשר וכיון דאס
 הבנא קצת לבתמילה עני פקידוש מקדיש עליה תא נאמ דאמ רבא פתח
 ארס משכיל של ענבים ומוג על קידוש היום

וישבעו יתרו שחיל דמחייב דכ ישיב
 וימא דכ כבד חרס

חביר וית אמר ועדיף יקרא דאבא נראימא דקודש ברין הו
 מקטיה לקריה דידיה דתג נאמ כאן כבד את אביך זאת חמך
 ועמ להל כבד את מהתך השנה הכות כבוד אב ואם לבכורו
 של המקו נאמ כאן איש אמו ואביו תיראו ונאמ להל את יי אהי
 תיראו השנה הכתו מורה אב ואם לבגמיו של המקו נאמ ומת
 חבין ואמו כמות יומת ועמ להל ונקב אס יל כמות יומת ית
 בהכמה למ חופשר וכן בדין ששלשתן שותפין בו דתג רב
 שלשה שותפין יש בו באדם חקצה ואבין ואמו וכן שהאיש
 מזרע כוצרין מימנ גדין ועצמות ומנח וצופרנים ועבן שבע
 אדם שהאשה מזרעת כוצרין פמנו על ובש אדם שער
 ושחור שבנינים והחובה כות כו דוח ונאמ ביה דועד
 והשכל ומראה שנים ושמינת אומ וימא פנס בשעת פני
 של אדם טומן בעל העולם כותל חנה ודמ חבו ואמו מונר

ואתן לדי יוסף לעשות כמנתן ולא כלום עבדו תא אגני דהרב
 לז תעשו כמותו משי טאשארין לפע במרום כגון זיתים ושרשים
 וחיות הקדש ומלאת שרת ותטא אידך כגון חמץ ולבנה ויכבסו ומול
 דמות אדם מנתן זמן רב הונו צריה דרב משי שמיע לז תעשו זתי
 קריבה אומי הינו פריעוף אדם ותמני על הערבותות כותרין חוף מל
 מש יוף אדם וישמעך יתרון שייחמך דאמר להן לבנות ישראל
 לזסגודי קדושתא דשקרא

עד שקרי וכל מן דמסקידי סהדויה דשקרא בחבריה לא חזי נבלתה
 כמיעל בחבורה לא מיטקמך כלבי דאזי רב ששת משום זא שר בעמל
 כל אומסל לשון הרע והמקבל לשון הרע והמעמד ענות שקר בחברו
 ראוי להטל כו כלבבים אן לא תשא שמע שוין וכל צדקה לכלב
 השל כון זותו קדי ביה לז תשא וקריביה לא תשיג וז צות סהדי לחמך

לזסגודי מצוימין עליהו ומשרא לתו מן הדדי ושמעיק סהדויהו היי להודיהו
 לחודיה ותק טרד טדיקין את העדים הנכסין זותן ומאוויען עליהן
 מאי מילתא זמריכין להן לזימי עליהו זמך רב יהודה נשיאין וכו' ד
 ונשם אין ימיא מנתלל במנתן שקרי זות רבא עבד שני הוה כפלי
 וצבא דאומניה לא חלף לאמר רבא מפוז ומרב וחף ענין עיש ענה

ברישה עו שקרי זמך רב משי עבד שני הוה כפלי זמריא נמיא שכלא שני
 לא עכבא לא אמר רבא זמך ל כנתן בר מר זוטרה סהדי שקרי חזי
 חודיהו זיל דלחשיבו שני ענשים בט כליל כלדו וישערו כדן זלחיס

בית ומשירין זית הגדול שבהם וזומרין לו זומור היקך זותה יודע
 זמך חייב ליה קס זמך הוה זמך שאכ חייב לו מאותים זון זואישל
 זמך שחייב לו זמך ולז כלום עש שיזמדו בפענו הויה לו שחייב
 זמך שחייב ליה לזא פתאביה את עצמו חייב פלפי אמר לי הוה ליה
 זמך שחייב ליה זמך עבדי נשים עדים דזמך עלפי נעם לשל
 זמך שחייב ליה זמך המתרדם וזעך דקאי קמז בית דין ושנע
 זמך שחייב ליה זמך ולא כלום עש שיזמדו בפענו הויה לו

לחודיהו זיל דלחשיבו שני ענשים בט כליל כלדו וישערו כדן זלחיס

הא זמך עני סנה

יה

ויין כל נתן יי נמי חד חתיים שלבי שיטריא וחד קא נכחיד בצמניה מי
 מצטרפין ויין מי אמרינן כי זמל ל נתן מצטרפין היכא דתנייהו שוין
 סוודיניה להדרי זביל חד בכתב וחד על פה ילמ או דיבגא לוי שטן אי נמי
 טאנס שהעוין אחד צבת דין זה ואחד צבת דין אחרי מהו לצרכי כזמ
 ל נתן מצטרפין וחדו ציינו זביל בתרי ציינו לוי או דיבגא לוי שטן
 הא שאניב דתנן ונא פשוט עדיו טענס ומקושר עדיו שטאן פשוט
 שבת צי עד אחד ומקושר שבת צו טענס פדיוס פשוטן על אחד פשוט
 זמל זביל לוי נכר כה אז לוי אחד בכתב ועד אחד על פה זממר זכר
 בעד אחד בכתב ועד אחד על פה זמל ליה רבאשי לאומער הא זביל מלי זמל
 לוי ספריא ל כלוג לא שמשל ל וחד מנתפ הוי זמל ליה הא קא מלונג על טענס
 דמקושר אחד דכטון עמי מה עד אחד דפשוט פשוט חף טענס ומקושר פשוט
 למי ומה הנה פסול דאורייתא חף הכא פסול דאורייתא דייני דתמש מתן
 מתקין מיעה דיינו נמלא טב הא דשלחו ליה חבדיה לוי ירמיה עד אחד
 בכתב ועד אחד על פה מהו טויגערט דמל לין חזק הכ מתעט טענס ואעו
 אחד צבת דין זה ואחד צבת דין אחרי מהו טויגערט טעל לין זמל לוי כד
 טעל תהם ל לא כר דעת הלמדס נטק טויגערט ויה ליהא כתרניהו מנעל
 דנע כל זמן שנמצא דיהה מורב זמל דין

ואלה המושפטים

שאלתו דאמר להן לרבית יעל למגזל ציינא
 וייס אלא לבי ציינא דיינא רכתוב ואלה המושפטים אשר תשים לפניך לפניהם
 ולפי פניהם ויום ויום לפנים ולא לפני הדיוטות ולפי הלח מרבין מיתב
 למתב ציינא דתנן דיינא ממונות בשלשה שלשה מנא לן דתנא ודוד בעה
 א האלהים הרי כן אחד עי האלהים ובא דבר ששה הרי כן שנים
 אלהים הרי כן שלשה דבלי ל חשקה ל עק אונג דאין תלה נמי
 עי האלהים יבי דבר ששה הרי כן אחד אשר ישיעו

בית דין שוקל ומשקל עליהם עד יחוי הרי כן שלשה
 בשלשה אסור
 קוליות והליות
 לין עיב מנעו
 ענה אהל רבי
 כבי קול דין מנעו
 בשלשה עיב קדינות ופדי
 ענה קוליות והליות

כאמנה דשמש ורע אש זנו הילכתה סתיה דרב וקדושי דיהיה קדוה שיקדושי
דאזכה לתוקדושי ורע מעטו מעט חכמים במשהמה בחול וצדק אינו
עשה טענתה בעו מינה מרב שעת בת השנות מן העזיק

ואלה המשפטים שאילתו צדק מן דעבי זיתנה מיחייב בשאלה
כמות ושעתו שזכ כמות שארה כמות ושעתו של

צדק תנו רבנן שארה או מונעת וכן הוא חומר אשר חזלו שאר עמי כמותה
כאשמה שעתו זו ענה וכן הוא חומר אם תענה חז כמותו לא ישר אומ
שארה זו ענה וכן הוא חומר יוש איש כל שאר בשארן כמותה כמשמ
שעתו או מונעת וכן הוא אומ ועבד נירשביך נאכל כל אישר צדק
חומר שארה כמותה לצד שארה חן כמותה ישר יתן שלמה להקדוה וש
ושלמה להנה כמותה ושעתו לצד ענה יתן כמותה שלם ויתן לה

חיישים בנות חומר ושחיים בנות הקסמים יתן רב יוסף שארה זה
קדוה בצד שלם יתן זה מהו עפיים שמשמין מנותקן בלבשיהקמ
לה לבד חונה כל חומר זה חופשי לא חזי בבגדי והיא בבגיה יוציא
כמותה אמה קטנה לא יעוררן יעקב כלה קרא בכמותה משתעב
ענה לה יצירה קרא מונות עק עשו דרנן דתעין תקנו מונותה חזת
מעשה יהיה ופרקונה חזת כמותה יעבד בעל חומר פירות סמו קין

דארכ
הנה

אצבי הכי זנו מעט פקונה חזת פירותיה וקבוצתה חזת כמותה לעבד
בעל חומר פירות מאי טעמיה זנו זצו תקנו כעני למעני ושאיט כעני

לעניו מעני רוס צדק זילו זיתנה חומר לה בעל
מונעת ולא מעט לעבד ומעשה ידי להו זיל מעשה

לה חילתו מי חומר עקד מונות לדיה עבדו דתתנה ויתתן מעשה
חומר לה בעני יודיענה עקד ויתקבל לדיה עבדו דבנן דלתו

ידיה ילדה והילך להו כל כמותה תא שמ דזנו חז חומר
רבי יבנה יושא שחומר לעבדה זנו

חומר עקד וקנתה לדיה עבדו דבנן והא חומר
דזנו דבש כל החומר זה יוצא ביה חיישים

דארכ
הנה
דארכ
הנה
דארכ
הנה
דארכ
הנה
דארכ
הנה
דארכ
הנה

קחתם תיקו מאומתה תחת מעשה ידיה אישך תימא תיקט מעשה ידיה
 קחת מעשה ידיה מאומתה לאישך דיקט פקיש דאמר רבנן שיכול
 לכופה על מעשה ידיה מעשה כחומרם יקדישו ידך לבעשוק והילכת
 כרב הונא אמר רבי דרש דייב ממעט בשלש אסיה היה מעמדת
 לרבם דן ואשכנז יודי ואלה המשפטים שיזכרה דאפיר

פתח לביית ים טערי
 זבנה וזמנה וזמן
 דלית זבנה וזמנה חייב קנסל רבנן ומקלל זבנו וזמנו מעת יומת
 ולפ השא עור דלית זבנה וזמנה בהר הדרי אלא זבנו בשלש זמנו ימו
 זמנו בשלש זבנו מתייב דתעל מנה תלמוד טעם איש זיט דתעל רבנן
 בת טומטום וזמנו עיט אשר יקלמת אבן וזמנו זמן ללא זבנו ו

זמנו זבנו בשלש זמנו וזמנו בשלש זבנו מנין תל זבנו וזמנו זמן ללא זבנו
 ה יאשיה צרי יעקב זמנו משמע אחד בפע עצמו עד שיכרוט הכתי יחזו
 זבנו וזמנו זבנו וזמנו יתיר אבנה ל זכר לרבנות מקלל אחר המיתה וזיך
 מנין טפח זבנה מן ומקלל זבנו וזמנו וזיך מצד זה לבנות בת טומטום

וזמנו זבנו וזמנו וזיך נפק אשה מזינא חייש אשר יקלל את אביו ואיך
 דברה מערה כגזון בע ארס וקטלה במקלה דתנן לו הנפק לין מקלל
 זבנו וזמנו דאיתא זמנו בו וכבן זבנו וזמנו אוזם דלזבנו זמנו זמנו

וזמנה זבנה נחוק דתנן לו הן הנחנקין מכה אביו ואמו מדאורייתא מנה
 דבת מות יומת וכל מיתה האמורה בעורה פתם זינה א ז חק ומנחמי
 יחא מכה מעמחה הוא דיבגא עז יקטיל ליה מוקטל לז מנדי צדכב

מכה זיט ומת מות יומת מידת מכה זיט ומתהבנו ומת יחבא ל קזנ
 זמנו זבנו וזמנו וזיך נפק אשה מזינא חייש אשר יקלל את אביו ואיך
 דברה מערה כגזון בע ארס וקטלה במקלה דתנן לו הנפק לין מקלל
 זבנו וזמנו דאיתא זמנו בו וכבן זבנו וזמנו אוזם דלזבנו זמנו זמנו

והוא
 זמן
 זמן
 זמן

זמן
 זמן
 זמן
 זמן

דלית זבנה וזמנה חייב קנסל רבנן ומקלל זבנו וזמנו מעת יומת

ביה חזרה לרפואה כגון למי שקל לה דמא ומיחית לה שיהי מן אה כוון ו
 דלאו לנעוריה ק"ז מכיון שפיר דמי יו דילגא דמנן דעבוד ביה סוד מנמי
 דמיתבע ומיטע לבי דמיתרואי תח שמע דמיתבעא לכו בן מכו לה ק"ז דס
 לחזיו רב מתנה אמר וזהו רב רעד שמך רב דימי בר חננא מהסומפ
 בהמה ישלמה ונכה זרס יומת מה מכה שהמה לרפואה פטור אף מנס
 ארס לרפואה פטור רב פפא לא עבוק ליה לבויה למי שקל לה סילוג
 מר בדיה דרבינא לא עבוק ליה לבויה למי פתח ליה כותליה דילגא איה
 למיעבד ביה חטרא וקא חגי בשגג אי הט חבדו עמי שגגת חבדו למי
 בעלגא דאח ולי גזרו ביה רבן אבל הא שגגת חטן הוא א"ה דתן מחטע
 יד ליטול פה זתה קוקן היכי שקלטן בה קוקן בשעת דילגא יתע למיעבד
 כה חטרא והויא ליה שגגת מקילת התם מקילת הואי העתא למן דומר
 מקילת כחטרה פטור לא למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה
 חייב מימי יוכא למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה
 רב שמעון שמעון ליה דמא מלכה שזינה צריכה לטובה פטור עליה
 למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה למי שקל לה
 וכי אמרינן האב שמחל על כבודו כבודו מחול הע מילי כבודו אבל
 הכחות וקללתו לא ואלה המשפטים שאילתא דאמר ליהון
 לרבי יע לאזוקי
 ודן דמנין ממננה דחבריה נחמן ב דינא לכבסיה ומעט ליה
 כמיטב דבת מיטב שדה ומיטב ברמז יעלם ובעל חוב כמיטב
 פירע מנבן ליה כבטעת וכתבת אשה בזבויות תנא אמר
 מפני מה זמרה חזרה מיטב שדה ומעט מה זמל השמיא שמי
 לתן בעדיית מפני הגולטין והחמקטן כמיטב שמיא זמל זמל
 אינו גוזל ולמה אינו חומק ולמה בית דין יודעין לרשע ובעטן
 שדה נחא שלם לפיכך הנזקין שמנין להם צעדיה ומעט מה
 זמרו בעל חוב צנועות כמיטב שמיא זמל זמל זמל זמל זמל
 לחברו ושדה נחא לחברו וזמל זמל זמל זמל זמל זמל זמל זמל

ג

בחוב לפיכך אמרו בעל חוב בבעטת זס כן דהא בויבורית זיהו עובדי
 דלת צבע ליהן זוטותיה בויבורית שויתר מה שאמרו דיהו
 בשא חשה רוצה להשאין דין חשה זימל לרענה ושלח לרענה ודחיל
 זימל מעלל אה לרענו. מח דבר אחר וכי תמלז כ היי דכ מעל
 לה איהו תקינו לה רבנן בעצה כבעקן זיהו נמי לתיקן ליה
 כעבה מענה קח מעמלן זשה יוצאה לרענה ושלח לרענה וקאן
 זינו מעלין זומה אה לרענו. זימשה דמשהו לה דגעי וכולהו חמ
 ה מאיר דמטבת זשה בבעטת הט מלי בדידיה זבל שויתר ד
 הכל בויבורית דתה אין בערען מנבס יתמנין אה מן הזיבורית
 בריס צריך יתמנעם שחמדו קטנעס או זמל גזיל
 מעמל זמני מעמל פמידא זית מעל
 לקטנעס עבדו להו רבנן תקנתה לבדולס לוי עבדו להו רבנן
 תקנתה זימל בעל חוב בבעטת טעמא זמני כ שרלח דאמר
 שלח דבר תורה בעל חוב דוט בויבורית דתה בחוז תעמל ז
 מה דהו שלמיש לה זיעה פחות שבכלס ופע מה אמרו בעל חוב
 בבעטת כדי טמא ונעל דלת צבע לוי וצב יתמי זוקמיה
 רבנן זדודיותה עלי מסיק זי בענה דמיות ובע לגעית פריע
 מן בעה בויבורית והילכך זוקמיה רבנן זדודיותה זמל
 מגזילס דהא שמע דבע רב אחר דווי צר אמני יתומס
 זדודו קטנעס או זמל גזילס כ עבדו רבנן זמנתה לבד
 יתמי לקטנעס עבדו לבדולס זא עבדו או דילמא מעמל עלי
 זמני זעשה דמיות ובעל נכס קמי יתמי הילכך זמל גזיל
 דהא שמע דתב אחי קשישא יתומס שחמדו קטנעס
 זי עבד לוי קטנעס וזילמא חט מילי פשיט שבעה דתב
 מנכסיס זי עבדו ומנכסי יתומס לוי ירע אה בעטת
 טעמא זמני מסיק דליה קיים להו במיתתה דאבותון זעיל גז
 גזילס כה זמל גזיל בויבורית לה זמנדין היילתה

בויבורית
 ז
 ז
 בבעטת
 ז
 ז

דפשיטן

במקום מרדכי צדיק יס מרעהו ונחמל לו והבושת זרבע מצותות
דנתן לקח והבע בו הקיץ והקביר שלמו מגנני ופרי ראש האשר
נותן לו חרבע מצותות זון והכל לבש כבודו הא למינו שהעבדת טרש לבד
מרתייב ליימן ל ארבע מאות זון דמי הבעשת ועב ההכמה זון זון בה
זער כגון שהיה בטומטום על צנורות חייב לתק לו על כל אהת אחת
בושת זרבע מצותות זון זון יבא זער חייב לתק בושת וזער ודישי על
כל אחת ואחת והזער לבד היחך משתאכלם יתק זער קייב דמי כגון
באשר זון במסמר אפי על צנר ט מקום שאינו עושא חברה זן זמרה
אדם כועא בה דועה לטול להיות ממנוער כך הדבר תלבו על המול
לעומט דאנן בוגרה דחך יבא זמנ ל זערה חמק בר נש וצמדין ליה
כמה את בש למיתן ולו יואבך זהה זעריא וצמי דאונק והתבליה זמנ
מז שקבל כמה זמנ דועה לטול הוא מתענה וזער זמנא חמנו בר
נש וצמדין ליה כמה את בש מעמד ואכר זהן זעריא ומא דיומנע דהב
ליה תש בן עמי זמנ נותק לו כבחי קמון מהו נכחי קמון זמנל קדומת
קומא חכלין טלפדין זירק וכדון ליה אכר אכר בש והתבלין ונה דהוא
אנן יתבן ליה פבאן קמון חסרון כסי שחיסר מבשו והישיא קדמק על שמונע
בשעת זערי ואלם קחובל קח למינו שתייב המכה והמכה את חבדובן
הוא על ידו בן על ידו גייס חייב על כל אחת ואחת המכה לבש שלשה
זער ודישי ובושת והבושת זרבע מצותות זון והזער זענא לבן זמנ
כמה חתה בטול למיסקר במכות כלה והוא היזע ודישי כשומה בעל
דעב וגם זמסרת הוצאת ומזונותיו שהוניה מששת ימנה עי שהכרין
חייב לתק לו ונה ששעבן הכל לבש כבודו וצמדין ליה בשא להו לקולא
הוא חזו זון פרומדו קומנ לקולא קיונ דמי איכא שבע פממק ליה זורעל
לחומרת קח דמי איכא זערי בש למיתבא ליה טעם תא שמונע
לתק זון וקייבא וכלן דאון זונק כאלו הם בער דעין
שידו מעמקא יאה בש תבדה יתק ויען יאנע מע... תשו קמנ
קומא קחמ דמי יתק בש תבדה יתק ויען יאנע מע... תשו קמנ

ומינע

אבן החמה
ויסוד המע

ומעד ימין מרחמיך על ממוכני לא הוא בהפקר ואיננו יס הוא עב המסור
 לח מצדתיך לה להמתי רבנן קעה שעשה שלבסירות המסור שמעבדתיך
 בעלה מן העל ותתן בערקים להגזל בתורה הגזל שיה מחבוח ונכסיה
 ממקין אם מכה מצידה היא זונה לו הכי שכן לפניך אם מחמת הגזל חייב
 להעמיד לו שדה אמרי הוא במאי קאי עפין בגז דזנסה וימיר לה אחוי
 לך חזרתך ויחוי נעץ ההוא בהיהו הוא שענו שחייב להעמיד לו שדה על
 שמסר חות שלו לבגיס ונת חזרית ההוא גברא דחחי חכריה דחטי דברית
 ולמה יחיה לקמה דרב טחוק חייבה לשלמי הוא זמרינן שחייב לשלם
 לבו ריש ולנתן חטום שלהם על שמסרו לבגיס ונת זמרינן ההוא גברא
 דהוא בעי למחוי וטבט דחכריה זמא לקמיה דרב זמליה לו חחי לך
 הוא זמית זמא מחוייבא ומחוייבא יתברב בהנע קמיה דרב קס רב טחוק
 שימעה לקושיה חמל כח בעך עכש ^{עכש} כל חזיה לזרין חזיה לזרין
 זה כיון שנתל במבט ימין מרחמיך עלי זמליה רב עו היודיש מלכותא די
 דיוני וזו הוא קפשי תישככות דמסי חזינא מלכותא דשמיא קאי דקפשי
 זמפכות דמסי קום ערוך וזיל לך לשדעא דיש וקבל בעך דלח תיקא לך
 בהילכתא דל ויחנן מחדיה דזרשא דיש עד שבע טעס' תו חמי מנה צולף
 שעשא שלמירות שה דלרב סהא ית העבא בנפשיה ומו ההוא גברא
 דחחי מטכסא דל יבא יתב' ל זכרו ול חטגה חמ' ול יחוק נפחא ויחש
 ל לעמי וביהו חייבה מהא מעשטן דן זת הדין חייב זתמוטו ויכה יד
 החייב בימיה זת הנהור' וטיהר זת הטמוח מה שעשא עשוייה חמ'
 מביתו ימל לכו ל זלענדי הכ זמל' יהודה והוא ששול ונתן בחי זמיה
 ליה מי הכ זיל לבדיק דל שונען בן אקים ול אשר בן שפתי דרב דיתן
 דגמליה זנה מהא מתערתן זס מתמעט טגמל חייב חמ' עכש
 שדה ויזוקימא כר' חני אחוי ונת זמרינן דגור זמרינן דגור
 מנעא ענה במתי תאי זמל דידי הוא וז' די יתן קא חמ'
 מנעו מפרה לשד הנומא דמל' חייבוה ע' דמ' ית' דקית' עכש
 ורבויהו לדיט' הוא לשדית שהמוסר ממ' חמ' דלח מונסי הגר' עכש

אין
ישל
בית
אין

עכש

לעולם חייב להיראה לחזירו לו וראוי לבישית מרובות ולסוריה חסדים
 שבוין שהחוק מקור מעוט ממנוט צגמנו הקפד ועשו נשגה חולין
 לכל עממיון ^{מנו} משור רב האש ולב יהודה חז אלה מעור למצרו בני וחז
 חז זמור למצרו צבי מן עמנו מעור למצרו בוד קח סב לש יהאמול
 חמור מעור ובן דאמר זמור יכן דשעוילבא צריך איפשר ונעיר
 מינה זרעו מעלמא ופירש מר רב יהודאי גאון מעור למצרו בוד
 שגט חולין וממנו הקפד שאם ייבאר הנמסר ויבא ויעשו מעור
 מכשיעד פבור ולא זו בלעז ימרו לא יתכלו אם יודעיש שומר
 בין ישראל לגוי והלך והעיר לפני קנאים בעשוס לו שלא דקין דין
 הוא לגומר דאמריין מכריז דצו ויהי תפסו רב הונא דמפקין לשפס
 ודעתן לתתא הוא צר יש דיעלבה עשהדותא עני על ישרא
 חברה והוא ימור וזמור מסהוד עגב בניים כיון דאינון גויים
 מתקין ממנוץ יפומא ימו מהלך מעממן ליה ואמר ד יסממור
 הדי הוא כמקמת ומעויה וממנוג הדי הוא בהפקר להודיען כמה
 גדול חט שגמתי רות והשתא דאמריין חוס דחזיק אדם אין עובין
 יוטי בצבא ברם צריך הלא יתמש מתקין מעינה יתח
 מי אמר כיון דאמר מר אין גבין קמ בצבל
 אעב דתמש מתקין יודילגוא הני מניל לאפקין תישן ממנוץ
 יצב היסודתמש תפשי ואפוקי מענה ממנוץ למ מתקין
 תא ושאר דהקא מורהא דתם יאז ויכנסא יתולקמשה
 דרצו ינו למ שיימה בצבירא כמסא הוה ינו
 זכור תהר ימורו ליה דבין שבא והאמר הוא דאמר יוס צאוס
 ותם בשור חז עובין זמור בצבל ינו להו דאי תפש לא סמקין ומינה
 וכו בקר יתו יוס צאוס דחייב צחמשה עברים הוכא דתמש לא
 מתקין מעור יאמר דב דין כהן גאון אם טוען כחל כיון דאין
 יכן לית קנסות פאיה יאמר יאן ומריין ש לחוישמי בעל יוכ לאין
 א שרין יאמר ית קנסות משתחין אהו עמנו ואם תמרב מערין זמור

ועצין

בעמך כפי שלם לחוק את יע ולכך היו מוקדין את יש מאחד צדור
 ואם תאמר שהיו נגזב יותר מכוחס חק ושלם לא היה נגבה דבר גדול
 לא מחצית השקל זמור חכמה חזק שלם ולו היה נגבן לא על כדית
 שלטרא שהיו לקחין בהן המידן שלכל השנה היתה זמור לשאר בזמן
 שצית המקדש קיים היו יש מביחין שקלם שם ומתבטח להם עבטן אם
 עשין צדקה מוטב ואם לאו בזמן צומות השלם וכוונתן אונני בודו עיא
 ואעבד המצב צדקה שן ושמת פקודת שלם וטעמך צדקה כן הוא
 דב ע חממה דרבן יוחנן בן זכאי הוא הו בחלומי דבש מחסר נבצ מזה
 דינרי זהב מאומם כל יומא דקפונן נשקל מנשה צדקה פש להון שב
 פרי דינרי זהב חמו דב קיסר שקלעהו מיטתו חמו להן ר' יוחנן בן זכאי
 הפ חמו לבו בחלומי אמרו וזמרת לן ניהבון מיעבתן זמל להו חמוט
 חי חמוט לבו דוי מנינה שלם לשונה ואפי' עי המתבטח מן הצדקה חייב
 להן צדקה שלשית שקל בשנה משולן זמל רבחס דחמו קדא והעמיד
 עלבן מצות לתת עליו שלשית שקל בשנה וכה ועבתך למ חענך
 עוד מראין קל סמט עניות ואם עשיר הוא עבד צדקה כמה דעמא לה
פרס צריך הכ מיל צדשתה במ למך חמו בשני לפתחי מנפך
 צדקה עי כמה יקבנך לה דשיתא מי מילתא יתריאלת
 אמרינן לה כן הוי כל לת לדי עניות או דילג כון דמנעשתה קן עמי
 מה דבש למיעבד זס תמו למר כל מילתא דאית ביה לדי יבנות חייב
 דמנעשתה קן עבד למ שבין למ נדאי קא שכב ממי מי חודינן כן
 הוי דחסן עשה דילה על בשה דילה מחשית או דילתא חודינן כן
 הוי מין צדן לה זין להו לבדיה ובעמי דיבש לופק דבך אמר
 דהוישא בדיך הוא דיהב למ חודיתא ומיתא זיל סמיה דבא
 ללמ עמיה בית יש יתעד כן חכונן דהן בעותבתן יבבא
 אין מחשבין למ הקדש עם בזבין ולו צדקה עם שמתא חעם
 שאין לחיה לצד וכך לצד דא לא יחטוב זום חייב לתת עבדי
 כן בזמנה הם עשין חמו דלמ חייב יבבא צדקה רשע

לפי

על

בית יטלם היה טטא בחבירו מענת ונתן לו כסוף לוי יתנו לטק כסו
 לא לרטיץ שלטיקה ולבשיכס לבית יטלם אוריטי שלטיקה חן מוכן
 שטס טכסס אא אור אחר והמשכילס זה יחד כוהד הרקיע זה דין
 שרן דין אמת למתו ומינידיקי הרכיס ככובדם לעד ועד אן גבאי
 עיקר וזיכא דאמרי מלגדי תיטקוטי ורבין אמרי מאי ואהצוי כצמות
 השמש בצבול לו צפאי עיקר ופרנסי הער ולענין שאילתמי דעסילתא
 קדמי אא שמוע דתעא הנצבול א יבצבו יותר מחומש ומעשא כר
 ישלץ שבצט יותר מחומש ולט השת"ח צדו שמוא יבא לידי גבנות
 והני מעלי מתייס לזחר מיתה מאי תא שגמ דמי שקצאכ טכט
 זמללו חמו לו שיקי ויא מניה עדותיך יהוקוהו צבעת חלפי דכ
 קדסייט אמ אוריחא דתיקץ וזווי קלפ קמ להו הכו הלתו מוכפי
 לעביס ויא מר הנצבול א יבצו יותר מחומש הכ מלי מתייס זמל לז
 לזחר מיתה תלמי וכן יילכתאי **כי תשא** שאלתם מחיי צמות
 יש לבגורי יומא דשבת

משגורו ולקדושיה זכסא דחמיאי כדכ זכור את יוס השבת לקדשו
 והט רבין זכרו על היץ בבגסמו ואין לי לא בליה ביוס מנין תלמי
 לצד את יוס מאי חמי רב יהודה מאקדושיה מדיסאי וחמי שבת יוס
 טוב אין בהם קדושה על הכוס אא חמי רב יהוד למייתי כסא דחמרא
 וכדכ בריא שר הגפן ומישלמא מאוס כבוד שבת רב איש אילמ
 למחוא אמרי ליה טבדיך לן מר קדושיה ככאי אימ מאי חמי
 ממה כעשך בעטו למימר בריה שרי הגפן אמר בריה
 בה חזייה להקוץ סטא קדא גמין ושתי קרי חמייה חסיה שריה
 בראשו ומנאין דעל יין מקדסיין אמר שמוע בר חמאי חמי
 יומא מטיין שתיין חמדין שיה אא על היין אור מר חמייה טוב
 טכ הקדלטי את תרושי המשמח אלהי וזכנטי חמי חמייה מאוס
 דשתי ליה אלהיס במה משמח הו חומי וזכנטי חמי חמייה חמי
 שיה אא על היין אמר מר חמייה חמייה חמייה חמייה חמייה

ונשבע לו כחיי המלך ועבר הזמן ולא נתן לו כח לפע המלך ואז לו חרות
 המלך מחול לו שנשבעתי בתי ואמר אלה לו עשיתי מחול לך לך ופיסא את
 חצריך הכא נמי לון בעברות שבין אדם למקום וים הכי פורים מבעד וכן
 נשבעות שבין אדם למצור וכן וים הכפורים מבעד עד שירצה אתה כפרו
 עד שצא ר' שקיפה ולמען לון קורס שעתה נגד לין וכאן לתר שעתה ס'
 גר לין הכח עני במלך ויחיד גופיה הלוי היא ותעב ששם לעני למען וחולין
 שיהי זה ירד וזה לא ירד וכן טעם שעל לגרוס לין ודינו שיהי זה עני זה לא
 מבע מה זה ירד וזה לא ירד לעני לך זה שיעש ועשה ומעב מר זה עשן ויא
 עשה למלך זה שהתעלה היתה שלמה לון נענה ל' יעבר אומר כון לתענה
 לבט גידיה וכאן לחזר גידיה "אמר יתק יפה עשה למדם בן לפע גידיה
 בן לחזר גידיה שכן ויעבר יי על פשו ויקחין מלגמי שעשה הקב"ה בשלח
 יצור היווד לפע החובה ואז לו למען משה בשעה שיש חוטאין לפע עשו
 לפע כמר הוא וזה מוחל לתן יי לו א' רחום וחנן אמר הקב"ה לענה משה
 אט הוא קורס שיחטא אדם ואז הוא לחזר שיחטא אדם אמר יהונה אמר
 שמונו ערית ברוחה לשלש עשרה תענות זילכו שאין חזרות מלישנה הקב"ה
 ריקס אמר שמונו בראובין משניה ידב משן למר דין שלצבעי שמורת
 שכן ולבס לון נכון עשו ולא נאמט בכריתו וכת בתורה וקח רחום יבצר
 עין והמ בת דרשו יי בהמצאנו יהוא ביחיו אמר רב חנני בר גוריא אמר
 יתה יעקה למדם בן לפע ג'אמין בן לחזר ג'אמין וחטלו לתענות
 כיצד יתק למרהבת עשמו לתענותיה ואמר רב יהודה אמר רב לעק
 וים ויענין שאילתא דשחיל קדאיתא שמוע דאמר ל'
 ובריתא דהקורס יחיד שקיבל עליו תענות שוב מיגיס זה אמר זה
 וזה אמר ויענין שאמר ושתה מתעב שמתענות לן בתענותי איטו ג'
 ויהי תענות תענות וכן חילבתו סליק ספר ואלה שמות
 נצודיה ספר וירא שאילתא
 ואמר לתן לצות יא לעני מרבה ורמז דל
 כל חרב וכו' למ חרוב וכת למ חרב רבן הבהמה ונמא נה"ג

איסוריה בין בחיותו בין בשעתו בין בבעירתו תרבה לו נהיג איסוריה לא
 בבעירתו דנתן חומר בחלב מברם וחומר ברם מבחלב חומר בחלב מהם
 שהחלב חייב עליו קרא משלה ותייבן עליו משום פגול וטומא מה
 שאין בין ברם וחומר ברם מבחלב שהם נהגו בחיה ובבהמה ובעוף בבהמה
 ובטמאים והחלב חייב נהגו לאו בהמה טהורה בלבד ומגיל דמרבא לא
 נהיג איסוריה לא בבעירה דכתב כלכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו מעמ
 ואע"ג דקיימא לן דתיה בכלל בהמה שעל הכז דבתלמוד יקריבו ממנה ותייה
 ליה חויה לקרבן וכל פגמא מר' בעל מעמין לא חויה לקרבה דאמר קרא אשר
 יקריבו ממנה החייל וכגוין קרב' דתשא כ' כל איכל חלב מן הבהמה אין
 לו לא חלב המינים וקדשים הראויין לקרב חלב בעל מומין משך תל' כ'
 כל איכל חלב וכל תרבא שלשן הקרבה קרב לגב מומין לענין איכילה
 נמי תרבא הוא ואסור מאי טעמא איסורא דאכילה בעינן הקרבה כה ותייה
 טעמא ביה ותייה ענהו הרבא דקריב דכת' את החלב המכמה חות הקרב הוא
 היי' פריסותא אשר על הקרב היינו שעל המס' ובת הכוסות הוא רב
 אבא זמל יהודה אמר ל' טעמא חלב שעל המס' ובת הכוסות איסור וענין
 עליו ביה וזה חלב שעל הקרב מאי טעמא האי מריבולין כריסא משום
 דדמי לחלב המכמה את הקרב מה חלב המכמה את הקרב תותב וקרוס
 ונקלף אף כל תותב וקרוס ונקלף אמר רב יהוד' אמר שומע' היש מעשה
 דאימתא בע' בירא וזה חלב שעל היקין מאי טעמא תותב וקרוס ונקלף
 הוא וחלב שעל הקרבה ידק שתא איסור והינו כלבתא דל' ישנה וישנה
 דל' ישמעא אמר מה חלב המכמה את הקרב קרוס ונקלף אמר ר' הירש
 ונקלף והוא עט קרוס ונקלף ואסור ול' שקיבה אמר מה חלב המכמה את
 הקרב תותב וקרוס ונקלף אף כל תותב וקרוס ונקלף והוא עט קרוס ונקלף
 וקרוס ונקלף תי' דאייתרא חייב אמר רב מקמבין וחסה טבין בין איסוריה
 שעל הכלות הינו תרבא דעיוותא חלב שעל גב הכ' היינו תותב ונקלף
 דאקל' בטומא היכן דלכן אטמתא אמר רבא אמר ר' יהוד' אמר ר' הירש
 דאקל' בטומא אשר ועטש עליו כהן וזהו חלב שעל גב הכסלים ותייה

כל
 יח
 פי
 יי

בו ענין כרת דם התמצות ודם האיברים קיים עליה כלומר דאמר רבא חז
 חמשה דמיס צדס לנהל חי לם חולין וחז לם טעוק דשין וחז לם התמע
 וחז לם האיברים וחז לבפוי הים דק את דמע לח תוכל למאי אתם לב חז
 רב פפא לחבי זומק צב ויל אין זועז ומבט טהר במן ולח חיסור חלבי כול
 אף דום ק תר דק את דמע לח תוכל דק חזק לבעה חלם הים למאי אתם
 לם הקוח שהנש יונתה צו' וכ אסיר דם איברים היכא זפריש מאכל ד
 זבל חסו דלם מביש מחכמה לא באומצת חזק לתלן בה האי מחזיר דא
 אע"ל דלם פריש חסור דחז' רב חזק זונג שמעל חוכמן שבר זמנא והכח
 דקא בע זמנא בשדח חקידה חסור עי דמלת ליה דחז' שמעל זין חכמ
 יוצא מצי זנע עי שמעלתי יפה ומהיתו יפה יפה בדם עירך מלכות
 מי צריך למימלם לבישחא כי שרי בה ידלתי מי חז' כי קזים בגווה בקדושה
 זמי ואסיר זו דילמא כבולגה כך עלגה תא שמע דאזנ דפא
 יאז מלחא תא שיא חז' לה חבי והא קח בעלג דמאי זוגל ד
 כבולגה כך פולסח למחא מסייע לה דתן בה לבנות הפסח טוח חת כרעו
 ואת בע מנש לתוכו זמאי טעמא לח מנאום דזמנין כבולגה כך עלגה
 לח עכ התם כון לחוכא בתשחישח זמחלל מעב זייב תא שמע חלב
 קודש ומזייא את דמו לח קדש קודש לחחר קודש ומזייא את דמו לח
 קודש לחחר כטולו שעלם דשיש איב וחא רבין סבא טעל ליה בר גויל
 לרב זאוג ליה אי מעל הבל ואיכול התם בגמרא דמזידא וחא רבא
 זוקלע לב דיש גלתת ועפל ליה בר מוחה זאוג מי למו דחזיתת ד
 חיורא לח חכל וחי אמרת כבולגו כך שלגו מה ל וז ומה ל לחז
 פחוריתא דכדחא הילבן ממזחא בין זימנען ובין לח אימנען זכר וזמנא
 שרי לח זא חסור שאר קמתי זימנען זמר לח אמנען שרי וזמנא
 מן זמר זפילי זומה לתת זמן עשר זפילו זומנא לעלמי חיל
 זעלמא שריא זפילי זומנא לעלמי והע מעל כשע זמל כבולג
 דחא זאוג מר מיאסר כבולג עלי בישחא חסור זעל זמל כבולג
 לח וכן היכרתא דרש דם שח עזבדיק

ויקרא

שאילתא דאסור לחון לצדקת יש לצדקת יאסורת היכ דמי כגון חמשה שלשה
 וארבעה שלשונא דאיעקבו בחדרי ולא ידוע הי לץ חלב והידע דשומא איש
 חמשה אחת ספק שלשה היא וספק שנאומא היא יושכחן דעש סבה
 בספק יותר מן והיא דאילו ידעתי אכל חלב צונג יענית קרבן חטאת ואפול
 בצדקא ואילו בשונג אכל ספק משה אישם במקם שקלים ואחמיה פה דחמשה
 בספק כה היכ דמי בצדק משה יש דלת נשא כחמשה משה וכת והפך
 איל תמסמ מן הילין ואילו היכ דשחט ונמסקא לה חושה קאישע
 דמיט דפא אילתא אסורה דתשא זה היה מנעזה וממיה כל ספק בשחיה
 טריפה ואילו מאן דמצי ליה צדיק או הרגועתא וחול ואשכחיהו בצדקה
 דיא דשחיטו שרו מאי טעמא דבת רובא ורוב מצויין אצל שחיטה
 מומחין הן ודאי אשכחיהו שרו בשחן שחיטין במשה כיון דמעבד
 חגריה חושי טענה איור פא ושדיו לכבא דתשא הכי שחביו צדיק ויתבטל
 ומצאן שחיטין ד יחול אסור ול חטת בנו שלב יוסיה קליל ממיה חמור
 גדאין צדיק שלב מעורר במשה ודבריו שלב חטת בן יוסיה קליל בצדק
 ותי אישחב בדיכח דמיטעטא וכל מיטעטא צפונתא דר יחול ול חטת בנו
 שלב יוסיה קליל דאנל לאמי המשה למשה שחיטה דר חטת בט שלב
 יוסיה קליל ואילו מתח לחיאתכח בה תשע חטיות מוכרות בשל שחיטה
 דאחת מוכרת בשל בצלה ואכל חוקרי וזבן מן חר מטתו ולא ידע חומן
 דהתבא חו מן חנה דאסורה זבן למ חולין בתר רובא דטון לקביע
 כל הקבוע במחיה נבדחיה דמי ותי איית ערב ושח ולא ידע
 חנה דהיתכא זי מן חנה דאימרא חית אסור והיכ דקאמצח
 חנה דהיתכא לקבוע איסורית הוא אימרינן כל דכריט ממוצה כרע
 חנה דהיתכא חטיות כולל מעבדת בשל שחיטה ואחת מוכרת
 חנה דהיתכא חטיות חייט ידע מצי זה מהל לקח אסור ונענל
 הלך חנה דהיתכא חטיות דהיתכא רובא חו חייט חייטית ואילת ידע
 חנה דהיתכא חטיות חייט חייטית חייט חייטית חייט חייטית חייט חייטית
 חייט חייטית חייט חייטית חייט חייטית חייט חייטית חייט חייטית

זי ציר משוק חלה דוכתא ומי שטא לחיה דוכתא זמבין איסורא בקר רובין
 זיתא והק מי שטא טריין וליא שקל חוטא דא דבריון ליה מירה דילמא
 זיתא למי שקל מקטוב איסורא ומיכל דתנן כל הז בחים שונעו רובו בחטאים
 המיות ובשר הנפקת אביט זחר בזבוא ימיות כולן וקאית לן לינטיהו
 ולגי רי וכל עשיין כגובה פריש זמ ככא מירה דילמא חת למי שקל מ
 מק ציע איסורא וזקרב וזילי היכא דאיכא שתי חנויות חת מוכר רב
 בשר נבילה וחת מכרת בשר שקוטה יח קיימא דמתא ומא קימא בחד
 גפא דמתא וזי שבתא שר ולא ידע יזי מן היכא הנזיא ומן הכא ולא
 איכא וזא קיימא בחד גפא דמתא וזי שבתא בשר ולא ידע יזי מן היכא
 רובתא זמבין בחד קרוב דהמניס זמ זיל בחד קרוב רב וקיימא הער

בם צרד

היכא דאיכא חבא דאיסורא בחיה דוכתא וזי שבתא
 דהיכא בחדא דוכתא וזי שבתא
 בדוכתא קרוב דהיכא בחד וזמיר או דילמא בחד קרוב זמבין
 נשרי או זילמא רוב וקרוב כי הדדי ענהו והנה ליה ספקא דאסורי

תא שמע

דאורייתא וקרוב בששתהן שוות וכל היכא דחיי רובה
 היא אעג דהק קרובא מני רובתא זמבין וזי חמנא זי בששתהן שוות לזיל
 בחד רובא זעגנא וזמנא חד טעמא קטלה וזי לחיבין חיי דהיא שבתא זמבין
 ואחובע דשות הדבס הכ נע דלח מחויבין קרובא לזי כען דאי שבתא
 זכמא בדוכתא דלח שכיני דחול וחתא לח דהנ בע ערות זכין היכא

וקדא

דיש וכולן ששתהן ואחרים רואין חותן שמתן כשרה
 שאילתא דמתויבין דבת יש דאיט וזן דידע בשתהותא
 דחבדיה מחייב לגדל ולחמור ליה וזילח מסקיד קאים כזאיסורא דבת וזי
 חזטא ושענה קול אלה אמנא דהאי קולא בלח דח טבעק ולא קחמסיה היכא
 דחבדיה זמנא כחל שמש נמ אלה קאי בדיסורא דבת וזי חמסיה היכא
 ושמת קול אלה אמנא כי שמע נמ זמנא קאי בדיסורא וזי חמסיה היכא
 בב דילח וקא חר ביה בתוך כדי דיבור נע קדר כחבדיה דבתי לז

דהיכא
 דהיכא
 דהיכא

דהיכא
 דהיכא
 דהיכא

החמץ אכל יגד ושחשנו כיון שכל הער שוב לא יבד ומגמל כיון שאמר
 שוב זינו חוור ומגדל שש היט דחוז ולא ידע ביה ולא שאל היט ידיע ולא
 חוז בר עדות הוא דב זיו דחה או ידע דחיה בלם ידיעה היט דאמי כפון דאמי
 ליה מנה מעשה כל פל ופל ואזנ ליה האך לא משתל מעד ידעים למ ידע
 זיו מתנה ייב ליה או חיסוקי היה מנסוק ביה ופר ענה כפון כיון דהיה זונג ליה
 לש משתל ידעים זומדן ימנה ליה עדותן עדות ידיעה בלם דחיה היט
 ימי כפון דאמי הזי ימנה ל בבעי כפון וע זונג ליה לש הצומת לך עדותן עדות
 אנרגב יהודה אמר רב וצריך שיאמר חתם עליי נצ הודאה דאמי לש אמנהו
 לא הודאתם עדי מי אמנה ליה מגשטה אמר כך והט מיל דקא טושן הוא חזק אמר
 לא טושן ליה אמר אביי לא שנו אלא דאמי ליה מגשטה חזק כך אבל אמנה ליה
 מש לא היו דברים מעולם הוה חזק כופרין אמר ליה רב פפא לא בני הכ אמר
 אנרגין מגשמה דרבת כל מריב צבי ליה דכר מעש ליה טעא כז אמר
 ליה חתם עדיי ולא שנו כי אמנה ליה מלשה חתם עדי ושמוע מלשה ושתיק מה
 הוא דאטוין שהרי בבלתא זונג ליה מנה ל בודך אמנה ליה הין אמנה עדי
 ושכב ליהו עבר סהדי אמנה ליה ליה רב כה נא קאמי ליה זונג רבנא
 וזיתא רב פפא ישג הוא דאמר רבנן צריך שיאמר חתם עדי לא שאל ליה
 נא כי קאמי ליה ליה ולא שאל כי אמנה ליה מלשה ושתיק ליהו מנא קאמי
 דא קאמי ליה דא חישתיק הכי נמי ואי בעי דלכתבו כן הנהו סהדי מעד אמר
 ליה חתם עדיי או אמנה ליה כענו וחמוע והבו ליה כשתבן ואי לש לא כתבן
 עדיי כשתבן עליו דשתא ליה דל פק שטרמ עניה דלכתב ליה חתמהו וזי קט
 רוביה כתבן מאי טעמא סתם קטין לכתבך קיימא והיכא לאודי בביה
 דין כתבן מאי טעמא מיל דב דינא לכתבה קימת ואיליו בבית דין
 וזי קטין ליה הוה על ליה ולש דלס הורה בקרקע כותבין מעט גר
 וזי קטין כשתבן לכתבו בשעתו ליה מנא קאמי ליה חתמין ומתבין
 וזי קטין כשתבן לכתבו בשעתו ליה מנא קאמי ליה חתמין ומתבין
 שוכב מרע שהורה מי צריך שיאמר חתם
 לא שאלו בפני מעלה למאן מי בעיה לן
 דחס עדיי שלא להטביע את בני די קאמי בעיה לן דקא טושן מנה

בית

חזק לא
קאמי
לא הודאתם

רב צדק

אם י
באי א
למ א
אין א
בשע
הי כעו
דמש

וקאמודה ליה מלואי משטה זרם בשעת מיתו צריך לומר כתובו לנו
 זינו צריך מי אמר דבר שכיב מרע ככתובין וכמסורין לעגן מתה שלא
 מיסורף דעתו עליו חבל הלואו לא אי ידלמח לא פלוג רבנן עניה תאש
 שנגע רצע רחם שכיב מרע שהויה מהו לומר צריך לומר איזם עיי וצריך
 לומר כתובו ילתי פתר רצעה הדר פשטותי איז צריך לומר איזם עיי דלתי
 זרם משטה בשעת מיתו ואין צריך לומר כתובו מאי טעמא דברי שכיב
 מרע ככתובין וכמסורין עמו וכן הילתי דרש טענת העדות אינו
 משביע את עלכס וקרא שאילתא דאילו מאן דמאמרי עלקן
 מילתיא או לטוטי מילתיא אמר ליה לתי עבד על טענת
 ולתי מי צעיא דמי שתבע אוכל ולתי אוכל דהויא ליה מילתיא דאיתגרי
 הדיע והטומא לא אפילי דמי שתבע על מילתיא עלת דה הדיע והטומ
 כגון שאדוק צריר לים ושלח אחרוק צריר לים תייב לקיומי שבו עגה
 ואי אישתלי ועבר על בקיעמה בר קרבן טענתה הוא מירי להרע או
 להטיב כת מאלן אפילו דברים שאין בהם הדיע והטומא והדר בוק
 קרא לכל אשר יבטוח האדם בשב והט מילי הילי דאפיק טענת חבל
 כח אפיק טענת חבל דגרי כלבוב לא מהייב דאזג טענת דמך בלגו צריך
 להיניח בשפתיו שנ לבטוח בשפתים ולח בלב היכא דאישתבע לבטוח
 את המעות ואז טענת שאיט טענת השלף שאיט טענת טענת טענת
 דאפיק מק פומיה ולקח חבל כסוכה ובלתיב ובתילין לא מיתע
 עלא מיתער דב קהא מתע קדי אוג רב גדל אוג רב ואמר רב
 מתע הרב אוג רב גדל אוג טענת לא יחל דברו א יחל טענת
 שאיט והיכא דאזג טענת שאורל כפר זו והדר אוג טענת טענת
 כיון דאזג טענת שאורלנה הוה ליה כדבר מטה כ קח הדיע והטומא
 אוכלנה טענת שאור הוא רח טענת טענת לקיומי טענת לם טענת
 דהוה ליה כשבע לבטוח את המעות ותי דקיימתי כתי דהדיע והטומא
 טענת שקד שאור ותי לם ותי בעלה לראשונה ותי טענת טענת
 משום טענת טענת ולקוח משום טענת טענת טענת טענת טענת

לשעיה שבעת שואות יא... **ברם צריך** היכא דאזנא שבעה שלח
 אוכל היום מהו בשתייה
 לאכל מיין אחר לא מבעי לך דכיון דעשרי בשאר מיטין בשתייה ומי שרי
 כן קא מיבעיא לן היכא דאזנא שבעה שלח אוכל סומנא דאיתמר ליה בככל
 מיטחכילה נשתיה מדי מי מקרייה אכילה חילת... תא שמינע דאזנא
 תיחא אמר שמינע שבעה שלח אוכל ושתיה חייב אי בעת דאיתמא קרא אוכל
 אי מאן סבחי... ייבעת אימא קרא דאזנא ריש פליש מניין נשתיה נשתיה
 בכלל אכילה שז ואכלת לעב יליך משאר דגנך תריסך ניהודך ותרין
 חמרה הוא וקא ואכלת שמינע שתייה בכלל אכילה היא ואי בעת אמא
 סברא דכי בעי אשע למימר לחכיה איתא גזיל נכור ועשתא אלו תא
 נקיל נכור ואזנא ואכלין ושמן ומאחר דיקא סברא למה ליה מהו דתימא
 אשע דמאדוריתא שתייה בכלל אכילה דנדרים הלך אחר לשון בע ארס ולא
 קרי אינשי הכי קא משונעלן דקרו ואמטול הכי קא משניעבן קא פרכא
 עלן דאשעיה וכן הכתא... דרשא שבעה שלח אוכל ככר...
דיקרא שאדלתא ואסיר תקון לרבית ישראל לגמולא חד חכמיה
 והיכא דגזיל מידי לחכמיה ואיתעס ואינמי בעל
 חיים ומתו כי אורחיהו ברשותיה דגזילן קיימי לשען אונסין ומחייב
 לשלמה והע מילי דאעבהיה אגבויהיה אינמי משכה ואפקיה מרשותא
 אכלהיה מושכו ומת ברשותי הבעלים פגור הגזיקו או הוציא
 הבעלים ומחייב והיכא דאשקו ליה שקזין גבה ופכריה
 ופכריה מחתיה אשע דלא שט ביה קנייה דאזנא רב ששת
 ופכריה קרא גזיל וחייב באונסין והע מילי דאיתמה וקא
 סבר איכפריה ואירחיה מישי עש דאילכא וטרחנה
 ופכריה קרא ליה לא מחייב באונסין והיכא דאיתיה לגמילה
 בעת דאשקו או זיל פישותיה דמכריה קימא והדר למריה ודאי
 נשתיה פגורא מישי עש ופכריה קניא ופכריה קניא
 פישותיה ופכריה קניא ופכריה קניא ופכריה קניא

זמל ויחזק מעקל שניו שהיה קונה שני והשיב את הגולה אשר גזל שיקח
אשר גזל ומה תל יחזיר כעקל שגזל והדא דגזל מי טלה ומעשה זיל עגל
ונעשה שור נעשה שינוי צדו וקצאו טוח ונעשה זיל עגל ונעשה שור
שינוי צדו וקצאו טוח ומכר שכלו היה טוח וטלו הוא מעבר

ברם צריך זילת הילד וזיל מעד ובעדנא דעלמא הוה זיל ובשרא
דזכלה זו ימית תיקר ברמיה וישימנני לנא יושתע

כי משלם דמי בשעת גיבה זו בשעת גיבה מע אמרינן כון דבשעת
גיבה זמייב ביה הילקך בשעת גיבה מתא מצא משלם יו דילמא כון דגא

זכילה ובשעת מיתה בר מהיר לבצעלס הוה כמאן קחא גיל לה כפאן
שעתא דמי וכי והיא שעתא משלם איכא דהוה יקיה משקרא וזל

בשעת זכילה ובשעת מיתה לז תבע לך דודין כי דמישקרא משלם
מדי דהוה זגול חמין ועבר עליו הפסח דליו ימיתה מהיר ליה בעייתה

ולא מחייב לשלמי דמי כומשקרא ולו למיה מחייב לשלמי כומשקרא
מזו טעמא כון דמשעת גיבה זמייב ליה בתשלמי גזל השתא כמאן

קחא מיפגור השעה לז עבד מחובה דמיעקרא קחא משלם הילקך כמאן
משלם כי תבע לך דהוה זיל ואיקר השתא מזו תלז עמיה דאמר

דבא חזי כמאן דגזל חבול דחמרינ מחבוביה משקרא הוה שו זול וזל
ולכסוף שוויי ארבעה וזו תורה זו שותי המשלם ארבעה זול

טעמא כון דלז תצלה לז שותי הוה הקרה למרה כיוקרא יושתע
קחא גיל לה השתא זיתברה מימיל וזו משלם משו טעמא

קחא עבד מעשה זמייב קחא מחייב לשלמי זמילה קמא גיבה
הוה שוויי וכן הילכתא דכא גזל מעבד ושקרא

וקדא שזילתא דזילתא כמאן דאמקיד חבוביה פקדון גביה
גזל ליה לחבוביה וכפר ליה וישימנני ליה זו הדו זמייב

לשלמי קחא וחומש לבעלם וזעס לגבא כמאן דכתיב ויכנסו שוכני
ומאן תשומת ד' זמל רב חסדא שייחד ל כל יבנה חבוביה

חסדא שייחד ל כל לשעשקא ועד דמנעו מחייב ליה חבוביה הוה
השעה דתקן הגזל את חבוביה שוויי חבוביה חבוביה

למדי והיון בה מעט מתעסק לה ל טרפן ולה ל שקיבה דאיהו טרפן א
יענה דאיהו תבוב ואמל ל שקיבה אענה דלא איש תבוב דתקן גזל אחי ומתעסק
ואינו יודע אי זו מהו גזל מנחם גזלה בטרקן ומסתלק צברי ל טרפן ל פ
שקיבה דאמל לזו הדרך מוציאתו מדי עבודה עז טיטלם גזילה לכל
אחד ואחד ומשעבט לעולם ל טרפן הינו נעודה ל טרפן היכו דאיש צע
דכתיב לזר הוה לו יתנו והיו כל נאענה ממל הנדחה אודוי מערה ל
טרפן בזומר לשנים גלב אחי מכס מעל ואינו יודע אי זה מכס גזל
זו צבוס של אחד מכס גזלש הקדו ל מנה ואינו יודע אי זהו סנדק
למה מנה ובה מנה שהיה מעט בעצמו לא חס רבץ ישע מתעסק פוק ציז
מומאין גזל הדר גזל למרה טעמא חספול דנשבע בצנין למשי הוה לו
היו ליו הש כמין דאנליק יחד לכ בדרך דמי ואימא לך ל שקיבין ענה הוה
דידע כמין גזל דהדר למרה מערה ולפי יתן לח לבשו ולא לשלחו אצל
אצל כוון הוה לפלח בר דין דתנא אמר ל איש זר ב צדוק תקנה גוה
הי תקיט טעם הוה יענה יערה על הקין מצי קין וחוסא לצרת
דין ומצי זענה ונכתבד לו מאו טעמא מאוס הקמ שבו אצל
דין יענה מערה על הקין כי יתיב לעלם צות דין לא מיפטר ודאי ש
צמנו בעצמיהו טעם לשניה צות דין ושירי למעט טעמו ונגטו ל דיה
לדין יענה דידיה קמו להו צב שוטה אי עמי שוי נגזל שלח בית
הו ממזין כי מטו ל דידיה דעליה קמו להו עבונתיה
לח צות דין ולא מאו שעתא אחרינא צרס צריך זיל
יענה בעצמו ואמל פה זול יענה ל
ל דידיה ל הלואי גולה כי מטוה הקיח גילה וההי אהיה
למאן ומטוה לניה דידיה דמי אילא אינוני עמב ליה דיסקין
לח המע ויחמיס סהדי עשה מאו טעמא אמל לה שוי
לח המע והחם חותם סהדי דיסקין ולהו סהדי עשה דמטו
לדין קמו להו כישו מק דיפטר ליה קימך ממונסא אי דיפטר
דין יענה ל חסא עשה חוסא בר שות לווה הוה ויהי עק

אחרים שיש ימי קצו לה יתפלג מיונסא יושב דקא מיכר
 להו שפיר ולא ממסיד להו מיפלג פלגי שמואל ול יוחנן בתיא מלש
 דאזו רב יהודה זמא שמואל יוז משלחין משעת צדי דייקע וזכי עדים
 חתומין עליו ול יוחנן יוז יום עדים משלחין חתומין עליו משלחין ז
 הילכתא מנא... תא שמע דרב זבד הוה מסיק ביה זוזי ברב יוסף
 בר חמא זמא ליה ליה ספריא בהדיה דאזמית דיתכון עיהל פ יזל להלם
 זמא ליה רבה בריה מי כתב לך היתקבל לזונסא זמא ליה ליה זמא ליה
 זיל כתוב לך היתקבל לבסוף זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה
 כלום הוה ילמא דזמא וזולת שכר זבד ושלו זוזי קמי יתנע
 והתקבל זל זבד ול כלם חזי זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה
 עקטתו מנא לך זבד זרעא ומא זת וכתוב ל וכתוב ל זמא ליה זמא ליה
 זמא ליה הילכתא כותמא דשמואל כהא דרב ספריא הוה ליה הדיסר זמא
 זוזי ב הוזי זקטתו ניהל לרב שמואל בר זחא זבד יסופי דזמא
 הו זמא לזמא עז תאזיך שפג מנא דרש הוזל זמא הוה וטעל למסין
צו את שזמא דמחייבן דבתי יש לזמא שיש חלמא זמא ליה זמא ליה
 דבת דאזמית עדימוכס חלה תרימו מרומא וטעל ליה
 לברוכ ויעוט על התרומה והזר למא למי הוה חלה דאזמית רב יהודה
 זמא שמעל כל המעטבולן מערך עליהן חזק לעשייתן והוה חמא
 מיט דמחייבן בחלה כותמא חמסין והשעיים והכוסמין ושזמא
 והשעין הוה חייבן בחלה מנא הוה מיל זמא רייט כקט זמא ליה
 ממנה בת הכח חיה בזמא מלחם הוה וכתום ממת לחם שזמא
 לעוכן זמא בחדש לח מיתסריא הוה חמשת זמא ליה זמא ליה
 זמא לחם לחם כ דמריין ולקיעור נמי לרב הפסח זמא ליה
 עומד מניה ליה זמא למחצד זמא הוה חמשה זמא ליה זמא ליה
 קצרכס בת זמא חמשת רזשיות מחלה זמא ליה זמא ליה זמא ליה
 זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה
 זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה
 זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה זמא ליה

חינוך אל בני מרחוק ואלה דעלג ל יוחנן בן טריהניא ל יוחנן בן טריהניא
 זוכה מין דגן היה ומייבן על חומעיו כרת יודים יוצא ידי חובתו בפסח
 הולכתו כדבנן וליא מבעיא לענין מצה דר יוחנן בן טריהניא קולא
 ועד סתם לך עמא כדבנן דתמן אל ידעם שיצא ידי חובתו בפסח החיטין
 והא עדין והבסמין ושיבולת שושל והשיפון בדמיו ובמעשר דישון א
 שט סלה תרומתו ובמעשר שט והקדש שנפדו והכהנס צלה ובמיומ
 זעל לי כעבד ולא במעשר דישון שלא טלה תרומתו ולץ במעשר
 שט והקדש שלא טפדו חלת תולס וקייק נמיד עשאן לעצמו אינו
 יוצא חן לבגוד בשון יוצא בהס אל לענין חובין דלפסחם לך תנא
 כדבנן וט עדין כל יוחנן בן נורי דהנה ליה לחומרא לחמישין ליה דתמן
 ד יתו דתמן זעט טעובל חזרות מעשה להבין לבגוד מצה וחזרות וש
 תבשילין מלי על תבשילין אנה דב הוט שלן יזרחו זמנ דב צמי שותמת
 לית דמא ד

עברים
 מצה

לר יוחנן בן נורי וכמה הוי אישיר מצה דמחייב לשפוש מנה חלה
 כדתמן חומרת רבעס קמו ועד מחייבן חלה רק סובין ומרסקן בפעך בהו
 זכר יס המיד סובין ומרסקן לטבח פטור מאי טעמא כון דעש לחודין
 עגו לאומיה עבדו כיה מרישית ומגדודיתא מנלן לתנא דא שית עבוסה טכס
 יע חומת וכמה עסתבס וה עמור עשירית לחיפה מוכן זמרי שפס
 עמור חייבין בחלה טהם טעה שפדו טלמיה עקן עזק
 ועד כר עמא ד יוס' זונו חמשת רבעס קמו ועד חייבין
 כון דמטתא הוי לך יהבין ביה רבנן טושרץ כמה ועד קז
 נעל דזרמבעי בעין ושלטת רבעס תמטיי בשן
 ומוטא צבישט דהנו טלה זרבען
 ומוטא צבישט

ברם צריך זילי היכא דלא תלגו
 לחוד וישפון ונסמין
 כלחמיהו זי לזי ממ זמנ דזמרי
 כון דרבעק ללא לזי מחייבין לחמיעל

פי שצא
 חומת
 תשרי

מעטרתין זויילמא כון דכה נמי והיה בזכלבס מלחם הזיין אע"ג לטב
 בשדן לישא זויילא צעון דהיה לחם מיצטרף נהי זמ קרז יזו בשדן ל
 לישא זזו בשדן קרז לחם מיפלג פלגו בה ל לעיזר ורבנן בהזמילתא
 דרבנן זמגו כנה לישא זזילין ול לעקר זומג אף בתרלה וליהושע
 קאים בשכותל לישא דזזיל כנה לחם נמי מי הוא פלג עליה דזיל
 ל לישא זמג אע"ג לישא מיצטרף בתנור מיצטרף כסל מצוי טעמא בקלא
 נמיה מלמטה דלחם ול יהושע זמג יזי איכז שישרא בתנור הכו
 מיצטרף זזילא לזי ממי טעמא בתנור קח הוי לחם רבן טעמא צו גייל
 סביח ליה כל לישא דזמג איכז כסל מיהו ככרות טעמא זמג ז
 זו מיצטרף קמבר בעון לחם דומיץ לעסה היבתא כמק סביח ל
 דא טעמא זמג רבן קרז מוגל טה לעמחז וכן לחלה והא זמג ז
 חמשת רבעים קמח ועוד חיובן בתלה קבא מגעמא הוי חמשת
 רבעים קמח ועוד חיובן בתלה רבעי זמג רב זמק הי עק
 כחג למיטא במיחא כפיז כפיז זמג ליה זביחומרה זמק ליה
 קולה הוז דקז מסק על לחלה זמג ליה דעבן כל לעז דמק ל לעז
 זומג היודה כתיבא ונתן לשל הסל מערסן לחלה זמג רביחומרה זמג
 שמוס היבתא כל לעז זמג ליה והז ל יהושע בן לוי לז זמג ז סכנות
 שלבבל שכו טכות זז זת זז זצל כעבן לז זמג ליה זמג זמג ז
 זמג רביחומרה זשיל דעבן

ויהיביום הי זמג

שזילתא דזמיר להון לדנות
 למיכל בשדן שאק ינים ודמגשים דכה כל הדי
 שאק הוא לח האכלוי דכל זמג זמג זמג
 נמלה לוקה חמשה ארעה לוקה ששה זמג
 שאק יהיילס מבשרס לז תחלה וכתב זמג
 ולז תבמזוי הוי ליה א תשאקו ואל תמג
 חתם לז שני דים דלז טמא דובשה הו
 זשילט טעמא וקשאקו לז תחלה

וכל השרץ הארץ על הארץ שקץ הוא לא יוכל וכל הולך על גחון
 וכל הולך על ארבע שש כל מדבה דבלים לכל קש כלז מחללים א תשק
 תשק יו זמנ נשמותכם בכל השרץ השורץ על הארץ ולפי הטמאיו
 בהם כי אע"י זמניהם ולא תטמאו את נשמותכם יוכל צרעה לוקה
 ששחמשה הע דשרצים ואיך וכל שרץ השוף טמא הוא לכם
 לזי יאכלו ואו שרצים יגבלו מן זולתו זומן מנשא יא הנהולו כש
 בשרצים דמיקא לא כזולתו ומשקיא דמיקא כגון בשא וכו' וי
 דתלעו שרץ כיהא דרזבנה זמ ליה לזימיה צבג לזימיה זי יוכל
 ותבא זמ הארץ להודיע את הייתושין שבכליםין ואת הזיזים שבצמח
 ואת החולבים שבתמרים ושבגרוגרות זמ ליה רצמנשיה צריד
 דרצ יחזק בר נפח אלברציה וחדתני לזאת נבלתם תשק עולדות
 דרין שבצמח זמ ליה חכ השכלה התם בהמה צמחיה הוא
 דמשכיה לזי שחוט לבהמה דתני להשחיה לזידיה לזא אהיש
 ער וטה הוא לזו כזר מן החי דהא לזקזמיותן בשחיה דבהמה
 יכל צד עגס דהתמא הוא הע מילי היכל נלז זידידיש מן צמח
 וממנו יזל זידידיש מן זולתו ומן משקיא מן השר השורץ
 על היין דרין צרו וזיתם לזו דתניא כל השרץ לרבות ה
 לזו כחש לזי לישע זידידיש צמח צמח צמח צמח צמח צמח
 וזר שרץ וזא צעננה והוא ליה שרץ השרץ על הארץ יזר
 לזי שרץ לזופטא דחשגא דפנא דחצתה הי
 דתניא כזן לבורות שיחין ומערים ששוחד
 הלל לזא תוכל מעט אער צמח והוא קזפריש
 היין דבורה אבל צמח לזו היין רבונה זמר
 חש דממיע לך וזת נבלתם תשק עולדות
 דרם צריך זת למילף חכ מיל
 דתלעו שרץ
 זידידיש מן צמח

כי צמח
 שרץ
 עולדות
 קטנות

גבל זענען דאס תלמידי למו שרין האו קרינן על הארץ קרינן בהו זענען אמת
 כון צדעה ב גופי דערעס דמיין ומרצונן ליה מכל השדך אשוקש על
 הארץ תא שונע דאז טמוט קיסומ טהחלום דצביה זמרוו למח
 מנמיע ליה תע חדא על הארץ להודיע את הויזן אצערעים ויזי דיתועין
 שצכליעין וזת התולעים שחמרים ושצנרוגרות וחתא זידך על השדך
 השדך על הארץ לרבות תולעים שצשקרי וימס ושצעיקרי נעמס
 מלי למו כון צצובה וכון שלם צצובה לוי זימא לך צצובה נע שדך כ
 תמא ההיא תולעת דזילק גענה דצירעא דמא ולא זוכלן ולא למעתלצ
 קזי דיק זינג דקתע שצשקרי ויתון ולי סעכא לך כשנוין אצסימט בומה
 וחייה כשמוט מצמל רע פילי הע חמרי דכדך צמד תדיסר ירחי שחא
 שדיין וכח הילבא דל סימט צהמה ותייה זינגע ערה שילעה נע
 חומר וצגס מלטיש לו סעפר וקאקעס **יהי ביום השני**
 שאילתא זיילמן דעת שיכרא כשיער
 דמשכר חסור ליה לחורוי היל ולזכווי ולטמעי ולמאשרי ולעסר דכ
 יין ושכרא תשת וכת צמיה טמו ליה זמור לזוריי הילב בדת עזיין
 נשכרא תשא יכול יין כל שהיא או יין מגותי תל שכר לוי זמרה אל
 כזי צמישכר וזי זה זה זה רבשות בן ארבעים יום זסכ מדה לין לחול
 על היין כל שהיא ועל היין מגותי דברי למעיר וז יהויה אונג יין זין
 ללא יין שאר משכרין נעץ אל שכר זס כן מה תל יין עלהן צעתי
 ושאר המשכרין כזוהרה לזיעזר זונג יין ושכרא תשת א תשה
 דרך שכרותו שאס הפשוק בו או טק לתוכו מיס כל זעווא פטר
 קחמ אונג קחמ יין והוא דמעכר וז מאור ילף שכר שצממ
 משכרין למו יונס יין להזהיר בו אף היל נעט שזי זמרה
 יין להזהיר בו וז יהוי לוי ילף שכר שכר מעיר דמין חזיר
 זכל דבילה קעלית ושמה דבט וחלב ונגס
 כז יהודה זונג רב שמוט כז אחמי חמ דב הווא זמרה יונג די צח
 די אשיין זונג רב הווא זמרה דב הווא זמרה יונג די צח

תל

להבדיל ב
 וכן המ
 נהגים
 וכו'

רב עליה דר לשר טובי ד דכמי רב אחז מהו על תו לה למעשה שרית
 אלה לקמיה דרב אשי ביום טוב אמר לה ילדי אידנא ותא למחר דרב לך
 מלקום אמרין עליה מיומא טבא לחבריה מסוס שכינה ויש נע מי שתיבת
 ובי תנן גשילן גרין לעורך השבת בטבת במקום ולכא שבת אמר לה
 והיא אמר רב הילכתא כל לעזר דאמ אס השקן בראס נתן לעכו מוס כל
 שאחז כטור ומר האלא בתי"ק שתי לדי אמר לה זינער דזמא לשיור
 רבישת יוד מרבישת מי אמר יוד מרבישת זעלו מאובנמי מישכר
פרס צריך שאר מי שכרין מי זית לה לב ליעזר זילה כון דזמקא
 לשכר דרך שטבות יין זית לה שאר משכין לתלה
 זו דילמא זית לה דרך שכרותו ושאר משכין נמי ומחמר טפי מי
 מו יהודה דמחייב מיתה נמי תא שמעי דאמר רב זכתי תמרים
 א יודה ומצאמ רב הילכתא כל ליער וואו רב זכתי תמרים א
 יורה שאר מינת זית לה שאר משכין נמי וכן היכבא יי נמי
 כון דאמר יוד מרבישת זעלו נמוג נמי משכר דמטא ולהציל בן
 הקודש ובין החול ובין הטמא ובין הטמא בן הקודש ובין החול זיבו
 חומים וערכים והקדושות נאטאהוין שיכר לא ילמו בן הטמא ובן
 הטמא או הטמאות והטהרות ולהורות זו הדינה דלא לורי זימו
 והיתר אע"כ דלע עבד משעה בשעתה זית כל החוקים או הגזירות
 זלי דבי יי זו תלמודי ביד מעג זו הלכה דלא לורי לא מן המרש
 מן התלמודי ולא מן הלכה יכול אפי מעגם תל ולהורות והאלאו
 דהוא ל יוספ על יהודה אומי כול אפי תלמודי תל ולהורות ממך
 דתבא יתא שרין טכוא וצדעב טהור שש תני יין מורין
 שחוקי דל יוספ כל יהודה אפי תלמודי הבן תא זילקי ב רב
פרס צריך הילכתא כל יוספ כל יהודה אפי תלמודי עובד
 מאי טעמא כון דלא דמוי מילתא למילתא
 דתלמודי שני בדי תלמודי כון דלא דמוי מילתא למילתא
 דתלמודי שני בדי תלמודי כון דלא דמוי מילתא למילתא

תא שמע... ה' לברא בו יומי צו יהודה זית והא רב לא מוקים זימור
 עליה מיומא טעם להכריה זמור והא תלמוד הוא זמור רב
 משום דמורי מנפשיה לא מוקים זמורין ולוקים זמורין ולא זמור
 מנפשיה סתם רב זמורין ואגב זמפספס זמורין וכן הילכתא
 ויהי ביום השמיני שאילתא דאסור לחון לצבת יש למיכל עשר
 בהמה ומייה טמאה היקף מיניה טמאה והיא

מינהו טהורה מפרסת פרסה ומעלת גרה בבהמה עהורה מפרסת ולא
 מעלה מעלה ולא מפרסת טמאה לא מעלה ולא מפרסת טמאה דכפ
 זאת החיה אשר תחלוץ כל מפרסת פרסה וכו בהמה עהורה שילדה
 מין בהמה טמאה באכילה וטמאה שילדה מין בהמה טמאה עהורה
 אשר בוכלה דתקן מה הן באכילה בהמה עהורה שילדה מין בהמה טמאה
 מותר באכילה וטמאה שילדה מין בהמה עהורה אסור באכילה שהיוצא מן
 הטמא טמא ומן הטהור טהור דג טמא יאכל דג טהור נותר בשילה וכן
 טהור שכלב דג טמא זמור באכילה לפ שאין גיילין ממנו מעות מלי
 דהט דבין אין את זה לא תוכל ממעל הגרה ומגפדימי הפרסה ישלך
 מעלה גרה ומפריסי פרסה שאין אתה אוכל ואי זה זה זה טהור שנוכל
 מן הטהור והט קצתו דבר הבא ממעל הגרה וממפרי הפרסה תל לומר
 גמול הוא טמא והוא חי לשטט בשעלעו יודע יאידך הוא טמא ואין ה
 הטמא שטל מן הטהור טמא לא טהור ל שמעון זונג הל גמול
 שט פעמים אחד גמול הטל מן הגמול ואחד גמול הטל מן הפרסה
 כדכח ד' ומד ורצם הלכה כרצם ועוד פתם לן מתיבתן כונתו

ברם צריך

אילי מין בהמה טמאה יכחד
 כגון חזיר אחד כחל וקד יחד מניח
 כידרכא דולג מן זמור כחיו באכילה מן חיושין דילתא ויהי חיושין
 והא ולד דעמיה הוא ואסירי אילא מיתתן כעין בכוריהם ויהי חיושין
 בן גמול זונג הטקח בהמה מעטקח מן הדג ויהי חיושין טמא
 טהורית הוא וקיימא לן דהנהו כבן ויהי חיושין קד פטר מ

מן הכנורה משום דחיישין לרחומי הוי' או דילגז לעלסחוישין לרחומי
 היינו טעמיה דרבן שמעון בן גמלי דק"ז זיפתר דחיה מרחמתא
 יום כן יולדתה מיט מעהחזיר זמו דחיל דלזו מענה הוי' מעיחיתין
 רחומי ואמר בזכרה יו זילגז לה חישין לרחומי אז ודאי מיל
 ליתיה נשרי - תא שבע צמז רבא עד דר חנא זמז ר' זחנן דזק
 חזיר שכתוך אחר רחל פגורה מן הכנורה ואמר בזכרה עד יבז
 נורה צדק וקמז לן הילכת כרכן שמעון בן גמלי דק"ז זיפתר מן
 הכנורה ולענן זכרה זיפתר דחיל דלזו מענה נמי חישין לרחומי
 זמזי בתר דילד החמתיה עד יבז נורה צדק לבדה הוי' וכן הילכתא

אשה ביתרית שמיילתא דמיל זיתתא דילדה עד דכז
 קמתי אמרה לבגדה דכז זעה כ
 שבי יומי
 תריע וילדה זכר ועמ' ש' ימי ובזורתא עשבע נתי המטה זיבי לה
 עלמא טבלה ומשתדיא לבגדה ואעב' לחווי' אם ככל הלן טבעה יומי לה
 מיקצעא במצה ולא עיבה נקיים דתעמי' עמי נדת דותה' זומי נדחה
 כך ימי לידתה מה ימי פדחה זין דחוויה לזיבה וזין ספרת טבעה עלה
 מהן זין ימי לידתה זין דחווין לזיבה וזין ספרת טבעה עלה מוק ונעמ'ם
 טבעה כל דמז' לחויז' עד תבתן ותלתת יומי' אם טהור הוי' וצדיא
 לבגדה דכז ושלשים יום ושלשים יומיו' והיכא דילדה טבה זמירה
 לבגדה זרבסר יומי' דכז ואם טבה תלד וטמאה שבעים מצתקי ותע
 יומי' נדחה כך ימי לידתה מה ימי נדחה זין דחווין לזיבה זין זין ס
 טבעה עבלת מהן ולמעלם זרבסר עד שהן נשאה יומין כל זמז
 דכז אם טהור הוי' וצדיא לבגדה דכז ושלשים ושלשים יומי' חזי
 חזרה זין מיקמי מילתה זיקצעא לה ביבה זדריכה למיתב בה עכמ'
 זיב' קמתי יומי' דחוייתיה לתחית דמז' בזמז' דלזו ומחמת
 ל' קמ' חזית בוקשי מעקרא ולבסוף חזת אם בשות' ונח מע
 לבת דחזרה חזית דחוייתיה לתחית דמז' בזמז' דלזו ומחמת
 יח' ונמק' דחוייתיה לתחית דמז' בזמז' דלזו ומחמת

פ' ד' י"ג
 ח'

זיקב'

והלבנתו בדבריו יאמר רב יהודה אמר שמואל הי לבתא כל לעזר בארבע
 ומה מיעה הוא אבל חזייתה בקיש אינומי חזייתה תרי יומי בשופו ולשליץ
 חזת בקושי מחמתו ול הווי דתשא וזשה ט יוב וזב דמה מחמת ענמך
 ולז דמה מחמת וזי ודוקא בן קימתי אבל נעל אין קושי לבשלן דזמ
 הט דמי מחמת ענמך הוא וזי חזת תרי יומי ואפילו לשלטי זממי
 איפשר לטותחת הקבר בלא דס והוו רבנן דאברהם דכא ברעמול
 מר ודרש קיסתהשעם ולשלישי היתה צריכה שתשב שבעה נקיים
 אלתא אין קושי לבשלן ואי ציפשר לטותחת הקבר בלא דס זממי
 רב פפי רבנן עמה לישע ימני והלך ר זדלי בכנות ישראל הן החמירו על
 ענמן שזי רוצות דס טיטה כחדל יוסבות עליה שבעה נקיים זממי
 זני זממי לך אפוא ואת אמרתל חומדא היכא דאחמר אחמר
 היכא דלא אחמר לז אחמר זמן ש אפרינק לחו וזילו היכא דאפילא ולז
 ידע ההוא טפלו אי זכר הוי אי נקבה יתבא דרבין יומי לחומדא והיכא
 דאפילא לזרבשין וחד חוששת לזלי והיכא דאפילא ליום דרבשין אינו
 חוששת לזלי לז גרמא ערדה דול עז דמלחן ארבעין יומי מליאה
ברם צרף לזלי לח חישין לעדה מי חישין זילח חישא מי זמ
 זעל דלז גרמא צרדעה דול כוז דאפילא לז איפשר
 לטותחת הקבר בלא יום אי דילמא הט מילי היכא דגמר צרדעה דול
 דמיפתי טפי אבל יום ארבעין דלי טגמרה לזו פתחת הקבר הוא וזי
 חזת דס ההוא דחישא וזי איפשר לטותחת הקבר בלא דס אי דולמא
 לז אמרינק **תא שמע** דתז דבן יולדת שוחטין עליה וזי
 יום ארבעין לכד ניום שמועס לעקבה וקיש
 אימור דאמרינק שוחטין וזרקין על טבול יום ועל מחוסר כס
 למיכל פיסחא לחודתאי הכז לאומת דתי מתז כפרה למחיה
 לזו בת מיכל פיסחא הוי ומוקמינק לה יום ארבעין למחיה
 וכד ניום שמועס לעקבה לצורת קבה ומע ל יסמ
 וכד לזרבשין וזו נקצה לשמועס

למה היא ימנית אינה חוששת לומר כנה דתמא עי זיפאר לפרתחוקב
 בלז רס ועדה היא קז משונע לן היכא זמא תי זיפאר לפרתחוקב
 בלז דס היכל בלז נמר עוריתה דולץ לז מושתח טפז וזיפאר לפרתחוקב
 הקבר צלז דס וכז הלכתז **אשח כי תזריע** שזילבש זלזיל
 זיתתז זילדלז זכר ונקבה

טומאה דנקבה זרבער ניומי טהרה דנקבה שותן ושימא זיהיל זילדא
 חדי ולבסוף כמה יומי ילדז אחרינז יתבז ימי טמאה ניומי טהרה
 ל שט וזילז זיתתז זיפילא שילא בעלמז תעבז דלת בה וולז זמז
 זי זיפאר לשלא בלז ולז וזתי תמעותי קוזי דזיתתמז ויתבדז

ימי טמאה דנקבה ניומי טהרה דזכר והיכל זילדא ולז אדתישילז
 ולבז פעה ניומי זיפילא שילא לז למזמר שילא דהזיד ולקמז
 זיתמוזי קוזי דזיתתמז והתי שילז ולז אחרינז קנה בה זיתתמז
 ויתבז ימי טמאה מרישא זילז זמקז שילא דהזיד ולז קמתי קוזי
 זיזיתתקוזי בתביה דזמז כז מושקה היה ונלז זית השילא כולז עשז

ושללא זימיס' והז מולי כ' תלניז בזן קימנז זיזית ביוז חזיתתמז
 דזמז בזעה לשילה נפקז זבל בנפל לז תלניז זס זיתתז דהז שילז דהז
 כפל קותבה דיה קנה זיכא דהזוז ולז זיתתמז זדא שילא ולז זיתתמז

קנה ביה זזיתתמז ובעא למיתב יומי טומאה מרישא **זרם זריך**
 זיזי היכל זילדא זיתבז יומי טומאה ובו יומי טהרה

זר זיפיל כפל דיומי טומאה זית ליה ודיומי טהרה לית ליה ועדין יומי
 זרייה דזאזן לז נפוז כהז לז שילמז לז יומי טהרה עז דשגמז
 זר דזשון זי נמי וולז דעשן נקבה ולז שט זכר נפיק יומי טמאה
 יומי טהרה דשט זכר ועדין נקבה לז מלשן מי הדרינז זיתתמז לז יומי
 זרייה עז דשגמז נקבה זי לז מי זמז כיון דלעשין קרבן כפל ליה
 קמתי זיתתמז עז זיתתמז וז לז מניא קרבן זיתתמז לז נהז יומי
 טהרה זרייה עז דשגמז זרייה עז דשגמז זרייה עז דשגמז
 יומי טומאה זרייה עז דשגמז לז יומי טהרה זרייה עז דשגמז

ותנו כבש שלשים יכול בין רעופים בין מפוזרים אל יום מהיום רצוף יזק
 שלשים כלל רעופים ותמא גבי ששים ושעתי כהאי גומא זי נמי יולת
 כובץ עריכה שתאב שבשעה נקיים הישראל ק"ז חזיה דם בהקן יומי טונגלה
 דלדתה זו דזכר או דנקצה מהו דלמקום לה לפשרת זבתה מ' חמ"ט נקיים
 מ'אם בעבן והיא אינה זו דילמא נקיים מעומלה בעבן והוה יומי כון דידי
 למו זבה נמי הייז מנומאן נקיים בטומאת לדה כמא דק"ז חזיה דהוועמאן
 ולז סלקין לה ת"י שנגב דזיבשיא ליה הפילה וזינה יודעתנה הפילה קרי
 זו ספק לדה ספק זמא מצ"ה קרבן ואינו נאכל יומי לידתה שאינה נאכל
 עולם לה לפשרת זבתה זמא רב פלי שיעי הכא דאיכא לגמיר זולת זכר
 הייז והקך שבעה יומי יומי דק"ז יתנה ליסקין לה לפשרת זבתה זמא ליה
 רב הוה כריה דרב יהושע לצב פשו בוילדת זמא זיבז לפשקה צולדת
 נקבה ליה לפשקה זמא ליו טמא מ' זעלין שמע מינה ורב פשו ס' ר
 טע הכא דהוה ליה ספק ספיקא ואע"ג דתנא מה ימי עידתה איז ראוין
 לזבה ואיז משרת טובשה עלה מהן ק"ז ימי לידתה איז ראוין לזבה ואיז
 ספירת שבעה עלה מהן ותנא חרותה האשא שיצא מליליה וצאת חקנה
 והביאה והביאה לפענו שלשך טובשים טהורים שובע דנשואן ושבוע טע
 יולדת נקבה היא ושבע שלשך יולדת כובץ למימדיא דיון עילין הנקדו
 ר לעזר אינון דאמ"ר דבר שאינו גרם סותר וכיון דילמא סתרה ולג' ד
 סלקין ליה לרבנן דאמ"ר ליה לא סתרה מוסק ומי סלקין דתנ"ך ד תוריינות
 אוונ איז ליה סותרת בזינה ואי בעיז להו מהו שתעלה אצ"י זמא זינה
 סותרת וזינה עולה רבא יומא זינה סותרת והוה מתעמאר לעזר אינון והוה
 רבא יינגי ייזו היקא דקא שפעה כמנדק נאבעה לזיחד שבעה יומי
 ארבעה עשר לזיחד ארבעה עשר דל"י אי פסיק בון דם טומא לזם סותר
 האי דם בתראה דם טהור משוינן ליה זילתו יזלמי מנתוך שלשים ושש
 דזכר לאחי שלשך ושלשים אי נמי מנתוך ששים וששך לאחי ששים
 וששה לז אי פסיק בון דם טהור לזם טומא האי דם בתראה דם טמא משאו
 ליה זילתו קא דאזר דמתעמאר לאחי שבעה דזכר לזיחד ארבעה עשר דנקבה

דמי
 שבה
 ימי
 ק"ז
 דב ט
 איז

טחור הוא מנעוץ דאייפיק מנעץ טמא ונזי טתח מען טחורי ודכא לך
 פסק או דינגא כנעין הוא ודחמד טהדיה לח טמא פסק ונזי טמא לח פסק וכן
 נמי בנישאל וזמ טהרה למעל וזמ עומאה מילכ סלג רבולו בהא מיתח
 דאחגור רב זמ מענין אחד הוא והטורה טומאתו והטרה טוהרתו ולו
 איז טע משנותהן נפתח הטמא נשתחטחור נפתח הטמא נפתח הטמא ודע
 מילי היכז דפסק דודי זי סתתע טההיכז דלש פסק הא לז איסתעס היכז
 כמץ רבאזו טול תא טמע דאזו ליה רבעא לרב זיש זאז טה רב טמא מקיל
 זי קלעב מרזטולא לחרין ודרש היכבתא כרב לחיגרי זי היכבתא כותהילג
 לחומרא רב זשי זמ היכבס טוהה דרב לקולא וטומרא דרש מרי מרי
 היכבתא טוהה דרב בן לקולא בין לחימר א ויהיבט טוהה דרב בין לקולא
 בין לחימר דרש המפתל טוס זרבעס זינה דעשת טול

אשה כי תזריע שאיילתא דזילו זיתתא דנפתח טתה
 בזמנא קמיותא וחדר מעברא וי ליד

דבר ההוא ברה די ליה מתייב למעת חמשים לבתן ולענין כדורתא טתח
 טעס **בום צריך** זינז זיתתא דאיעבלא בען ובעין מילא
 פרחתא דחז מענהו נאחות ביה חינה

סומנא לענין פער רחם מתייב למעת חמשים טלעס לבתן ההוא לחפיק
 זקוהיה ברישא דניהו לענין פ טעס מי שקול אי לז מי זמל בהכר תפעס
 תלז רחמנא טנכי זמל הבכור בן השנאה יכר הכז נמי זיסא הכר רב
 חנם או דימתא כיון דהדר על ונפק חבידי טולה היכר ההוא דנפק כולה

כחז זומנא הו בכור **תא שמע** דאזמ ל יהושע בן לקיש פרחת
 זינחת ככל מקום חוץ מן הפולה וי יחזק אז זמ

טתה כיון דנפק פרחת זעז עהדר על ונפק חבידי כוטל פ טעס קווא
 דתתה חחיתה כיושא וכן הרבנא **זאת תדיח** שאילת
 דזלו מן ציט למיכר לחמא צריך למעשה
 ידור כיושע וחדר לכיל ואזע דקא אכיל חולין דתק טטלין ידים לחולין
 זינעשה להרהר ודחיש מנין דלז ויז אשיר ינע כו חז וידו

לא שטף במים יתעורר לפשר בן עירך מוכן סמכו חכמים לבטילת ידים לחולין
 מן המטה זמן ליה כ' חבל לרב יחזק ויחי בנוגע בזב הוא דבת יתעורר ויגע
 בזב כשטף ידיו במים מניח מיטורין לא היו קאמ' אחר שלח שטף ידיו
 טמאות ומן המזלזל בנטיילת ידים בן עירך יחזק. דאמ' ל יהושע בן בנאי
 דעשרים בחרבעה ועשרים מקומות מעין על כבוד הרב וכולן שטפו במשטף
 זמניה כ' לגר היק שטפו זמניה לרב משבח שיק' דם וזמניה תלת וחצי
 מיטתו הא המזלזל בנטיילת ידים דאמ' ל יהודה יחס ושלים ששקפה בן
 מהלל אמר נתנה שדן עמיה נעלת על כל אדם בגש בחמיה וביחית
 חט בעקביה בן נהל' יזג ויזמני פרו זת לער בן הני' ששקפה בנגו
 ידים ונמחו ומת בעדיו וכישמת גלחו בית דין והבאי זמן גמיה על חר
 ארזו ללמדך שכל המתנה ומת בעדיו סוקלן את ארזו וכל המזלזל
 בנטיילת ידים סוף בא לדי עשות זמני רב חשי ואמ' לה בעתה ששקה
 דברים מביאין אתה חרס לדי עניות המשתן מים כעני משתן ערוס המזלזל
 בנטיילת ידים ומי שאשתו מקללתו כפגו' המשתן מים בתע מעטרו
 ערנס' לא אמרן לא דמנהדר אפיה למעריא פגו' פגו' לא אמרן לא בארזו
 זבל במוח לית לן בה ומי שאשתו מקללתו לעמי זמני רבא על עסקי
 רבא יפיה והט מעיל הוא דחית ליה זבל לית ליה לית לן בה והמזלזל בנטיילת
 ידים לא אמרן דלא משחי כלל זבל מעי ולא מעי לית לכה אמר רבא זמני
 מלא חרמי ויהו ל' מלא חרמי טיביתו והט מעיל ללחמי זבל לעדי חי לא
 מטנף ידיה לוי עירך ודאי מעדעס דמי בוליה במטקן חוז עירך נטיילת
 ידים דאמ' ר' לגר זמני' הוסיף כל שטיבולו במטקין עירך נטיילת ידיה
 ולא שטיבן לא מן מנח דתו' כל הכלם טיבולן לידים אפי' בכל גלגליה
 בלי אפס כל אומה ואין כוטיילן לידים לא ברוכנות הכלם ולא בשולי
 המצין ולא במגופת החבות ולא יתן לחבריו בך פגו' מאי טעמי' אפס
 דבין זמני חטאת חי נמי זמני פגו' ידים ורגלם דקתה מטיבן חזן המזלזל
 מקלעין ואין מזין כו' חטאת ואין כוטיילן לידים אפי' ברגל לחזל
 על ג' כדרא וליה חטאת ליה עירך וזמני' אפי' ב' עסקי מטנף

מנצח ברחמי יידיה ומנשא לחיך ידית לא לטבועו לפרויהו בנהרא דהויח להו
 העובדה" **ברס צריך** זה למילת חילי היסד לאיכו משיכיל
 למימשא חנני יידיה בגייה וממשא כון
 דהויח מהו
 זו נמי אופל מחמת מאוכל צריך נמי לית ידים אילין כיון דהוא בוייה לין
 קא שקיל ואוכל לוי צריך נמי לית ידים או דילפניו מימשן ולא מית אכל ליה
 חונניו ושתי יידיה לפרויהו ואישתכח קאח אכיל ולא נשילת ידים..
 תא שגנע דאכזה דשמוס משתמיה לשגנע בריה דקא בכב ליה אמתי קאי
 בבית אמ ליה דמתיין ל אמ ליה אמתי מתחייך אמ ליה דפסתי א
 אומנא לנוקח כ לא משתי אמ ליה אמתי לא תמשא אמ להו חיהו חכיל
 ואינו משיא אכילה אכזה ישגנע ליהווא רביה לא מיכעשא ולא גזרת ולא
 קא גזרת ממשא תנמיח לנוקח והילכתא אונבל מחמת מאוכל בש נשילת
 ידים מאוכל לא בש נשילת ידים" **זאת תהיה** שאילתא דאיש סגן
 דמתילד ליה נשעא צריך לחווייה
 לכתן או נשעא סגן
 הוא מטמא ליה ופומתא נגשם טומאה יולדו מגופו היא ואפיר למיכר
 בת דומת חניה לארץ דאנש שמוס חין תומנה חוניה לארץ אסורה לא בני
 שטומאה יולדו עליו מגופו והו חיל באיילת אמל בנשעא לת קבה
 ואו נשעא הוא מגופו ליה כון דבת כי יהיה בער בשח שאת אומכתא
 והי משתו טמאים כדתן מדוות נגשם שנים שאן ארבע בה דת עמי נשעא
 שטיה ליה כשיר ההיכל שאת בער לבן שטיה ליה כקרוס ביהו וכי מיתו לוי
 ביה שיער פנה מענא כגוים היסד לאיכו חני גוים מנהג עמה כשעל
 וחני גוים מנהג דכמד ההיכל תולעה דידיה הוא ומיטרעין להו די
 חני גוים מנעמר לבן וחני גוים מנעמר ביעה תולעה יולתה הוא ומנעמרין
 להו די דתנא אמר ל יוסף שאכל ל יהושע בנו של ל שקיפה מעב מה אמרו
 מלכות נגשם שנים שאן ארבעה ואם לאו אה יחננו אה ל יאמרו מקדש
 ביעה ילעילי אה ל טמר לק שמעטרעין זה עשה אמר ל יאמרו מקדש
 ביעה ומיטרעין אמר ומיטרעין אמר ל יאמרו מקדש אמר ל מנעמר
 שכל כון שאנו בקי כון יאמרו מקדש ביעה ילעילי אמר ל יאמרו מקדש אמר ל מנעמר

חזקה ע"י חזק אבי דבתים נהרת לבנה היא לבנה ואין אחרת לבנה ולא
 מוטחא דבהרת ותולדותיה אמו דמתחייא דעמקא דבשכא דכת ומתחיה
 שבתא מן העיר ותעו דמחיה חמה העמקה מן העל ושאת ותולדותיה
 לא בניטחא אלא דעמחייא בניהה מן טפיה כשכא דתעו בשאת חין טחא
 אלא בניהה וכן הוא חומע על כלה נשאת הנשאות ומנלן דאית ליה
 תולדיא דכת ולא את ולפחות ותעו אין ספחת אלא טפיה וכן הוא חומע
 ספחע נא אשסחן תולדיא לשאת לבניהה לבהרת מנלן אומר זירא
 אשכחן תולדיא לשאת תולדיא לבהרת מנלן טומר לבנה בשאת וטומר
 לבנה בבהרת מה להלן יש לה טפיה חס כן יש לה טפיה במתעו
 חמא העיל הכל לפחת בן שאת לבהרת ליוע לך כשס טיש טפיה ליו
 כך יש טפיה ליו חומע מר שאת כחמר לבן חומע רב טב חומר חס
 כחמר נקי בן חומע רך עק שמבוטן חומע למילב ואילנותן דח תולדי
 ביה נכעא נטרינן ליה עז דשלמן שב יומי דמשמח והדר חזי ליה כהן
 ומטעו ליה דיתן חתן טוכלו בו נע טומען לו טבעת ימי הנשאת
 לו ולבתי ולבנותו וכן עבדנותן לו טבעת ימי הדגל לו ולבית ולבנות
 מאירע עאל ובינן הדחות צו כת יס טאתה חמה צו נש יס שין
 אתה רחמא צו ולא חוינן נעשם לך בשחרות ולא בין הערבים ולא צלה
 צערהם דתעו חין כוחין את הנעשם לך בשחרות ולא בין הערבים
 ולא בתוך הבית ולא בוס המעטן מפע שכהה נחומע טעה ולא צעה
 צערהם מפע טעה נראית כהה **ברכ צריך** קדוב מה
 לבנות הנעשם הנעשם כיון לחופה וזכומלג
 להחוז דעלו ביה טענה לטהריה ולטומייה כי דיוט דמע וקדוב לך
 מכארי או דילמא כיון דנראות כנעשם בבקח חידוש הוא דלאו טעיה
 מכארי בין כהן בין יש דכת לבנה הטהרס מה אופטויס ולן נעשם
 חכשרי רחומע אלתן ואילן נעיר כהן חזי ליה כחן דנעירי וטעיה
 לבקח אימח טעמא אימח טהור וכיון דחידוש הוא חין לך אחרת
 בל צד ויש כחן טעיה

אשר דבת או ל אחד מבשר הכהנים היבך טהן קדוב לתלך נה
 תה שמש דהנח מה תל על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכמה
 בענין ריבוי אצל נגעים נגעים בענין כהנים ריבין לא
 בענין טהים אלא מקיים ריבוי לנגעים מה נגעים ביום דבת ובוט
 הרמות בו אף נגעים ביום מה נגעים אלא בענין דבת לכל מראה עיני
 הכהן אף ריבין שני בענין ושיע מקיים נגעים לריבין מה ריבין
 בקדוה אף דבת לא ימתי אצות על בענין אף נגעים שיש בקדוה
 אי מה ריבין בשלשה אף נגעים בשלשה וצ"ח הוא אמרנו בשלשה אף
 לא כל שכן תל והוצא אהרן הכהן אול אחי מצדו מלמד שאם לו
 בהן אחי רומה אחר הנגשן וכך היבתי זו בני הכהנים וצ"ח
 ביה נגשן מעט דעמדת או מעט דכתיב או שתפי ועמדת או שתפי
 דכתבתי חי נמי מעט דמשכר יבדיל לחמיה לכהן אינגע עמדת הוא
 מטמא ליה כהן דבת והכל כיהיה בו נגשן דרעבת וכתבתי אחר אמר
 זו בשם או בערז וכל נהיה הנגע יקדק אפילו שלש על שלש
 או דפשתן אי יצטר מעטמא בנגעים דתנח בגז חזן לא נגשן
 על שלש מטמא תל והצד ושאר מטמא כהן עומד נגעים יוצגו
 צמד הארבעין ונוצה שלשים מעין השליש והכל והמקדוק מעין
 תל צמד ופשתים למעוטי שאר מיטן שלש על שלש בין צד צד
 וכן חזי ליה כהן מסגד ליה שצעה יומין דבת ונראה הכהן אסתה נגע
 והסגד את הנגע וגו' וכי חזי יום שציע חזי ליה דתשא ליה טפ
 מן מאי דהויה מחליט ליה וצע למיטרפה לביטה מעט דרעבת
 ודחה את הנגע ביום השבע וגו' ואי לא פשה בע חזיריה ברעוה
 דכין דכ וצעה הכהן וכבשו את אשר בו הנגע וס מכבסין ליה
 בשבע סממין דאול דכ יהודה או דכ דס חטאם וס עיה ונראה
 נגעי סן שצעה סממין וקדר נכסו שבעת ימים שבע וזולת
 או מוירקא או מנמקה אע"ל לא פשה בע שכיפה
 וזו הכהן וציע ל

ליה וטלית בני טהור הוא ומתכא ילביק אשר בר כבודו הוא והיכא למאן
 מרי אפיר להלחונריה בשבתא במיא כדתנן לעגן דס' חטאתא אחרי הדג
 נאחרי השק ואחרי השר טעון כזנתן ואזע ער בני כבודו הוא והמנינה ה'
 קיתה עליו לשלשה מקנחה במרסוטו היה על שלשעור ניתקן עליה מוס
 ער שתכלה חס אבוי לזקשוא ה' רבנן הא אחידים דתנא לעגן דס'
 חטאת חצו והשק נכבסן השו והכל מגדון אחריס אומדן הבני והשק
 והערי מבבסן והכל מגדון והאזע רב חייהדי אשי ומנן סגמין הוה
 קאימנע קומה דרצ ושכשכ ליה מנסה בשבת נמיא למנן ער למן בר
 כבודו הוא כמן כתנא קומן אזה רבא ומי איכא למין דאזע אשר למן בר
 כבודו הוא והא בת כנגען אשר תכבסן אא חז' דרצ רבן דכול עלילת
 מלך דכס כבודו ענהו כ עלע תקשן אחרי הבני ואחרי השק ואחד
 השר טעון כבודו כריין דברי הכל ורצ חייה בר אשי בקשין וכפנה
 קמא דכה כנגעם אשר תכבסן מוקיים לה תנא קומה כריין ה' דר חז' אונ
 דרצ למן מילתא הוא אומרי לחוקי קרא צדקן כתמי לא עשאין בכל ין
 אדלסמוס העאין מנצרת ה' ואזע דתנען אשר תכבסן דרצ חז' רבא
 לבג צדעת כולו רבן ענה חייוי דערעת מעועא מיתלעא מעפית
 ליה צדעתו ומטויה לה דך אא חי קשיא לי הא קשיא לי הא כריס וכפ' ¹⁰
 רבן חינון וקתע נותקן עלה מוס ער שתכלה חלז חז' רצ' על כבוד
 עלה ליה כסבוס למן כבודו הוא ודאזע רב חייו בר אשר נשוכ לזו
 זין כסבוס למן זי כרין כצדי הכל אי בקשין כזאחריס אסק אחי
 דבגז מני יתן עלה מוס ער שתכלה ולא לכבסן בגז שרייו והו' כו'
 כדנמי רבא לנעמיה דאזע רבא זקק סודי למוס חיוב זקן דרע עשאן לה
 חיובי מאי טעמא אילמא משום דקריה והוה ליה כרייה חז' כל דרע
 נמי אא משום דשרי פירה מיעבן והוה ליה כלישא דרש' דמי סודי
 לבסן את התנען חז' ליה רב ער לרבא ואזע רב
 אין כפוסת לה
 א חייתורא עלה ויהי כריס שאמרת
 לפעם שערותיו ביד כך אמר כריס דאזע כפוסת

כ"ב כלי

אין

אין

ה' עיר
תרי כלי
ה' עיר

כ"ב כלי

אין

כ"ב כלי

כספם מעל בשבת אסור שיכשוף מעמד והא רבא הוה יאמרה לפרע דמי
 ואמרה הפ סברה בסנדל מוחלע אע"ג לישאריה קמי טומני מיטמני ואלא
 אמרינן כמו דשדוף כמי דהנש מילתא שי ש בה שלש על שלש אע"ג שאין
 בה כוונת כיון שנענש רובה לבית טהור טימאמי חזי אמרת בשלש אע"ג מהלכות
 היכו לאיתקש למילתא מי אמרת מוסגת לחומי חיתק ש לבית לא לאו
 מוחלטת וטעמא מאי חזי קרא ושדף חזי חובא אכילי בשעת שדיעד
 קרוי ע"ג ב"ר ס' ת"ר מהו לעתק בה צמח מי אמר כיון דלש
 דלשיתיה קאי כל השומע לישדף כשדוף דמי חיל
 הילכך לא מעל ביה וליטה לחליצה חזי דילגא כיון דלשיתן טומאה אמר
 כמין דליתיה דמי דמין דנבג בה משמא ליה ולחומי כמין דשדוף דמי ידמי
 אמרת כמין דשדוף דמי אפרו טהור הוא לעינין חליצה בעי ילפינן לה
 מטומאה ואם תמר לומר ילפינן חליצה מטומאה סנדל שלשור העמח
 מהו מילפינן מנבגים דאע"ג לישדף קאי אמרינן כמין דליתיה דמי
 או דילגא מנבגין לא ילפינן שט נבגין דאמרינן בהו דרנבגין
 ת"א שמעו יאמר רבא היביתא חמר סנדל מוסג וחד סנדל מוחלע
 ואחד סנדל שלגמא עבודה זרה לא תחליץ ואם חליצה
 חליצה כשרה אחד סנדל שלתקו וצניעה היכא דשפדויה בכך כגון אן
 חבנם למרחוק לט' ותא בענן זריקה משתכרת ולכא דאמרי דין מקל
 בפטה חייב ואינה נאמרת כגון שקייעו מתחלה לכך אחד סנדל שלשור
 הנחת ושלמקן השאוי לפלגויו לא תחליץ ואם חליצה חליצה פסולה
 שלמקן השאוי לכבודו ושלמקן רובת ע"ה משום דלא עבדי לה ליבה שלשור
 הנחת משום דלשדף קאים וכמין דשדוף דמי חומיא מוחלע כיון דלש
 דלענן פומאמי אמרינן כמין דאיתיה דמי עימי על דרמנא והבג ענן
 חליצה דמי אמרינן כמין דאיתיה דמי שלשור הנחת חזי כיון דלשדף
 קאים חזי דשדף קאי דמי ולא ילפינן מנבגין אמרינן בהו דרמנא
 במילי יתירי חובי אוק ויני חליצה דלשדף קאי דמי אמרינן בהו דרמנא
 דבש כיוס כניחו ויני חליצה דלשדף קאי דמי אמרינן בהו דרמנא

מנוח לבסבבן מניד קשין מעכסבבן אמרי און דתיך לכו מיחף כמנידי
ואריך לכו כמניך כמניח יהיה ליה טכסבבן מיפגה הא קוזל דכילב אמריס
נתנא קמא הילבתא מאי הילבבא מאי הילבבתא כמניח קמא דאמך קשין בב
בכל שין דמו נשאר מעין דמו דגיד ליה להחוארס חטואר נבשבע שרי
למחפיהו ושרי למערכיהו דתא למו בע מבוט טחו או די למא הילבבא
כאחרים דאמר בע כביבוס שנהו ונב דס חטואר בש מחפיהו ומדכיהו ופא
ובשבת חסיד למחשוח ולמידיכחו תא כמניח דדרש דתא מוטר
לכבס את המעט אול ליה דב עפא לרפא והוא דב
חיה בר אשי שכשוכי אין כמסוי למו ולב קח מעט ליה דבא הא שן קשין
הא כפין ברכין הדך חוקים דבא אמריא עלה ודרש דכסבבן אמרי שנשע
מעמר ולו קח כמניח בן קשין בין דבין למו הילבבתא מחיכוס יאכישך
בשבת ככוס בחול אי נמי או מן דמניח ליה נשע בצומת דכין
למימר ליה לבחן נמיתא מחייה דב ונתת נב ערעתי וכל ורא אמר
לו הבית ונמני למח לו כמניח נב ערעתי כמניח הוא שיהו כמניח
בין לך דבכי ר יהול ז שמען אול פרטלבבא חונסין ובתים צב
אונס טחו אם אינו ענין לבתים תחו ענין למדס מאי היא דמי חפס
אוכל ומשקה דמניח לדי כמניח מעטמא איב ורא תנא אדס כי יהיה
שער בשיר מן הדיבר ואילך דבכי יהיה זב מנשרי חף כשעמיח בן
בנגשן למ טמא אמרן הדיבר ואילך למ אם חמרת בזב שכן אינו מנא
מטמא באונס תמני בנגשם שמוטמא באונסי תל אדס כי יהיה צער
שער סך הדיבר ואילך לממרא דנגשן מיטמא באונס אול דתא שרי
לנגש חונסין למו למטוי אונס לאוכל ומשקה לא פרטלבבא דודא
דמנשע ביה רוח דעה דהוא למו ונתת הוא רב תבא חונסין
לנגש כשעמי ומיקמי דלית כח למחוי משקיר ומשע לבב דמניח
בירמא כי היט למו דב ושה הכין ושבו וי ידוע חונסין
מטמא בנגשן ויטמא בנגשן ויטמא בנגשן ויטמא בנגשן
בנגשן ויטמא בנגשן ויטמא בנגשן ויטמא בנגשן

נגעשים ותנו רבנן בות שאין בומבבז חמות על ארבע חמות פטור מן
 המזוזה ומן המעקה ואינו מיטמא בנגעים כולה ואמרי למה ל היא
 דחמ גב סוכה בעשן ארבע חמות דמי רבנן כון דלג סוכה חמתוכה
 מעלמא הוא ואעגדלמא הווי ארבע חמות על ארבע חמות קחז מיה
 בות הוא למז חמי הומא רבנן עב סאן לא חמר רבנן לא גבי סוכה דלפצ
 הוא דעבולא חצל בית דלמגדריה ביה תיכא עבול חמי רבנן מנורי ו
 דבציר מארבע חמות לא רייר אטע ולא מקרי בית -

ברם צריך

עליה וישע מע מעמי בנגעים זילאמי חמר
 צת מקרי ומטוע או דילמא לא מקרי בית ולא
 מיטמא מיפלג פלגו בה ל מאיר ורבנן לעגן עדים דתם הנודר
 מן הבת מתד בעליה דברי ר מאיר והכנז מומדין עשה בכלל בית
 לעגן נעים מאי תבע ל מאיר תבע לרבנן תבע ל מאיר נגעים
 כנדרים או דילמא בית בית תיכא בת לבווי עליה תבע לרבנן
 כעגין או דילמא בית ארץ בת למתוך עליה תא שועה דתשא
 בית לרבות את העליה בית לרבות היעו וואו רבחסל

הא מט ל מאיר הוא עאנז לעגן נדרים עליה לאו דכל בית ואי ענז
 לרצוי לעגן נגעים דמי רבנן לרמ ל רבווי הוא חמז עליה בכל
 בית חמז חמי חמי תומא רבנן מיטמא סל דע אמריין בבית ארץ
 כות בית המחובר למרץ חין עליה לא קאמשמש סל אי טע אלז כון
 ימתילי ביה נגש וטהר מנגעה צריך לטוחויה לבתן וטהדייה כון
 צמרים ובעין חמי ובחוזב ובשע תולעת זכת ועוק הכתן ולק לשע
 ונא טע שצ ומו דבת וישב מחוץ למהל שבעת ימים והכך שצ
 ונדי חמר בת שמעס חממה דבת מחוץ למהל ואין אהל לא חמס
 שצ שובו לבס למהליכס שבעת ימים שבעת ימי סמיח ולא שבעת
 ימי חמי דברי ר יהוד ל ימי אונז קל וח חל טו חמז ל
 יהוד מארה חמז ל מארה דתא חמז ל מארה דתא חמז ל מארה דתא
 יבצורן חמז ל מארה דתא חמז ל מארה דתא חמז ל מארה דתא

וחמשים ונתקב בעשרים ועבר לירבעם וירבעם ועתה המלך כחמי
 הוא לה כיתנבעשאים נשעי ויוחס כי שכיב שזייה ומלך מיהו בר
 כמה שנין הוא בר שערין וחמש יהיה עיבורו חימת בעשאים ושבע
 אושחכה דעבורו ציט חלבעו ול יוסי צב יהודי אצל לך לזו מתחלת
 שנה חימתגה ואישתכח דעבוריה מקמי הכי ואהי אצל שמש צר
 נחמכ אצל ל יונתן על שבעה וצדים כנען באין על לשון הרע דכת
 מלשע כסתר דשון אותו אצמיה על משכנות דמים דכת ולזי כרס
 מביט יואב וב ומצורע על שבושת שווי דכת ויאמר נעמן הוא נק ככ
 ואין הוא אץ שבוש ושא ושמעה קוללה וכת וצדעת נעמן דכתי על
 גילוי עביות דכת וינגע יה את פרעה ועל גמות הרוח דכת וצחוק דו
 גטה לבו והצדעת ודעה על מצחו ועל צרות השן דכת ובא חסר ליהבה
 תה ל ישמעאל מי שיימד בעול אמו איב והאמן שטובי ברמיסע למרה
 וממרה פרעת כהונה לפרעת קרבות לומר לך מה קרבות מפרין
 אף צדי הויה מכשרין מוטת מרפת על ש פירות דמים דכת ויטב
 את הכתות ברם מכנסים מפרין על גילוי עביות וכך היא חומר ושא
 להן מכנס בדי מנפנת ומכשר על גמות הרוח כדל חטש מנל חניט
 אול הקצה יבוא דבר שגבוה ויפא ויכר על מעשה גבוה אכניס מכשר
 על הקור הלבי היפא דחיתה חסן מכשר על היטן שז ועשית חסן מעשט
 אשור מכשר על שן דכת אין איסור ותריס מעל מכשר על לשון הרע
 אול הקצה יבא דבר שבקול ויכר על מעשה קול דין מכשר על עויות
 פניס כה הכח והיו על ממש חקרן וכת התם מניח חסד זנה היה לך
 קשיח הא לח הן מעבשיו הוא דלא אהי מעבשיו אהי מלכשיו חסד
 עלה ולא אהי מעבשיו לח חת כניגמ עלה ומשל מכשר ורא
 אול ל יהושע צו לוי שני דברים לח מצינו להם כפיה בקרבות ומצינו
 להן כפיה חסות דמים ונצ הרע שפיות דמים
 ער
 ל

חזק הקבל יבוא דבר שבחשי נוכח על מעשה חשי קשיא חש שכות דמס
 חש שכות דמס קשיא לא הדע על לעזון הרע שפירות דמס חש שכות
 דמס לא קשיא הוא דידע מק קטלה הוא דלא ידיע מן קטלה ידוע מן קטל
 בד קטלה הוא בחיבור לח חתונו ביה לעזון הרע חשיא לז קשיא
 הוא בצעשה הוא בעשה שגא מינה רב שאמס בר גרע מד חשנא בר גרע
 ואזל לה מר יושע בן לוי מה ששתה מצידע שאמס תרה ברד ישב
 חזק לה ההוא דברים שבין חיש לחשתו לפיכך אמרה תרה ברד יהיה
 מיעברו חזק ל יושע בן לוי מה ששתה מצידע שאמרה תרה בבחינת
 צפירי לטקרתו הוא עשה מעשה פועל לפי אמרה תרה יצא קרע
 פטיש וכן לטהרות צפירי ועץ ארז ואזוב ושכ תלשלת ויהי כן
 צפירי תרוהו מחד מיניו בעי למוי טיהרו ולא למוי חד מחיזקו
 וחד מיחד מיניו חמש צפירי מיעברו צפירי אמס מה אל שנתם
 שיהו שתיקן שוות ומנען שאם אינן שוות שאירותי מה תלמוד למנד
 צפירי צפירי צד והוא שנים מצפירי שנים ולא ארבע ההוא הלואו
 אותה והוא שחיים לה וטבול היאך בדמנו אמירא באכילה והך עין
 רטובל בנס ומצי זה ומשלח לה שריא רבת כל צער גמיה חזכו
 לרכות המשתלחת וזה אשר לא תוכלו מהם לצבות את השחוטא אית
 חשי דבא לא אמרה תרה שלא לתחלץ ואמירה השחוטא חזק לו
 כהיה ואי קניש בה אשה לא משגי בה קידושי דתנן המקדש בשלב
 וכלמי הרס וצפור הסקל וצבגלה שרופה וצפירי מצידע צשער
 ויר ושער דגור וצפור בולב ובחילין נשאחטו בערה אינה מקוינט
דרם יצריך צפירי מצורע מלמתי טו סדין משפת ש חיטה
 חו מעשעט לז יחה מי אמרינן מעשעט לקיחה חייקן
 להו לצפורהו הנה ליה כ הקדש ואימתי לה אבל משאולתם דחיל
 דאיתמר לה מעוה חזק רחמנא תשמרי חו
 קיימין חזקה הוא דלמסרין דאיתמר דבין חזקה מיעברו
 דחיה מר צפירי מצורע סבב דחזקה כ חזקה חזקה מעשעט חזקה

לקחה דיט לקיש אור מעשת לקיחה והילכתי כר יוחנן ואת רבא הילכ
כר שמשון בן לקיש בנה תלת חזי ליה דרש המוציא שם רע להקל ולת
ולתמטרי זאת סדריה שאילתו דמחויבן דבית יעלטי עפש
מן נשיהון סמוך לשבטיא דקבשיא לתי דמחויבן
דס נדי עכר והרתם את בני יעל מיסמנתם ומנו רבא והדרתם אמר
יחשיה מיכן אחרה לבני יעל שאפרשו מן בשומיהן סמוך ליוסרת ואת
ה יוחנן משום ד שמשון בן יוחי כלמי שחיונו פורש מן אשכ סמוך
ליוסרת אפי הוין ליה בעס רבנא אהרן ענפי שא זכנתו מעתים דכתיב
והרתם את בני יעל וכך נהרה בגלתה וכל בתיה אחרי מות נע
בנ אהרן ואמר חיה בר אבא אמר יוחנן כל השרט משטר
סמוך ליוסרת הוין לו בעס זכרים שנ ולהביל בין הטמא וסמוך
ליה אשה כי תרוע ל יהאעב בן בני אמר הוין ליה בעס שמו הין
הודאה בעל נל ולהביל בין הקדש ובין החול וסמוך ליה אשה כי
תריע וכל בתיה ונהרותי אמר בנימין בר יפת אמר לא נמר
כל המקדש עמנו בשעת השמיא הוין ליה בעס זכרים על זכר
והקדשם נהייחם קדושים וסמוך ליה אשה כי תריע אמר יוחנן
כל המצביל על היין עמיא שנית הוין ליה בעס זכרים שנ ולהב
בין הקדש וסמוך ליה אשה כי תריע אמר ל אמר חין אשה מתע
מתעברת לא סמוך ליוסרת שנ הקדשן חולבני ובתגאוו או יוחנן
אור סמוך לטובלה שנ ובתא יחמתת אמר ממי משמשנה דקאי ח
לשנא דאדעיי הוא שנ החטור בארוב ואנהר וסמוך ליוסרת כמי
בעי לעופרש דמינתת אמר רבא עונה ממי עונה לאו שנה יתרת
לא אונה שנה דרנלא דחויא בה דתנן היתה לגמיה להיות רוחה
עם הנץ חמנה חונד חסורה לא יש הנץ חמנה ד יקוד חונד ילנה
טלה וקא חסר אמר כל היס טלה לא קשיא בן יוחנן
ימתא וקא חסר אמר רבא לרבא בלית ליה חילוק
כליתא חסר ציממא סדריה

ולפי חזיון אסורה כוליה יומא וכולה שריא מעת תחלת יומא ולפחותה
 אסירה כוליה יומא וכן סוף יומא ותחלת לילא אלא שנה אומא רבא
 לא שנה הכי דחזי צתחילת שנה אמרא כולה שנה ולא שנה אלא
 הכי דחזיה בתחלת שנה אסירה כולה שנה ולא שנה אלא דחזי
 צמון שנה אסירה כולה שנה יומא רבא תילכתא כל יהודה
 בלום צריך חשה שישלם ויסת והגע וסתה ולם בדיק מהו צמי
 עצרה וצמי מניכסותה לא תצעטך דיכין דדמיה
 ממולקין לא חישין דתנזל מאיר אומא חס היתה במעבא יקבע
 שעת וסתה ולא בדיקה טהורה שהתורה מעסקת את הדמים הכי
 נמי בימי עבודה וצמי מעסקותה כיון דדמיה ממולקין טהורה
 לא כי תיבע לך שלם בזמן עבודה ושלא בזמן מעסקותה ויסת
 דאורייתא חינוך ואורייתא חזא מודילתא וסתת דרבנן ומסתא
 חישא ובעל בדיקה וחילוף בדיקה טהורה ואי משום והזרחא אממנא
 בעלמא הוא מיתבא תקיף שעת וסתה ולא בדיקה טהורה ל מליד
 אומא חס היתה במעבא והגע שעת וסתה ולא בדיקה טהורה שמרל
 ממסקנת את הדמים כולה ד מאיר אתה לה ופלינ דבן עליה אורייתא
 דג הכל היא תל שכלל דאורייתא חשה שיש לה וסת והג
 שעת וסתה ולא בדיקה אומא רב בדיקה ומצאה יומא
 טמא טהור טהור ושמוא אומא חס בדיקה ומצתה טהור טמא טהור
 יומא בוא לטמא בהא קא מיפלב דמר סבר וסתת דאורייתא ומר
 סבר וסתת דרבנן אומא ר דירא כול שטמא וסתת דאורייתא ולא
 ישר כן שבדיקה שגמא בשעת וסת וכן שבדיקה למחר וסת רב
 נחמן בר יצחק אומא בהא קא מיפלב דמר סבר וסתת דאורייתא
 ומר סבר וסתת דרבנן וכד רב יצחק בר יוחנן סבכא לך דתבא
 קומי ויהי חס פתטי דל עתה אומא טמא וסתת דרבנן
 ומכונס אומא תצדיק והני דמיה וסתת דרבנן וסתת דאורייתא
 וחסר ויסתת דרבנן וסתת דאורייתא ומר סבר וסתת דאורייתא

אונג חס היתה בעתה ויהי עששתוסתח יולא ברוק ה טהורה והילכה
כוונה ררבי וקאמלן כדבן וכד יהושע ושמיא חמ כל מחירוכר
ליעמר יעד קיימא לך הילכה כדב בחיסורי בן לקולא בן לחומר
שאינש מן דארט מן דשתי טה

אחר מות

או יניכרא מחייב לבסויה לצמיה

בעברא דכת ושפר חת דונו וכסהו בעשבי חמג ל זילא חמג דבהשוחט
צריך שיתן עפר לבעלה ועפר למטה שז נד ושפר חת דונו וכסהו
בעבר יכסהו עפר לא נאמר לא בעפר מלמני שהשוחט צריך ש
שיתן שט עפרים שפר מלמטה ועפר מלמעלה ולו מן דשחית חוויין
והרנולין אע" ד ציידין נקימין דלמו אשר יצו קרינן ביה חייב
לבסות דתג דבגן אשר יצו אין ל לא אשר יצו צדין ושומדין
שאינן בגן חוויין והרנולין מנ"ל ה"ל יצו מכל מקום חס כן מהתל
למה נאמר אשר יצו למטה תורה דרך חכין שלטן יוכל חס בער
לא בהומנה הזאת ילח ליעמיד חישב מעשה דתעב כ ידחיצו
את גבולך מוכן למטה תורה דרך חרץ שלטן יוכל חס בשלך
בתורה יוכל יקח מן השוק ויחלל תל וזבחת ואכלת יכול יזבח כל
בקר וכל יאנו תל מעקרך ולא כל בקרך מעצוק ולא כל צאן יעו כן
חמג ל לעמר בן עריה מי שיש לו מנה יקח לפעם לערה יקח עשבה
מנה יקח לפעם ליטו דגים חמשים מנה יקח לפסו ליטו בשל מנה ד
מנה ישפתו לו קדירה בכל יום ואכן חיימת חמג דב פפא מערב שנה
לערב שבת חמג דב צריכין חנו לדברי זקן חמג ל יתכן חנה מנה
בדמים הוא חבל חנו מי שיש לו פרנסה בעיר ודויעה לחשב וחוה ד
עמון כגן חנו לויין ודוכלין ילא מן דקא שחיס עמחים פגור מלכסות
עז אשר יוכל והיכא דשחט ולח אישתחיס שפיר כפיר מלכסות
השוחט והתעלה עומר והמעקר פגור מלכסות וזמין יקח
שחיס חמדי חו שחיס עמיה דאדיל לך לא דקא מלכסות וזמין יקח
כון דשחיס מלכסות קא חמדי חו שחיס עמיה דאדיל לך לא דקא מלכסות

דתתח השוחט ויערוך לרס חייב לבסות כיצד הוא שעה או נוחוהו שיקרו
 ולא חרש שנטה וקטן ששחטו וחחרים הואין חותך חייבין לבסות אילת
 חתך דנוחזקין לשחטין שפיר כטורין מלבסות דתנן חרש ששחט
 וקטן ששחטו וחחרים הואין חותך חייבין לבסות בין לבין עצמן של
 עלתהו על מאיר ודבן דשלה ל לצד לגולה הורה כל מאיר דפסוק
ברס צריך אילת היס ששחט שחטה מעליהו ואיטריך מעשום
 דבר אחד או דרסה או נעלה כן הגב כהאי גויל
 מי מחייב לבסות אילת כון דשחטיה מעליהו היא ופסולה מעשום דבר
 אחד שחטה קרינן בה נחייב בפינו דהחוק מיעהרה מידי עבירה
 או דילתהו כון דלא שריא בחכמה לח שחטה מעליהו קרינן בה ולא
 מחייב בבמה מפרט עליו בה ל מאיר ור שמעון על מאיר חת שחט
 שאינה מזויה לשכרה שמה שחטה נחייב בפינו על שמעון חולל לח
 שנגמ שחטה ופטור לח שמעון דאכל ל תיה בר אבה אמר יוחנן לח
 דבריו שפר מאיר בחותו וחת בנו ושמו בלע חכמו ודביוטא שמוע
 בפינו הדם ושמו בלא חמנים דבריו של שמעון בפינו הדם דתנן
 השוחט ונגמלו טרישה והשוחט לבן חולין כפנס וקדשים בחוק חיה
 ושך הנסקל ל מאיר מחייב צביטו וחכמו שיטריין ותנן כמע חרש
 ששחט וקטן ששחטו וחחרים הואין חותך חייבין לבסות בין לבין ע
 עצמן כטורין מלבסות וכך לענין אוחיו וחתו בו ששחטו וחחרים
 הואין חותך חסוד לשחטו וחחרין בין לבין עצמן ל מאיר מותר לשחט
 חרש וחכמו חסדין ומוקדים שאם שחטו שאינו כפסו אוינהו צעיס
 ולי כל מאיר ואי מחבר טעמא על שמעון בפינו דכס אשר יחולל
 לחטוק בין שך עמא לשך עמור בין עוף טריפה וקי על שמעון
 עני אילת חרש ששחט וקטן ששחטו חיה או שך וחקן מחזקין חותין
 חותן עי יחייבין לבסות לחרש עמא אילת שחטו חיה ל מאיר ודבן
 דתנן חרש ששחט וקטן ששחטו וחחרים הואין חותך חייבין לבסות
 בין לבין עצמן כטורין וקטן ששחטו וחחרים הואין חותך חייבין לבסות

דורות חף טון שליש דורות חרות אצו נחות חמו בן מן האב בן מן
 האם נאשת אחי האב מן האב אבל לא מן האם אצו מן האם יאו עבירה
 האז מאי טעמא דכך עביות דזויה גלה נחמס כן עביות דזויה ונאז להלן
 זו דזויה אזבן דזויה מנה להלן מן האב ולא מן האם חף סקומן קאז
 והתם מנלן דבת ממעטת וידע אותה ממעטת מן קדויה משפחה
 משפחת חס קדויה משפחה דבת לעשפתתם לבת זבותם אי קב
 אמות אצו ונחות אצו נע שלשו מיהכח קדר תנא בימי קחז לעמא
 בין מן האב בין מן האם קדר תנא בימי קרא נחות אשתו בין מן האב
 בין מן האם דיבן מאשת אחי דב שכל ילי קידושין מצר שעבדי
 קידושין וקרובי עצמו מקרובי עצמו וכל הע עביות סקורבא
 דידיהו על ילי קידושין היו לא שנא מן החיובין לא שש מן השוין
 לא שנא בחו חסוד לא שנא לחזר מעתה אסור יוצאמיהו קימן לבד
 מן אמות משה דלחזר מעתה אמותה שכיא לבס ואשת מי ש
 דאוסרנא לא מעוס קורבא קחז ולחזר מעתה בעלה או לחזר שפד
 שענברטה שכיא ואי קדוש חרא מן הלן עביות לא תפשי בדי
 קידושין ולא זריטה נעמא מעה ואם נא על אחת מהן וקולד בן ה
 הולד ממזר ונשנו לה אנה ופסיל לה מכה ונה ומתעמרה ומנלן
 דעביות לא תפשי בהי קידושין אמר ל חיה ב חבז אמר יוחנן נאמו
 בה משמנה דל יסד נדב איהו בדיה דרעו נמטו בה מעס ל יוסי ה
 הגלילי דבת והלכה לחיש אחר לאחר מהויה בה הויה סקדובין ולא
 חנו בה הויה ומסקינן אמר ל יוסף ואת רב הונא בריה דרב יהושע
 אמר קרא כו כל אשר יעשה כל התעביות האה הוקשו כל העיות
 סילן נחות משה ונה חעב דבהי עביות כתיב ואיחא לצימר
 עמא מעביות גב דרעו דרעו בה קידושין צאנן חקיקה יאמר
 קרא וסויה נדתי עליה ואפי בשעת נדתי סויה בה הויה מי הכ
 אפיל שחד עביות יקח וקראו להו חק סויה סויה סויה קולא
 וקורבא למוכרה מקדושין קדויה למוכרה מקדושין כתיב ונלן דהי קולא

דעל עיני הו
 מנא

דכל לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה וכו' בתורה לא יצא ממנו
 מיתקוש כל העריות לאשת אביו כל יונה ולא יגלה כנף אביו לתה ל' דרל
 יהודי אצל שמעל דומה רב יהודה אצל שמעל בשומרת יבם עליונות הכת
 מצדד למיקס עליה בלתי יתירא אי השפעה ל' צהרי שריות טעבר
 ואירא לעימרי שלפא מעריות להני הולד ממנה כיון דתפשי בה קידוש
 אין הולד ממנה מאי טעמא דכל לא יקח אשה יבם כל היכא עליה לה
 לקוחין הוי הולד ממנה טדה כיון דאית בה לקוחין לא חוי הולד ממנה
 ודיי שעות דהי עריות כגון אם אביו נחם ממנו חע"ג דמסר חסידא ליה
 תפשי בה קידושא ועריכת גטא מיבמה והולד כשר ואפי' פכווי ד
 דוכא וילדא ולא ידוע אי מהנדך קרובין דתשרין לה זמני דהוי ל' ד
 הולד ממנה אי מהנדך דאיתירא הוא לגבי דהוי ליה הולד כשר ההוא
 הוי ליה ש"ק ואסיר לפעול בהקלה דישראל

זרם צדק

ל' היכא עלה בשלה ולא ידעמי לקשר או לפסול

דחזיה

ומנרה היא לכשר נבטלג אי כמי או שתתח מי עבדא ולא ידוע
 אי מכשר מי מעטל נקא אמרה איהי מכשר מי עבדא מי מעטל
 אי לא מיפלג טלגא בה' ל' עשר ורבן גמלי' ול' יקושע רתק ד אוד
 מעברת אמרו לה מה כביבו שעבדה וזמל להו מאיט כל וכהן
 הווי רבן גמלי' ול' ל' עשר דומרת גמגמ' י' יחושע אונל לא מעטל
 חיים לא הוי ו מעברת מנתין וממנה עי שמביא דאיה ל' צריה רחוק
 מעברת עם אחד אולת מה גיבו שלמה איש פל וכהן חוה ל' גמלי' וכו'
 ל' עשר אונל ממנת י' יחושע אונל לא מעברת חיים לא הוי ו מעטל
 צעלה לרתק ולממנה עי שמביא דאיה ל' צריה חיים אס תמל לממנה
 לבב נפשה נחיימנ' ול' משני לה זונתי ול' פמלין משהיכה ויעברתי
 דהויא לה חוקה דכשרותא בתה למקוב לבק סמ מממנה חילוי פלג
 בה אפא שאול ד' וכן הי זה שותק כל שנתה אית חוה וחיימוסר
 חת אביו חסיד כל שנתה מן העוק יחיו מסר לה חת זונתי חת
 חמו חמו גמול היה קולתו בנות חילת ממנו דא שמכני

חזק רב הילכתו כחבד שחולט הע משל היטב דמב דשכין אצל ה
 אצל ה היטב דמב פמולן חזלה חי אינסי בא לבקן לט משקין לט אכל
 לבתחלה לט שריטן פה הקיף ארוס וארסמו דאמט לקמיה דרב יוסף
 היז חזק מיטה משברת חזק רב יוסף מאי לחיטב לב מדא דקא מנה
 הוא ועד חזק רב יהודה חזק שמונ הילכתו סרבן גמלא ול לשון ר
 דחזק רב שמונת ואת לט תעבי עבדא אא ברוב כשרין חזלה נהא רוב
 משולין כנהו דלח חזק אא לזרוס ולפענך תיקשו נך היו גרסה הילכתו
 ולא תעביד עובדא אא הילכתו סרבן גמלא ול לשון דאמר נחמך
 דמי עבד עבד יואח ברב כוב פמולן לסתחילה לט תעביד עבדא אא ברוב
 כשרים ונח דמי עבד הוא דקא מקדש ליה וקא בשעת לזופקא משת
 וכן הילכתו חי נמי גוי ועבד דקדושו פת יש לט חזק קידושי עבד
 דכתיב עבד לבס פה עם החומר עם הדינא לחומר גוי נמי דכל ואחר
 סן תנוו ליה ובעלמה והיתה לך לחמה מכלל דמשקרא לט בההיא
דרם צריך וולש ממוזר היו אורכשי היו מי אור ממזר ממיסא
 ילפינן מעבדות ולא ממיחוי לויין מאשת אב מדר
 אשת אב דלח תפשי טה קידושי הילת ממוזר היטב עמי דלח תפשי
 בה קידושי הולד ממזר היז דינמח אשת אב מיסורא מיסור ערה ועמי
 כרת לפעוקי היו דיין הי סורא מיסור ערה נמי עניש כרת חס תמו
 לומר בפנייה כון דיין מיסורא מיסור ערה נמי עניש כרת פושטמיח
 מאי הכא דמי הוא לט תפשי בה קידושי מיסורא מיסור ערה ועניש
 כרת מאי דינמח מה חשת אב ערה הכא דלח תפשי קידושי מאי
 תפשי קידושי לו פוק גוי ועבד דלית להו קידושי כלל דאחמה בעלמח
 הוא חזק דינמח תמס חזק ליה תמס אבול דלעת במיניה גוי ועבד לאחמי
 כרתיה בהנה בעלמח הוא **תא שאל** דמח דינמח חזק רב
 גזח חזק לט רב יוסף בר רובין ונהי עבדא
 דפשיה ונהי עבד דאמח חזק וכלל חזק דינמח חזק רב
 סור ר יוסף בר רובין הי עניש כרת ונהי עבד דאמח חזק רב

הי
 ית
 היטב
 ל ונת
 א חזק

בין צדקת חינוך רבנשי איכשכיה לרב מרי בר רחל ומטיה בשור סי
 רבבל ויש דוחל מר כל משימנות שאותה משים לוי יהא לא מקרבא חתך
 הכא טון דזמינה מיט מקרב אחרך קרינך ביה חול ליה רב אחא בר רב
 לרבינא. חיקלע חמממר לחתרין נרעס הוולע שאר בין בפניה בין באגס
 חיוש וכן הילכא. חו נמי הפ מיל עריות מבל מייב לטין חענע לחסין
 ליה תפשי בהו קידוש. ואין הוולע ממחר דכל ב תהיון לתיש שכל נשים
 ולו בת מדיי אחריש. לא החותת אהשה והאחת שננאה. ופי יס אהבה
 לפע המנקוס ויש שטאה לפע המנקוס. לא מאי חקוס. מהוב ה

בעשואי ה. שנאה שנאה בעשואיה מאי היי לחסרה ליה ואי זוזו
 זו חייב לטין. ואם ב תהיון לאית בהו הויא **ברס צריך**
 יבנה לשוק מאי מע תפשי בה קידוש. ולא

הוי הוולע מממרי חודי לאח לא תפשי בה קידוש ורגל ממחר הוי
 מאי על שטא יבנה דקא מי בעאל לך משום דכא לת תבוה חזי לא
 תהיה דלא תהוי סה הייה הוא דאמא חו דילכא תפשי בה קידוש. מדי
 דהוה על כל חייב לטין ואי לא תחיה ללמו הוא דאמא. תא עמע
 לאו דב יהוי חול רב מען שאין תופסין בבמה עכא לא

תחיה לתיש זר לת תהוי בה הייה לזר ושארם חול בעשותו צריכה
 גמי חול ליה רב מרי בר רחל לרב אשי הפ אמנ אממר הילכתא
 כשמוס חלוא תפשי בה קידוש. וכיון דתפשי בה קידוש חין הוולע
 ממחר והא שוטא בעעותו קחול לממרו דמשקי. ממספא ליה לא
 מהיא חוק שלא שטי יג ארוסה ושואמי. שחורת יבס וכנסת. ואי
 רב המנונא שומרת יבס שזינתה חסרה לבמה אלא באשת איש
 דמיא לעב עלמא ממאי מדקתב. שומרת יבס וכנסת. ואיסת
 דמחר שריא חא מען זה הכלל כל שהיבבל ולא מהח חסרה לחזר
 לו לא תחיה מממרי. וממרי צמענא לת היבבל סרב חמני
 לא שריא ליה. דמיא דמיא ורפשי בה קידוש. ואיסת
 לעלמא חין הוולע מממרי. ומה יבס יבס חא ואנן סברה לך כל חזק

משם סגור
 חרות למה

ו דצי ל עקיה אכל חמנים חומרין חין ממחר ומצחק ותשא חררי רח
 ושנין צבה על צדה ועל הסועה ועל סומרת יבם שאין הולך ממחר
 וכן הי לברית דרש כלל אמר ביבמה ושנות כולתו **אזרחי מות**
 שחילפתן דאפיר להון לרב יש לאיזדוקין אישט
 לאי שש ציטה ששהיה טרה דכתב וא חסה בעת טומאתה ולא מאת ריח
 לברה עד דתפקה ומעט טבשה נקיים חומר זירא בעת ישקן החמ
 על עמון שאפילו רואות רס טיפה כחרדל יונבת עליה טבשה נקיים
 ולחודיתא דטבשה ומשתריא ומי טבשה בממא דטבשה סח סלקא
 לה טבשה יאז ותשא כל חייב טבולת טבולת ביום טה יולדת טבולת
 בטטה טרה מנלן דתשא מען לגיה שאין טבולת מבשי יוס תלש טבשה
 ימים ותיה בעיתה טרה בעתה כל טבשה יולדת חיחקס לטה דכטב
 סימ עדת דותה העמון ואפי כ טבולת פאמעט לחיטובל אה כלילה
 מעב סרך ביה וחי אויבא חונסא טבשה בממא דעמיט ועפיר דמי
 כ הא דאזוקין דבאורי בר אבין בר טא למי טבול בממא דעמיט ושטר
 דמי מעוס חונסא דחרינותא ורצ יהול צעם בדימא משק צנה ורפא
 במחחאן מעוס חונסא דאבולין וכי טבולה צריכה לעיוט בנפשה
 דילמא מאיסא קיבא אויט שאן וקא הוי חיצנה בין אפה לבניא דול
 דחמא נב טבולה ודחן צמים את כל צארו שלט יהא צר חוץ
 בין מים לצארו וצריכה לנשסק רישה ודרי מיטבול דיטמא מקטר
 ומיה ולא שיל צה מיא ויתא חרכל צארו את הטפל לצארו מאי
 היא טערו ועער תקטת תיקן עזרא וחא מבהו הא שיתא חסה ח
 חופפת וטובלת דמדאן ר' בעיוט סבלה ויתא עזרא ותקין חפיעא
 יצריקה עפיר ולא תחוק אה בחמין דאז מרי מר מעמיה דרבא
 חנה לא תחוק אה בחמין ואפי בחמי חמה מעוס דקירי סמרב
 מטיה ולא עילן צהו מתיח עפיר ויער כח חמין משקיה
 בדימא סמיר לטובלת דחמין רבין באי בדיה חסה לא תחוק צעב
 וטבולת חמין וטבולת חמין וטבולת חמין וטבולת חמין וטבולת חמין

ויי

ויטבלת בלילה הא בענין ממך לחיטתה טבילה וכו' אומרמי לה טבולת
 ב שמומי ד טבולת ולא אוקשר למימך משום דאיתא למתורי שעה
 חושב ביממך וטבולת בלילה וכו' מתרמי עדב שבת וחמישי בשבת
 שט ימים טובים ולא דפקר למיחף דהו' וזמן טבולת בלילה שבת
 חופה ברביעי בשבת וטבולת בלילה שבת משום דטבולת באמרה
 מצוה וטבולת לה למצויה לא תיקטרינון לדיט מצויתא דזיממך
 דמיקטרא חילא ביעמך והויא חייבה כדכרע עב רב הוילא חייבה
 דלא בר רב הוילא עמה אחת קטורה חייבת במעס" ובעודמא דט
 דטבולת לא תכרוך עליה מצויה לא חוטי ועמרא ולא חוטי דכיתא
 ולא תיב ולא בארזי דמקטרוך עלייה מצויה והוי חייבה כדתני
 לא תנא אשה לא בחוטי זמר ולא בחוטי פגמך ולא ברעוה
 שבראשה ולא היטבולת בהם עי שהי"ס

ברם צריך חוטין

ע
הערס

ששאינבר מאי כי דעמר ופשתים דמו
 דילמא פשיעך דעוה דמי מה שיער דעוה שילין בהו מייא
 חף הפ ימי שילין בהו מייא תא שמוע דתנין לו חייבין
 בארס חוטי זמר וחוטי שמוע
 הבנות ר יהודי חות שלממר ועלמער אין חייבין מעע טהמים בבגין
 בתן חת רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמעל הילבט כד יהודה בחוטי
 שער חתוליה חתי חילבת מכלב דמלני רבנן עליה בשלשער יכונימא
 הכ נמי דמקרא שרי ר יהודי מכלב דאסרי הבגן ודילמא כשם קזמר
 להו כי היב דשער לא חייבי דיעודי נמי לא חייבי לא מועדי חיתמר
 חיימר נמי אמר רב תנאן אמר שמעל מעדיס חכמים לר יהודה בחוטי
 שער בין משלה בין מנעל חצרותה וכן הילבתא חייב כ טבולת
 במיא חיי חבל דליח בדולח חו מלא בחיבי לא הוי מקום יתעו לו
 נמיר מקום מים וכו' חייב מעען שומע אב ימלא בפתק ויב
 מקוה תל משיין מה מעשין בייני טמאים יוף מקוה בייני טמאים
 וכהרא דס

צריך
 חוטין
 חייבין
 חייבין
 חייבין
 חייבין
 חייבין
 חייבין

חייבין
 חייבין

כמקובל דאית ציה ארבעים סאה ושעיר לטובלה ומקוה שצפלו צה ד
 שלשת לוגין מים שאובין פסול ואי אמשפנין מברא יאוב מרזי ברה
 ואחל למקוה לוי פסול דכי אית רב דימי איהו שאובא שהיא משוכה עקרה
 ואי צטרופי ממי מצטרפין לארבעים סאה דתשא ל טעור בן ישי אומ
 11 שיט בו עשרים ואחד סאה מי בשמים מגולא בתת השע עשרה
 ופתח למקוה וקו טהורין שהשאובה מיטהרת צהידה ונחמש כה
 ואי אמשפנין על ידי טרובה פסול דתשא אטר שחקין ולצמק קצו
 פוסל את המקוה קצו ילצמק חקין אינו שפסולת המקוה ודל
 פסול מים שאובין אם לפי חשבון דרפין חין מים שאובין פסול את
 המקוה אם לפי חשבון ואומ רב פשו לפי חשבון כלם וקו יוסף צו
 חוב היא דתשא יוסף בן חוב היה אומ בשנים ושלשה כלם מעט
 ופסול את המקוה בצרעה וחמשה כלם אין מצטרפין ופסולין
 ברם צריך שפחה מי מחייב למינקט ימי ערה לצעה
 לפי כון דכל מצעה נהאשה חייבת צה עבד מחייב
 בה והא מחייב למינקט או ריבא כון דלמי מצעה השווה ככלהא
 לו מחייבין תא שמע דתשא בליה בנות יש חין לפי מצעה
 יש הבורת והשטות בין משוחררת בין שאינה משוחררת
 מנן כל חמה וכן היבטת אינוי עיהא סר לה למיכל על פתיח
 כיתת כיוצא בו לואיכל הזבש הזבא מעצ הרב עברה ואומ דב
 יחוק צה חטתו אומ דבהוא כל מלכות שהאשה עשה לצעה
 ידה עשה לצעה חין ממציאת חכום והיעת לו מטמ והדחת
 חני ידיו קלני אומ דען היעת לו מטמ בעטו אמרו ושלח דפט
 חותר שמעו כי משקיא טה עבמתו בונומי צתה מששא ויהו ליה
 נאמי אפי מרתה ליה כסא חשמה דטובה רבא מחתו ליה על
 פשו מחתה ליה יבל שרשי פה ואלו חתנא מהימא
 דק ביעת לה יומא חויא ואמרה חיד אי עמי כון
 חיות וכו'

ס' דלגלגין
 כ"ג

ואי צדונו מהימנו חמ"ד כחננו בר כהנא חמ"ד שנים מען לניה שסופרת
 לבעמה שכן וספרה לה לעצמה והיוס דהחזקה טיה בשכנוטה היס
 דמי כגון יהיה לעשא הקי מאז דלכשא בעתה וחמרה טהורה אכ
 לו מהימנו דאז רב יהודה החזקה טיה בשכנוטה בעלה לקח עליה
 משום טיה ותנן נמי משמשו טיה ואוקימנא כדב יהודה לעירא על
 מהימנו ברם צריך היס דנותנת טעם לדבריה מי מהימנא אי
 לא כיון דאחויק נפשה בטמאה הא יורה היס
 דחאיפא ולא מהימנא או דילמא כיון דקא יהיה טעם למעילתא מהיל
 תא שמע דבעא טעמא מרב אמרה טמאה חכ וחזרה ואמרה טהורה
 אכ כמין אמר ליה דלמה לרבינא דפשה ל בדוכתה א
 חמ"ד רב חייקע לב טעמא שדר טעמא כמא דכרכבא לדבטקו ולא
 קבלא מיכא ואז דכ היה יתבה ניה היה מודעא ליה בכסא דכרכבא
 ואיכא דאז ניה לא שתיא כמא דכרכבא דאז מר ומשגד לטאטי פת
 במתה כ היס דלהו להו טעמא ופ"תתא וזי איתיה ליה הרגל עערה
 זלכסוף חמרה טהורה אי חמ"ד איתיה טמאה והיס טהורה חמ"ד
 ליה ליה חמתך היס עירקלשאי ואמנא או שתינא ליה אעז אמרה ל קא
 עבדא ל יקרא שדכתה לך דמשתייה אעז חמ"ד ליה רב חק כול נותנת
 חמתה לדביה נאמנת תנו מנה ארבען זמנן למערא דקיבלא וחס
 הכ טעמא ל קא עבד עבדא דנשאי וכן היכנתא ערש חמשה
 דמיס טמאים באשה ואלשח טהורים

אזהרות

דאמר לחון לצבות יעל למנא עריות
 באוריתא וטיות לעביות מענן מלאוכיתא חמ"ד חמ"ד חמ"ד ק
 כי את כל המועצות האלה קשות מכלל דאיכא דבות ית
 שעות לעביות מאז משמע דהיא ל שאון קטנה הוא דכב מה
 חרץ לקח לואו פלגא דל לוי לאמר ר לוי קטנה ששעז חמרה
 יותר משל פלגא יאה עומר כחא א וכן יאמר חמ"ד חמ"ד חמ"ד
 קשה ולא חמ"ד

חמ"ד
 חמ"ד
 חמ"ד

חמ"ד
 חמ"ד

מלות

מכרת' לא מאי חומר'הו הני איפשר בתשעה והני לן איפשר בתשעה
 ה' תשעה אמר תיעוק' ח' שש' ע' אמר'ת אש' ג' על' ל' חוט'ה' ג'ם' ה'צ'ר
 ד'ונה' ל'וד'ס' נ'ה'וי'ז' מש'מ'ר' ח'ה' הפ'ר'ם' מ'ש'מ'רו' מ'כ'ח'ו'ך' מ'ש'מ'ר' כ'ו'לו'
 מ'ד'ע'ס' ש'פ'ע'ו' מ'ש'מ'ר' מ'י'כ' ו'מ'י'כ' א'ין' מ'ש'מ'ר' (ה'ו' ד'ר'ב' א'י'ו' צ'ר'י'ן)
 ה'י'ז' ה'ום' ש'ל'ב'צ' א'י'ת' מ'ש'מ'ר' ה'ז' מ'י' ל'ו'ו' ש'ט'ו'ת' ק'ח' פ'ע' ב'ע'ו'ה'
 ו'א'ין' מ'ש'מ'ר' כ'ל'ל' ר'ב' י'ה'ו'י' ח'ג' מ'ה'ל'ץ' א'י'ן' ו'ח'י'ק'ד' ו'ת'ק'ן' מ'ש'ל'ם'
 ה'ר'ב'ה' מ'נ'אי' ח'י'ז'ן' ח'ו'ג' ע'ל'ן' ו'א'י'ת'ג'ר' ל' ע'ש'ר' כ'ת'ח'ת' ה'י'ת'ה' ת'ו'ר'ה' ד'ו'מ'ה'
 ל'כ'פ'י'ת'ה' ש'א'י'ן' ל'ה' ח'ז'נ'ס' ע'ז' ש'ב'ז' ט'ל'מ'ה' ו'ת'י'ק'ן' ל'ה' א'ז'נ'ס' ר'ב' כ'ת'ל'א' ח'ג'
 מ'ה'ח'ו' ו'ש'מ'ר'ת'ס' א'ת' מ'ש'מ'ר'ת' ע'ש'ו' מ'ש'מ'ר'ת' ל'מ'ש'מ'ר'ת' ח'ג' ל'ה' ח'ז'ב'
 ל'ר'ב' י'ס'פ' ה'אי' ל'ח'ו'ר'י'ת'ך' ה'י'ת' ל'א'ד'ו'ר'י'ת'ך' ו'ש'ר'ט'ו'ה' ר'ב'ן' א'י' ה'כ' כ'ל'ה'ו'ו'י'ת'
 כ'ג'ל'ה' ע'ג'ו' ר'ב'נ'ן' ש'ר'ט'ו'ה' ל'א' מ'ד'ר'ב'נ'ן' ו'ק'ר'ו' ח'מ'כ'ת'א' ב'ע'ל'מ'ץ' ה'ו'י'ן'
 ת'ג'ו' ר'ב'נ'ן' מ'ה' ה'ן' ש'ט'ו'ת' ח'ס' א'ז'נ'ו' ו'ח'ס' א'ב'ו'ו' ו'א'ש'ת' ח'ז' ח'ז'ו' ו'א'ש'ת'ח'ז' ח'ז'ו'
 ו'א'ש'ת' ח'ז'י' ח'ז'ו' מ'ן' ה'ס' ו'א'ש'ת' ח'ז'י' ח'ז'ו' מ'ן' ה'ס' מ'ן' ח'א'ז'ב' ו'כ'ל'ל' כ'ס'ו' ו'כ'ל'ת' ב'ת'ו'
 מ'ו'ר'ד' א'ד'ס' ב'א'ש'ו'ת' ח'מ'ג'ו' ו'צ'ל'ל'ת' ח'ו'ר'ג'ו' ו'ח'ו'ר'ג'ו' מ'ע'ו'ר' ב'ז'ש'ת'ן' ו'ב'צ'ר'ת'
 ו'ז'ש'ת' ח'ו'ר'ג'ו' א'י'כ'ל'ת' ח'ז'ע' מ'ו'ת'ר'ת' ל'ך' ו'ב'ת' א'ס'ו'ר'ה' ל'ך' ב'ת' ח'ו'ג'ו' מ'א'ו'ר'
 ה'י'ז' ל'כ'ת' ו'א'ת' ב'ת' כ'נ'ה' ו'א'ת' ב'ת' ש'נ'ה' צ'י'ן' ה'נ'ו' ל'ל'א' ח'י'ב'ע' ל'ה' ל'מ'ע'ו'ר'ת'
 ב'ת' ח'ו'ג'ו'ר' א'י'י'י' ד'ק'ח' צ'ע' ל'מ'י'ת'נ'א' ס'י'כ'א' ח'ז'ש'ת' ח'ו'ג'ו'ר' ח'ו'מ'ר'ת' ח'ז'ב'
 מ'ו'ת'ר'ת' ל'ך' ו'ב'ת' א'ס'ו'ר'ה' ל'ך' ד'א'ע'ב' ד'ב'ת'ך' א'ס'ו'ר'ה' ל'ה' מ'ד'א'ו'ר'י'ת'ך' צ'ו'ר'ה'
 ל'א' ח'ז'ו'י' ב'ה' ר'ב'נ'ן' מ'ש'ו'ס' מ'ש'ו'ס' ה'כ' ת'ש'ר'ט'ו'ה' ב'ת' ח'ו'ג'ו'ר' ו'ל'כ'ת' ע'ג'ו' ח'ז'ה'
 ח'מ'ג'ו' ח'ו'ג'ו'ר'ת' מ'ו'ת'ר'ת' א'ע' ל'ך' ו'ב'ת' א'ס'ו'ר'ה' ל'ך' ה'א' ס'פ'י'ק'א' ל'ה' ז'ה'ה'
 א' ס'פ'י'ק'א' ל'ה' ז'מ'נ'ן' ד'מ'י'ת'ה' מ'ש'ו'ת'ו' ו'ש'ד'י'א' ל'ה' ח'ז'ב' ב'ת'נ'א' ח'ז'ב' ד'ב' ח'ז'ב'
 י'ס'ו'ס' י'ש'ל'ם' ה'ס'פ'י'ק' ו'נ'ק'י'ע' ר'ב' ל'ה' ח'ל'ת' ח'ש'ת' ח'ז'ו' ח'ז'ב' מ'ן' ו'ח'ז'ס'
 ח'ז'ס' מ'ן' ח'ז'ב' ו'כ'ל'ת'ו' ו'ח'ז'ר'ו' מ'ו'ס'ק' ח'ז' ח'ז'ש'ת' ח'ז'ב' ח'ז'ו' ח'ז'ב'
 ח'ז'ס' מ'ן' ח'ז'ב' ו'ש'מ'ר' ע'ל'מ'י' ד'ב' ו'ר'ב' מ'אי' ט'ע'מ'ו' ל'א' ח'ז'ש'ת' ל'ח'
 ח'ז'ס' ו'ח'ז'ל'א' ל'ה' כ'ז'ש'ת' ח'ז'ב' ח'ז'ו' ו'ח'ז'ר'ו' מ'ן' ל'ך' מ'ש'ל'ם' ח'ז'ב' ח'ז'ו'
 א'ס'ו'ר'ת' ח'ז'ל' א'כ'י'ת' ח'ז'ר' ש'ח' ל'א' נ'ע'י'ש' ק'ו'ב'ו'ת' ח'ז' ל'ה' ח'ז'ו' ל'ח'
 ח'ז'ס' מ'ן' ח'ז'ב' ו'ח'ז'ר'ו' מ'ן' ח'ז'ב' ו'ח'ז'ר'ו' מ'ן' ח'ז'ב' ח'ז'ו' ח'ז'ב'

כנו וכלת בנו יש בה הפסק והתנין כלתו ערוה כלת בנו ^{ענין} ~~ענין~~ וכן
ארה אמה בנו ובכז בנו עד סוף כל הידירות אימא כלת בתו אמה רב
חמיה חז וילתו יאמשה מן גברא רבא נמנו ל חווי לא חסדה כלת
לא מפת כלת ולא הוה ידענא מאי הוה ואמרו כל דאי הוית ואומינן
אי גבריה רבא הוית חסברה מדעתמי מי מקרי דנדקי הוית אשייליה
מרבין דעילי וחתו לבי כעשתו השתא סברנא מדעתמי לא סדמי חסרו
כלת בתו לא מעב כלת בנו טן דמשום כלת בנו הוה כלת בתו מיחלפן
טע לא מיחלפן אה ליה אביי לברא חסברה ל כלת בתו אומימינן
מי חלפן בכלת בנו על שעתא דב חמנה רבתי הוה דמקריה חז ליה
כגון כלתיה דבי גר עתאי ואשת אחי האם מן האם יתא חסרת תתו
כמי חסירה דתו צעיא להו חסרת אחי האם מן האם מהו אשת אחי האב
מן האב ואשת אחי האם מן האב הוה דלויכא עד אבי צמשת אחי האב
דמיחלפן אבל הכא באשת אחי האם עלכא עד אב לא מיחלפן חז ל
דילתא למשטן דהא מי מיחלפן באשת אחי האב מן האב
תם שטע דקתא חסרת אחי האם מן האב מן האב ולא מן האם דילת
איידי דתשא חסרת אחי האב מן האם תשא עג אשת האם
מן האב אה רב ספרא הוה געפי גזירה חזק טקוס ליגור גזירה לבזיה
אה רבא וכולהו לא גזירה לבזיה טנהו ומסלקין כולה דבי בב
קשיטא קרן להו והאי עג דבי בב קשיטא קרן להו תם טעמיה
דכ חתא רב יהוד בר שיילא אה במערבא כל שבקפה ערוה נה
גזרו על אשתו משום טעיה רבא כללף הוה חמנו ערוה אשתו
מותרת בת חמנו ערוה חשת בן חמנו מותרת חוגרתו ערוה
אשת חמנו ומותרת בת חוגרו ערוה אשת בן חוגרו מותרת ליה
כללף הוה לא חז כתי ותלף מאי נשש הא נשש דשקר קוד ביה ועו
שאר הוה למשקי חמנו ובת חמנו ובת חוגרו דשקר קוד ביה
על ידי קידושין הוה **ברם צריך** אשת אחי אב האב מן
האם חז קאמז דאמרי

הכסף אשר חיי האב מן האם הוא קצת וחמות אב היאב מן האב מזה
כיון שבנו ובבן בנו ולמטה עדיה למטה נגד גרו בה רבן משום
אשה מעדי להיה על אם אמו ואם אביו או דילמא הוא כיון דלא נשט
קרבא איתעטגא בה לא גרו בה רבן. תא ענגע מה היא ששיר
ולא תנח ודילמא תנח בששית ושיר אמר שירי דהא. שירי שיר
ששית דב ד חייא דתנח ד חייא שלטי שבצנו ושצצנו ושצצנו אשמו
ושצצנו אשמו ששיה דבשי שבחמו ושצצמנו ששיה תא שמע
דחיימר טרא בששית אחי אביו ואחות אביו אמר איתפלגין
להו דרא אמר ליה דב הלל טב משי ליעי חזון ל ששית דהוה כחנן
במר בריה דרבנא וכתובן שחמרי ששית לחיסורא ממי לאו דמג
דמתנתין ושית דר חיה דתנח ד חיה שלטי שבצנו ושצצנו שצצ
אשמו ושצצנו אשמו ששיה דבשי שבחמו ושצצמנו ששיה והנ
תרת הא ששית סרי ולבועמך טב סרי דהא איכא תנח אחי הא ס
מן האם לפשטא לחיסורא הא לא קשיא הכן מיכ דדמיין להדי
חזאי והא שחמרי מכל מקום ליעי חזי ל דשטבה לחיסורא אמ
ליה אי הוה להיטראי מע הוה סגבת עליהו מר בריה דרבינא מי
חזים עליהו השכא נמי דשצצנו לחיסורא לאו מר בריה דרבינא חזים
עליהו וכך הילכתא דרש יש מותרות לצעלן קדושים תהו
שאולתא דאיל מן

דמת ליה ארשף כ חזיר ליה מחייב לשירי טאה לעבולג
ולקטא לועד בעשנא דחייר דנת ובקתתם את קציר ארעס
ינה נשיטרא דעמא כותן חזן שחתיך לקחא אחד ומשעים
תע נאמרו חזן לעמא שיער דב נשמוס חזוני תדויהו שמו
משעים דאשית הוה בששעים תדומה בששעים ולקט בעה הו
ששירי דכי נת בע למישכקיה לעגי דמתן טא: שלם לקט
ששירי לקט תמי ענתו מעט דחייבין בשאה דמתן כלב אמר
ששירי דכי חזיר א חזיר וידידיו חזן יאמי ולקטו טאה

ט פרויקט
פירמעט
די ארבע

כאחד ושנסמו לקיום חייב צמיחה כל שהוא אוכל למשני אסמט
 וקוצה נשמר למעטני הפקד ובדולו מן הדרך למשני כמה יס
 ופטר ינת לקיטתו באחד למעטני תמנה וכנסתו לקיום למשני יתק
 חבל שומים ובצלם כיון דחוי לצושינהו ומינטריין אע"ז דבש שניק
 קח אכל להזן חייבין דתקן מלצנות הצעלים שבין הדרך ד יסני אונג
 נותק שמה מכל אחד ואחד ותכנס אונג מאחד על הכל ופיא ד
 לעני ולקט לעני לית לה לבשל הצבת טובבת הנחה בגויהו למיתק
 לפעניא דשחא דעניה מצוי טעמא דת מנה תשוב ומאן דדויה עמולת
 זוז לא יטול לקט שצחה ופיאה ומעשר עב כדיתק מי שיש לו
 מצמים זוז לא יטול לקט שצחה ופיאה ומעשר עב ודאי חייבוישי
 עב משהו חישותי לבול עלמא דיתק ממימעס כל אונג אונס
 מעותק בלקט משי לבו הנמסות צדתי ובעלגות משי לבו העשים
 בכדס ויבחו במעס עב שרירי רביעה שניה מאי נמושות ד יוחן
 אונג צד מאלי אמנצא ודיש לקיט אונג לקיט צד לקיט
 ברה צריך אוילו היפז דרע צמדי נשבק לקט יאכרזה
 ופיאה ולכא עשים דשקלין לה וחי שבק לבו
 חמו צמדי ואכלן להמט מציב למעשק חילא מע אונג לעש ולבד
 כת ולא לעשפתס או דילמא דנשב ותיח סת לדבויי הוב ותעק ל
 דהוה לה יאוש כיון דלא ידעין יאוש שלא מדיעת לא הוי יאוש נ
 תק שמענ דלוי דרע צמדיאר ולח הו עשים למילקטן שכת
 ופיאה אחא לקמיה דרע ששפ אונג ליה תענלוי
 ולבר תשוב ולא לערבן ולעולעס איתובגה חין מצמיח תרומה
 מעדן לער ולא מן המצבר ליישוב ואס אין יאס כהן שוב
 עליהן עדה ומציון מתיב העסי תרומה אונג ליה שוב תרומה
 דטבילה לא סב דלא מעריש לה והרי מתכות דלא טבילת
 מקום טעמו להפשיט את הרחש לא יפשיט מה קל טעמו
 צעלם לא ימילוג את הרחש ואס אין יאס חין מצמיח תרומה

ויכולין ממש הפך סוף חזק ליה שאז התם יעשה כדבא בהו אף
 תעב יתרא וכן למה ל' למתקור את כדמו ולשאר הטעם וצדו
 וכן הילכתא דרש הזרוע והלתיים והקפד קדושים תהיו
 שאילתא דאסור למוך לדבת יש לארבע
 כלים דבת את חוקים תשמעו ו' ואסור לחסוק מינה על מינה
 דלמו דילת הוא וכן למעשה לא שאף מינה ולא שאף בהמה ולא
 שאף עוף כדכתיב אחרי השור ואחר הבהמה לבעלת הבור ולכלתים
 וכן חיה ושף כדכתיב בהן מאי טעמא פתחא בהמתך וכתב התם
 דב שבת שוקך ומעריך וכל בהמתך מה להן מהיעוף שיט
 בהן וחתם מכלל דתנא בהמתך לרצות את השעית וואג שמוג
 במתעפין משיכחו המעופים בכלאים ער שיכנס כמחולבטש
 ממתב א רב אחרי בר בר אמי חיבו טמוג בהמתך לא תרביע ולא
 טמוג כלאים היית אמוג לא ידעו את הבהמה כד שיעלה עליה
 חבר תרביע כלאים מכלל דכלאים באחיהו כע אסור ממי אחי
 זה הכנסה ואמאי קרי ליה אחיהו לישטא מעלמא וצוקוס דאי כאן
 פריצי לא מוריתו הכי ואמוג דצ פשו הג תרימיני בעו מישה
 דצו ל פתי בר אבא ואוראי להו חזא כהילכתא וחז דלמו כה לבא
 מהו לטוש השטה בחלב ואסרו להו סה לבתא דתעא חין לשין
 את השטה בחלב ואס ליש כל השת טלה חסורה מהו להכנס
 מנין נשאיט מיט לציר ואסרו להו דלמו כהילכתא דאמוג שמוג
 דמנא פים משייך או המנא פים פולתא מנאום פריעיתא ועבדי
 אסור לפיכך לציר לארבע כלאים דתעא ס' ליעזר אמוג
 על הכלאים שטמוג בע טו ומנא פים בע טו לצוקוס כלאים
 ודכתיב כלאים ואין אסור ין לא צוד בעת צהמה וצודכ צב
 וצוקוס חתק מינה אמוג שמוג את חוקים תשמעו חוקים
 שחוקים לבס דוד מצע נח בהמתך לא תרביע כלאים עין
 לא תרביע כלאים דר דהמתך ודעל אסור חיה נאך בהכנס

בהרכבה אסור מלאי טעמא חוקית מתי משמעב ומן טעהו הרצנה
 והרכבה אבל גרישה שדרך מלך בחדין אין שירך לא בחוזה לחיך
 למי ובע נח לא בע ארץ טעהו יבגד כלמים נעלי חידוק שירך
 חזק לב חמי חזק ל יוחנן ענקין עבלמים בחוזה לחיך לבדדמא
 חידעבה ל לעמד לר חסי והא כלמים מעברי סופרים חזק ליה כן
 בחרישה כן בהרכבת חילף כדשמואל דחזק שמואל מה בהמת
 ירפ לחוזה לררץ אסורי חף הדרכת חילף דאמא מינה חפי בחזק
 לחדק אסיר מה בהמת לבד הויטא ממנה מותר דמטבט חזק
 כלמים לבצה אסור הא להדיות שרי חף הדרכת חילף נמו עבר
 הויטא מענה מותר **בדס צריך** חילוף חמירא לעבדא
 נמסרין וסותחין לאי עבדא מן חמירא ואולי

שרי כולה בתי מיניה צדיק ליה ואין חוששין לרע הוא נשדי
 צניעא דאימיה בין להדבעה צן לפלגיה ולא ימיה חמירא בהדי
 בהרי מינה דאימיה סוסא אסור חו עילמא חוששין לרע האב
 והאוי חותביה חמיר וספי נדאומנה חמירא צתוי מינה דאימיה
 סוסמא נערי סמא בעמאן ט הדרי טעהו האו אית ביה חמירוסק
 וצדי מינה דאימיה חסיד דהא חוששין לרע בחזק

הא שמוע דתע ל יהול ללהטלים מן הסוס חילף שאבין
 חמיר חותבין זה עם זה אבל הטלים מן החמיר עם
 הטלים עם הסוס אסורין זה עם זה ואז ליה ל אבא לשמעה
 כי משייל לבי כודיטתא בדיקתך עיין דרמיין לה די ושיילי
 וקסבר אין חוששין לרע האב וסימט דרמיין לה די במאי
 דאז אבוי עביה קליה בר חמירא חזק קליה בר סוסמא ואז
 טפא רבן ארטה וזמן גנובטיה אימיה חמירא זוטן ארטה ובר
 בר סוסמא חילף בתי אימיה חילף ואין חוששין לרע האב
 דרש האב במחמירא **קדושים גדו** שחילוף דאמא
 לקון לצבת יש לחילף

תלש שטן קמיתת דכת וכ תפא א חורן ו לא טש דונטע גלה מינטע
 ולא טעא כדענען מנענדיה אמר דתתן אילן השלה מאיטו חייב בעה לה
 והסת וטענתם יהוא מעצש סה לבנותא לבס להרא חות הנפוע לב
 לרבים ל יהודה חומר לבס להוריא את הנפוע לרבים ד יהוד חוז לבס
 רבנן סברי וטענתם דיחיד מטמעה דרבים לוא מטמעה הו מעט אחר
 מעט וחיז מעט אחר מעט אלא לרבות ול יהוד סבר וטענתם
 בין דיחיד בין דרבים מטמעה לבס בין דיחיד בין דרבים מטמעה הני
 דיבני אחר דיבני איזן דיבני אחר דיבני אלא למעט ופירי דעלה זאמר
 דמטמעה לוא טעא טמעה ולא טעא טמעה אמר דתנא ערלים לוא יאכל
 אין ללא איסור אכילה מנן טעא יהנה ממנו ולא יבס בו חות הבגד
 ולא ידליק בו חות הנר וכל ועלתם עדמות ערלים לרבות את טעא וכ
 אמרי פירי אכל לטעא גענס ואטרפא דאתרונא זאיזא חוצע אדלפן
 שכן דתתן העלם והטלפן והקנוקנוט מותרין בזכירה ודאי מורי
 דמנעיר ליה לבידא רבין קלפיש דשיגיא ואמנעו וקשייתא אמר
 למישגר נצטו בהן קטעטא דרמוט וצו דפוס דומע דעצרי
 למיעצב בה איסור כדתא קלפיש דמנן והנך שלו קלפיש חננא וק
 והגרשטן חייבין וטעמא מאי דכת את שריי אמתהטל לברי וטמאי
 הי שומר רב נחמן אמר דבהדר אצוה הו מתהל דעלה אמרי
 הואיל ועצו שומר לברי אע" דבגידן נגר פירי לוי עייט לגטריה
 סוה דמשקדא בעדמא דאפיק שומר לגמיהו הו אמרי ואלו שיע
 לוא מי ידעא ערמא מעלה מאדעא חייבת בעלה לעולם דאמל ל
 דחא אמל ל יוחנן ל פישר בין ישק נרעה פחותה מטעמא חייבת
 ליה סל טענתא וכי היכי דלא דלמא ערלה זאריך יע הכ פד
 יהנה פחותה למרז היבתא גמירי ליה זאמל רב אסא אמל ל יוחנן
 ערמא פחותה למרז היכי למנעא מסיב אלא עמי וכ תבחו דכל
 גבי ערמא זמא כלא מיהו זאריך יע בין שפיקא בין כ וילא אמרי
 בחוזה לברי וטמאי חסי סעיה מותר ופירי דפיריטא דארבע

שנן אסיר למיכל מעטחו עי דפריק ליה דבת ובשניה הרצו שבת
 יהיה כל פדיו פתח דשאר אוכלת פליגי ר' חייא ור' שמואל ערב
 חד אמר פתי דפדיוסא הוא דסרמך למעפיק דשאר אוכלת פתי
 ומאן דפדיוסא לחוד מאי טעמא פליגי בה ר' יוחנן ור' אבהו במעפיק
 חד אמר נאמר ט' ופ' אחר ונאמר להלן ותפלות הכרם וחד אמר ק"ט
 הילכך דבר שאומר עליו שירה פושן היטל מאי טעמא הי' פליס
 תרי מעמשי ויין הוא שאמנ עליו שירה דאמר ר' שמואל בר' נחפס אמר
 ל' יונקס נכפין שאין אומרין שירה לא על היין ומאן היא שירה וצבת
 הוצק דש' אסכס ומן דמחייב תפיל בשאר תילב תאזכ נפוע רבעי
 ומאן צוית פדיוסא דשני מלאה וזו פדיוק ליה בשוק פדיוסא ושפיר
 דמי דקיימא לן טעמא דאמ' הקדש שניה מנה שחילבו על שוק פדיוסא
 מחולק וז"ל דטעמא דיעבד הוא דקאתו הט מעט בזמן ששבת המקדש
 קיים אכל בזמן שאין ביה דמקדש קיים אכילו בתפילתיה מאי הוא דאין
 דאחרים נכפיה פדיוסא ולכ' פדיוק לה מצ מחייב פדיוסא אחר קויל
 במצוטש וזכור על פדיון הכרם דאמר רב יהוד' אמר שמואל על כל המצוטש
 כל מצדך עבתך עבד' לעציותך ומחייב למקלטנן למי פדיוסא
 ברם פדיוק הי"ל מאי תא שמי' דאמר רב יהודה אמר רב

זלף של עבד' בחוצה למדן זורק את האביות
 ואוכל את הקפייסין כמין כל עקיצה דהנן ר' ליעזר אומר חזקת מעט
 תמרות אבונות וקפייסין ול עקיצה אומ' אין מתעשר לא אביות
 בלבד מפע שהיו פדיו ולמאן הי' לבתא כל עקיצה בחוצה לדרך אוס
 הט הוא אמינא במאי דפליג במעשר ידיו דרבעי ומקילין בחוצה
 לדרך אבל ערלה דאורייתא אומ' לא קמ' לן גלף של עבד' למ
 דבערלה נמי אמר כל המקיל בדרך הי' בוס' כמער' בחוצה לדרך
 ולעטן פתי דשאר אוכלת נמי כ' הי' נכס' ומאן אמר ליה בש' ל' עטק
 ומאי מאן יהוה ליה סוגיא בפדיוסא ואחיות גופע חזקת
 אסיר למיכל ון פתיה עי דפריק ליה דבת והוא דהו' שרם כל' עטק

הוא שמואל
 קט"ל

וזהו יצא זנב דמקרי כרס בזנב עשויה אצל כל הו' ה' ש' מי קרי
 כרס לעין דמית' ש'ק מתבואת הכרס כיון דלא מקרי כרס כל צד דידיו
 ובעין דמית' פה מהלטיס אע"ג דמקרי כרס כיון דדב' שאזנר עבו שירה
 הוא בצע פדיון וכל המקיל בארץ היבשת כמוות בחוצה לארץ ארץ
 שתיים כבגד שתיים ואחד יוצא זנב דמקרי כרס כע' פדיון אילן לז'...

משקרא כ' פסטיק לעוף פשוט מיהת לחוצה לזרין...
 א' כנ"י היא פרחא אינא הוא מחייב בערלה דתניא ע"פ בית שמאי יחזיק
 כלאים בברם אלא כיון דמיתבטל בשיניה ידק הוא וצית קל' חומרא
 אין כלאים בצרם אילן הוא א' וא' מעין שחייב בערלה מלאי טעמא בבת
 שמאי ספיק' ומשקרא פרו הכא לחומרא והכא לחומרא...

ברם צריך מניגר חומרי רבין פירא צפרחא מחייב בערלה כוטי'
 ולא פירא הוא שיחה ולא לז' מחייב כל מחייב כב'...

בערלה אפילו מן דמחייב ליה במשגזר וברכה משום זירק הוא בודא
 פרי האדמה פרי האומג מקרי פרי עין כל מעקרי מ' הוא פירא
 פירא נינהו ומחייב בערלה אינא מיפלג עלינו צר לישאר וז' עקיבה
 לפגז משגזר רבין ל' לישאר אומג ע"פ מתעשר המדות ואצונות נכ'
 נק' פריסין ל' עקיבה אומג אין מתעשר א' אצונות מני' שחוי' פרי'
 הלבנתא כמאן לז' ה"ל שגזב לז' רב יהודה אומג רב ע"פ שגז'
 בחוצה לזרין וזקק את האצונות ואוכל את הקפריסין כמ' כל עקיבה
 ילג הלבנתא כל עקיבה או אומג הילבנת כל עקיבה הוה אומג אפילו
 בארץ קמטא מע' ל' כל המהיר בארץ היבנת פגזתו בחוצה לארץ וילג
 היבנתו כל עקיבה בחוצה לארץ א' אומג הכ' הוה אומג היבנת אב'
 שאר ע"פ דמדרבנן הוא אפס ערלה ואורייתא אימא לז' משמע
 כ' אומג בחוצה לארץ שרין בארץ חסירין וכן הילכתא...

חדושים תקוד שאליתא לחיה יתלו קפה ליש לפניקט ומקל'
 דבת מלוזב צמק וז' ואמית' הין ולאו ית' פ'...
 מעבע כיהי' הו' קייטא דתניא ית' ר' יהוד' חומרא מה' מ' ע'...

איבת צדק והין צדק והלא הין בכלל איפה הוא לא שיהא הין של
צדק ולו של צדק חזק לו קטנה שנגזש שלמותיות יותר משל
טזה נזמר בהל א חה נזמנ בהסלה וב ערית כתב את כל התועבות
הלא ונב מערות סה הו עבת יי כל עשה אה ונב עריות קבת לה
ההוא למעט ערות מכרת לא מזי קשיחהו על עריות סגיא
בתשובה וזיל מעות לא סג בתשובה עד דעברד השכה ולא ידעג
טמה גל ולי ידע ממזון גל דלהדר לה כרתה החשן והגבאין
והמכסין השוכסן קטה ותחזיקן למכרין ושאין מכרין יעשו כן
צרכי מאי צרכי צרכי חזק חב חסדא בורות שתיין וימערות חזק
לוי קטה גל הדייק מעול גבור טזה קקדים חט למעטלה מכי ייב
דעוטה למעול דקאים בחט וזה קקדים מעטלה לחטא וצדיק לשקול
ולמוד כמנהג המדינה וכמנהג המקום ותן מקום סנהג לעול בדיקה
לא יעד בגסה לו יעד בדיקה לגיוט לא ימחוק למחור לא יגיוט וצדיק
חייב להכריע לו טרה שוקל לו ען ען בשן נותן לו גיוטן אחר
בלו ואחר בעשרים טבא חנו דבטן נפש מאזנס תליה באויל שלמה
באוד טפחים וצויה מעל אורן שלמה טפחים וקנה ומתנה שלם
טפח שאר טפחים של צמרים (טפחין תלויה באוד טפחים וצויה
שע טפחים וקנה ומתנה שלם טפה טפחים של טורטט תליה שלם
אצבעות וצויה שלם אצבעות וקנה ומתנה שלם לו תן ואך שיש
ואין ששין משקלת לו טלעף ולא שלמתכת ולא שלזכר ולא שלפסטה
אכל עשה הוא שלטנמא ושל סופתהיה מבקש מענו לשקול לו
שוקל לו לטרא חייט ושלט וכצע עי היב מחויבין לתקוט מת
היה ^{מבנה} מענו שלמה רביע לטרא בטר ולא יאמר לו שקול
רביע רביע והכרעה לא שוקל לו לטרא ומתנה עם הצבא היה
מבקש ממנו עשרה לטרות בטר לא יאמר לו שקול לו חמשה
והכרעה לא שוקל לו טל בבת אחת ונותן לו הכרעה חמשה
מתן שאין משקלן בתקום וצדיק ייב בנותן שמו חקק

צרכי

ואם הורע נרשע במקום שמוחקק להוסיף לו על הדמים והרי מוחק ב
במקום סגור עין לפחות לו מן הדמים שאין שומעין לו תל חייהם למען
ומעין שאין מעשין במקום שמוחקקן לפחות לו מן הדמים והרי מוכריו
במקום שמועשין להוסיף לו על הדמים שאין שומעין לו תל ארץ עין
עלמה וצדק יהיה לך **א**ת היום לקיים מצוה עין חינך דמים למדות **כ** שיער
ולשערים **מ**מע הדמיון ואין עשין אית המקח לא שלמדינת של לעת
ממע עמקול ולא שלמדתה מפע עמכבוד אבל עשה הוא של יסוד
ושל עמקמה ושל עמכבוד ושל אגוז ואין עשין המקח צדק אחת עבה
וצדק אחת קצרה לך ימחקו צדק אחת מפע שומעיות לטקח ומסוף
למכר ולא ימחקו מעט מעט מפע שומעיות למכר ומסוף לטקח
ועל כול אגוז יחוק בן זשי אוי ל אס אומר אוי ל אס לא אומר
אוי אס אומר שמואין מרו הדמיון אוי ל אומר שמוא יאמר הדמיון
אין תלמוד חכמים בקיים כמעשה ידונ אמרה או לא אמרה מעלו
קחן כי ישרים דרכי יי כוליה ואמר לפעם יש לשהנייה בצדקה
מתקולן וכיילו דש אי וטול בצדקה ידבר לו יהיה לך בביתך ארץ
צדק צדק היכל יחידה למעשה בה שבידית אחי של מע
שרי לשמנייה בצדקה אי לך מי אדם כיין יקח
עבד בה עובדיתא אומרלך בענה מערכת כיי לך ושערי דמיה
לשהנייה או ילמך כון לאיש שמוא דכילם עלה דקרו לה קבולא
לקרו לה כלם זמטן וקרי לה כיייל ולו בה ואמר **ל**א שמוא דאמר
דב יהודה אמר דב אמר לו לשום שישאל מידה חסרה או יורה
חוק בעו אפילו יחיה לעבדו שלמיה דגלם דמאומה ולא אתי למי
אח צדקה עליו כוליה עבדי חמנין אבל צדקה דחושבן כון על דב
חמנין לא כייילן בצדקה דלא חושבן נעם לא חמנין לא בצדקה ולא
הקדו אבל בצדקה דמחננין לית לך בה ולא היא אש בצדקה דמחננין
נעם לא כייילן חושבן כון דמחננין וקרי סקיל וכן הילכ דלך

ריש הטולח בנו חזל החטט אמור אל הכהנים לאסירל היו
 לכהן לאיטמוני במיתה
 אמור ל הכהנים וא וכת כ' אם לשארו וכוונתו לז' אסירי לטטמני דתפח
 כז אהרן ולא בנות: תנוקות כחפס אפ' דליו בע מצות עשו מלן
 דמעיל להו למקום עומתה קאי. לויסולח. הו תפח אמור ואמר רב
 להחיד גיולם על הקטעם ולבט שבעה קרובים סוף מיטמא להו דכפ
 כ' אם לשארו כלה ולא חמוס כולה שאירז זו אשתו כרכת שאירה כמותה
 וע מלגה עהבה מיטמא לשארו. והיכא דעבר וכפ' אז עורת אחלו
 חלצה או גרושה דלז' חזיה לכהנה אסיר לויטמני. להו דכל לז' טמא
 בעל בעמיו. בעל היט בעל אשתו. וכת כ' אם לשארו יט בעל שאינה
 ויט בעל שאינו מיטמא הו כפי מיטמא הו לשארו כשהו יזין
 מיטמא לשארו כמותה לזו ולז' כרכת ולבטו ולבתו חז' דמוקד
 זינון מיטמא להו כדתן והיו לכל אחיו לכל יבר' חוף מה שיש לו
 מן השפחה ומן הכרית והו מיל אחיו מן האב שה' לז' טו דומיל
 דבט אבל מן האם ולא מן האב לז'.. ולאחותו כמותה ודכ' ויהי
 דגזית מתחתו טולח אסיר ליה לבק למעל תחת הוא טולח אחיו
 תחת אילן המעקד על הזרז ואחי' אדעס היוצאות מן הגיד תיהל
 הו אסיר למעט תורתו. אלו היכו ימאית מת בביתו ועתה דז'
 כותמו מן ביתו לביתו והוא כותמו הו טפח על טפח אית
 איתפדי. להו כל הך כתי ווי מכר לה לבונה בעצם ובעצם
 דבד שאינו מקבו טומאה אפיקא לה לבונה. והיכו ימאית
 באורז הדר הדרטה ארבע אמות יעיה אסיר ליה לבק למע
 התם דלז' ד' יחזק חז' ר' יוחן משום כ' לישור בן ינקב את
 ארבע אמות לטומאה והיכו ואיכא איש דנחל ונסברה מן
 ודוב כסו נחזק ענה אע' דלז' נפח נשמה ויהי' חז' ענה
 הו ימאית ויהו נשמה אסיר לאיטמוני ליה חז' חז'
 נשברה מתיקתו ויהו כש' ענה נשמה כהל עו

יב
 יב
 יב

ותעבר מפקדו וימנ ואמל ל שמשל בר שמוע אמל ל יונת קכש סך
 מטולא באהל ואמל ל שמשל בר יחזק מצבו אמל חזקה עשאו וקטרא
 עבלה וכן לעצן אדם נמי ואמל ל לשפר בעלה ירך וחלל שיה עבלה
 היכ דמי אמל ליה כל שרצויה ונראית חסדיה וגב אדם כדאז
 התם ל יחזק ^{מטולא} אמל ל יוס בר יהושע אמל ע טיבורו וגב גוסר
 ודאי איך מטולא דמתן ודאי אדם איך מטולא עב שתל עשאו חפיל
 מעויד ואפ גוסס נמי והילא נמי דשאל בה רוב שעס או שעס אדו
 מעמל דאמל רב יהודה אמל שמשל נחט בו שעס או רוב שעס ידמו
 ואז כתבו גט למשתו הרי לו יעצו ויתנו ואמר לבק למימק לבית
 הקברות מאי טעמא קב גופיה מטולא טעת דכח או צמת או בצעא אדם
 ואפ לבית הפרס טי מאי היא שנה שחכט בה קב ועש כמה מלא
 אמר לכל כוח ירוח הקבר משום צתה עסק ונקום הקבר טומאה
 דאזדיתא הילך דמריש טומאה דרבנן דניטולא חי למא שעס כשעיה
 או נמי דיטולא שרדציה עפילא דבית הקברות ^{בם} צריך אמל
 לו כמ קלא אזיל למינכב איתמל או לעמל
 תורה ואילא בית הפרס באורחא ולכל אורחא חכית מהו למינל
 בההוא מקום יהיה ציה קב נהטולא אחריש ליה לך קח מיבעי לך
 לך דצמלתה קמי ואסיד כ קח מצעמל לך למינל בהאיך דאם רבו
 רצין משום חרישה דחרישה דרבנן הוא לשאר מטת למינל
 לך דכחן דלח סב דלח אמיל ודיי טרי דתעל אמל ל לער בר דמי
 מילתין היכו על צו ארנות מתים לרוך למע מלבי יש ולל
 דאית מלבי יש בלבד אמרו לא חיי לקראת מלבי אומע ק
 יום יצאם חכב יצאין צין מלבי יש וצין מלבי אומע העלם
 חכב טתח חיי חוכן כפע טומאה וגזרו על שיש בו משום
 יצאין ויחב ונתת יש ש בק חלל טפת ומעום כדור מלביס
 שרי דכח ונתת ונתת ונתת ונתת ונתת ונתת ונתת ונתת

טמאה וזאת טהורה כח בטהורה חזן שע בטהורה צח בטמאה כחן
 שע בטמאה מפני הכבוד ותקמה ר' חבא בית הפרס דרבנן הוא דאמר ל
 יהודי חזן טמא חזן רב שמשל מנעם חזן בית הפרס והולך רב יהודי
 בר חזן משמא דרב יהודי חזן בית הפרס שמש טהור למגריה
 מאן דמיזל לבית הפרס לצדי משה שפיר דמי לא פקח מבעייה
 לך למוד תרה ולשם אשה ואי אישאר למיזל לצונתא אחרי תי
 למוד מן שרי או לא לא שומב דתנו רבנן הולכין ליהוד
 שלמים ולקחין מהן עבדים ושפחות בתום שירות וסמינס וכותב
 ומעלה בערבין מפני שחזן פנימיל מירס ואם כהן הוא מטמא ליה
 ולערער עתק בחוזה לארץ וכשם שמתמא בחוזה לארץ כך מטי
 בבית הקברות בית הקברות סלק ישתך לא בבית הפרס דרבנן ומע
 למוד תרה ולשם אשה חזן ר' יודה אימתי בומן שאינו מעזא
 למוד אבל מוטא למוד לא יטמא ר' יוסי חזן חשמיטא למוד
 יטמא ליה שאינו זוכה חזן למוד מן הכל תרה חזן ר' יוסי משש
 עב יוס הכהן שהלך אחר רבו לצידן למוד תרה חזן ר' יוחנן
 היבדל כל יוסי לא הא דחזן מר צת הפרס דרבנן לה העמידו דבריהם
 במקום כרת הא אמרת הלא לכל מצוה שרי למיזל אמרי דבן טומיא
 הוא דגרו ביה לכל מצוה שרי למיזל לשתקי מקום כרות דטהור
 הא משמאן לה לעשות הפסח אי נע בער לתהוד גזולים עב
 הקטעם מימר והיכא דמחות מת חות טולא יש דסלקן והדר חזן
 ולת שבעה קרובים ומי שק צמשתו ברם צדיך כהן מהו
 שומאן לזאתו חסרה חרופה מ
 דחמא לזאתו כלשון שאירו ושאיורו לישטא דבישריק הוא כמה י
 שיש לה לא מיקריא שאירו או די למא אשתו חרופה שע מ
 רחן שמעב דתע ר' חייה בר חזן חשתו חרופה שמר
 אוקן ולא מטמא לה וכן היא לא חזנת י
 ל הי מי חסר לה לשטעו בית חרזן חזן רחן ולי בית חרזן

א"י די דיעזן לא אונטן תמן נגי לא מטמאק לו וכן הילכתא

דרע הקורח קחה בדאטו והמקיף פאת ראטו. **אמור** **אל** **הטום**
 טאילתן דאמר לבן **למושב** **איתתן** **דפורה** **בגטה**
 חי עני דרעה המיילס וחלן לה טעילה חי עני זנה וחללה טיבת
 אשה זנה וחללה מאי גרשה מאישה כדתעז גרשה מאישה אפי
 לא נתגרשה לא מאישה פסולה לכהונה היב דמי חזנא ליה הדי את
 מערשת נגעט ואין את מערשת לבל זויס חלצה מעז דתעז גרשה
 אין ל לא גרשה חלצה מתן תל אעה חלצה היב דמיא כדתעז
 חי ויהיא חלצה כל שטולה מן הפסולין וקיימא לן נמי פסולין הע
 דאמין לבן ואי עבד טון וכסיק נהו זרעא דמיתולד משהו הדי
 חלל דכח בכהן גדול לא יחלל זרע אמר ט טיב היב ופסולות
 לבואה הוי זרעא חולין מאי טעמא טאמר בסין הדיזט זנה וזנא
 בכהן גדול זנה מה להם זרע חולין אף כון זרע חולין משום
 דהט דסתבין בכהן גדול לירעא הוי דאמין דאי לגויה ולא גרע
 מכהן הדיזט ופת חלל זכר פסולה מן הכהנה לשלי דתעז יע
 שניא חללה בתו כשרה לכהונה וחלל שנשא בת יע בתו פול
 פסולה מן הכהונה מעהב מעל אמר יוחס משום ל ישמעט טאמר
 כן לגמט לא יטמא בעמיו ושנא להם לא חלל זרע בעמיו ובי
 טומאה מה להם בעם ולא בטות אף כן בעם ולא בטות חי הי
 אפי כון גדול דנסיב גרשה דשגני בתו בעם ולא בטות אף כן בעם
 ולא בטות חי הכי אפי כון גדול דנסיב גרשה דשתי בתו בעם ולא
 בטות וז בת לא יחלל בנו זרעו כתי זרעו כל דרזא בתו וז
 שחיה מקיש זרעו לו חי הכי אפי בתו חתמה אס כן גזרה
 טיה גמי אהע ליה זנה סתעז ל יהוד אומ זנה וז גזרת ונגזרה
 ונגזרה בשלת ינות וכן הנך דאמין לה זמר ל גמי אפי פגוי
 הבס יכל הפנויה שלא לשום אישיות עשה זנה חמ רב געגרים
 חסיה אין הינדוה כד לעז דרם צריך גזרת קרא חמ

דוניה היא דמשקרה לא הוות קדישא היכא דחיות גייה ויליה בתה
 מהו לכוונה דיניה מעי לא תבש לך דכעירה היא דהא יג שנסא
 חלה בתו כערה לכוונה והא נע לא נעא כי תבש לך גי שנסא בת
 יג וג שנסא גירת זרע מהו לכוונה כיון דחינון פסולין זרעיהו נע
 פסול או דילמא איטו לא הוו קדישא משקריהו זרעיהו היא מדייטא
 אייכלי מעילג פלג תנאי כהא מילתא דתנן ל יהודי אומר בת גר זכר
 בבית חלל זכר ה ליער אומר גי שנסא בת יג בתו פסולה לכוונה
 ויג שנסא גירת בתו פסולה לכוונה ל יומי אומר חף גי שנסא גירת
 בתו כערה לכוונה הילפתא כון תא שמינ דאמר רבה בר בר
 חנה אמר ל יוחא הילפתא כל יומי ומשחרב בית המקדש יהא נפ
 כהעס קליל בשעת להיות עושין כל לשאר בן יעקום אור רב נחמן
 אור ל הוש תנא בא למלך מודק כל לשאר כנס חין מעידין ממנו
 כל יומי וכן הילכתא ^{נשי} ברם צריך בעת מהו שתנשא לגר או
 לעבד משחרר או לחלל מי אמר כי היכי דצרי

ומדרי כהלנע מזהרין או דילמא איטו דזרעהו היו סתן כנסבין
 נע בת יש אמר רחמנא לא לינסבין פסולות ולא לפסיל זרעיהו חלל
 כהנות כיון דט מינסבין נמי לש זרעהו לא הני כהעס כי מינסבין
 נע לפסולות עפיר דמי תא שמע דאמר רב יהודי אמר רב לא הוורו
 כשירות מליכשא לפסולין ותנא כותיה אחר גי אחר עין
 משחרר מערים בכהנות וכן הילכ דרש אלו דברים מתע דרב ע
אמר אל הבהנים שאילתא דאמר למן לניבס יש לפסוח
 קנינא דכפ ומשך וכתות אעג דמסות
 חלא זימנא וקא היד ייהו קא מסרים ליה היכ נמי כגון דחסי
 וקא את הוש שני להו מישלג איטג קא פסיק להו מעפיר חסי
 בליסורא דאמל ל חיה בר אבה אמר ל יוחא הכל יעדין על
 אחר מסרס שכוא חייב שני ומשך וכתות חס על דותיה חסי
 על נחמן לא כל שני דשליח לגורי לא גרעו חת הכותיה אחר

כורת שהוא חייב ואדם נבני חסד למחסי ואפי זקן וסריס וקא בע
 למשנתם סמל דמנבל לטובה וההוא סמל דמשקר הוא דאי סומריס
 הוא מה משקר ליה חסר ליה לעי שמו דתנא סרוס צורס מנן תלנ
 לונג בלוי צכס לוא תעשו קדי ציה בכס לוא תעשו דצצק חכמו וועב
 דלוא קא מיכין ככ יהוד לאנז דצר שאין מתכין אמר בשעת הוד
 דפצדיא לן כל שמעין הוא בכל התורה כולה כל יהוד הוא דצר שאין מ
 מתכין אמרי ואסור לעיוד לגוי לכרוס קטיטו דיש דפצדיא לן עי
 הידקא דאנז בע עו מענין על הסרוס וקא מעבר ליה משוס לבט
 ער לוא תתן מכשוז ואפי קערה נמי אמר כהא דיתלן זוי דכי חזו
 ליה גוים שקלן נמסרין ליה אמר והיכא דסרסיה גוים אמור רבן
 הוא הערמה הוא לאיתעביד ביה וקנסיה רבן דלוא לעבד עבדילתו
 לא לפרדן איזדבוע דשלו ליה לטובה דטועל הו תודין דגבין
 ארמאי ונחין ומסרין לוא מהו שלח ליה הערמה איתעביד ביה
 עדימו עליה דזדבטן סבר רבא לעימד ימכרו לשחיטה איהו ליה
 אפי עיין שקנסת עליהן מכרה אקטיה לבט גיול כמכרה דמע
 אק טיה לבט קטן רב אנה אמר רבאשי שרי וואו עליה הילב כרב
 אשי האי גוונא מעבימין ליה ומחליפין חליפין להודי דרס צריך
 מהו לכרוס דער פנאלי פנין כלב וחייתו קואנז לוא תקריטו
 ולוא תעשו אנה דחמנא בהמה כהודה בת הקרבה היא קיים עליה בלא
 תעשה אבל טמאה לוי או דילמא לענין עשייה לוא טמא יתא טמא
 התנא שאביו אית ען זונא מהו לכרוס כלבא אנה ליהן במרעס
 לוי תעשו כל שצדיעכס לוא תעשו מווי טעמו מעכדי חובת הוי
 הוא מה לן בודץ ומה לן בחייה לודץ אה הוא בודץ כל שבחודץ
 כס די יאמס בכס לוא תעשו וכן הילבתא אמרר א דקב עכ
 שחיה תת יחסי ליהן לדבית יש לעישקט
 חיותה ורדה ליה זונג וכת דאיד או טה וטה דכת לוא טה כבשולס
 טה זבן כרד ליה דרנזיס יסר עמיס וחיה זונג לן אמין לוא טה

שחוט אימתו כפי שראו חסירי לבני שחטו ברה בדתה וכל שש כשחוט
 ברה בריטה חסיר לבני שחטו בדתה דתשא חותנו וזרנו בנו חזק ל
 לא אונתו ואת בנו ואונתו משן תל לא תשחטו כשהוק אונתו תשחטו
 הכי כן שנים הא כפי אחד שחט את הפרה ואחד שחט את אגרה
 ואחד שחט את בתה שנים האחרונם חייבן היינו לא תשחטו דתנין
 דאי לחיובה לחזקן דא דאתא ואעג דלאו הוא שחטה לחזקן לכתוב
 לא תשחטו מצי לא תשחטו מכל מקום יום אחד האמר באותו יום
 בט יום הולך אחר לילה את ז' דרש שמעון בן זומא לפי שכל הענין
 שלמען ושלמזן חינו מדבר לא במעקדשן ובמקדשן הלילה הולך
 אחר היום יכול אף לענין אונתו ואת בנו יהא לילה הולך אחר היום
 תל יום אחד זומא כן יום אחד וכאמר להלן במעשה בראשית יום
 מה יום אחד האמר במעשה יום הולך אחר לילה חף יום האמר
 באונתו ואת בנו יום הולך אחר לילה ר' זומא יום אחד ביום המיוחד
 בשבט וטוס טוב דיום טוען אחר לילה וטוען כדון כדתן בארבעה
 פרקים בשנה המוכר צממה לחביו עריך להודיעו אמה מכרת לפי
 לשחוט בתה מכרת לשחוט ברם צריך אילו היטא דתן בהמה
 בערב יום טוב מתגר ולא חמ ליה אימה מלכר כן
 לשחוט בתה מכרת לשחוט לוקח מי יניח לעינש להיא מילתא
 ובש לשיוכל למכר אילי מי אומ כיון דאמכר תלא מילתא חייב
 לאודוע אם איתא דצפן אודוע הוה מודע ליה או דילמא דצפן
 דמכר בזבטיה אישתת"י אישתת"י לאודוע אם איתא דצפן אודוע
 תל נאעג דתשא אם לא הודיעו הולך ושחט ואינו נמכר
 ויל תגר גוי וצריך לעינש למילתא אי נעץ היכא דש
 דשחט קנא ולא אישתחוטו שפיר כגון השוחט ונתנבלה ביו ויג
 והטח והמקד שרי לבני שחט בדתה לא תשחטו חמ דתנין והאי
 לאו שחטה היא וכן הילכתא דרש כיון דרש חמר אר הכ
 הכהנים שאלה דוחריבין דבית אל לא

שבוש משתפר בטמן דההוא יומא דבזר יומא קמא דפסחא דבגויה
 מקד בזמן עומר כדכתיב וספרתם לכם ממחרת השבת ועיניתן למימרת
 מאורתא דבת שבע שבתות המנוקות חומה זית מוצא חומה המנוקרת
 משעה חמ שאת כענה מצעב ולאו לבי דיטו הוא דקא מזהר לרהי
 למימרא וקידוש צערת לא כולבו יש מחייבין דתשא וספרתם שמה א
 ספרה לכל אחד ואחד ממחרת השבת ממחרת יום טוב איה אומ' ממחרת
 יום טוב איו אינו אלא ממחרת השבוע בלאשית כשהוא חנוה מוס
 הבאכס אינו אלא ממחרת יום טוב יומי כל יהוד איה הרי הוא חנוה
 הספרו חנוה יום כל ספירות שאתה ספר אינו אלא חנוה יום
 ואם החנוה משבת בלאשית פעמים שאתה מניח חנוה ואחד חנוה
 ושנים חנוה ושלושה חנוה וארבעה חנוה וחמשה חנוה יום
 נשאר. ואם חצי מנוה למימרת יומע ומנוה למימרת שבוש ד
 דבי רב אשי מכו יומי ונער שבושי. אמרימר מנע יומי ולא מעשבוש
 איה ויכר לביקדש בעלמא הוא וכד מאלן שבועה שבוש דהוין ד
 ארבעין ותשעה יומין יומא דחנוהין דאיתיה יבת תורה ליש דקדשי
 קבה ושניה יום טוב ליש דבת אק אשר יחדל לכל נפש והתעלם
 מלשכה דלאו אורחיה למיעבד מערב יום טוב כגון משחט ונשא
 ובשולי חנל נמניח והתקדה דדרכן לעשותן מערב יום טוב איה
 דבת הוא לבדו נלאי נהיב קינחא נחיימנא ובע למתשה ביומא טבא
 אפיר דמי דתשא איון שוטן את הקמח ביום טוב משום ד פתיס
 וד יהודה בן בתירה חנל שוטן ושניין חנל שאם ככל לתוכו עירר
 זו קיסס שמועל לענותו דרש רבא בר חושי אטי אשתא דעירוש
 שוטן את הקמח ביום טוב. אמר להו דך חנל פקו אמרי ליה שקיל
 עיניך שניא אחורני חמי כמה מקינטס איכא דקין בעהדי שא
 ולעלם הוא דמאשי. כי היא דרב אמי כן נכלא דביתיהו קימחא ביום
 טוב איה מדיד כן דשאר יומי ונהלא על פתוריה חנל רב אשי
 חן דין דביתיהו דמי בן חנל דמי בן חנל שפח עב רב

תפי ורב פפי מדיה דשבדא הוה אדילא דחזאי מבית נשא לא הוה שריא
 וכי שרא דחמנא חוכל נפש לערך יש אבל לערך ביום אסור דבר
 ישנה לבס לבס ולתלמיס **ברם צריך** בהמה חזיה של
 יש וחזיה בשלמי מהו

כיון דקא טרח חושנא דגוי אסור או דילמא כיון דאי אופשר לבזית
 בלא שחיטה אישלא דנפשי קא טרח וגי ממילא קא הוי ושרי אם
 תימל ללא בהמה כיון דאי אופשר לבזית בלא שחיטה שרי מדי דהוה
 אבהמה מסוכנת דתנן בהמה מסוכנת לא ישחוט אלא בני שאיזלחמנה
 כזות על מבשר יום עסק מהו כיון דאופשר למפילא אסידאודילא
 כיון דכל תא וחזא דיתא חזא חזיה ליליה שפיר דמי תא שמע
 דאנן רב חסדא בהמה חזיה שלמי וחזיה שלמי מותר לשחוק

ביום טוב עסק שלמי ונשא שלמי אסור לתוסף ביום טוב מאי טעמא
 עסק אופשר למפילא נפש א בהמה אי אופשר לבזית בלא שחיטה
 ואפי' חומע לגוי ביום טוב אסור לדבריה רבא לרב שמואל מר וירוש
 מומאן גוי בשעת ואין מומאן גוי ביום טוב גזירה שמה ירבה בטובלו
 אי כתי מהו למדק פלעל ביום טוב משום דמפילא לחיטעטג ביום
 טוב הוה דעבודה שרי או יולמא כל משאכה לא ישנה גזר ואסיר
 תא שמע תא דאנן רב יהודה הוה פלעל מידק חזא חזא חזא
 דסכונא שרי תרתי אסיר רבא אמל כיון דקא משנה רב

מידכא משאר יומי אפי' טובא נמי שרי וכן הילכתא אי בעי מה
 לפנא לראן את היין בסודים או בכפיפה מצרית שרי או אפי'
 תא שמע דאנן רבא מפנא את היין בסודין ובכפיפה מצרית
 וכן הילכתא אי כתי האי פרוקטא אפילא דסוכא
 אכולא אסור מאי טעמא דמיחי כ' איהלא וכן הילכתא אי כתי
 שעל גבי דגל מקטו כיוול ואין מקטו בקרקע וי חומע גזר
 יקרא דקא בש לעלי שפיר דמי או יולמא משום דקא חזיה לן
 לאשווי נומות אסור תא שמע דאנן רבא חזיה לן

ויקחו בנות ואין מקנחו צדקת מאי טעמא דילתא אהי לי שונועו
 וכן ה"ל אי נמי טיט שעל גבי צדו ומכספו מצדו או מכספו של
 מנחין או אין מכספו כלל מי אהי כון דעתו ויקח עבד
 שעבדתי אומר או ילתי כון ומכספו מנבא: טכר דמי: תלך שמע
 דאזו דבא טיט שעל גבי דלכו צדו מכספו מצדו ואין
 מכספו מצחוץ וכן הילכתא: אי נמי טיט שעל גבי דמי מנעלו
 מהו לשכוכי אולבס כופה או לנדויה אי נמי טי אית מנה כדכר
 מהו למסוך דגלי בשמך שריזו אמיר"ה שם שגבע ותע קי חיה אין
 מנד בין לש אה המנעל חדש ולש אה הסעל יטן ולע
 יסך אה דגל בשמך כשהוא בתוך המנעל או בתוך הסעל אבל אם
 יש ברובו מנה מניחה בתוך המנעל או בתוך הסעל נסכה אה דב
 חיה בר אפי זימנן סגיון אה קאימנן קוניה דרב נשככי ליה ומסכה
 לא כיוס אמיר שישמך מנד וכן הילכתא: אמור אל הדבורם
 שאילתא דאמר להן לבינה יש למנעל דאשיתן

דנעשין בין מן חוסי בין מן שערי בין מן כל פירי וחלתו דנעשין
 מענא דכח וכל זה לא יוכל קדש וכהן לאית ליה עבד עברי אשג דענע
 הוא ומקע ליה כשכר בענאן הוא ואמיר לעכל מענה דנענא תושבזה
 קני קטן שעס עלם קי טכר זה קני קטן שעס ודאי עב אית ליה
 עבד כנעני אכח אינמי חית ליה נהמה מותד להחכלה כדשע תיומה
 יבט וכהן טיקנה נפש קטן טפשי ואפי צהמה וצת יש שנשאת לכהן
 אוכלת דאנא עולה דבר תורה ארוסה בת ישר אוכלת בתרומה וטמא
 קודו חייב אוכלת שמה יומא לה כוס צבס חומה ומשקה לא חיה
 לאחותה מת בעלה חיה אוכלת ואם יש לה זרע מנעו אוכלת
 צאצא זר עד שכן וילד צינתו הסייחיל ודאי מת והשתה מעובר ה
 אוכלת ילד מאוכל עובר אה מאכיל או לטרי הכי משאת
 לשע העב דאיה טה נכחא צדא לא אכלה מת ובה היוגו בין נמי לא
 אכלה דמי דמי מיש הידה אוכלה צעטל כהה ימכין ומעלמן דא

יתכיל

דחולה בשביל צדקה וצדקה כח ט תקיה חלמנה וצדקה וצדקה
 דמנעקרא טהת חולה השתח צדקה חזי לא חולה דמי שחידא בדיל צדקה
 הוא לקח חולה והשתח צדקה חזי לא חולה ואז רב יהודי חזי רב כחובס
 כמז ט שקיה דרבי שני חזי חזי רב דלא דריש וני כולה ובתקרא
 יתירא הוא משכדי ט ובתקרא ט תתיהלויש זכ ובת כהן ט תתיה ח
 חלמנה לנה ל טכתוב ח ט תתיה חלמנה ועז טה לא לאו טמז מנ
 לחיתני לוייה וישלית דכילת צנה וחייל לך ברה מכמז חולה ואשיל
 חית לה בע בעס כמז חית לה בעס דמז ואחזי פסולין דתנא ורע חזן
 לה חזן ל לאו זרע כשר זרע פסול מנן חל זרע מנבל מקום וחילי תרומה
 דמי ערב במולין מי איכא מלאה חולין ומי תרומה שקיל מי דמי חלמנה
 ואזי חזי דתרומה והך משתרו לזרים ולממארים ואיכא לכו יתיה
 מילי בתרומת החזק חבל בתרומת חזיה לחזק ט איכא עבי דחול
 ומי דתרומה בטלה ולו עדיכה העבלה דחזי טועם תרומת חזיה
 לחזק מבטלה ברוב ואחלה דבה מבטלה בדיב ואחלה טעמי טועמות
 ורב חזי צדיה דרב יהושע ט מיתמיט לה מעריא דתרומה דמי תי כמז
 בטלה דחול ומי דתרומה מעיק ואיך שקיל חזא וחזא וטמז ואזי חזי
 תרומה עשישן דחולין חס והדר דמי בהו חזא דתרומה חזל ומי מעיק מנ
 דלשקיל חזא מעמר חזק בטלה חזן חזא חזול ועי דמז צהו לך
 ברא צדיך לעשן טומאה מי חקילי דכמז טעמן חזיה לחזק מי
 לח מי חזיה לטעמן בטלה ברוב הוא דאקילי רבט
 דתרומת חזק עז מדיחוריתא בטלה ברובה חזל לטעמן טומאה לח
 דלמז ט היט דאקילי דכמז בבטלה חזק חזקו עז לטעמן טומאה
 חזי טעמי דחזל טעמי חזן תרומת חזיה לחזק חזיה לחזק
 טטומאה יוצא עלט מנוש והט מילי דחולה חזיה
 לית לח צה מרחזנז חזיה חזי חזיה דכמז חזי דכמז חזיה
 קויע לחולה מעוס דכמז חזי חזיה חזיה חזיה חזיה
 כמז חזן חזן חזיה חזיה חזיה חזיה חזיה חזיה

לקינותו והיכלו לנפש טהור דמפר שא קליל ושרייה בתעורא כו היכא
דאפריח לה עסקא ומיפרישא אחרייתו דלף תשתבח תורת חלה ואכיל
לן אפן טמאן חמ מר זוטרא משמיה דרב בשעת טמאן טריץ סובב
ואוכל בתרומה לערע ולת לא היטבח סותה והילכת כטמא
דלש תרומת טובב אמור אל הדתם שאילתא דמזוייבדב
דביתא למקובע ית ולקדושינהוילתן
מעשים ובבית דינא תלמא מילתא למקובעה לרחא ולחפרה ולעבניה
דבת לא מעשי יי טלמא ממקדמא אשר מקדמו חותם לעמיה דבידכו
תלמא מילתא וצו מעמיה בענן לעבר טעם ולקצוע חדשים שנוודע
יי ג' משה וא אהרן בארץ מצרים החדש הזה לכם מזי לכם עדות
זו תלמא מקורה לבס דבענן מעמתי ואין מעבדין שטמאין קובעין
חדשים לא בוס דתשא אין מעבדין חת השנה אלמ בוס ואם עברו
בלמא חניה מעבדת שילא בו אין מקדשין המוטלמא בוס ואם
קידשוחו בלמא חינו מקדשא דבת מקשו בחוש שנסר מה משעא
בוס אף קידוש ביום ואין מעבדין השנה לא בהודיה ואם עברו
בגליל חניה מעבדת השע חניה איש כפר חונו שאם עברו בעל
חניה מעבדת חנה ר בהודיה ביה דל שוענן כן פי מלאי קרא לע
לשכנו נכסו נצאת שמה כל דריעות שאתה דורש לא יהא אב
צאכט שלקוקס והט מעל לאיכא מעמח בארץ יע חנל לפאמעו
מעמח בארץ ואיכא מעמח בחניה בארץ מעבדין וקובעין אפי
בחניה בארץ דל ען ית עבראטם וקבעתושים בחניה בארץ
אפי שלח השח כמותו בארץ ישראל ומשקרא לתודיע ירחא חיק
הם יתא חי מלח הוא הוו עבדין ומשאות כדתם ברא שונה היו מ
משותף משותף בארץ יע כגי שיכרו בחניה לחין משקילקלו
התקינו שיהא שלחן יוצאין ואו בעט כותים עבדין חד
יעו וקשח נמי טעמא עבדין תרי יומי משום דשלחו מתפן ה
הזהרו משום הימים בימים זמנא לאיכא נאמיה ואות לן לקול

ומטו שלחן מריש ירחא דנען ועי תעשר ומריש ירחא דתעשר
 ונר חמיקר דמדיש אי חמר שניה אי מלא שניה נקיטין חר ומחודו
 ודוכתא דלא מנן נקיטין תי יומי דילגא מלא שניה לחור יו לחיל
 מכרין ל יוחנן דוכתא דמטו סולתי דנען ולא מטו שלחן ולא מנן ש
 שלחן תעלה משום ריש סתו יומא דכסרי דלא אושער לעזא ללעז
 תי יומי גירק נען סתו תערי ואנל זרח חול ל כחן כל ספקא לקמיה
 שריט לעימנאל דחמיסר וסתר עברין ארבר וחמיסר לא עברין
 ולעביד עני ארבר וחמיקר די לעזא חפריה למב וחסדוה טע לע
 כן דמרחק אם חיתה דמפרה אי שתמוע הוה מי שתמוע והחודא חעג
 די דעין כדביעה דירחא אימת קא את עבדיה חפ הכ נקיטין תי יומ
 כ מקום דלא מטו שלחן דמו דשלחן מתם א תשני מנהג חזוהם
 זינגטן דהן שמרא ומיקלקל מילת וימא דכי פרי משום דלא
 אושער לעינקט תי יומי ותרי לשותא כדלת ברה איכא דאתי לדי
 סכא נקיטין חר יומא ולא חישין לה לעילתא כ הך דל אייבו
 בר נרי ור חייה בר חבא איקלעו בחימר בתשיי לבבל אמבן
 כסיס תבשיל דבבלאי בומא רבא דמעברא אימ להם חמיהו את
 חסידו חול לא שמועא מבית דין מקומע דילגא אימלוכו ולא קידטוהו
 לעזר ושניה חמר **במלא** חר כ אתי ואז מליה לירחא וקידטו
 קמאי מי סמכין עליה חילא מי אתי כעדות סמכיה בעט
 תי יו דילגא הא מעילתא דעבידא לחגלי בה ולא משקר בה אינשי
 דאפילו חר מהימן תו שמוע דכ אתא שלא חמ קידשנה לירחא
 חמ רב כנא לא מיבעיא שלא דצרה רבא חא ומיהמן לא חפ ח
 בעלמא ואמ הכ מהימן תנא מי הכ חמי בא מסוף היעל
 קידשו בן את חמוע סוגן מתי טענא מעילתא דעבידא לירחא
 חא ובמילתא דעבידא לחגלי לא משקר חיעש
אמור אל הכהנים שחיתת לחילימן דלעט נעט חמיה
 נערו דשמיה אייבא מיתו יב ס

הוא דבר ואל צד יש תועה לחבר מלה וקרב טאס יי מעט יונת ונאח
 דשמש לה נחייב לגיורע דבר ויצא ליקום בן חלקיהו ונח שמש
 מן שמה ישמע דבר חזק פלג רחייב לפעוקרע מיטה דתנא אחי ק
 השומע ואחד השומע מפ השומע חייב לקרוב והשדין חונן ה
 חייבין לקרוב שכר קרבו משנה שמש וכן קרבו משנה ה
 דשמש מאי הוי עלה הא קא שאש לא סלקא דעתך דפס ויהי כשמש
 המלך את הדברי ויקרע המלך והס לא קרע **בצאת** השומע ה
 הזכרה מפ הגוי מי מחייב לקרוב חילת מי חונן משום כפז
 שמוס אפילו מצי נמי חייב לקרוב או דילגלז כון ועשקאן כפרין
 וקיימין לאו מילת אחייתו הוא יקח שמש ולא מחייב תח שמש
 דחונן דב יתול חונן שמש השומע הזכרה מפ הגוי חינו
 חייב לקרוב ואם ונאח דב שקה גי היה יש משומר וזה יש משמש
 קוה ואח דב יהוד חונן שמש אינו חייב לקרוב לא על פסם מי נחל
 ועל גז דל חייב בתנא דחונן ל חיה השומע הזכרה בזמן הזה מפ
 הגוי אין חייב לקרוב שאם אתה חונן כן ענגלח כל רבוי כולו
 קרעם דשמש ממחין אימלח מיש מי פקיד הכי לא פשיטא מן
 מגוים אי בשם המיוחד מי יישק כלהן לא לא בכטי מבט מקס
 שו מינ דמגי בזמן אין חייב לקרוב עדי כן לא פלג שמש ולתיה
 לא בשומע הזכרה מפ הגוי בזמן שבת המקדיש קים דלא שפתי
 יש בית גויים אצל בזמן הזה דכל עלתא חין חייבין לקרוב
 דד נש לי אינו קרעין שאין נעמחין אמרר ל הכרעם
 שחילתא דאסיר לבין לבית יש לאוהי

יחונן וחביה ונאח דמיק מחייב ששומי דבר משה כפא בהמה
 ששמה לא שמו שנגד ולא שנה מניד לנו שמש כטעם ולא שמש
 כן חייב מחייב לשלמי כדעתן חרפ מוניב לעולם בן א
 שמש בין שירוצין יאן מנהט מניד אדם חוקיה ודקמט
 לב חוקי פוצע חרפת כפאן לרבות שנגד מניד יאן מועב ואיל

ואילו היינו דקא ממנן למי חבדי הירי בריאות הרבם והוא נקיט
הצד והוא נקיט קורה ונחשו צהוי ואחצרה חבית פטור מלשט מי
דאנן ליה איתבעול לגערי נמשך דונן שעס שהיו מהלבן זה אחר
זה נתקל הדאשון ועל ונתקל השט נדאשון הדאשון חייב בטקן של
שט זה בא בחביתו וזה בא בקורתו שצרה חביתו טלמא בקור רבו
טלמא פטור טלמא רשות להלך וזה רשות להלך היה בעל קורה
דאשון ובעל חבית אחרון שצרה חבית בקורה פטור ואם עמו בעל
הקורה חייב אם אמר בעל קורה לבעל חבית עמוד פטור היק
בעל חבית דאשון ובעל קורה אחרון שצרה חבית בקורה חייב ואם
עמד בעל חבית פטור ואם אמר לו בעל חבית לבעל קורה עמוד
חייב וכן זה בא בגרו וזה בא בפשתנו וכן ממשלם לא ממשלם לא ממי
דמיק אביל תבדח נאמנ גפיה מקביל ליה מאריה בעלוי דשוני דתע ד
דבא תשטמו נאק מנמי שהבעלם ממשלם בבבילא מנדי מילי אמנ
רבמי דאנן קדא מנה נפש פוגע יאלעה קרי ביה יאלמנה רב כהנא
אמ מנהא חק טרוף יטקן יבא ע הטריפה לא יעלם ע הטריפה יעלם
טריפה עננה לא יעלם חוקיה אמנ המני יהיה לו לבזק אמנ ליה רב
כהנא לרבא הא למח ל קדא ישיב לרבנות שווי כסף כל חיות ליה פדע ליה
אמנ ליה לא טרפה לא לפחת גבילא דאיתפחת מעדלא דאחיקא וש דחיות
ברשותא דמרה קיימא וערק בעלה תנאי היא ברם צריך עב
ולין דמית גילה גבה וקא משלם למרה חי
דאמנר וקא מישלם פחיה ברשותא דמרה הוי יאו ברשות דגילי הי
מי אמנ מידי דהוה אינזוקן או דילמא לא חיו בזקין צבנות דמרה
קיימא הוא פחיי דאזוק לעולם אבל עב וגילן ברשותיה ידיה קיימא
שוא מאי כין דברשותמרה כשקין ומו או דילמא כון דחייב בזקין
כגעב וגילן לאי רחל שכתב דאמנ שמעל אמנ אבא חיו וזמא שילוב
ולא לגילן לא לבזקן ואם אמנ חק לשלם וזמא חיו לבזק
לשעל חי בעל לא אבא מרה ל חק לשעל דאמנן או דילמא חקן

שמואל יתן שמואל והיהו גבירי דעמיל ערנא מחבריה ואהיהו אחת ל
 לקמיה דרב אמר ליה זיל טלמס ליה ערנא מעלמא שמו מי איין שמען אלא
 אדריבה שמען כדאמרין ליה רב כהנא ורב אחי' רב ה' דינא דינא
 שמען ואישתתן שמען מינה שמען איתתג שלל אחי' רב אשור שמען לעב
 לבנת רב עבד אחי' איין שמען והלכך איין שמען אבל לשואל שמען מי
 מירב רבנן ורב אחי' דרש הכוזק שמען הן בשדות צדק סני
 שחיתתו דמתתין צדקת' לבעית שחא שמענתא
 לארעא שתא חדיא לשבע טען ושבתה חרין וג' ואמר למרע בבואה
 ואמר למרעסח אילג צורה משום לקחיה והוי כר ישה טג טט טעס
 וג' ובשנה השבעת' ואמר למרעבד כל שיעבדתא לארעא דיתנו רבנן
 שדך לא תרע כוליה איין ל' אלא זרע ומר המוחדיין מנען לבטל
 לחודש ולבסוף ולביק ועילג דוד תל' שדך לא כדמך לא כלמלסך
 שצאדך וכל מלמח שבכרמך כג' מנ' שאין ומלמחן ואין מערקין ואין
 מלמחין ואין מעשטין בחיל' תל' שדך לא כלמלמח שבכרמך ולא כל
 מלמחיה שבכרמך מעין שאין מקדסו ואין מן דיין ואין מלמחין ל
 באילן תל' זיתך לא כלמלמחיה שבשדך וכל מלמחיה שבכרמך יכול
 שדך לא תרע וכדמך לא תמור זריעה וממחה בגלגליו ועגה יעזו
 לה' יס' לומר לך רעה אחי' זרע ומר מיוחדיין שחן עבודה בשדה
 וצרכי' איין ל' אלא עבד' שהיה בשדה וצרכי' אסורה וכל אסור
 חרישה בשבעית גיבר' אבל לפעה ולאחריה בזמן הזה לא אסור לחמ
 שמען בן פז' אחי' יהושע בן לוי משום בר קפרא דב' גמול
 יית' דינו עימנו על טע' פיקוס הלל' ובטלמס' אמר' יוחנן מתי
 ענמח דב' ר' אמר' לאן שעתן ועמרה ענעשה בראיית' שבתין
 לה' היל' דמורה ולפעה ולאחריה מעתה' אף לאן היא אסורה
 יתנה ולאחריה מעתה' וכרב אחי' דאמר רב אחי' כי גמלי' היכנס
 בזמן שבת המהיש' אייס דומיא דעבד' ועמך המיס' אבל בזמן
 הזה לא יס' דמשה' גיבר' שבעית' אלא הוא דכדך מקמי' א'

שביעית דתעק אין נישעין ואין מצרכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות
 משלשים יום מלבד ראשית השנה ואם נשעו או הכריזו או היכב יעקיר ריהו
 חומה כל הדרכה שאינה קולטת לשלשמה ימים טוב אינה קולטת ל' יום ור'
 שמעשן חומה שיהי שבתות תנח קמח אהן סבר לשלשים כדלח ל' יהוה סבר
 לשלשה כדלח ל' יום ור' שמעשן אהנלשית שבתות כדלח **בצול**
 הילכתא כחנא קמח דאנן שלשים או כל יהודה דאנן
 או כל יופי ור' שמעשן דאננה נאמן שבתות תנח שמעשן

דאנן צב תב משתיה רב הילכתא כל יופי וקוש ואקדוש חובשין
 לתו סהרכבה מאי אהן שמעשן תנח שמעשן דאנן לה שמעשן רב ענן הילכתא
 כדברי האומר שלשה ועלשים קמח לך דכל הינח דתלביג רב ושמעשן היל
 הילכתא רבב בחיסור ו' דתנח מקום עשהו לעשות גלגלכ'

בדוקיני שאילתא דגמריב דחילי מק דובין דבינח לחביה חסי-
 לה לחסועייה וזבול לה ל' ט' מ' ג' ד' ל' ו' תנכדימנש

ו' ו' הכי דחסיר למיזבנס הכי חסיר לה לבוסה למיזבנסה מ' ג' ב' ר' מ' דמה
 דתנ רבין ו' תנכדי כמכר ל' תני אין ג' א' עשאה לרין תנכדי

מעבר מנח תל' או קנה ודאי אודעיה מעברא ואנן לת' שוי קט ואת' ברכ
 הוא דמובינח לך אי מ' זבולא למיזבנס טכיר דאי דתנ רבין במאי ד'

באתם אהן באתם חבל בצנפנדש מעבר שאנן לרין חפן זה שאני מעבר
 לך במאתים וזו יודיע אב שחייט נאה א' מנה על מנח עב מעת ש' שאין לך

על אונאה אין לו על אונאה ויהי' דמשה וזבן אי מירא קתיא עעיתא
 שער דתקן בביבטנא אי מני ביוז' אי כא דיש' לחיהו ר' ור' שות' בדי

דהוא טעי' דאי ב' עק' עעיתיה ואי ב' היה מוכר עעיתיה דהוא
 ארבע כסף משערים וארבע כסף למג טעות למקח ואיתג' רב טעו

אהן רב ישתית מקח טכנו ושעול אהן שותת מעשה כמו שניט' שו'
 שאלו בחמשה טני נאה בשביעה טל עלתא ל' חל' דחילי' ב'

מקח וחיטאה היי' כ' חל' שוי חמשה בשות' שוי ש' ב' בשת' דהוא
 דל' ב' ח' מעות ח'ר' ואודי חוטאה הויה ל' ר' ב' ד' ח'

דוקיני

מקח שני חמשה בשיתו היו ביטול מקח שני שצעה בשתת הויה מחילה
ושמול אונס כ אמרינן מחילה וביטול מקח היכל דלכה שותת משני
ערך היכל דאיתן שותת ממד אחד אונאה הויה והילכתו באמול דאמר
בין שותת מקח בין שותת מנשת בין דובן שני שיתא בשצעה או שני
שתה בתמטא דאו שני חמשה בשיתא חייב ואידי אונאה הויה והילכתו
באמול בדיב חוב רבא הילכתו פחות משותת נקטת מקח יותר משותת בטול
מקח שותת קנה ומחזיר אונאה וזהו חיה בבדי שילוחה לתגר או לר
לקדונו תשארונה דאמול מן שותת ידו עליו לעלוהה כיצד נכד
לו נורה חמשה באשא מע נלונה למקח או לקח לעלוכה דר אונס
לו תק ל מעשה או תק ל מה לעלוכה ועד אוימת מצד הדרבה עד
בדי שילוחה לתגר או לקדונו אוו שהיה טע מהיזי אונס מסב מצד
לקבלה ואחלה למעשה וחי נעה בער מדקח הויה מחילה לשלש טפי
מן דקח ביטול מקח הוי שעתק חוזק לחוג רבא הילכתו שותת משותת
נקטת לקח יותר נשתת בטול מקח שותת קנה ומחזיר אונאה וזהוה בבדי
שילוחה לתגר או לקדונו וכי קחוג זה ווק אשתות נכס יותר משותת אבל
שותת משותת לאמר הויה מחילה מעדשתות כל שצוגיב דאמר רבא אם
איתא נקדד ליה פורתא קרבציר משותת ולקוי איךך מחילה וחי סל דע נע
דפחות משותת נע בבדי שרתה לתגר או לקדונו מלוי תשבתן ומעצבתן
נע וואו נע משעה דכפי דאוג חי יהינן ליה חמשין וחמשה הויה מחילה
אתן ל שיתן ואתבשה בדיא איתא לקמה דרב חסדא אמר ליה לר שכו
אח בעקח מן התגר חובל בעקח מצעל הבית חיין ל עליו אונסא ומעביין
לר דרב חסדא **ברם יאג** מער כ קח טע שישקיה בטעה
לקח הוא בבדי שירקח לתגר או לקדונו דוב נשת
כחיה וחי כש ליה אחייה חבל מוכר כל אימת דמיכר הויה וחיילא
בן מוכר בין לקח חיי שיערף יהבו דבנן תן שמנע דאמר רב
נחמן דן שטו אח טקח אצל מוכר לשלש תודי
חייב וחי כש דר חמשה זמן חסדא נטעה וחייה הויה עסב יא

ליה אומד עטבת אומ ליה זבט חמנדא ועשי אומ ליה זיל קרד כן אומ ל
 ליה שהיה טפ כפי שיראה לער או לקרבו אומ לקמיה דרב נחמן
 אומ ליה לא שאל לא שטעמא לקוח אבן מוסר לעולם חוזר אי נמי בשל
 הבית דקא מזבין מאיבה בטע מי איתיה אומיה אי לא מי אומ מדיד
 דיהוה ליה לער או דילמא כון דזבן איניש מאשה דבנישה אי לכו בומ
 ישרי לא מזבין כון דמפריש ומי ידעין דלא שנו לא משה ולא יחב
 היבנה שקלא טהין ולת ליה אומיה תא שנגע דהמא גברא
 דהוה שקיט טיב להבוב קרי אומין ושני חמנשין
 ואי יחב ליה חמנשין וחמנשה הוה שקיל אומ דהמא גברא אי קיבול ליה
 חמנשין וחמנשה הוה מחילה אומין ליה שיטין וחמנשהו בייטין אומא
 לקמיה דרב חסדא אומ ליה לא שנו אבן עסקא מן התגר אבל עסקא
 מן בעל הבית איך ט עלי אומיה אומ ליה רב דימי יישה נס אומ
 ר לעזר יישר והא אן תקן כעס שמועה להדיוט כך אומיה לתור
 אומ ליה רב עבד דהוא בנדרו יתא אבל מיב משמי שמה דאיב ט
 יקריח ליה אי לאו בדמי יתני לא מזבין איניש או מן ומזבין ליה
 לחבייהו או דקא זבן מחבייהו נחשב בהדיה על מנת שאין כך
 על שאר כמות ושנה אומיה תנאו קיים אי לא משפלג פלגו בה
 ר מאיר ור יהוד דתנא האומג למשה הרי את מקודשת ל עלמנת
 שאין כך על שאר כמות ושנה הרי זו מקודשת ותנאו בטל דב
 ר מאיר ר יהוד אומ בדבר שבממון תנאו קיים תילבט כו מאיר
 או כו יהוד תא שמיב האומי לחברו על מנת שאין כך על
 אומיה רב אומ יטלו עליו אומיה ושמוס אומ איך לע
 אומיה והניכבה למא רב דאומ של מאיר ושמוס אומ של יהוד ומס
 ומסקת אומ אבן רב כו מאיר ושמוס של יהוד דבאמ לעולם ר
 אפי כו יהוד וט תנא הדין במפריש אבל בפתס לא מער ומח
 אומי יאמר דזית ליה אומיה דתנא ביה בפתס אומי דקומט
 כשמוס בפתס לא סברא לן כותב יהוד תנא ביה בפתס

דמי דמחיה בטלחו תנאו בטל דרש אינו אברים שחין להם חוסה
 בזהר סיני שאילת דאילו מן דרננה לה ועלמא ומעט ומקט
 ונני ערוך למזוף מחייבין לאוזוכיה כהכ דמתי
 בגנין דפת וכו' יעך אחיך וכו' ועזיף לה אסיר לה למעשה חייבין
 ורבתא מישה דרת א תקח ונחתו והיכא דעבר ושקל מפקיט בריא
 מן מחפשי והיבין לשפא דאמר ל לעבר דבינתק צוץ יוצא צייטין און
 דב נחמך בר דמח מלי טעמא דד לעבר א תקח נחתו כתי אהדר לה
 דמח בדרך וקומא לן הילב מו לעבר ודמי שקל דצת ועית צעה לז
 מחייבין טוה דוריה דהשא הטח להם חביהן מעות של צת מעפ שוידין
 שקל של צת חייבין להחוד מלי טעמא זמנ כפא א תקח מותו כתי
 ליידיה אזהריה דחמט לבריה לז אזהריה דחמט ודמי הטח טון א
 אצקן פרה וטלת וכל דבר המטיף חייבין להחזיר מעום כבוד אצקן
 וכון דאצקון לז הוה מעל ל מחייבין אינון בכבוד אצקון וזאת תע
 ונשיא צבגך לז תארי בעומה מעשה עגך כי דאזי רב עינאס מטמח
 דרב פבא צעשה תשובה אי עשה תשובה חיבני ליה לזה דודי
 לז השפין להחזיר עד עמם בדם צריך הטח לז אצקן שול
 שולחן של צת וכו' עליו מיטה ומסובין
 עלכה נמו מי און פרה וטלת הוא דשילין ונפקין וחזו להו כול ע
 עלמא דחייבין להחזיר מעט כבוד אצקן חבל שולחן ומטה לז חודין
 שולחן ומיטה עזי טון דמשתמשין ביון עיילין אינשי ונפקין וחזו
 להו וחגרי הט דשאן אצקון צייבית וחייבין להחזיר מעט כבוד
 אצקן תא שמע דצא מינה רב כהנא מרבי שלחן ואוכל
 עליו מיטה ומיטב עליו מהו אינו ליה תן שלם וחס
 חזון הט נמי כעך וטלת דעו וק היבנא דרש אין פסקין על
 בזהר סיני שאילת דאילו מן דרננה לה ועלמא ומעט ומקט
 קט לז רב טעות בסמך יקטו דמח
 ער דמי דמחיה בטלחו תנאו בטל דרש אינו אברים שחין להם חוסה

בכסף יקנו בכסף הוא דקט ונטרול ראייה בעלתא הוא ישיה טווא
דקח מיסב להו ותקן ככסי שיש להם אחריות קאטן בכסף ובנטר
ובחוקה אונן רב לא שכולא במקן טאח כותבין את השטר אבל במקום
שטיתבין השטר לח קנה שר שייתב את השטר אי פריש פרי שיט
הא דרב חידי בר אבון כיהה זבן אדשא אונן פלו חי בשטן בשטרא
איקט אי בעינא בצפלא איקט אי בעינא בכספא איקט דאי בעיתן צ
לתיהדר לא הדריתון אי בעיתן בשטרא איקט דאי בעיש לתיקדי
הודישו בשטרא אי בעינא לא שאלא בשטר מתנת אבל במכירה לא
קנה עד שיהא זמנים ואז מעבר שדהו מעט דעתה היא בשטרה מע
קט ואע"ן דלא יביב דמי דמוטב רב המונח בשטר כשי כתב לו על
השיר או על החרק ואע"פ שאין בו שוה ערבותה שדי נכבדה לך שדי
עונה לך במתה הדין נגמרה ומכירה הוא מעוטב לא והוא משיק לה
כמוכר שדהו מעט דעתה וכי כתבין בשטרא מעבינן שדי מכורה
לך לטעמא דמוטב כדכ ומכר מלוחחמי ונטרול מהית ממילן דקט
בשעה או משום וכל בשטר היה אמרת חיה בשטרא חוק לא כדכ
ואיקח את שטר הנקטה בחוקה מעל אונן חוקיב ושטו בעריבס אש
תשעתס במה תשעתס בשוובה דצי ל ישמע תש וירשאת חותק
ויטבתם בה במה ירשעם בשוובה היט דמי חוקה שיתק נע כלי
גיר פריך כל שהוא קרי זו חוקה בעטו חין שלא בלטי לא אונ
רב בעטו לא פריך לעומר ליה לך חוק וקנה שלא בפירו פריך
לעומר ליה לך חוק וקנה אומר יהושע בן לוי המוכר בית לא
לחביו כיון שאמר לו משתח קנה והיונ בה משתח מאי היא לא
כספא ולא חוקה לעולם לאחזיק ופריך לעומר ליה לך חוקוקט
וכון דמסר לו משתח לא פריך לעומר ליה לך חוק וקט וחוק
נעו כ קניא במתנת אבל בעמד עד שיהא זמנים וזכותה יצט
דמחזיקין לא קט אע"ן דיהב כספא וכתב שטרא שר דמחזיקין
כרס פריך את למגילת חילו היסר דוב ידעיה טבת

ויהי כפסד וכתב שטמא וזריך לחמיוקו ותיקט או אחזיק בחייו מניהון
 מיקט כולתו איכא מי אונ כל חיליו וחיליו באנוט כעשה קיימא ברה א
 אחזיק בהו לא אחזיק או דילמא קיימא דאר עא חד הוא וטק דימתוקי בך
 בטלתו וימי" הת שומב לחג שמעל מכד ל עשר יתת בעשר
 מדינות כון שיהחזיק בזחית מהן קנה טולג בני דב
 אונ בשומג ל ימי טולג לא קטשא לבי מעשרתן אינוט אילו מען ומג
 טה אדעא לחבריה בכפשי עידק לעימגד טה מערתא מנחא דכני
 ויקס שדה עברין מאי סבצ' אונ רב משושה מעיט לעברי סמק התמי
 והיכא דמגד רחוב מרחו ומערכ' ומגד שמעשן עשן ודרוס עירין
 לעינתב לה מצר רחוב רוחן הרותן ומגד שמעשן רוחן הרותן
ברס תריך מער ל מער שגש מער שט ומיער שכליש
 ולת מער ל מער רבוע כ' האי גוול קט אי לן
 מי אונ מרלח מער מער רבוע שזרי שיריה או דילמא כון דמגד ל
 קאי גימא והאי גימא אי צמוד הוא דלח אי צמריה ליה ואס הימג
 לונ שזרי שיריה מי שיר בגופה לחתוק אי לן תא שמע וזמרת
 היבתא קט הכל חוץ ממגד רבוע והע מעל הוא מער
 רבוע לא מבלע במגד והאי גימא והאי גימא חבל מבלע קט וט מבלע
 נמי הוא דלפח עלה רב' צח דדיקלן ולח הויח משעת קבן אבל איכא
 עלה ריבב דדיקל או הוי משעת קבן לן קט ואיכא לחג אונ רבא
 היבתא קט הכל ואפי מער רבוע והוא ימבלע במגד והאי גימא והאי
 גימא אפי לן מבלע קט וט לן מבלע פני לא אונק לא יחיל עלה
 ריבב דדיקל אי נמי הויח משעת קבן קט שונעת מיעה מוחת יבג
 דבשדה לא שיר ולח מערי ושונע מענה דט מבלע ולת עלה ריבב
 דדיקל או הוי משעת קבן אי נמי לן מבלע ולח איכא עלה ריבב א
 דדיקל ילח הני משעת קבן החיל וחימגד הט וחימגד ט שוילא דייט
 דהי חוקת חיימס אם צחוק ור שחילמא מען דער עידק
 איש יב' יב' וחי' יט'

או יחזיק

יבוקח או יבוקח דבריו או דמקדשין או מאלו לה ליתוק תרת סרי
 שטח והתחיל יונח חד בתלפרי ויבוקח או מהלך לה חד סרי שטח
 סכן והתחיל יונח חד בנרת סרי בדקין להו אי ידען לעמר לעון נל
 נדון ולמאן אקדשן נדריהן נדא והקדש הון הקדש דונת צנן אחר
 עשרה שנה ויום אחד נדריה נבדקין ובנדקין כל שנתם עשרה ובת
 שנתם עשרה שנה ויום אחד נדריה קיינתן קודם הזמן הזה אעפ"י שאמר
 יודעין אנו לשם מי נדרינו ולשם מי הקדשנו חזן נדריהן נדרי וזין
 הקדשן הקדשן בן שנתם עשרה ויום אחד נדריה נבדקין ובנדקין
 כל שלש עשרה שנה וכן שלש עשרה ויום אחד נדריה קיינתן
 אחר הזמן הזה אעפ"י שאמר חזן אנו יודעם לשם מי נדרינו ולשם
 מי הקדשנו נדריהן נדרי והקדשן הקדשן ונמלך דהיטקות ברת
 שנתם עשרה שנה והיתוק בן שלש עשרה נדריהן נדרי והקדשן
 הקדשן יתנח איש כן פלג איש לרבנות מופלג סמוך לאיש
 ונמלך דאורי הזמן הזה אעפ"י שאמר חזן אנו יודעם לשם מי נדרינו
 ולשם מי הקדשנו נדריהן נדרי והקדשן הקדשן דמנו רב איש
 כן יפלא מה תל איש לתבוא קטן בן שלש עשרה שנה ויום
 אחד שאמר שדן יודע בהפלאה נדריה נדריה וכן לענין שנתים
 לה מקדו איש אלא היתוק בן שלש עשרה שנה ויום אחד והיטקות
 בת שנתם עשרה שנה ויום אחד מנעת לעת והעמיל הוא דאורי
 שנת שערות אבל לה איש צנן שערות אעפ"י בן עשרים שנה
 קטן הוא דנתן אחד בן השעשעם ויום אחד ואחד בן עשרים שנה
 ולח הבוא שנת שערות והיכא עקדימו ואימו צנן שערות אעפ"י
 ומתוק שומא בעלמא הוא ועצין קטן הוא ולא מצעו אקמו
 אן אעפ"י בא זימעה שומא בעלמא הייח דאמר כפא הילכך נדרי
 כלעב זמן ושנת שערות דקדמו דכ מעינה הוה לה איש אעפ"י
 בשקן גומות דאמר לה חלבו אמר רב הונא שמי
 גמיה בשקן גומות רב גמיה חמיה

סג

שאין שעירות אינם רב אפי' אולי נזכר זוטור קשי צב יב חטטה ממורה לא
 לשעמיט תנא ולתנא לן גומעט נגדא דוסטא אומטא לה לא ערבה דא ערבה
 שנת שעירות כגומא אחת אבל היסא דאיכא גומעט אי איפשר לגומעט
 בלא שעירות ומעור הוא דמעורין **בבבא** קטן וקטנה דמעור ל
 לפריקהו ולא אית סומע ולא שפ
 חישין דילתא כשהיה הווי ונעטר הוא ומעורן שמי שעירות וגומעט
 נמי פשטי חילתא למאי נפקא פשה קטן דאי אדיל וקדיטי חשה
 לא עריכה צ טא מעשה ואי אמרת חישין שאלא שדו קטן בעלמא
 הוא וקידושי קטן ולא כלס אי נמי קטנה דאי קדשה אי אמרת
 חישין שאלא שדו קטן ונא ומעורין במתאן אי אמרת אין
 חוששין קטנה היא ומשתיק במתאן ואין יודעין להפלת למי חס
 לבדדן ולקדושי ואי אמרת חישין נכש קין נכיה נדון וקדושי
 הקדש ואי אמרת אין חוששין קטנה היא ואין נכיה נדון ומתק
 הקדושה הקדש מופל פלגו צא כצ סהנא ורצ פפי דאיתת דצ
 כהנא אע אין חוששין שאלא שדו ורצ פפי אע אין חוששין מאן
 דלא חייט דלא לכא מאן דחייט שון דרנבה במגביהו מעורין והא
 לא חייט איכא למימר מהאריך מעשעטא דלא אומין בומעט דו
 ואיכא למימר מהאריך מעשעטא דענין זהו לה סתקא וחישין
 תא שאלא דאע דצ דומי תנהרעו הילכא חישין יש
 שמיט נשדו ובצ קטנה לענן מאן ב חישין
 היכא דהוה לאחר ומאן אי נמי דאי קדשה מעשקין ואי בעל לאחר
 אין דהוה לה משטא לקדשה דאוכותא אבל אקדשה ועשיק דה
 אי בעל לאחר זמן כיון דחשטא לקדשה ולבין הוא לא חיש
 סתק סתק ניקרא

ספר וידבר

עטן בשער
 עולם כחושב
 מא

שמיטת דאיתת דהוה לה דלא כהנא מתיב למיטת פתיקתא ומשטא

סלשם לבקן דעם כל בכור אדם בצורך תפיה ונתיימרת מתייב למעשה
 כי הוי בר תלשן יומין דעם ופדיון מן חזק תפיה והיכא דיהיז לבקן
 חמש סלשם דתוך שלשים יום ומת הבן בתוך שלשים יום דיתא הוי
 דמהדר ליה כהן דתנן מת הבן בתוך שלשים יום אע"פ שנתן יחוד
 והיכא דילא פתיחיה אצוה מתייב הוא למיפרק נעשה מנא טעמא
 קרי ביה תפיה וקרי ביה תפיה והע מנין טבא דאש דתימא אצל
 בוכרא ואצוה ליה מנא טעמא פגור דחס כח הוה מעל צרכא דיתר
 אצל בוכרא דכהעם ודלויס ליה יתנן בהעם ולגיס כטורין מקל
 וחומר ומה אם פגור את שלש במגד דין הוא שיפגור מרת
 של עבדן בכורי יש מני הכ מעל יהוה ליה נסת יש אצל מכהנת
 או מעליה ליה לאמך רב אלא בר אהבה ליה עולה ענה פגור נחמ
 סלשם וכדמר בר רב יוסף לאמך לא עבדא מע"פ **בצאל** איל
 כהן דנסיב איתמא דלז חזיה ליה או גרושה או זונה דתקוף
 ברה יהוה ליה מעשה חלב הוא ופגול לכהונה מע מחויב יהוה חלב
 למיפרק נעשה אילא מע אמך כון דאיתחיל ליה מכהונה טאך הוא
 ובע למיפרק נעשה או דילמך כון דנעב אצוה קח אית מע
 אצוה לז מחייב למיפרקיה איהו נע לז מחייב למיפרק נעשה אם
 מינך לז כטא עמי ומחייב למיפרק נעשה היכא דמית אצוה לז
 שלשים יום לא נעבע לך יכונ דאיתחיו למיפרקיה זנה כפרקט
 כי תבעי לך דמית אצוה בגו תלבן יומין מי מחייב אילין
 ת"ע לאמך היט לקיש סין שנשא גיטא והוה ליה בכור חלל
 מעת אצו בתוך שלשים יום לבש גיזיל חייב לבנות עמי
בצדק שלשים יום פגור שכב זנה אצו בפדיון **וידרין**
 שחילא דאילא מן דמית ליה צוכרא קדוש לקמ
 דט אית ק"ה עשר מכות על מנת מכה עשירית
 מבכור אדם ועד בכור בהמה אמלן הקה לז קדוש ל
 יהוה להו חלפי הכר יכודי לחלל מע

אין דבור קודם
וישגב דבור להספיק
במחשבתו ויפיר

כל בטר דבור אדם ובכור צומח צומח עפרין שנ' אך ענה תשרה ועב
 בהמה טהורה אין לו עפרין דכתיב ^{בכור וצמח} עפרין קדש חס' חס קרוי לבגדומה
 בעל מים וכל לבהם והוא שהתירו חכם ושכלהם ועלגים מן
 מעורין מקל וחומר מה אם פגרו את שלשן במדבר שנ' קח ארד
 הלגים כנפה דין הוא שיפגרו את שלשמן ולא שנתן בן חלוטין
 שנתן אפחות נגח חוטא דבת קח את הלגים ואהרן בני אהרן ולא
 הוא בזהו א מעיניו הוא איקרו ביהם לגים ואיתקוט ליוהו רב
 מנכין דכתיב והיו ליוהו והם מעל כו פגורין מגיעין מעבוראם
 ומצבור מעור דאחוקוט לבכור אדם אבל מצבור בהמה טהורה
 לא לא קרוי **בצאל** מהות ולגיה ששאלת לנט ויליה
 אילן. מי אמר אהרן דהוקטו כון
 כבוד מחייבין לעורו
 דביה דמחב מעטלה לא קחוי כהן ודלמה מינ' לא קחוי לוי הוא
 למשפחתם לבית אבותם אמר דחמנה ולא קח מהינין ליה כהנת או
 ליייה ולא כלום או דילמא לענין כבודה בעער רחם תלה דחמנה וע
 ופער רחם ביש פג וקמי פער רחם דסופת או דלוייה הוא וכ' למח
 מד בעער רחם תלה דחמנה אי הכי בתין ששאלת לכהן לחייב
 צייה התם כון דאויטעלד ליה קדיט ליה ואיכסור אנקל וחומר והן
 והקיסה יאצב הסז בעער רחם תלה דחמנה הי' לבתא מאי
הנ דאנו דבאדה בד אהבה לביה טאילדה בעה פטור מחמא
 מלשם והניין בה הכי דמי אמר רב פפא דאישברי' מגי
 אבל מינ' לה לשעמח לבית אבותם כתיב ופטור רחם מינ' לאו דיוקא
 דהא בתין ששאלת ללגי לא קח אהזליבן פער פטור רחם אמנו
 כתיב דרב יוסף משמיה דרבא אש' תינ' דאישברי' מינ' בער רחם
 ביש רת ואע"כ דהתם לא מהניא הלז מעיניו כדאנו דביש אמר
 הי' לתם כדכ איהו בד אהבה ואליש' דמר צייה דתם
עשא את ראש

בכור וצמח

דין

שאלתו ויפיר

חר מן חצריה והיחז דמלת לחבדיה ואיטתבע לה דלח גולתך מחל
 לשלמי קק וחומנץ ומינת קרב תעס ומתכשר לה דבת בעש כ
 תענא ומעלה ור והיה כי יחטא ויחטא: ומה כת לעס ועלם זומו
 בראש וחמישימו וזאת תשמו יביא ויחז דמית גזול מעלם קק
 וחומנץ לינדשין והיחז דמלתה לגר ומת גר ואין לו זיראם מעלם
 קק וחומנץ לכהנס ואעס למנח שז נאם אין ליש גול והיחז ל
 דלודי גול ומת יורשיו ומעלפנין קק וחומנץ ופסונדין מן האשם
 מאי טעמא תעס לבפרה קא אמר ואין כפרה למתים קק וחומנץ
 מעטא מוז כיון דאזומון חייב חייבין לשלמי והוא עשני אחייני
 בעס והיחז דגזל אצוה ומת נתבעה לפריה ופשידיה ואישת
 ליה אי גילה קיימת מעלם חומנץ אשצוה דידיה דהוה כי קא
 דגזל הוה ואי אין גילה קיימת אעג דעגו צין אצו והטח
 אחריות נכסים קק מעלם חומנץ לא מעלם לשו שאר מעלפנין
 חומנץ על ששעת בשבת קק עמי בצאל חומנץ מלגו
 אז חומנץ מלבר מעלם שלבו ע
 דל יאשיה אמר חומנץ מלבר דבת עליו ול יחם אמר חומנץ
 מעליו דבת חומנץ חומנץ שלקין הילברח מאי יאן עמ
 דמיסמך ואזיל דצו אכתשה דל כחוס שמועה מעקט
 ואזיל על הילברח מעיה מחלקות ואחר כך סתם מאי אמר
 הילברח סתם סתם ואחר כך מחלקות מעי אמר ליה אין הילברח
 סתם סתם דמתי ומה לוקת דבריה מאי הילברח סתם
 מענה מחלקות דמתערין ושמנא דצריינא מאי אמר ליה
 שאר וי חייב מעל ליה הטח סתם כל יאשיה הבעלם
 שארים וכל אדם בעשרים הבעלם קווען מעט שמועסין
 אמר אחר הרי על בעשרים ואחד הבעלם טתן שמועסין
 מעט שארן מעטין חומנץ על עליו שלם עמ חומנץ אמר
 וכן הילברח שאר נא

ליה לזיומיה ואנה להא מדברי באי ט פלג ונפקו מה מהדי דזיומיה
 בהדיה אמרה לך ברה וכי רבי דאמרה לבברה הכי נמי אמרה לה
 להוזף מן דרע טה מישה כותנן כשם שאמרה לבעל כך היא אמרה
 לבעל אנה ל חנה ממורה לך שקנן איש לזיומיה האידע דילמא
 מתקדיח ממתתרא ולטה נני סנה לבי בדיקה ואי שתכח דקאזמר
 ענה איפור שלם בצל בעל שמתח על קינוי קינוי מחול
 או חיכו מחול מי אנה קשידא לבעל הוז והי כז דאחל
 אי תחיל או דילמא כוז דקט לה שניא עליה איפורא ולא מצט מחול
 תא ש מצע דאנה ל יא שיה שלשה דצדים סתח זערא מצוס
 אנשי יחש על בעל שמתח על קינוי קינוי מחול
 ועל כן סגור ותורה שאם רצו אצו ואמו לקינוי מקימין אותו ועל
 זקן מתירא שאם רצו חברו לקימו מקימין אותו וכשצאתו אצל
 חצרי שברוס על שנים הודו ו על זקן מתירא לך הודו ל שלם
 ירע מחולקות ביש קתנ מנהת של בעל שמתח על קינוי שקינוי
 מחול הכי מכל קודם שמתירא שתירה מאי פלנו מה רב אחי ורבינא
 חד אנה קודם מתירה מחול לאחר שתירה אינו מחול ומד אנה לאחר
 מתירה מיסתברא שלא דאנה לאחר מתירה חיכו מחול דתשא והכא
 האיך את אשמו ונ כן התירה אדם מביא את אשתו לבו אבר
 אצרו חסג מטסדין לו שט תלמודי חכמים שמוא יבא עליה בירך
 ל ימי אונה בעלה נאמן עליה מקל וחומר ומה טיה שהיא צבחה
 בעלה נאמן סנה שהיא גללו לך כל שכן אנה לך אם אמרס
 בעיה שכן יש לה קתר תאמר בסטה שאין לה היתר ואי סלק
 יתקן בעל שמתח על קינוי לאחר מתירה מחול אמאי אין לה
 יתקן כון דמתח תנשתי אה לכו שנה בעל שמתח על קינוי לא
 יתקן מתירה חיכו מחול וק הילכ דלע או למגדין בכל לעסק
 שאילתא דתחייבן בהט לבוכי בקהל דכח
 דיל אהק וא בגו ונ וכן שיט צדו מוען

כל ענין דהא
 דל ענין דהא
 דל ענין דהא
 דל ענין דהא

ישא אהו כפח ושיכור לא ישא את כפח דאמנ ר' שמועון בן שויאמר דהיט
 בן לוי משום בר קפדה למנא כפמכה פרשית כהנס לפרשת טיר
 למנר לב מה כיר אסור בין אף כהן המצדק אסור בין ומתקיף לה
 אהבה בריה דר זירא ואמנ לה הישעיה בר זעורא מה כיר אסור
 בחריץ אף כהן המצדק אסור בחריץ אי מה מצרת בעל מעס לא
 אף כהן בעל מעס לא להכי איתקש לבד ומאי חזית דאקראת לקולא
 אקשיה לקולא אסמכתא ורבנן חזון ואסמכתא ורבנן לקולא וכד
 שתי טיער כמנא הני שיכור ט שתי רביעית חי צתת אהת אבנ
 היפסיק בו או נתן לתוכו מים כל שהוה לא הוי שיכור דהקן ל
 לעבן בית המקדשי ל לעבד אומנ אס היפסיק בו או נתן לתוכו
 מים כל שהוה פטור אמנ ר' שמוען בר אחיה אמנ רב המטנא
 קבא אמנ רב הונא אמנ רב הילפת רב לעבד והט מיל רביעית
 אבנ אי שתי טפ ואמנ דאיפסיק או נתן מעס לתוכו לא מדרב
 אחא מהדנל הילכך תקינו רבנן שתיית רבנן לעבד לעבד לשכרו
 ומסך נמי לא חיישינן לשכרות דאמנ ר' שמוען אמנ ר' זירא
 לעבדא לשכרות לא ערשין טה ידיוהו **צרי צדק**
 יום הכיפורים ותענית מהו לשאת כעיים

ונעלה מי מריק משום שאר יומי אונס מעילג עלנו בה ר'
 מאיר ול יהודה ול יומי ותענית שחרית ומוסף ותענית ונעלה
 יש צדק נשיאות כעס יבדי ל מאיר ל יהוד אומר מנחה
 אין צדק נעלה ישבה נשיאות כעס ואמנ מאי טעמא דרב
 מאיר טעמא משום שכרות לבו שכרות ול יהודא גר משום
 שאר יומי ול יומי אמנ מנחה דאיתה בכל יומא גזר נעיל
 ילתה בכל יומא לא גזר הילבט מאי תנא דאיתמר יומ
 יהוד אמנ רב הילפת כל מאיר ורב הונא אמנ מנחה דר יומ
 ול יוחא אמנ הונא העם כל מאיר ורב נחמן אמנ הילפת כל יומ
 נעילה סלקין במנחה לא סלקין והאי דתנא דר יוחא

דמגון כחמי ער זמן כשלה דיומא דמערר הויא לה כשכלת ^{שלה}
ילא מחלפון ברס צריך כקן אם לא עלה בעבודה יעלה
כמודין הלכה מאז תש חג רבכל סק שאינו
שלה בעבודה חיבו עליה במוזים בונה לב אמורים בומ
שלא עקר רגלי אבל אם עקר רגלו בעבודה ילא הספיק לעבית על
שאנו שלח מעדים שלה וס היברתי ^{עובר} בהעלותך שאילתא
דאילו מק רבש למיכל בשרא או רבערא או דתיה
או ישק לא משמתי לא בשחיתה דכת הצמץ ובקר ישחט וחיה
מגלך לרשע ל לעמד הקטר כי אינו מנה קל אך מוצה יארלום
העב וזאת הדין ובי מה למנוט לבב ואיל מעשה הריזה באל לענון
ונמאץ למי מקיס עב ואיל למפול המעקושין למרלב מה שסל
מעקושין בשחיתה אף עב ואיל בשחיתה ושק מנגל דתשא זארד
טרת התזמה והשק צאי זו טרה שויתה בהמה לשק ושק לבמה
והלש בעלת בהמה כמעט צמגע ונשא ובלת עוף אינו מטמא בך
בגדים לא חצית הצלעה לא מה בהמה בשחיתה אף עוף בשחית
או מה בהמה בשע סימנן אף עוף בשע סימנן קל זאת תורה ונת
בר קפיה זאת טרת הצמה והשק וכל בשחיתיה הטייל הכרוב
בן בהמה לרצם למטרו כל שקר אי איפשר שכרי הוקשו ל
לבגמה לחיבו בשע סימנן אי איפא שכבר הוקשו לרצם כי
בער הכשירו צימם ורצם ללא בעו שחיתה מכל חומה אקש
חשינהו לבהמה ורצם מני ליקוש אימא כל נפש הרומש ד
על הארץ או חנוכס אמל לך מוכב הצמץ ובקר ישחט אם את
דב היס יאסף כול החמנא לא שיעת רצם בהדי שחיתת
בהמה למימילא דרצם לא בעו שחיתה וחובים בער רצם מנב
והיא דשחיתה גי די אורחיה אי נמי נעלמטה ושחטה
כירכה פסולת דפא וזכחת ואכלת מה שאמרה זבח אתה אוכל
ובתר דשחט חייב לך לישט בסימנן ולעוף לא אי שחוטטט

לאנן רב יהודי אונן שמואל שבח צדיק שיצדקו ה'מאן אחד שחיה
 והיכל דלח צדיק ואנמרה אסד לפעול מיטה דאיתגבר לה צדיק מאן
 אונן ל' למד בן אונן גאון משום ר' לשד בן ישי טריפה וחמורה מצד
 במתעמח תלמידיה ומטמא במשא. אונן רב יהודי אונן שמואל כל טוב
 שאינו יודע הילכות שחיה אסור לחמול משחיטתו ולו ק' ה'
 הילכות שחיה דרסה חלה הגרמה ושקור פשיטא דב שחיה
 ודרס טריפה הני צדיק דלח גמיר הילכה שחיה דילמא טאה ודרס
 היטא דלח ידען ביה מי גמר אילח גמר וחול לשלמא מתיר לחול
 מתנה מאי טעמא דרוב מטיין חול שחיה מעמחין ק' דב עמא מ'
 מיטה רב דימי בר יוסף מרב טמא חומרי לשלמא צד ושחוק
 ל' הלך ומצאו שחוק מלהו אונן ליה לחזקתו שחוק. צ' ותריס ל'
 והלך ומצאו תריס. אונן ליה חזקתו תריס. אונן ליה רמי. שח' מי
 חזקתו שלח עשה שלחותו חס' הלא והלא אונן ליה לבי וחול
 עלה כולא דמיילח. לעלף חזקתו שלח עשה שלחותו
 ושחיה מי עע אחד שחוק שחוק דובח ומטיין חול שחוק
 מעמחין ק' תרונה אימני אחד תרונה התריס שלח מיעת חזק
 תרונה תרונה. חרש שונה נקטן חעג דעמיר הילכה שח'
 ועמחין דשחוקין שפיר לא שחוקין עליתן ולח חלניק ועמח
 משחוקין ודאי חרשים רואין חוקן שחוקין כשרה ברס ירה
 מילו היכל יודע ביה דלח גמיר הילכה שחוק
 וקא שחוק קמי מן דעמיר אי עמי חרש שונה וקטן דשחוק
 קמי מן דעמיר וחול מקצת שחיה דשחוק ולמי גמיר וחוק
 תהדר חפה שחוקתו כשרה חו פשלה מי אונן כיון דחול דשחוק
 הנה שחוק כולב נמי שפיר שחוק או ילמא איתרבי דמק
 שחוק שפיר ואידך איקלילי תע' דאונן רב שחוק חוק
 דאה אחד שחוק שחוק חוס דאה
 לחול משחוקתו וחס לחול חוקן ודאונן ד' ודאונן ד' ודאונן ד'
 לחול משחוקתו וחס לחול חוקן ודאונן ד' ודאונן ד' ודאונן ד'

אחד משלש דלת ייבש ביה אי נמיר אילן נמיר הא אומרת רוב מצויין
 אצל שחיטה ותימחין הא ומקמינן לה בליל נמיר הלכתא שחיטה
 מהו ויתמחין כון דמק צונה שחט שחט כונה נמי שפיר שחיטה
 קא משמעלן דלת דאמנן מק צונה איתרבע שחט שפיר ואיך אומרת שהה
 וירס אי נמי היכא דאיתא אחר משלשן ושחט ולא ידענן אי נמיר אילן
 נמיר מי צריך למהדורי בתריה ומי בדקיה אי נמיר הישתא שחיטה אילן
 כון וספקא הוא אילן למיגר נמיר וזו סל למיגר סל נמיר ומשקא סל
 שריטן או דילמא רובא דשחטין אילן נמירן לסקרבן לצבא שחיטה
 ודליו מהכך רובא דנמירין הוא הו שחט דבשע מעשה כב דמי
 בר נמק האומר לשלחו לא ושחטין והלך ומצאו שחוט
 חזקה שחוט אי נמי הוסיף דשחטינהו לבינה דסוגע כמאן 4
 דשחטינהו טלהו נמו ברס צריך היכו שחט מק צד
 סימנן במיא דונתא ושיחיה ילה לבינתא אחרי
 ושחט הנן סימנן מאיך עמא בן זה כנגד זה בן זהטל כנגד זה
 מהו מעינא זיל להכא לא שחט רובה או דילמא כון דאילן ואו די
 מקום שחיטה הוא כמד נקום דמי ומצאנן תל שחט דאמר
 רב יהודה אמר רב שחטה בשעס ושחטה לקומעט שחיטה
 כשדה כ אמרתה קמה דשמוס אמר ל בשן שחיטה מפורשת
 ותיבתא כונה דרב חלא דהילפתא רב באיפרי ושד מההוא
 תרז דא שחט בשעס ושחטה נק ומנת חזל רב יצחק בר
 שמוס צבתי נקט שקל מעשורי שופייה אמר ליה רב אבהו
 למידענו רביט האנחט בשעס ושחטה נקומעט שחט רבי

שחט חמ ליה משעתנו בשעס ספיטן ובשעס כע ארס
בהשלותך שאילתא דאילן מן דבש לפישחט ל
 צריך למי צדק ספינא דייסאן דילמא
 חית פל כגמיה וי אית בה פגמא ושחט בה איטרפד
 לבי מתי טעיה סל תדור מורשא רי נמילא נבועה הוא דבוע

ה

לה היואלה דרסקה וזמן רב חסדא מנן לצדיק הסבין מן התורה שנ
 ונחמתיים ביה ואכלתם לצדיקה למען קראו בון ואיכו עבמוסן
 טרפה יאנו ידענא דעשאו בדיקווס לחנס האמרה אנו י יוזמן לון
 אמכו לקראות סבין לחנס אן מעש כבודו ספתנס מדרבנן קראו
 אמנתם בעלמא הוה וזכר רב הווא הוה עמדא ולא חתוי סכניה לחנס
 מעבידן ליה רבא זמן מנדיזין אבשדיה דערשה ולא סליב הוה
 דנאצות סכניה ישה הא ולא נמצאת סכניה ישה אמר רבש היבד
 עלא נמצאת סכניה ישה מאווס ליה לבשדיה בשתתא יהוה עמא זון
 מוסר סכניה לרבא צר חינען שמעיה ועבדיה איקלע מר זוטרא ור
 אשי לקמיה זמן לבו לעיינו רבנן במילתה דאמל תלביה וילעלן בוק
 רבאשי ונמצאת סכניה ישה ואבשדיה אמל ליה מר זוטרא לחינע
 ליה לבשא אמל ליה זמן שלחוריק הוה דקא עבדין במעדיבן
 בדקין ליה בשמשא וזמן רב חנה צר קטינא זמן ריש לקיש סליב
 עגמוס הן עגמת עזס בעשא עגמת זון בצבור עגמת מוס
 בקדשין וכב חסדא אמל זון עגמת סבין וכולן כרי עגמת
 מזבא וכמה עגמת מזבא כרי שתחד בתן אתה צעיק
 צרם צריך אילו היכל דבדוקיה לרבין ושחט בה ובער ה כרי
 נמצאת עגמה וכלי דעשי נקדמ דתגמר שחיה
 איפגס אי צר שחיה איפגס מהו מי אמר בון דאישא למימר
 משקלא איפגס ואישא למימר לבסוף איפגס הנה ליה למין אי
 דאישא פשקא שחיה ונחש כל משקא בשחיה טרסה י
 דילמא הוה משקא בסבין דאישא לון ואישא לעמי עזס וזמן
 פגס ער פק פגס ספן לז פגס הוה צעס הוה דאישא
 דא עגמא השוחט בסבין ונמצאת עגמה אמר רב הווא חפ
 עגמות כל היום פסולה חייסין עגמא בער דאישא
 ורב חסדא אמר כשיכה חייסין עגמא צעס עגמא וזמן היבד
 כוונה דרב הווא והילברא כוונה רבא

שיר צה עמנות כרב חסיד בשיצור צה עמנות הילך צריך עמו
 לעצק בט לבן עמו וכן כל חיה וחיה חזונו חזו ליה לבא חיה ביה
 דרב לרב חשי רב פה כחם אמ צריך בדיקויה בין כל חיה וחיה
 ליה לבסוף איסתחז בדיקויה לה תפסול או אחרית ליה לה בדיק
 מיכסל כולתו רהוה עובדא ועריף רב יוסף מלבר חומתא חי נמע
 לו טבח שאקל בעד ושקל עמו כחנות ועת ל לבא ונח סק לעול
 מתנות מנה שיש לו דין ליעול חת המתנות כך שט חכמים לבק
 ממנו במשקל טעם לבק ונעבה לו מן הקונים חזו רב איששו
 לו חכמים מנכה לו מן הימים לה אמרו לא בזמן שאקל לעצמו
 אצל שאקל לו טבח ועמק ועת לו הדין על העבדות הילכ
שלה לד אנשים

מי חושי דתכלתא לחרצב קד טתא
 כפותהון דבת ועשו להם ע צית ומעוה בתכלת יחי לי דא תכלת
 דמי לבן נשער דמי דמשא חמי ר יצחק מגוסו ר כחן שאחז משס
 ר יוסף הגול ל שאחז ר יוחנן בן טובי חיז ל תכלת מטויל לבן ותשא
 חיזק היה ר מזיר מומ גיול ענישו של לבן יותר משתכלת משל
 לתה הדבר דומה למלך בער ויס שאחז גאע עבדיו אחד מכס
 יצח ל חותם שלבד ואחד מכס יבזיל חותם שלטיט הלבדו שטיס
 ולא הביאו על מי המלך טעם על מי שאחז לו הכח ל חותם שלטיט
 ולא הביאו ונמה חושי בעו לפנהוי בקילטו כרתעף כמה חוטין הוא
 ויהן בות שמלו חוה ארבעה ובית הלל חזוה שלפא וסנה תח
 חוה שספ צית שאחז חזוה חרבע ובית הלל חזוה עלטו שאפיתכל
 חזוה חזוה מארבע צעות שלבד חזוה רב פפא טעם מאוריח
 חזוה בחילי טח שית בוטרטי חזוה ותכלתא כחצב במאי קאמע
 חזוה בות ישח ופת חיל גייליס תעשה לך גייל טעם גייל חזו
 גייליס חזוה חזוה עיקר להזמר בעלמיה ל הוא גייל פשיטא
 גייל ויהן חזוה בות שאחז חזוה גייל חזוה גייל חזוה חזוה חזוה וצמ

ישלם

ג'ל'ס

הלב סתרי תלפזא חזק דמנחמו למ חיו גייל גיילן כי עיין לה מר בגלענה
 היו גייל אמ רבא בר אבהו אמ רב חוטמא שלה מן המנן אמר רב פפא
 הלבתא חרבה חטין סמוך שלא ומשלשלת ארבע אלג' יעקב
 אמר ו יוחנן צריך לה רחיק קטר גייל ואי צנדיך דר ב פפא ואי
 ואי צנדיך דר יעקב ואי מורב פפא זה אמנא כל ומקרב ערפ' ת
 מעל קמנא דר יעקב ואי מורב יעקב היה אמנה כל ומרחק
 טעו מעל קמנא דר פפא והיכל דירמא אנדיל דולמא חי כמ' חזק
 קרנא פפולה דמנא הטייל על הקקן או על הגייל פשרה דר
 לער בן פוסל בשאר הז' מאי טעמא דכח על פפא וכל צנעו
 בעק פפול עלי כנף אמון חזקא היא דאמ' רב גידל אמ' רב צינעו
 צדיקה שמתח טעפת על הבג' מאי היא לרשימה דמי' כמ' כל לער
 בן יעקב ואי אינדימו' ובערו להו ומר בש' ואית בהו כחי לשכבן
 שפר דמי' דאול בע' ל' חייק גרימני חסלת שצדין גרם צדין
 היסד דנפסק החוט מעיקרו מי מי כשר אילא
 מי אמ' כון דגרומניו כשרין שידיו נמי כשרים תמ' שצנעו
 דאמ' רבא דא בר רב חיה אמר רב נפסק החוט מעיקרו פפולת
 יתיב רב נחמן קאמ' להא שמשת' חתובה רבא לר' שמון צדין
 במחלתו חל' צנעו שירי ודרומנו כל שאמון ממי לא שדיי' דא
 דאי שתיר מנייהו ודרומנו מי גרימס אי גרומ' אמ' לה מר
 קת' שירי גרומני כל שהוא קמאמעלן דבעק דאית בהו
 שיער' כדי לעיבן אינעו הכי בגייל' מי בע' ליה מינילתי
 ומיט' מני תולע' דאמ' מר טו חבלת שלש גייל וטע' ב
 שלש' ענף ואי גילה לרובה בני שפר דמי' ואינעו ל' ג' ד
 בה לא חוליה אחת כשרה וכמ' שיער חולה ל' חונ' בני שיער
 ויטעו וישלש' ואי גילה כולה כיון דלית לה ענף פפולת
 צינית חן צינית ארענ' וכן הוא חונ' ויח' בצדיק ויח' חונ' ויח' חונ'
 צדיק לצדיק כש' צדיק דר' חונ' ויח' חונ' ויח' חונ'

דאמ'
 קת'
 שירי
 גרומני
 חסלת
 שצדין
 גרם
 צדין

שלכן פסולן דלכא עק והיטן דלענה לא שלש קרנות פגורה מן היצות
 דכח על ידכח ארבע ולא שלש והיטן דהיטיל לעלת שלש והשלמה לחד
 הכך שלש פסולין מאי טעמא תעשה סת ולא מן העשוי בים ידיו
 היטן דקיסר ואחר כך פסק ראש חוטין שלכן כראה אילן מן אמו כין
 דנאשט קיסר לא איי לה עק תעשה ולא מן העשוי או דילמא כח ד
 דהא קא פסין לכו בעשיה דיליה קא מיתבארי הוה לכו פסקת עשייתן
 מיתבב פלג רב ושמש טהא ב דרב אמו תלמן ולא פסק ראש חוטין
 שלכן דקתב פסולת מאי פסולת עד שיפסיק ושמש אמו פסולת
 פסולת לשלש הילכתא כמלך תא טעמא דתעב טוהת דשמש
 תלמן ואחר כך פסק ראש חוטין שלכן פסולת אי נשה
 הכך ארבע קרנות דלענה טלה תלא מענה עשו ומעבן אהדי אדילתן
 כל חיא וחיה מצוה באנפי נפשה היא ולא מעבן אהדי ללא עבדן
 מצוה למעיק זה בשבת כ לית לה טלתי ארבע אי אמרת כל חלא ומה
 מצוה באנפי נפשה שעור דמי ואי אמרת טלה מצוה חלא טלתי הכך
 כמסב בעלמא קוד ואמיר למעיק זה באנפי פלגו זה ל ישמעאל
 ורבנן דתנן ארבע יצוות מעבבות זו את זו שארבעתן מצוה את רב
 ל ישמעאל אמו ארבעתן ארבע מצות הילכתא דמי רח טעמא דאמו
 רב הונא היוצא בטלה שאינה מצויה מילתה בארבע חייב
 חטאת ואי תמיר נמי רבינא הוה קא מסב בתריה דמי בר דבא עי סב
 איסוריה חד קרנן עב למיה אמ ליה מלך דענדן דאי שנייה קא
 נזיל כבוד הדביות שדוחה את לא תעשה שנייה איכא דאמו
 אמר ליה ולא מצויה עד דמטא לבהלואי ליה איכו אמרת ליה חתם
 והא תפא נזיל כבוד הדביות שדוחה את לא תעשה שבת
 חתם אמר רב בר רב שבה קמיה רב כהנא בלאוילן תפא חתם
 ומה דמילת דרבנן קוד דרש הלוקח טלה מיעויה מן העשוי
 שיהיה לך אנשים שאילתא ואמיר ליהו
 למיעבד ערפיהו מצודע

ועבד לעיניך ביה ידי חובתיה במעוה כגון חוטי למינין בהון מעיני אי
 נגלי איסופיקו מעיני דמוצי ער דילולס מעוהו ועיני דקיא ויניג דלפ
 דלפנין לה דאסור לבאוי מעוה מצמי קיס שגן ושקן את דמו ושמו במה
 ששקן יספר שלם יכסנו כדגל שלם יהיו מימת באיות עני יולאי אי תעבוד
 להו מצוהו וחוטו איסופיקו להו שרי למינין להון עור כיה ודאי אד
 תשמישי קדושה חגג דאיבול אמור למעבוד בהו מיד מאו טעלז מקדש
 קדושי כדעגן תשמישי מעוה כדקין ותשמישי קדושה נעשין או הקתושי
 מעוה מודה ללב שומר עיבת ואלו תשמישי קדושה דלפנין קדושי
 ספרים ומחזות ותגן שלמשר מורה וערתק שלמשל ורעועמקן ואיל
 סגן דאיות ליה גלגל ודמא ליה תכילבל וקא בעי לעצוב לעל אסור
 לעשקלה לתכלתגן והרר זעוב ליה מעוה דקא מצבול למעוה אי נע
 יהוה דר בצעלן וקבע ליה מחזות וקא נעשק ליה אסור למינין קל ה
 מעוה מעוה דקא מצבול למעוה דתגן דתגן המעבור בת לבנו עלהסמ
 להבז מחוה וכשהו חזק לא יטלגה כדון ויניג ומעשה כדאחד שמוה
 ביה ויניג וקבר תמו ושע בעו מעשה כסתור חמו רב שמת דריטון
 צרם צריך את למינין הט מעל כ אסור למינין היכא דלפ
 קבע ליה מחוה צעועה תכלתגן נמי
 ט לא נמי לה ללמלא אחריות בשעשה היכא עקא בעו למינין קל
 מק דאי עיתחז ומיק בעיה בשיתחז אחריות וכן דלין גלמא לנעמ
 אחריות בשעשה מישרי אילא מי חמו כון דהוי דקא שקיל ליה
 אישחז ולמעשה מעוה הוא לכא כיון ושפיר דמי או דילמא כיו
 דעו דעבוד בהון קא מעצבול מעוהו איהו כיון דאסור לה
 דאיתמר דבאז חין מערין מכד לבגד ושמוס חזו מערין
 דבאז חין מערין מער לר שמוס חזו מערין דבאז חין מערין
 די שמוס חזו מערין שמוס חזו מערין די שמוס חזו מערין
 אבי למינין דמר עבד כד לר מהב הא דעבד בשמוס מעוה
 מעבד לבד ומעליתין מוד לר ור לר דעבד בשמוס מעוה

דאיתמר להוה
 כיה ומחז
 לחובת דמי
 חגג

דה' לביט כעמול גשרי צדק צריך אל
 או הילכ לאומע ארז
 חזונט לעמור כחן
 לא חזונט ועבדיה לרושענען ועיין לא חזכיה למען בה עבד לעמור
 ועיין לא יעב זה אי נמי תעמשי קיועה חזונטן לפסח ועיין לשפך
 ברו מעינתין בהומה איל לך בהן ולא חזונטן לא קח מעבד לקדש
 דהא לא מקדש יעור כי קח מעבד כן לאז מעבדו ולא כדך בהן מלי מעינ
 מהקדש יעביט לחו מה הקדש בעאנה מנתפ אף הוה בהומע מיתסין
 או דילמא מנתסמשי יש ילבן לכו מה הקי לחזונטין בהומע לאז מע
 בתוק לטו טוס אז לטו לא חזו טעס לכו לחין הקדש טעו וכוט טע ס' מוסק
 בהומה ת' שנגב לאז כבחסול האי מודלא לאומעה למעז ביק
 ער בצב תעלב חסור למסר בה פשיעי חזונט
 תעלב
 ולא ער ציה ער ציה ולא חזונטה ערי למעז צב חזי אלא חזונטה לחוד
 ולא טעס חזק ירש צע הרש שגמרו חזונה טעער נדח לך

ע"כ
 ע"כ
 ע"כ

טאליעל לאסיר לקח לרבי יא למעבד שפודק
 ביומא דשעתא וכן ועבד דינה בסקילה דכס ויהוצע יש במדבר וכו' פ'ר
 וכן דמבטל ביומא דשעתא או לקיט שרי אי בשוגג עבד לאיחוסמא
 משתרי לה למיכל מעבדן ולעולם כי נטר להו צבי שייעו ואי צמיר
 עבד חסור למיכל מעבדן לעולם כדתינא המבטל בשעת בשוגג
 יאכל צמיר לא יאכל דברי ל מאור ד יהודא חזונט בשוגג יאכל למעיל
 אבד צמיר לא יאכל עלמער יוחנן הסנדלר חזונט בשוגג למעיל
 צבד למחיריס ולא ט צמיר לא יאכל לא ט ולא למחיריס לא לנייד
 דכרש ל חיין אפוחאן דצ געיוהא נעמרתס חת השפנת כי קודש
 לבס מה קודש חסור אף מעשה שצת חסור או מה קודש חסור
 בהמה אף מעשה שבת יעמדין בהמה ח' לבס עלבס יח יט ל
 חס בשוגג ח' מחלטיה מעתינמך בשיד חזונטני ולא בשוגג יהא
 קודש יחכוס לא חזונטן בעלמא והילכ כי יהוד סמילין דזמרב
 חס צר חזונט דדינא דדינא דדינא דדינא דדינא דדינא דדינא דדינא

יאכל למוצאי שבת במה לא יאכל עלמית היא לחורים שפר יאמר
 והוא קורין דבשיל ולי בשיל אמור רבין אמור לשהוייה עלב כדק
 כיון דבשיל ליה מנפין ומיחיל מינה את לחותיה בחלם והיח לחי לחת
 ושהייק אמור למיכל מינה עד מוצאי שבת ואפי' ליה מאד לחת רבאמן
 בר יהור אמר רב אבה אמר רב הונא אמר רב עמינה היו אומרים קמנשל
 באצט שאנו יאכל במה לא יאכל וכן לאכיל מעצמו מעתה קריה רת
 במה ואמר עכס אמנו קמנו אע השוכח במה **בבב** חיליהם
 לחיב חוה דמיסמין ואמר צע למי שמו ליה
 אי בעי בשולי ליה כשולח ושחמו ליה יהוה דחמד מי שרי למיכל מעתה
 בריא חילי מע אמר כן דבר שות עתנו ודשות בשל שפר דמי אור
 דילעא כיון דהוה אמור וקאי מעקרא הוה ליה מוקדא נאסיר למיכל מעתה
 בריא חילי נאנע דאמר רב אחא בר רב אבה אמר רב ואמר ליה אמר
 רב ירחק בן אבה חתיב השוחט לקול בשבת חסור
 לכרח באומא מאי טעמא מוקדא הוה המבשל בשבת מותי לביא
 מאי טעמא חילי וחזי לבוס לא הני מוקדא אמר רב פנחס שהשוחט
 מוקדא כגון שהיה לו חולה מבשר יום כיון דחזי לחולה לבב כול עולת
 כע לא הוה מוקדא מבשל חסור כגון שהיה לו דלעת ולא הוה ליה
 חולה מבשר יום פשיטא דהא לא קיל מבשר יום גרו דתומא
 בביניהו נמי אעב דלא חזי לבוס חזי לבהמה קמאט דאמר אמר
 רב דימי מהדרדעא היבתא השוחט לחיה בשבת מותי לביא לחיב
 באומא והמבשל לחיה בשבת לביא גידה שמא ירבה בשביל
 והשוחט מותי והיא דהוה ליה חולה מבשר יום ואעב דבמוק
 היבתא כי שמשן בבילה שבת במוקדא מחמת איסורי לא שכי
 לן טושה מירב פפא ואמר גוי שהבא פדוק ליה אם יש מאי
 חזין במחובד אמר ואעב דבא מחמת יא חמר אעא הוה ליה מע
 מחמת חסור והיה לשתא לאמי למערכת חזיה רבא דהוה
 שרא לערב מעט ואילן בעשא ליה אמר

איסורי וקריא לפתח צאנז למבטח חזייה רבא דהוק כמי שאר
 שריא למיזב מיניה וחיילי שא שאר לא אלא הוה לה מוקצה מחמת
 איסורי ולא סבריא לה כבד טראק דאז מוקצה צום קוב אסור וצאנז
 שרי ופליגי בה ומי דבאחא וירבאן חד אמר צדוקה עבת חילב
 כל שמשען לבד ומקדמה מחמת מילואם ואלוי ענהו רב יוא
 וחד אמר צדוקה עבת חילבא כב שמשען לבד ממקדמה מחמת איסור
 ואלוי ענהו כי שהדלקו בנכשבות בין למאן אלא לבד ממקדמה
 מחמת איסור מילואם ובין למאן דאז לבד ממקדמה מחמת
 מילואם איסור במקדמה מחמת חסרון טיב לטא פליגא דבחסרון
 טיב איסור שמשען מוירי דאז נקטיין אבל לא צדוקה שמוקצה
 שמוקצה ומשען בצד דנבלי אלא לבד חסרון טיב איסור שמשען
 מוירי שלח לך שאיתא דאסור להון לבצית יצ לאישתעו
 בטאן וכי הם דאסור לאישתעו היט אסור
 לקבולה דהב אשטחן במרגס רביל טא דרע דאיסופעו לטולא
 וקבלנה יא משהן אישטו ענה דמלילא דיתנן המוירא טס דמלילא
 ולהמנהר טעז אחר שהוירא טס רע על הויריה שפטהוד וע
 הק טנה אבצן טוק מלה סלב נטען האונר בשו חמור מן השעה
 משאר ודילמא משום קרא צריס להקטילי אמר רבא אמר קרא כהוירא
 טס רע שהוירא וכן מיעבו עלא נשחטס מר דין על אבצטו במל
 אן על לשון דרע טכ וישו אונר זה שאר פעבגיס וג ודילמא משום
 לא מלא סאונר אמר ריש לקיש דאז קרא זה אה קריא וכוילא
 ומא זה לא נשחטס מר דין עלהן דאז ל לעור בן פרעה בוא
 דאה כמה כשאכל לבאון דרע ומנה מוירא טס דע על עניס
 על אבצס כן מוירא טס רע על חבירו להורכו על אחת טנה וכו
 וכו על דבר גויר דאז רב חננא בר פפל דבר גדול דיברו מ
 אומה טעה דפוכי חק קרא מנגנו א תקרי ומעו זילא
 הוציא יכיל להוירא אונר מניס אן אונר

וס דע

דבא

רצח ואידימתי ריש לקיש אמר קרא מוסיף דבין הארץ דשקן על
 עסקי רבא שהוסיף לאו אמר רב שאשם מאוס ה' לשטר בן עמרמי כל
 המספר לשון הרע וכל המקבל וכל המעיד עמיתו סוף לחבירו וזווי
 להשליכו לכלבס שנ' כלבב תשליכון אותו וסמך ליה לא תשא שמע
 שוין קרי ביה לא תשית ברא' צדיק את לענתך מימר אמר יבין
 אסור לקבול לשון הרע למעבוד ביה מעשה

אבל למיחט טיה בעי פרהוי מעיה היכי ימי דאמ' לה פלגא קא
 מסב צנצלא סתך מבש' לה אילא מיזמ' כי אסור לקבול למיעבד
 ביה מעשה אבל למיחט ליה צע' פרהוי מעיה היכי דמי דאמ' ר'
 ליה פלגא קא מסב צנצלא סתך מיבש' ליה למיחט ופרהוי נ'
 עשאי' מינה או דילמא דכין דכי תיש' לה קא חשיב ליה ואמ'
 מר החושד כשרים לקה צנע' ואסר' לה אצמ' האי

לשון הרע

לשון הרע ברא' אע" וקפ' ליה לא מיבש' למיחט
 לה דכח' והבור אשר השמש' הש' שם יש' וג' ופ' גילה הרק
 והלא ישמש' הרק לא מתוך עמיה ל' לחוש' לעצת' יוחנן בן
 קרח ולח' חט מעלה עליו וכת' לו הרק העו' בע' גלגל' דנש'
 קל' עלהון דקטלו נפשא' אמו לקמיה דר' ערסין אמ' לה
 איטמריסן אמ' להו אימור רבין לשטן בשא' לקבולה לא מיבש'
 למיחט ליה מיבש' ודילמא איתיה למילתא ולא מסתייש' מילתיה
 וער מיתין יעבדא ליה נמי זילי איטמרו נפשיכו

דרש' כצד' עבדו יש' אתהודק' דיקח' קרח שאילת'
 מק' דאית' ליה מילתא דדינא' בהדי'
 ליה זימנא' ב' דיש' ועמנע' דיש' בהדיה' ועדך' למימ' לה זימנ'
 בהדי' פלן' לקמי' דעל' לשון' פלן' דהי' אשכחן' בקרח' ועדית' דבש'
 דאמ' ליה' למיחט' מעה' מק' דעשה' הוא' דיהיב' לן' כהונה' ויחזיק'
 דקב' ואק' נמי' בעק' לוחני' סה' כרת' נש' שחס' וס' כהונה'
 ליה' מעה' זימנעו' לקמי' קב' בהדי' אהרן' למיחט' זימנעו'

א קרח וְ וַיִּזְעַזְעוּ מִלִּפְנֵי כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְדָּדוּ עִלְיָהּ כִּי־מָוֶה
 וַיִּתְקַדֵּם בְּצֵדָה וַיִּזְעַזְעוּ עִלְיָהּ וַיִּזְעַזְעוּ עִלְיָהּ וַיִּתְקַדֵּם רִכְבֵּי
 דָבָר וַיִּשְׁלַח מִצֵּדָה לְקָרָא לְרִיחָן וְגַם לְעִמְרָאן לְדָוִד וְלִי־
 מִתְיָב לְשִׁמְעוֹן דָּבָר אֲדָוֶה וְכִי מִשְׁמַעְתִּים צִדִּיק לְעִמְרָאן סִבְבָא
 דִּינִיָּא לְשִׁמְעוֹן מִעַן מִצִּדָּה דְהִבּ אִשְׁמַחן בְּעֵינֵי דְאִשְׁמַעְתָּ בְּרָק
 לְמַדְוֹן כִּי אֲדָוֶה מִדְּוֹן אִתְּ מַלְאָךְ יְיָ וּמִשְׁמַעְתִּים כִּי לִבָּא לְהָא שְׂרָרָא
 אֲדָוֶה יִשְׁעֵיהּ וַיִּתְיַד לְאֲדָוֶה וַיִּמְדָּדוּ מִשְׁמַעְתִּים הִבּ מִשְׁמַעְתִּים לְהָא דָּבָר
 כִּי לִבָּא לְבַצְרָת אִתְּ עִלְיָא בְּרִיבְעֵמָלְהָ שׁוּעֵרִי שׁוּעֵרִי שׁוּעֵרִי בְּרָק בִּן
 אֲבִינֵעַם לְעִדְוֹן אִתְּכָא לְאֲמֵרִי סִבְבָא הוּא וְזִינְא לְאֲמֵרִי נְעִדָא רִעָא
 הוּא וְאִי מִתְבַּע לְעִדְוֹן נְסִיבָה בְּמַעֲטָא קִנְיָנִים דָּבָר וּכְלִי אִשְׁרָא לִבָּא
 בְּצֵדָה לְעִלְיָהּ וּמִתְרַמְעֵן לְהָא דָּבָר וְהוּא יְבִרְלִי כְּמַקְלֵה הַגֹּבַהּ וְאִי
 מִתְבַּע לְמַתְלָשׁ מִן מַיְהָ וְלִמְעַבְדָּא צִדִּיק דִּינִיָּא וְלִמְעַבְדָּא וְלִמְעַבְדָּא
 עֲבָדִים לְהָא דָּבָר וְאֲדָוֶה עָרַם וְאֲתִלְפִּיז וְהִיבָא דְמִתְבַּע לְמַתְבַּע
 חֲצֵינִים לְהָא לְעִדְוֹן וְעִדְוֹן לְהָא לְכֹתֵן הֵן לְעִתֵּן הֵן לְשִׁרְוִאִים הֵן לְעִנְוִן
 עֲבָדִים מִזִּי לְשִׁרְוִאִים אִתְּ רַב־אֲדָוֶה מִדְּוֹן אִתְּ כְּמוֹתָהּ כִּי בְרִיךְ אִתְּ
 דָּבָר חִייה כִּי חֲבָן אֲדָוֶה רַב־הוּא מְדַעֲרָה אֲדָוֶה רַב־הוּא בְּרִיךְ דָּבָר
 שׁוּעֵרִי צִדִּיק מִשְׁמַעְתִּים דָּבָר מִעִין לְמַתְרָא שׁוּעֵן לְמַתְרָא שְׁלֵמִים
 וּמִתְרִימִין לְמַתְרָא עֲשׂוּיִים אִתְּ רַב־הוּא בְּרִיךְ מִשְׁמַעְתִּים דָּבָר
 חֲסִדִּים שׁוּעֵן וּמִתְרִימִין וְכִי וְהִיבָא מִיבֵל לְעִנְוִן אִתְּ אֲבָל לְמַתְרָא לְ
 לְמַתְרָא וְאִי מִשְׁמַעְתִּים בְּעַל דִּינִיָּא לְמַתְרָא שִׁרְוִאִים לְהָא דָּבָר חֲסִדִּים
 יְכוֹנֵי אִתְּ עֲמֵלִים כִּי אֲתִירָא מִן שִׁרְוִאִים
 וְאִי מִשְׁמַעְתִּים צִדִּיק וְאִתְּ לְעִנְוִן מִתְרָא
 לְמַתְרָא לְהָא צִדִּיק אֲתִירָא לְאִישְׁתַּמְעַתִּים אִתְּכָא דְמִתְבַּע לְהָא קָא
 וְעִדְוֹן לְהָא דָּבָר דְּבַעַל דִּינִיָּא עֲשׂוּיִים וְבַעַל דִּינִיָּא מִלְּמַתְרָא
 קָא מִתְבַּע לְהָא דְשׁוּעֵרִי עִלְיָהּ דִּינִיָּא מִן חִיָּסִים לְבַצְרָת בִּית
 לְמַתְרָא לְהָא דְהוּא בְּרִיךְ דִּינִיָּא עֲשׂוּיִים אִי יִלְמַתְרָא מִשְׁמַעְתִּים
 לְמַתְרָא לְהָא חִיָּסִים לְבַצְרָת כִּי דִינִיָּא וְשִׁרְוִאִים לְהָא בְּרִיךְ

העבירה

אחריהם הוא שאנו לאו אנומרי דמשמעון אתו כי תלמן אחריהם
 ושור איתיהם רב אשו לאומרי רבן שמעון בן גמליל אומר
 אחד מן התלמידים ששיר ומת חלקו אינו מוסר מאי לאו אומר
 מעט כלל לא עד דאתי אחר ושיר פדיהו שמע מניה מיקתנ
 חלקו אינו מוסר לא דהקא מער הע כי תלמן דמשמעון חד לתויה
 אש ולא מיקרצין גבי הדדי ושיר נמי ויקח קח

פלוגתא כשר דק יימי בפלוגתא אתו למישלן הדדי דאמר חמון
 לא תשען את אחיק ולא בשא דוניה בשט למיכף לרצא לא אשיל
 דבה בני למיכף לילולא דלא תהוי פלוגתא דתלמידי ויקס משה ורב
 מיכן וארז ו שמעון מיכן שאין מחויקין בעמלקת לאו רביה
 יהודה אינו רב כל התלמידים בעמלקת שבר צלמו דכפ ולא יהיה
 בקרקוב ורב אשו אינו מצטרע סגם קלל ורב הים ויאמר
 יי לי שר אינו רב חמון כי חניה כל העושה מריצקעם רבול
 כעשוק עם טכנה דסת המה מי מריצק ובי עם שטטה שצו
 מריצה וחלל עם מעשה עשו מריצה שכן וירב השם עם מעשה לא
 כל העושה מריצק עם רבו כלו עשה מריצה עם שוכך
 חמון רב חניה בר פפא כל המתעש עם רבו כמות עם עם השעש
 שכן לא עלינו תלוגמכס אינו רב אצחו כל המהדרה אחר רבויה
 כמדהדר אחר שכינה שכן וירצו השם בלשים ובמשה את רב חמון
 כל החולק על רבו כלו חולק על השכינה שכן צדקתם על
 צדק צדק לאו תלמיד רחוק ביה עביה מלתא מיי
 לתסומה לאו כון דהוקע כבדו לבדו
 לאו אורח ארעא לאומתיה או דינגל כבוד שמס עדיף רחוק
 דתע רבין הוסיף אף כי לא הרב לפלמית תלמיד לרב
 מן תלמידי רבויה מכל מקום אי נמי עדיף יקרא דרביה רחוק
 יקרא דרביה כותש שאביו מביאו למי העשרה

מציאו לתי השלם הבצ ורצו שלבשו חמשה ויהא חמשה אצל מקרא
 ומשנה כל בים צריך את לתיך חמשה דהאזנ דכזביה תלמודי
 כל דהו מילתא פליג פליג תנאי
 בהא מילתא איכא דאמר כותה איכא צאנז פליה ואיכא דאמר ריבנה
 ואיכא דאמר כל דהו נאפו חזא מילתא דתעא ר' שמואל שאל מדון
 סנהא ולא ר' שלמון מקרא ונעשה רבדי ר' מאיר ד יהוד אונג כל
 שרוב חמשה שפדו ממנו ד יוקי אונג אפי לין האיר עיני לין אעשה
 אחת זה הוא רצו היבת מלי תנא דאיתמ רב יצחק בר יוסף אמר ר'
 יוחנן היביתו כל יהוד צד אחץ בר חנינא אה רב ששאה היביתו כל
 יוקי ואומילתא תלמודי חכמים שצבבל שמעון זה מפת וקומקום
 זה על זה ולענין אבדיה בצנזים אצחק אין מחזיקין לא אס ישר
 רבו מו בהא אמר כי יהוד וכל שפ' ורש אי זו היא אבדיה

ויקח קרן

שאיבתו דנחיצת דבית יש לן פרוסי נענית
 עמוה ומיתן לבה כדכ' זה לך תרומת מתא
 ואיתאי משער מק בריא ומיתן לבי כדכ' ולפע לוי הנה נתתי
 וב' מעב שיק תרומה ומשער לן מעב שיק מעביל אמר טא
 דלבו דיליה כדתין אין תרומת מעין על מין שאינו מנין ואם
 תרם אין תרומת תרומה מנהי מנין אמר ר' יצוי ואונג לה אמר ריש
 לקישי דאמ קרן כל חלב יתיר חן חלב לוק וק חלב ליה ופ מ
 תיריש מצע ליה לא פרוסי ממעבור דיליה כדכ' כל חלב'
 תרומת מק הרע תרומת תרומה כדכ' אין תרומתן מק הרע
 ואם תרם תרומתו תרומה מעבט מיל אמר ר' אשא אמר
 עליו עליו חטא אם אינו קדוש נשיאת חטא למה מיק
 רש על היער שתירומתו תרומה ותע רבנן תרומה
 ראשון ללבו דכדי ל שקיבה ל' לשער טן שריה אומר
 רבין ולא ללוי אילין אף לבן מאי מענין דר' לוי
 דאמ צעכוס וארבעה מקומות נקראו
 כדכ' מקום לוי בכל מקום ישר

מיידי

לוי

הן שאין יכול לאוכלו בבית הקצוות ואיך יהיה דל לך עליה
 משום טומאת הנה וכי היה יהבנן מעשר לים וקמי שראי חבל ממות
 שראי ואילך לא יהבין להו משום דק' שפירו שראי דאיתמר מבעי מה
 קעו את הלויים מליקן לבס מעשר ר' יוחנן וסבייא ח' אונז מבעי
 שלא עליו בימי שראי וחד אמר מבעי כדי שיפגעו עליו בהשם בימי
 טומאתו בשפירא למאן דאמ' שלא עליו בימי שראי שפיר' לא למאן
 דאמ' כדי שיפגעו עליו בהשם משום שהשם קנסין לים לא
 דכיל עמלק שלא עליו בימי שראי מר סבר קנסא לעשיווה
 סבר דהינן בימי טומאת עשיווה הם ולא מעשיווה טומאת
 ומעשר בשבת וביום טוב כדתנן וכו' הן ועשיווה אף מדינא
 ואין מעשיבין ואין מעדימין ואין לעבדיהן תרומה ומעשרות כלל
 ביום טוב אמרו קל ותומר בשבת אין בין יום טוב לשבת אלא
 אוכל העש כלכלי תע' ל' יוסף חפלי לתנן לבס' בו ביום טוב
 והט מילי טרי דטבילי מלאימל' דאיבעי לבו לתקוענהו אכל' עירי
 דטבילי האי דלא כגון עמה לא פירושי מינה מפרשיקן ויהבין לבס'
 ביום טוב וע' גזרינן דאי שרית ליה למיתן הך
 דמפרש מחולא אמי נמי למפרשי ביום טוב ומיתן אילא מילי
 פליגי תנאי בהא מילפא' דתנן ל' יהודה מניין בית שמאי ובית
 הלל שמוליבין את המתנות שאורמו מעשר ב' יום טוב עש המתנות
 שאורמו עש' היום ועל מה נחלקו להוליבין בפני עצמן שבת
 שאלו אומרין ובית הלל מתדיין' אול' ל' יום מניין בית שמאי
 ובית הלל שמוליבין את המתנות ועל מה נחלקו על המתנות
 שצבת שאלו' אומרין ובית הלל מתדיין' אמר בית הלל וכו'
 שאור חלב ומתנות לתנה לבס' ותרומת מענה לבס' ביום טוב
 שמוליבין את המתנות כך יולכו את התרומה אמר בית שמאי
 שאלו' לא יום אמרתם באמתנות שאור'

שאין וכו' בהרומה היצבה מאי הן שנגעו לאנן רב יהוד אונ
 שמואל היצבהו כל יום דרב טוב בר מנתה היה לה ברב
 דהנחיל דתרומה שלם לקומיה דרב יוסף מהו למיתבם לבין ביוס
 טוב אונ לרב רב יהודה אונ שנגעו היצבה בר יוסף אי שני
 לא יהיבין מתענת לא לבין חבר דתנא דרב ה' ישמעאל ונתת
 מענו תלומת יי' לאהרן הכהן וכי אהרן קיים לא מה אהרן חבר
 אף בעי חברים מעין שאין נתת תרומה לבין עם הארץ ואנן
 ה' שמואל בר נחמנ אונ ר' יוחנן מנן שאין נתת תרומה
 לבין עם הארץ שנ' ויאמר לעם ליושביו יושבכם לתת מעתה
 לכה'עם למנן יחזיקו בתורת יי' כל המעוזים בתורת יי' כל
 מעות וכל שאין מעוזים בתורת יי' אין לו מעות ולאן יאכזר
 פירי דלן מערש מערהון תרומה ומעש שכות קאי במיתה דתע
 דבין לו במיתה האוכל טבל וכה' טעמא שאכל תרומה טהורה
 וזר לשאכל תרומה ואנן שמואל משום כ' ליער מנן לאוכל
 טבל שאין במיתה שנ' את קדשיו בע יע' לא תחלבו וישמעאל
 בעמידן לפרוס הכת מערב וילף חילול חילול מתרומה מה
 לה' במיתה אף סוף במיתה כדן שאכל תרומה טהורה מנן
 דאנן ה' שמואל משום כ' ליער מנן לבין טעמא שאכל תרומה
 טהורה מנן טהור במיתה שנ' ושמרו את מצותי וכל
 טהורה אין טעמא לן דאנן ה' שמואל משום ד' ליער מנן לבין
 ותח שאכל תרומה טהורה שאינו במיתה שנ' ומתו בו כ' חללו
 וטלו טהור מחולל ועמדת ונצ' תרומה טהורה לת שאין
 ונח שנ' שמה ולא נעז סך דתנא כ' יחללו לרבות את
 ואת האוכל ואת המורה וזר שאכל תרומה מנן דת וכל זר
 דת וכת ומתו בו כ' יחללו ואפי' כהן צריך לשפ'
 תרומה מרובו וחדשך נהרר משתרי ליה נאמן לתו ותי' לו
 תרומה תרומה אע"ג דאסור ליה מלמעשה וחיבי

חז"ל

לה לכהנים ושרי ליה דמיה מאי טעמא כון דהוא לם נפקה
לחולי דמיה ליה הפסח **צדס צריך** איילי ישראל דידיה
מחזי חמו סהן כינו **דגמרי מעלמסתן וטבילן**

ושדין לא מעלמסן מנהון תרומה ומעשר הוא תרומה ומעשר
מהואו כייחא דידיה הני אול' כהן הני מי אהו כיון דהוא ירמין
לא מיכריש מנהון תרומה ומעשר והוא נכחו הוי כ' מיחא דנפס'
והאי דמעשר מנהון לכהנים בעי למיזל או דילמא כיון דאחי' ב'
גב' אבדו ואחו סהן אמריכין מתנות שלא הורמוו כע שאורמו

דמיי' **היא שרננס** לאה דב נהון אח' רבה בר אבהו ישר
שנללו **לו טבלס מנהלדין** מבית אב' אהו סהן
מעשרן והן של' למז' כע שארמו דמיי' נעשה סהן ואזכתיק

לכן כחו אי נעמי חסור לבתן לפיכך בבית הגרנות טהיט דלהיתן
תרומה ומעשרות דתו דבגן הכהנים והלויים והעשירים המסיעין
בבית הגרנות ובבית הרועים ובבית הטבחים איז נותנין להן

תרומה ומעשרות בשכרן ואיס עשא כן חיללו ועלמא הכתוב
אכנ' שאתם בבית הלל' ואומ' זאת קדשי בני ישראל והם
מילי תרומת אהרן ישראל אבל תרומת חויה לארץ לית לה

צד' ואם טעמא תרומת חויה לארץ איז בה מעוס סהן המיי'
דב חמז' יהיב ליה לעמיה ובטלן ישרהן טוברת הטאה לעמיה

מאי טעמא נמיט טעבה צדו' כתי' יש עשהיש תרומת
מכריו מסאו ישראל אחר ואומ' ל' הא לך סלע פ' זו ותע' לבן
כהן מותר ואיס סהן לבתן אסור מאי טעמא ומגלן ענהו

צדס צריך גו היט דקא יהיב ליה תרומה לבהת' וזו
לה איקדע ל' כגוה אי נמי לבתן ואה' להמקד

ל' ברתך וע' קדושי' אייל' מי אהו כיון דמעט' יתן חויה
מעט' לידיה לך הו קדושי' חו' וילמא כיון דאיה ליה טעבה סהן
כגוה דאי בע' למי יהיב ואובש למי יהיב

דמש והו קידוש תא דתת קונס בהנס ולוים אין נהטן ליטול
 על דרחו בהנס או ולוים או נכסן ליטול אחרים וקטין
 לן יטול בעל כרחו לאו ממנן דידיק הוא ולא מצד חסד לה עטיהו
 אלא טענת הנהא איהא ממנן וקתע בהנס או ולוים או נכסן ליטול
 אחרים אבל אינהו אש בעל כרחו נע לן אלא טוברת הנהא ממנן
 הנה ליה ממננא דידיק ומצ חסד ליה עטיהו איה רב יוסף לך
 קטיין הא ל והא ל יוסף כל והול דתשא הנוב עיבלו שנלדג
 משלם דמי כולו דבבי ל ל יוסף צב יהול איה אינו משלם לן דמי
 חילין שבו דב אול לשלם טובת הנהא ממנן דישא היינו טענה
 דיטול בעל כרחו טון דקא חסד לה אימלהו בהנס קח משע
 לב עפשא בענגה ^{מאות עשרת} קטן ליה והילכתא דבא לאו
 טובת הנהא ממנן דרש שארים ואכנג מענת סודר

פרה אחמה

שאילתא דמחייבין דבנת יט לששק
 באיכנא ולעיק ביה דבא ויבאו כלהנה

בע יש לך העניה מדבר צן בתעט הילתאנן ותמנא נס מהם ותקבר לם
 וב ונהילא חמדי דבן דלא מצהינן לב לאחיהן דיתת און ונ
 משתין את המלפפן בקוח מצט אמרנת את ההספר ולא טענאס
 לשלם מצט הכבוד ואמר ערדעאי לנ שבו לך טעניה אב
 לשאר נאים מנתין ומוז ל לשאר חעט לשאר טאס אין משתין
 וב נתנת נס מרים אלא סגך למיתת קבורה ואוסל לשאר לש
 סמכה מצט מרים לפישא ציה אדומעל מה פיה אדומעל משע
 יצדא מטומאה לפנהיה אף מיתתן עלהיקין מכבת על
 ומוז דבמי למה נסמכה לפישא איהק לבני כהונה דב
 חשאיטו חזי איהק נחת בגדיו וסת ואהק יאסף ופתאס מה בגדי
 חשאיטו על יצדא אף מיתתן עלהיקין מכבת על יש לאל
 חסד כמות המוי משיכרם למנהיה ומתבביסין דידיק ומוזו מיתר
 חשאיטו חזי איהק נחת בגדיו וסת ואהק יאסף ופתאס מה בגדי

עתה בשערה נהמה שסודה אין נהנן בשערה והיונה זה שערה
 אחי אוסור השוק עתה אצל רב שוממת הנו שערי לצניא
 מעתה תנו ידיו לברכה הכ נטו דערי אלא אצל רבא בפיה נבדית
 טעמיה לאכל תנו הוא לא אומרה תנו כוונתה היא ואסור והא מיבעין
 צע ליה ר יוסי כל חטיה דתלך בסימחא וטעמיה נמחצר בגוטה
 וטעמיה לאכל תנו היא לא תנו תנו כוונתה היא ומיתסרין אכל הי סא
 דתני בשוכתא או אקצעה מתוים שרי **ברם תריך** אילי
 היכל דיוחדיה בגו למת ועיין לה ברכה בעוה נ
 מיתסר בהומה אילן מנת מענה עושה ילפין לה טס טס ואילן
 דתשמעי קדושה לא מיתסרין בהומה כיון דלכו הקדש ממנא הוא
 אסורא בעלמא מאי סורא דהקדש ילפין לה וקדשים בהומה מיתסרין
 או דילמא מת פשעא עושה ילפין לה דכל וישלך את עשרו א קצי
 בכ העם ואוקדש ללע ועל לא מיתסרין דאנן מרי אין הקדש לשלך
 תשמעי חמת לא מיתסרין בהומה תש דאיתמר האורן בגו
 למת אצוי אצוי אונן אסור רבא אונן מנתי אצוי אצל אסור
 ילפן לה מקדשים והומה מילתא היא רבא אונן ילפן לה מנש והומה
 לא מילתא היא אונן ליה רבא אונן בגו למת היס משכח
 ליה כגון הרעא דבצפון דצפון ליה טרכיה נהדר מענן ליה דיש
 מרי מר היבת כוותיה לאצוי רבנן אמרי הי לבא כוונתה רבא ואשיל
 תשמעי קדושה לא מיתסרין בהומה כיון דלכו הקדש ממנא הוא
 אסורא בעלמא הוא ומאיתסרין ענה ילפין לה רבא הכוב מענ
 נכסיהן למלכות **ודא בלק** דאם להון לצו יסור
 למילא איש חביה בשמא דאמנא דית
 תקלל חרש וכו היב לאסור ליה לאיש למילט חביה היב
 למילא נפשיה דתן נשמור נשאר מאד ואיני נעט ליש
 צלו דתן מאצבע ארע שלמים חוסר כס אב היה לו חייב כנס
 וכוין היה לו פגורין בא ד ביה יק צערי כוונתה כוונתה

שני
 מקו
 נכרי
 ליה
 חביה

מלמד שבא צבאן על אמו והולד ממנה עמך ודיבלגא תרי פע הור
אנו רבא אמי נא מלחא נלא סגרה שיבור מלפא ומנו שועתא
ואינא דאמרי אמר רב שבא אנה מילפא נלא אורקה שבור מלפא
ומנו רבא דאיה רבא אנה קרא הוא עפא הוא ענה דמעסקא אנה לן
רבי וצדך אנה שפירנו אנה לנס שוטס לא תהא תורה שלפנה טלבו
ססוהא בעינה שלרס מה לבית בנו טאן ישה כיתה צמקים אדום
וביטוס ואומו היום עשאווהו יוס טוב וכי ירתי אנה אצט מן אבוה
ואחי דאבא מן אבי דאבה אב ל מן אימה דלמו מן אבוק לא ירתי
הלדי כעתק האחים מן היום לא טחלן ולא מנתילן לאנו קדא מעסק
וירט אונה משפחה אב קרויה משפחה משפחת אם אינה קרויה
משפחה עז לבמשפחות לבית אבותם ברא הוא יריתי ליה לוינה
אימק לבינה לא ירתי ליה דפס וכל עין זרעת נחלה אי זו צד
שזרעות שט מננות זו שאציה משצט אחר ומנו וירשטן היא
ירתי ליון אינון לא ירתי ליה דכח וכל בת זרעה זירשטן ואינה
מירשטן ואיט הוא ירתי ליה לטמוה היא לא ירתי ליה יתע רצן
שארו זו אנשו מלמע טהעעל ירש את אנשו דפן ונתתם אתגל
לשארו קרי ציה ונתתם את נחלת שארו לן יכול אף היא תירשטן
הל זירש אותה הוא יורש אותה והיא אונה זירשטן אותו והט מע ל
כי ירתי בנספ רכפל ליה כדאיתיה במיט אנה נכש דנפל ליה
לאחר מפתה לא ירתי בעל לא דותקה דאונה ירתי ליה מלי טעני
רהק ליה דאין ואין הבעל נוטל בראוי כבמחוקק יאנה רב אפון אי
ד יוחנן אנה ד יאני ומנו ביה מעצמיק דר יהושע בן קרחה מנכש
שאיט זיגול בראוי כבמחוקק עז ושונב הולג את יאיר והי לו עש
ושלש ערים בדרך הגלגל מען ליאיר שלח היו לו לשעב לא ועש
שנשא ענה אנה ומנה צמי מעישיק זירעה יאיר ואונג ובע
ארהן מתי זירשיו אותי רבעת פתח בנו מלי ואומע וכי תימתי
הוא דפסילא איתתן ומתק וירתי לך שאנא ובע

ירתי לך
כחך

ירתי לך
כחך

ירתי לך
כחך

תימנ דכספה לה בערה חרמנ אמ קרן בגצעת פתחם בנו נחלה הראיה
 לו וירעה בנו **דרם צדקה** אי היכא דכספיה מלוג בירושלם
 בשטר בין מלוג על שיה ומת הוא
בין מלוג
 מקמי דהגבה בעל מי יהיה לה ליהיא מלוג אילן מי אמר ראוי הוא
 ולא יהיה ראוי וילגז נעתק הוא ויהיה מי אמר בין דכספ דהוא יוסף
 משעבין לה במחוזק דמי או דילגז בין דמספרי גביש בראוי ימי
 תא סגנע דאז רב עפא הילגזא זין הצעל נוסף בראוי דמחוזק ראין
 הצטר נעטל כי שטם במלוג בין טבוי קרקס ובין טבוי מעט ובעל
 שעמו פלג קרן אמר מיהת זין הצטר נוסף כי שטם במלוג אמר לאוי
 הוא נבעל נעל לא שקיל **דרם צדקה** או היכא דאוקטניהו לעכספ
 לאחר כי יתנה הנה גביה
 דכתבתנה להן אילן מי אמר בעל זרעו הוה והילן דאוקטניהו לאחר
 כקמי ירושתו קשעו הנך מידי דהוא אב דתן הכומב כספין לאחרים
 והטק את בנו מה ששאל עשו או דילגז בעל לוקח הוה ומעשרת דקטא
 לעורה קטנה לכספה וכ זמן ההוא ונמנה אונס הוא ומעוק דהא הוא
 קט פה וקקטנהו דיהיה לתא שגנע דאייניה דרב שטמל כי אמר ור
 קוקטא אפשיה לה כי אבית דתנתניהו לכספה כי שמוס בר אבא
 אזל ר שמוס בר אבא לקטנה דר ימניה כי אמר אוקטנה בוכספה
 אזל ר אבא אמרה קטנה דרב הושעא אמר רב הושעא אונגה קמיה
 דרב יהודה אמר לה הוה אמר שטמל דאונגה שמוסר ה ככספ מלוג נתי
 ימלה ונתת בעל מערית מרד הלך נקמת ואעג דסברא לך בעלמא
 ערית לאו פקדין הרוף דוע ובעל נעט טמנה בוכספה אשכח
 דעלמא הוא דקנה רבא מיטא אבא איבה עברו דכספ הקטמ
 הוה דאזל ל יוסף בר חננה באוסח התקוהו דאשק
 רבי מלוג בחיי בעלה ונתת בעל מערית מיז הלוקח ר
 או נעט היכא דזפת בעל והדי מעת אשמו ל יוס
 בעל לא ירושי דילת יורשיה לך דותק נה יעשו כל

צמחיה וצמחיה הנכסין והיו יראין שבעה בעת שצמחי אומנין יחלוק
 יורשו הצעל עם יורשי האב וצית מלב אומנין נכסין בחזקת רב
 כשתה בחזקת יורשי הצעל נכסין הנכסין והיו יראין שעה בחזקת רב
 יורשי האב אי נמי א' בן דמות כחיו יורש ולתלה בעם וזית טה
 אחים רק האב ומתה האם והשתה נכסין מלך ידית להון יורשיהם
 או יורשיה יורשי האם מי יורש פנין דהאיש את אמוט ובעל את אשתו
 נוחלן ולא משחילי מה בעל אין יורש אשתו בקבר להחיל
 לנחשן אף בן אף יורש את אמוט בקבר להחיל לנחשן או די יורש
 לא ילפין יורשית בן מרושת בעל האב בעל נכסין אשתו או כן
 נוסט בל איו כמחזיק אבל בן נכסיו אמוט כועט בל איו כמחזיק
 אבן בן נכסיו אמוט נוסט בל איו כמחזיק אבל בן נכסיו אמוט
 הא טמיה דבעי מיעה מרוב שעות בן אמוט אידשן את אמוט
 בקבר להחיל לחיים מן האב איו רב ששת טעמה
 האב טעמה ומת בנו במדינה וכן טעמה ומת איו בעי יורש
 הבן ויורש מאב יחלקן היכי רמי אילמא בקטע הי טנהו יורשי איו
 וקמי טנהו יורשי הבן לא ליו היכי קאזנ האב טעמה ומת בן בתו
 במדינה וכן טעמה ומת איו אמוט במדינה יורשי האב יורשי
 הבן יחלקן אם איתיה בן יורש איו אמוט בקבר טה נמי רב רמי
 על אף לנחשן לנחשן דאמשה בקי בריה ולנחשן לנחשן נכס אמוט
 לא ליו שונע מניה ליו הבן יורש איו אמוט בקבר לנחשן לנחשן
 מן האב ואי סלקא דשקלן יורש איו אמוט בקבר כוליהו דידיה הו
 אלו ליה רב אוחן בר תנורט לנחשן אף אק נמי טעמה נכס הבן
 עליו ועל אמוט איוטו ננחשן איתלקן ואי סלק דשקל בן יורש איו
 אמוט בקבר לנחשן לנחשן בקי בריה ולנחשן לנחשן נכס האב איו
 טעמה מיעה איו הבן יורש איו אמוט בקבר טעמה מיעה טעמה
 איו אביו לנחשן מיעה בנן ואמור סיבה בעל מה סיבה האב
 כבעל איוטו יורש את אשתו בקבר אף סיבה האמורה בן איו

יורש איו

יתקן לו ויבן ישיבת
 ישיבת ויבן ישיבת
 יתקן ויבן ישיבת
 יתקן ויבן ישיבת
 יתקן ויבן ישיבת
 יתקן ויבן ישיבת

פירוש

את אמת בקבר לקחתי להעמיד לרחמים מן הארץ ידע כינון זכרתי
 שאילתו אמיר להן לדברי ישראל למינסב נזיה דכחל לה
 התחזק בם ותחזק דבעל נזיה מלך הנספר נעשה לאישיוש
 שרענולא למרי עלמא קטיל ליה בשעת מעשה כדתק הבוע ל
 ארמית קטון שושן בו דהכ אשתון צפוחק דק טעלה לכו
 בשעת מעשה צפוח וזכא אחרי איש יע בשא מטה רב פוש מרד
 לא פוש ביה קטון צושע מעשה דינה צלמו אנשייה רב לעל
 אקריוה לרב כהל צחלמה צדה יהודה ותמלן בששית והונע ו
 ונעל אלא אחרי לה הו אקריוה בחלע אוכליה רב לעב יק
 אקריוה לרב שחלן בחילביה צדה יהודה וז עז וכן הוא אמר כלם
 בנדחם וי וקושע נעשה זו משכב זכור עט וזאת זכור לך העשה
 כי חלל יהוד קדש יו זו זונה וכן הוא צומד כלם צדחם כי ותושע
 נעשה זו משכב זכור עט נחת זכ לך משכב זכור לך
 יקודה קדש יו זו זונה וכן הוא אומר לך תחיה קדשא ובעל בת אכח
 נכר זו נזיה וכן צתריה יכרת יו לזיוט אומר יעשה יעשה אם תלמידי
 חכמ הוא לא יהיה לו לא ער שחכמה ולא עה כחלעוים אם כהן
 הוא לא יהיה לו מעט מטזה ליה צדנות אמר דיטה בידי שופט
 אמר כי חייא בר אבא כל הצא על גויה כלו נחזקת על ען שנ ובעל
 שתף נכר וכי ער יס לא נכר לאזה הצא על הגויה כי אחיל רב
 דימי אמר בית דיכו שלחשנטכאי גזרו על הצא על גויה חייב עליה
 משום נכה שפחה אשת איש כי אחיל ראבין אמר חייבין עליה נזיה
 שפחה גויה אשת איש זונה ואילו היא לאושעין אנניה ואבידה
 ליה אמרה ליה למינסב כדתק הנטען על השפחה ונשתחורה
 על הגזרות ונתעבירה הרי זו לא ידנוס ואם כנס אק וחייאין
 ידנוס לא שתי איש והוציא כעמח יכו אנשי שכנסוין
 וכעשים אצל אחיל לא כון לאצעל לא אכריק ליה לאמר
 יתקן ויבן ישיבת לך חייבין ליה דיאוי נזי לא אכריק לך

קורה וקושע
 ס חלל יהודה
 בעל זכור לך

דאזנא דהוה קלף דבית שמואל לא חיושין לה ויהא מיני לא חסרין לה דאם
 כן את מעלה לשון על גבולו של ארבעה ודאית היה דבר וכישר בשש עדיים
 וקלף דלא פסוקי מפיקין לה ש בין ארבע על בין מבושל דתנא דרב הוה
 ואשה חונדת בסיני אמר ל הוה וכושר הרב תנא מעטלן השוין וחת
 המעט אמר תהייל ומבושר הדב תנא מעטלן השוכין בחי ותי ענהו א
 מקום מעטלן הפוכין ואם הילכת כרב והילכת כרב קשין אהילי לא קשי אהא
 בקלף דפסוק הא דקלף דלא פסוקי קלף דלא פסוק וחיוב עדיים בדבר מבושר
 כר יקלף דפסוק כרב קלף דלא פסוק ע כגל אמר חבי אמר לן אס לאומי
 מעט וימלא ופגל ונתן המעטלן גא מגדילת הים ואם בשש נכתב ובשש
 נחתם לא ישא את אשתי מת הדגנו הרגנו לא ישא את אשתי ליהיה
 אומר הדגנו לא תישא אשתי הרגנוו תישא אשתנו לאות למעטלן הוי
 דאסידו וטעם דקלף בשש למיטב ויהוה דקלף הוה דלא צעין שש עדיים
 אבל הוה דצעין בשש עדיים לא חיושין ונתנא עדיים החתומין על הצורה
 מקלף ועל גא אשה לא חששו חכמי צברי זה ותנן יוסף שאמר את החשב
 צדד הוי זה לא יאונה הוה פג בחיוד מעומתה דהו מה יקל למעטלן ומישלן
 והוי דאסיה וטעם דבשש למעטלן הוה **ברם צריך** טעמה מהו ליה
 גב טעמה וניה הן כנס און מויעאון
 חיש תקן אשב טעמם מעיטאון מעיטאון במעטלן גא ובעת צוחם ליה הן
 חם כנס להויה מרמיען ליה ועי און למעטלן ולוהיה מעיטאון ליה ויה
 הים מעטלן דלא למעטלן חיושי הוה דלא מעטקין הוה כמי למעטקין
 או דילמא מעטלן דתע ליה בתר טעמה וניה וקתע ליה בתר אשתי חיש
 למעטלן דאשת חיש דמיעין הילכת חאי תא טעמם דאוי בשש ליה
 כנס מהו טעמם כס כהתן אמר כנס ועיטאון וכד אשי אמר כנס איטו מע
 תנא ליה רב וועי דב רב כש כדברי האומרין כנס איטו מ
 למעטלן ולעיה מרמיען ליה והילכת כנס איטו מעיטאון דרש
 שפנוים אקורין א דאשי המעטלן שאילתא לאו מ
 עדין קמי מעיטאון
 ענהו לא מעטע ענהו לקומי דכס איטו כן ידר עדי
 ערה או ונשהצב שפנה קלף ומיטב בה וקלף ופגל

יוק
 הכו
 ומח
 חלפ

13

אהי לקמי רצני וניחרט ציה אי ומי אמר ארבעת דהכי והכי לקמי ושי
 ליה כההוא דאתא לקמיה דרבא בר רב הונא אמר ליה אי הוה ההיא
 ששטא דיתצה לרעתיך מי הוה מי שחבשע אמר ליה לך ושדו לך
 טבושעיה הומשח ליה רבא בר רוח צרב סמויה לאדם גדול הוה
 אמר ליה כשיצא לך הציאה ואת הוה ליה שבחא לבישאי אתיק
 רבא לקמיה דרע נתק אמר ליה כמה זימנא אישעל דהכי והכי מע נ
 נדרת אמר ליה איך רתח רע נחמך אמר ליה זיל לך נשך אמר רב סמוי
 אפסח אלו פתחא לרשעי מן ל אונס אי זו הוה דרך יסרה שבור ל
 האדם כל שותקא לעב השתא דאיקשר רב נתק אישעל דהכי והכי
 לך נדיב ושדא ליה לבשעיה ומעאורייתא מנכך דאית ליה הפרה לברך
 ולשבעתה אמר רב יהושע אמר שבעל אמר קרא לך חזל דברו הוה אינו
 מוחל אצל אחרים מוחלך לנאולו יעקתך דלך אריתא ועדה נשא
 אי עיין גערה הוה גיטאותא לאבנה קימא כי שמוע אבנה ומער
 לך כההוא יומא דשמוע הוה הפרה דכח לאשה כי תדע שר עוליה
 ומת אס הנח אבנה כפרה וכן איתנא נשמה נערה נירה או
 נישת צו טבושתא ברשותך דבר דא קיימא כי שמוע גבדא ומערה
 לך כההוא יומא דשמוע הוה הפרה חלף ההוא יומא דשמוע ולך
 ניער לך תב לך מע מעשר כי אמר ליתא לך מעשר לך מעטל לך
 אצל שדו ליי מחול לכי לך דאמר ל יוחנן חכם שאמר בלש צעל
 נבעל שאמר בלשון חכם לך אמר כלום לא חכם אמר בחאי לשתא
 יארי ליי מחול ליי נבעל מעשר ליי מעטל ליי ומנא דבעל
 כההוא יומא דשמוע מע מעשר נעב לך דכח ואס בית איש ד
 יכח ואס צנוס שאמר אישעל ונ ותי נעבה מאורשאה הוה
 י דוער לך אבנה נעבלה כשתן נערה עבה מין נעשה
 נעשה שאמר ובעלה משרין נערה והוא דמשרין לך כההוא
 יאמעין אצל נעתי הכי לך הוה הפרה

למחר

לתור בהוא שדעו אי לז מי אמר יומא לשמועתי קוזמ רחמנא
 מן הדין שעתא ועד דמגל ימאי מצו מעשר או דלמא יומא למינח
 דעברא יומא דחמשה וכיון דעבר שמשא תוב לז מצו מעשר מיכב
 פלגו בה רבנן דתשא הפרת גדיים כל היום דבזי ר ד יתי בר יז
 יהו וז לעבר כל שמשא אומר מעשר לעת ל סבר בזס שמעש כרעב
 ודבנ סברי גווס א יוס סנ היבתא מאי דאזר ל שמענ בן פני אמר ל
 יהושע בן לוי איך היבת שותו הזו ל סבר למעבר כהאי עובדא
 כהאי זוגא אמר ליה רב הכי אמר חבבי איך היבת שותו הזו
 דרש לו עדים שהיא מישרי **אלה ראשי שאלת דמיו**
 דבית יש למישר ש מן מעדעש **מאבא דמנוב**

והבר ליש בן הצחמה הגהויה ולז מיבעיא בן מעדעש מסאבא
 נופיה לא אפי מאזע דאי צביל בהן מעדעש מסאבא אסור לבשור
 בהן ישרל ומיכל משהון עד דחפלט מלז מנא כ היכי דאישתמי
 ביה הייך מעדעש מסאבא רבת כל דבר אישרי בלז באש כבן עשין
 ואם בלשות לז מישתדן עד דעילין בגולח כיתנ השפוי והאס
 כלה מלבן בזורי אמר ל מצו עד שתשיר קליפתן יורות וקומקמן
 שגחמי חמין דתשמישעון ברותחין הוז צדיך לפלטייהו בותחין
 ואשן דקומקוול לזו דירכיה לבשור ביה זומנן דלז מישתדן לז
 מצו ומקרו מצעיל ליה גלזי אין ראש צפור דור יוכל לכנס ט לז
 צדיך לפלטייהו דתנן הכוספין שלגיים שהוחמו חמין ביורה גיול
 אסור ביורה קטנה מנות אי זו היא קטנה אמר ל יטוי כל שאין צו
 דירה יוכל לכנס בתוכו ודלמא הדומי הדמיה ועיליה לא כלש
 ראש צפור דדור יוכל לכנס לתוכו והיכי מעילש לזו ברוח
 אמר רב הולא זירק קטנה לתוך זירה גזילה יורה גזילה מניו
 לז כההוא דודא דהוה לצו ל שקיצה עבד לה גנפא ולש
 מייא וארמתייה אמר רבא וזן חביס למעבר הכי אלז שקיצה
 רבא הוה קח סבר כבולש כן שלשן מה כולשו מצו

וידי עסקי
 וילבב

בטענות ודאי כשא נמי צריך למעשה בן דולק ופליטה ודאי קע
קענית ותשא מי שתקן בכל שהוא הוא כי נתיב מדולק ושד יעטיהו
שכר נמי וקע דעלע להו צריך לאטובלטהו בהלח כפתאן כולן
צריכין טבילה באדעשם סוזה והרד שרי לאישמענען בהן יש מהנב
מילי אה רבא אה קרא ונבנא במים יערה חסיף עבול הכת טהרה
אחרת תב בד קפחא ממענע שך אך במי ערה ירחטא שומע
אז שצריך הזזה שלטי וטביע הל וטהר אס כן מה הל אך צנט
ערה שהערה טובלת בה וכמהן ארבען סוזה אה רב נחנא אה
רבה בל אצוה הלוקח כלם חדשים מן הנוים צריכין טבילה להא
ישנן מלבד זהו להו כחדשים ואפי' הו צריכין טבילה מהתקין לה
רב שעות אס כן אפי' זוזא ומיבלה נוי כל פעולה אמורין בפשה
דכח אשר יאן באש רב יתחן בד יוסף זבן מנא דמדרא חדה מעו
סבר לאטובלטה אה ליה ההוא מרבנן ור ישקב שמיה הו אה ליוחנן
כל מתכות אמורין בפשה דת אך אית זיהב פול אצל הו נאז
דפתח ענה חדשים און צריכין טבילה ישנן לח מי תבין לא שכן
נב חטאות נבל חדש אשר תבוטל צרם צריך הו קעבות
דקונא חיישמענעו פהו צדונית
פכטה אילי מעוס דמעשד ייח כל חדש ענה ששנו בקונא מבי
מגן שייב דקונא עבהן אולח בלב חדש דקונא מתמות הוא ופ
הא שגע דבש מיטה מגרי מר לשיתן חמץ בפסח חכ מלח
דקונא ולי מ אית לחון פליטה ושדו לוישמענעו צדו
דוחו אילי דאית פהו דקונא כ כ מעבש לך היול דשויש ירקי
ח מ צשא לך דמערמי נבלש כ קא מי צשא לך צמורו ואומע
חג לכו חותל דב דמך צהו חוג מי מיריע צהו שגע מינה
הילכך כלל חדש דמין קע מילי לשיתן חמץ בפסח ולשנן
יתשמענעו דקותין ברותין אצל לענן יין נאך דיונה הוא מש
דקונא חייב ירקי אפירי מעוס דמערך חירי ואוכנס אית בהון

לה בכל שנה
אז ילעו לא
מאן נאמן
חמץ וליה
תקנת

קרעו פת אסירי ואי לית בהון קרעו פת שאיכשון בעלמא סגן ליה
 למאן דכל מתכות דכרי דקיימא לן הי למאן דרד זבד סקונא ואמ דב
 זבד בקונא הפ מאט דקונא חילדי ואומני שרו יודק אסיר מאס
 דמזדק ואי אית בהו קרעו פת כול אסירי **כרס** צד יך אמרו
 דנן דל חת אמן לו עלטנה קממל **ברותי**
 בנודא מן מיקל ההוא דצלע חילא הוי דמי כגון תולא נטחנ ביה
 סחיא דנשלא דבד נמלא מהו למעבדיה ואי שמתמש ביה יא
 אי נמי קריות לאי שמתמשו בהו גוים ואהדרינון לבשאן בה די
 כלס חרשים דלכא לעומר לא טלטל לה נודא שער דמי ממל
 ואהדרינון לבשאן בה די כלס חרשים דלכא לעומר לא שליטת
 נוא שפיר דמי מן מיקל ואהדרינון לבשאן בה די כלס חרשים
 דלכא לעומר לא טלטל לה נודא שער דמי מן מיקל ההוא דצלע
 אי לז תא שמע דההוא תנולא דטחו ביה סחיא אסרה דבא
 בד אהילדי **לשכלה** לרי שפא במעלח דילמא חת למיכלה
 בכותח לעולם אמא **ענן** דשגיה לז מיקל זי ומאי דעג מערב און
 שאין את העסה בחלב ואם לש כל העסה אסורק מעב הרג עבדה
 כיוצא ב און עטין את השיה בתנור ואם טט כל הפת אסרה עד
 שיסק את התנור כי יסק את התנור מיהת שפיר דמי אמא מקל
 תובתא אמ ליה רבאן לבד אנאי ולאחר לאיתתא דבא בד אהילדי
 אלמא אמ רב קדימות בפסח ישפרי אמ ליה רב מיקים לה להוא
 בתנור שלמתות וא בשמתמא בתנור שחרס ^{קדרי} סחא תנור סתמא קתי
 זה הסיקו מבחוח זה הסוקו מצעעס הטנגי עשד עזו הסקממ
 אתין בפקושי ולא מסת להו שפיר חילבר הוי בוכח חס
 מבחוח הוא ואסיר לא צב חטאת מאי טעמא אמ דתמנ
 חרש להר לבשאן בה די כלס חרשים ל זילא לש שאח ע
 כצאונות ברוח וכל שכן בשדק יתו לה חבוי וכי ש
 אי שנות במנה לא צב חטאת סן דל איתער עבדין

כנסן נמי לעבוד אושתמוטותי הוא דתע רב טמשה חזק נבו טברי
 כל חרט ובלעין במקומן לא הא דאמר רב טמון אמר רבא צר אצוקה תטור
 טלמקדיש שלביתמס הנהי עבד ל דחרס אומלשבותר הסיקומבעס
 הוא כון דאיכא טתי העס ולתס השעס דאפיוסן בותור וקדושטק בתלי
 הנהי ליל טל שרת וכל שרת דחס לן עברין וחש ל צע צו יהודה
 לא מכשר לא בטלמון אצל דחרס ליל אלא דאעני טזילט דילט
 חק דזבן זבטל לחציה ורמי תטה

גריש ורמי תטה בעידוסי תטויה תטה רבא אטמון בטע גו ובע
 דאובן בעידיל דיהב לתון מטק אחסותל בעצין דיריטל יהביא לתון
 בתטלה דכח ויאמר מטקה אלא אס יעלה כול דבעטק ער דטעל תע
 תטויה כדתק ד מאיר אומ כל תטוי טאינו כחטי בטג ד ובע דאובן
 אינו תטוי טנאס יעצרו בע גו ובע דאובן וחס ליל יעצרו ד חנטה
 בן גתלס אומ עירך היה הדבר לאומרו שלמלך כן יש בעממיעשין
 טאפי בארץ יש לא חטו והילכת כן מאיר בתנאי דחשקן טוויט
 בבעי טכע מרע אס ליל מרע ליל יהא גט וחס מרע יהא גט ולימל
 אס מרע יהא גט וחס ליל מרע ליל יהא גט ליל מקדים איטע טורעטל
 לעטויה וטמל ליל יהא גט אס ליל מרע יהא גט אס מרע בעגן תטוי

קודם בעטאה הרי זה תטוי מעטקה קודם לתני אינו תיש בעתקין
 ליל רבא מהילכ קאי לעתלה מבע גו ובע דאובן מה חס חן קודם
 לילוי חכא נמי חן קודם לילוי אלא אינו רבא אס ליל מרע ליל יהא גט
 וחס מרע יהא גט אס ליל מרע ליל יהא גט למל צריטא כ היכ דליל
 קודם איטע טורעבותל לעטויה חק דבעטק חן קודם לילוי

צ"ס ע"ך או היכ דקדיש איתלל ורמס תטה בן
 בקידוסיין ואומ על מעת דיהיביל ליל מרע
 בן מקיימה תטה חן גטא וכל מקיים תטה חן קידוסיין או
 דילוי ורמקיים תטה מעטע קידוסיין חן קידוסיין ומעט
 דילוי חן גטא לילוי כעקה מרע דקצב קידוסיין מאחר בן

קודם לעטא
 כע"א א"ב
 חכמה חן
 ככר עטוי
 חן חסוס
 קודם
 קודם

ואלו שיש אי לז' טעם מלא יכונן למחות ויקחם טעם יתכן למחות
 ברחוקות אור רצה צד רב מומן תחין שחלקן הרי הן כלקוחות פחות
 משמות נקנה מקח יותר על גמולות בעל מקח טהות יקנה ומחזיר
 אונאה הפ מלי במטלטלי אצל נמקדקע אין אונאה לקרקעות והע
 מיל בשליח אצל טעם במדה אש פחות משמות וזת בקרקע
 בעל מקח צדבא ראוב רצא כל דער שבמדה זכרמן וצב משקל
 אפי פחות מכדי אונאה תור מלי טעמא לזו אונאה הוי מיטשארין
 וטעם נמשיא והלא דעלב וקט מונחון הא מנהל דמר והא מנהל
 דמר לא מצי דרי ברו ולי מלי קט לא אלא וקוקין וצט איטע
 במענה לא מצ דרי בהו כחזק בלא במחזיק אצל בנתק מתנה
 והא חס שחלקו והמחלק בעמי העי טעם גוד ופדן כל ש הוא
 הרי זו חזקה יקט רצ שרביה בקי דוסין ל לוי תלא טעם וצד ושרץ
 בפני דרי זו חזקה בשעו אין טעם בשעו לט בשעו לא צדק למערא
 לה לך חזק וקט בע רב במתנה מלי אמנ שמוי מלי תבשע לך
 ומה מוכר דיהב לה זחא צדק למערא לה לך חזק וקט מתנה
 ללא יהוצ זחי לא כל טק הוא סבר דילמא מתנה בשען ישה הוא טתק
 כעל צד ושרץ כל שהוי מלי הוי כד שמוא ראמי טעמא צד
 גדר והיא טעם לעשרה שרץ שרצה כבי שירכס נויצא צה הרי זו
 חזקה צד ומשקלא סלקין לה ביוחא והפדלם סלקין לה בחזק
 והיא דעלבא צורלות גודל קט לזו ולו מצט דרי בהו כדת טע
 ל ימי אורי אחין שחלקו כיון טעמא גודל על אחד מתק קט כול
 מלי טעמא אמר ל לשד כחילתן מה תחילתן בגודל אף שד
 בגודל אמר רצא אז מה להלך אורים ותומי סאף סאן אורים ותו
 לא אמר רצא פהוה הלאה יקח אמר לפלג בגודל קח מקבש
 נחין וקט בגודל צדס צדק או אחין שחלקו עבא בע
 דא ביהוין וטול חלקו
 טעמא חזק אי מצ לז' חזק
 חזק לז' חזק אי נמצינת היס על ערוון חילתא ושא
 קילת וזמני

אונא
 אונא
 אונא
 אונא

אונא
 אונא
 אונא

דמי
 דמי
 דמי

וק"ל מרחאי ויהיבן לה מנעמיהו לה הוא אמהוהו חו דילמא היריין
 ערפן להו לטפסי מן ריטא ותלגין מי אנה חו חו מן מנעיה שקיל
 אידי יתלא לתינון ליה לראיד הילכד מקמינן חו דילמא כיון דמשקרא
 טעמא הוא דהא לא ידען ולתה לחלקה משקרא ובעסה מחלקת
 ה"ש דאיתמר אחין שחלקו וצא בעג תוצ' ונעט חלקו שלחזי מל"ס
 רב אנה בעלה ומחלקת ושעט אנה ויתר רב אסני אנה נועל רביע
 בדקיק ורביע בעטת ואיתמר האתן שחלקו וצא לקן אח ומחית
 ה"ס רב אנה בעלה מחלקת ושעט אנה מקמינן ה"כט כגן אמר
 רבא הילכט בגל ה"ט שמענתה כקמינן אמר אנה בעלה מחלקת
 וק"ל בעג בעלה מחלקת

סליק ספר וידבר

ואתחיל ספר אלה הדברים

שאילש דמתויבן דבת יש למעדיעלהו דייב דייבן דונא דקושטא
 כחמ ה"ב לבס אנשים חכמים ואסור לשייט למיטקל אורא ומע
 דינא והוא למיטקל אורא ויאין דינא דינא לכו דיתין ה"כט
 טכרו לבין דינא בטלן להעד שויתו בעלה מענה מיט אנה רב
 יהוה אנה רב דאנה קלא לזה למעט חתום מה אנה בחינם אף חתם
 חיוס חתן טאם לא מעט בחינם שימעו צעור עט אמנת קנה ואל
 מבור צרם צריך את למעיל מהו למיטקל דין אנה בעיית
 לא תיגע לך דהא חתן דשורי למיטקל אנה
 ח"ס היה זקן מרכבו על החמיר ונותן לו טכרו כעיל צעור
 תיגע לך לב דין כון עמה לה יחיד מענתה מצע לה
 דשיה דאשלו אנה בעלה לא למיטקל חו דילמא אנה בעלה
 מוד דיינע נשרי ח"ש נקרנט היה שקיט אי תשרי מרחי ומספיק
 מלאו ויאין לכו דינא והוינן בה ה"כט טכרו

הב והלפת ושחרד לה תקח וכי תמצא הב מיל השמא היש דמנעל דילך
 הכא כיון דמנעויה קח שקיל לא מנעל דילך הכא כיון וכי לא חזי לנעני
 מי שרי והא תעיל ושחרד לה תקח מה תל אס בא למד שלם לחייב
 את חזאי ושלא לכתוב את החייב הרי כבד שומר לא תננה משפט את
 אש לכתוב את החטאי ולחייב את החייב אמרה תורה שחרד לשתתק
 הב מיל היכא דשקיל בתורת שחרד קדמא ברי אגריה הוא דשקיל
 ומרת אגרא מי שרי והא תנן הנוטל שכרו לצון דינו בטל הב
 מיל אג דישקדמא אגד בטיל הוא דשקיל ואגד בעיניה מי שרי והא
 תנא משער הדין שנוטל שכרו לצון לא שדינו דין מאי לצון אגד
 בעיניה לא אגד דינא דינו דין והא תנן הנוטל שכרו לצון דינו בטל
 בטלם הב מיל אגד דינא לא לאו בעיניה וקח סג משער הדין
 הט מיל בעיניה דלא משפת אבל בעיניה דמכת שער דמיקדמא תלח
 כומנא הוא ושקיל וזח ביומא כון דהוא מצטיל לה אולח משה אג
 דטל יולח אמר להו הט ל בעיל דלא מהני ועלג מהני ואידון לבו
 דינא כהא רב הוה הוה דל דוילח ס הוה אהו בטי בדימא לקמיה
 אמר להו הוה ל ובלח דרל בהדיה ואידון לבו דינא אלה שאיל
 לאסיר להו לבדיה יט למיל בעינא צייס דפתח ^לאמץ
 לה ארמיה ובשרח וכורי ומעו להו ארמיה דתנן אה דביס בעלמיס
 אסורין ואון אימור איסור הטא חלב שחבבו גוי ואין יט דואהו הפ
 והספן והשקיות שפח מנהע מיל אמר ר חייק דאמנ קרא אוב
 בכספן תשבירע ונ מעי מס שלם שעתו חן אובל שלם נשתע
 ומשע חטין ועשין קטות הכא כבני הכא כבני לאסירן והא תנא
 והקטות שפח מותרין לא חניס מה מס שלם נשתעו מצדיק
 אובל שלם נשתעו מצדיקו לא משפח חטין ועשין קטות
 לאסירן והא תנן הקדמים והמלעות שפחן מותרין לא כמס
 מים שלם נשתעו מצדיק חן אובל שלם נשתעו מצדיקו
 חטין ועשין קטות הכי כמי לאסירן והא תנא הקדמים והקטות

וישקן עליהם

הדמיונים והטענות שהיו מונחין אל פנים מה מים שאלו נשתנו מצדן
על ידי האור אך אובך שאלו שנתנה על ידי האור מנידו אור שהמצינו
וקראו את מוסתו צעמיהו הוא אומ' רב טעמו צד רב יחזק אומ' רב טעמו
כחכ' טעמו טעמו בתי חזק בו משום ביטול ג'ים במרדף מנחנו הני
דקס בדומה מנחנו אומ' רב טעמו צד רב יחזק אומ' רב כמצינו שנה
על טעמו מלכים טעמו צד אית הרת חזק בו משום ביטול ג'ים מלוי
בניהו איתו בניהו ד'ים קטנים ואר' ל'ים ויחזק אומ' רב אית אומ'
רב ד'ים קטנים מנחמין חזק במקטנים משום משום ג'ים אומ' רב יחזק
אם יחזק ג'י סומך על חזק משום שרוב מנחמין מלוי טעמו ערעם
המשמח רב צדן ובטול ג'ים ודבן ועבור הלא תקולח ויהא תקולח
ואי ערעמו ג'י בלא דהרסא אמריו פשטא מנהו דהשטא הרסא שקר
דמשמחנך קימחא שקר אומ' רב ברוח אומ' רב ג'י מנה צד אית חזק
אומ' כח צדן שפאום אמריו אומ' רב חזק בר אומ' אומ' ר' שרת אומ'
ה יוחן הוא ג'י דחזק רשעא שרי למעכל מאונה **צדן** יחזק אומ' רב
שהשח בשיר על גב נחלם ובל ג'וי והיפך בו מנה **היחזק**
הפך צד ג'י אית ב'שילם תבשילך חלוי אמר דמה לך כולח דשקל
ממלתא נחמ' על גמרי כ' קח מעשאל לך לאי לך השך ביה הוה
צדל ברוח והשח קא בעיכ ליה צדל מעשאל כון יחזק רב בשונה
צד ג'י מ' אמריו חילם אם תמנ' למני כון ישקר ב'שילם צד ישר
יר קטח ג'י והפך ביה יא מנהו כון ישקר ב'שילם צד ג'י אמר
למח כון דייא קח גמרי ליה בשונה ששיר דמני **תש** דאומ'
יחזק אומ' טעמו יא שהשח בשיר על גב נחלם ובל ג'וי והיפך בו
אי בשאל ליה קטח ג'י והיפך בו יא מנהו אומ' רב נחמ' ב'יחזק
צד גמרי צד ג'י שרי צד יא לך כל טעם אימנר טעמו אומ'
מה אומ' ר' יוחן נחמ' לך אומ' רב' ב'יחזק אומ' רב' אומ'
אומ' אומ' ר' יוחן בין שהשח ג'י והיפך בו יא בין שהשח יא
הפך בו ג'י איתו אמר לא עד שיעלה תחלמו ונמרו צד ג'י חילך

היא

האי כיתתא דטוב גוי ואסה יא מותר אי עמי שגד יא ואסה גוי מותר
אי עמי שגד גוי ואסה גוי ויש מוחזק על גבי בחלים מותר

ואתחנן

מעת דבית יע לחומריי בניהון אורייתא דתב ושנתם -
לבער ותקינו רבא לתועבא מלמדי תעוקות בכל ער

נער לארז רב יהוד אמר בבושד אונס הויא לטוב ויהושע בן נחמיה
שמע שלמלא הוא נשתחאה תורה מינא שבתחלה מי שיש לו יד מלמדי

תורה ומי שאין לו יד מלמדי תורה מאי דרוש ולמדתם אונס ^{אוב}
ולמדתם אונס התקינו עיהו מלמדי תעוקות ויטובין בדרושכלס

וכל הדינה ללמדי יד וילמוד שכ כ משקן תלמי תורה עינין מי שיא
לו יד מעלה ומי שאין לו יד אינו מעלהו התקינו שיהו מלמדי

תעוקות יושבין בכל ספר וספר עד שאל יהושע בן נחמיה ותקן שיהו
מלמדי תעוקות ^{אוב} "בבב שר וש"ר" אמר רבא מתקנת יהושע בן

נחמיה ואיך לא ^{אוב} אוקא ממתא למתא יזבל רבא בעתא לבי
כעשהו ממעון ואי פתיק נהרא לז מגבייך וזי איבא גשלא שכי

דמי גמלי וזי לא זומני דניעל ואמ דבא אשתא בוצחא ואומא
לא דריכין התראה ומלקין להו בלא איתייהא כל פסולא עלא הדי

כמותין אשמדין עמי ואמ רבא סך מקרי דדנקי שצרים וחמשה
חמשין פלגין להדין לא מנל להדין לחובבין ריש דוכלא ומתויעבב

לה חמשה ואמ רבא וזי מיקרי דדנקי אלי שנתא עיקר געיה לא
מסלקין לאסבן האיך נמי אימנש בחיך עיקר מני מסלקין לעי

ומי רב דימי מנהרדשא אמר כל שאר ליהוב לעצמה קצת מותר
תרב חכמה ואמ רבא הו מני מקרי דדנקי חז גביש וחז גמיה

מועביט דמידי לא מותבין דגיס מותבין שוביטתא מעולא נה
רב דימי מנהרדשא אמר דמניד מותבין דגיס לא מותבין

מותבין שוביטתא דעל על שכ כי נשעה חיואים ^{אוב}
כולה כי אהל אמר לה דוד אמרי לך קטלת לקבוא אמר לה דכ

ולא יחיד
יעשה

את זכר עגלך אמר לה דמי זכר קריין אהל בעשא להוה דחוקי

אם ליה הויה אקרייתו איה ליה זכי שילך ספירא לביקשתיה אמר
 ליה למה אס ליה דכה אחר ששה מלכא יי רמיה איה ליה שבקיה
 להויה גבא דנפשיה דקאי בארור אמר ליה סת ארור מונעחכו
 מרס וקטטה פיס צריך אב יאצ מרמתיב בן בט ללמדו
 תרה אילת. מי איה בעס חיי רחמא דע בעס

לת או דילמא מהו בעס לאשקי בנותכס תע לאיתנה ע הין
 חייב איה למו את בט תרה איה רב יהו איה שמוס כנוז חסיס בן
 דן שלמדו אב אבו מקלא ומאנה ותלמוד הלכות ואגרות אמת
 אב אבו נע מחייב מיעב ותמדתס אומס את בעס ולא דע בעס
 חס בן מה תל והודעתס לבט ולבט כטיך לומר לך שכל המלמדנו
 כלו מלמדו כנו וכן עו עד סוף כל הדורות הוין יאז כ הדי תל
 דתנא ולתמדתס אותס את בעס אין ללא בעס דע בעס מנע
 תל והודעתס לבט ולבט כטיך אס בן מה תל בעס ולא בנותכס
 אי נע מעשא בישאיתא הכי אס ר שמעון בן לקיש אין השם
 מעתקיס לא בהכל שהן שלתיניקות שלבט בן איה לה רב פפא
 לאבי בהכל דודי ודודך לא איה דומה הכל שיש בו חטא להכל שון
 בו חטא ואיה ר שמעון בן לקיש אין מבטל תענות אפי לבט
 בית המקדש אמר ר שמעון בן לקיש לה יהודה נשיא כן מקובל
 לאבתי ואיה לה מאבותך כל עור שאין בה מלמד תענות מחייב
 רבי איה מרחימין אותך ברס צריך היא לאי לאת

היה דודקידו ועיר וחד גריס הי
 וותבין לכין דגריס בהדי מרי ומר שבשתא ממלך נקראו דימי
 וותבין שבשתא לאו דבוק תקיפא ע דנפקא תא לאו רבן
 ויקי חו ועיר נחל גריס דגמד מותבין דגריס לא מותבין
 וותבין שבשתא דעל על והילבא רב דימי מהרדעא
 דמתיבין דבת יא למיקלא קרית שמע שאתיהושב
 דיה בשבך ובקומיך וכן טכט הינו קרית שמע

וערצות וכוונתן זמן ק' מ'ז היינו קרית שמע ועשרות וכלל מ'זן ז'
 דזהיר בק"ש שחרית וערבית כנגד דק"מ מקיים ל'א יענוש יאמ' ל'וחן
 משום כ' שמעון בן יוחאי אפי' קרא אדם ק"ש שחרית וערבית קיים
 ל'א יענוש וי' ער'ך לבנות עשרה בשמ' לאטון דתפ'א שמע י' י'
 אהינו י' אמו' על ל'אן כוונת ה'ב' דצ'ר' כ'ל'א ל' יאמ' רב' ה'סב' כ'מ'ס'
 ואמר ל'רמזו' עשי'נה ול'אחוויה ב'א'רבעיה ומ'עש'ן בש'ע'ר'ה בש'ע'ר'ה
 קרי' קרית שמע ויאמ' רב' י'מ'ך בר' טאמ'ס בר' מ'ר'א מ'טאמ'יק דר' ה'קור'
 קרית שמע א' ידמו' בש'ט'ו ול' יורה ב'א' ר'ע'פ'ש' ול' י'קרו' בש'פ'ת'ת'ו
 ות'א'ל ל'עזר ב'ן ח'פ'נ'א אונ' הקור'א קרית שמע ומ'ר'מ'ז בש'ס'ו ומ'ר'ה
 ב'א'רבע'ו'תו וקור'ן בש'פ'ת'ו ע'מ'ו הכ'ת אומר ל'א אונ' ק'לונ' י'ע'ן ב'מ'ס'
 דק'א מ'עו'י ל'ה ע'ל'י ות'א' ו'ר'צ'ת ב'ס ב'ס ול'א בת'פ'ה ב'ת א'ל'א בת'פ'ה
 ב'ל'ש' י' ל'א ב'ס ב'ס י'ש ל'ך ר'עו'ת ל'ד'צ'ר' וא'ן ל'ך ר'עו'ת ל'ד'צ'ר' ד'ר'ים
 ב'ע'ל'ס מ'ל'י ה'א ש'ח'ת ח'ל'ל'ן ל'א ב'ס ע'ש'ס ק'צ'ע ול' מ'ש'א ע'ל'י ע'ר'ך
 ל'א'צו'ת ק'ל'ה כ' ה'יב' ל'א ט'מ'ש'ן אונ'ט'ה מ'ל'י ט'ש'ת'ן ש'מ'ע הש'מ'ע ל'ך
 ל'אז'נ'ך מ'ה ש'ח'ת'ה מ'ע'ל'א מ'פ'ך וא'י ק'ר'א ל'ה צ'כ'ל ל'ע'ל'ת ע'מ'י כ'פ'ך
 ב'ה'י'י ח'ו'צ'ת'ה ד'כ'ת ש'מ'ע ד'כ'ל ל'צ'ון ש'ח'ת'ה ש'מ'ע ול'א מ'י'ב'ש ל'ה ל'מ'ע'
 ב'מ'ל'יה ד'ת'ע ר'ב ש'ב'צ'יה ק'מ'יה ל'ד'כ'ל'ן ו'ל'י'מ'ד'ת'ם כ'י ש'י'ח'א ל'מ'ו'ד'
 ת'ס' כ'י ש'ת'ת'ן ר'וח ב'ין ה'ד'ב'ק'ים ע'ע ר'ב' ב'ת'ר'יה כ'אן ב'כ'ל ל'צ'ד ע'
 ל'צ'ד'ך ב'כ'ל ל'צ'ד'ס י'ש'ב' ב'ש'ד'ך וא'צ'ד'ת'ם מ'ח'ר'ה ע'ל ל'צ'ד'ס ל'ה
 ע'ת'ל אונ'ו ו'כ'ת'ת'ם מ'ז'כ'רו וש'ע'י'ת'ם א'ת'כ'ס מ'א'כ'ך א'ז' ר' ח'ל'ל'ת' ב'
 כ'ל הקור'א ק"ש ב'אונ'ת'ו'ת'ה א'פ'ו ע'ת'מ'י'ב' ד'י'נה ש'ל'ת'ה'ם מ'ש'ב'ל'ן
 ב'פ'ש'ט' ש'ע'י א' ת'ק'ר'י ב'פ'ש'ט' א' צ'פ'ר'ש' א' ת'ק'ר'י ב'ת'פ'ת'
 ב'ת'פ'ת'ו'ת' ב'ר'ס ע'ר'ך א'ל'ת' ה'י'ל'א ד'ק'ר'א ו'ל'א הש'מ'ע'ת' ל'ך
 כ'פ'ך י'י ח'ו'צ'ת'ה או ד'ל'מ'א ע'ר'ך ל'מ'ה'ר'ו ו'מ'ק'ר' ו'מ'ק'ר'
 א'י כ'מ'י ק'ר'א ול'א ד'ק'ר'ך ב'אונ'ת'ו'ת'ה כ'פ'ת'ן א'י'ל'ן כ'פ'ך מ'י'ר'ה

מ'ל'כ'ים כ'ך
 ה'י'ל'ת' ב'ת'פ'ת'ן

י יהודי זה יוסף ותנן הקולין את שמע ולא הנמניע לשמו ר יהודה אומר
יגלו זה יוסף אומר לא יגלו קולין ולא יקריקו באומותיה ל יוסף אומר יגלו
זה יהודה אומר לא יגלו הילכת מלתי תש לאמר רב טובא אמר יא שיה

דהיזק קרב

שאלת דמחוייבין דצמת יש למיירחמיה לקנה
בכולה ליהוק דיכח וארצת את יי אהיך ותעיל ר לשור אומר אסאמר
בבל נפסך למה לאמר בכל מאיך ואס לאמר בכל מאיך למה לאמר
בבל נפסך לא יש אדם סופו קמטו לכך לאמר בכל נפסך ויש
אדם שחביצ עליו וממנו מוטו לכך לאמר בכל מאיך ומביע
לה למיירחי אימס דרצה עבה לאימס קרנה כדתן ר לשור אומר
יהי כבוד תלמודך חביצ עלך ככבוד תצריך וכבוד תצריך כמורה
רבך ומילך רבך כמורה אמרי ותעיל שומעון העמסונ היה דור נפ
כל איתן שמעיה כון שחנע את יי איך תריל פירש אמרו לותעיל
ר כל איתן שמעיה מה תחיל עבוק אמר להם כאם שאט מת בלטר
על הדריעה קי את מהעל שכר על הפי יאה עג שצאל עת צד
דרש את יי איך תריל לברות תלמודי חכמים נמתיב בר ישראל
תיקס למקמי רבין כי מטו ארבע אמות זידיהו דבת מפת שיעה
ס ותל קימל שיט בה היודי נאי זו ו ארבע אמות צג דברים
ברכו שאינו מוסהק חבל ברבו מוסהק מלא שטו ומלונל
מוחמין לה צגל סוחיה למיעד יקיל לאוריאל אצי כי
סב דיתבי ולא מיעוקיימי יהבו לה ילא נק יוכנן כנקב
סדר שילתא קרעה ומיקומין עבולין רב נחמן משור
מכו אמר להו כמה נחמי אובל בנעקל כי קח קיימתין ליו
קיימתין לא נקמט מודה הוא דיקל דתיכיתין נאלי לא שור

כל הנביאי חכמים שאינו שומד מפני דבן בקליה ירעב ואינו מאריך ימים
 שז ועוד לא יהיה לרשע כליה מעלה זה אינו יודע מה הוא כשהוא אומר
 תקום ויראת הוי או ועלה זקיתנה איננו מעלה דבית ומעלה משקל לר
 ל לעזר שב פני גרני **צדק צדיק רכוב מי מתייב למקס**
 קמיה חילם מע חג כון
 בהמה סמך דלא טיח עשה דמי נתייב למקס ומקמיה תנא יתכן הע
 הטמא שנגזר תחת האילן ^{וימנה} שער טהור ואם שבגד עמלן וכך ז
 מצדק המנוגעט דעשין לה לבוא תקחי לא אומר דמך דעמלן דמי ז
 לאמר דז נחמך בר סמך זאת אומרת רכוב כמהלך דמי אי עט דמך
 דמחיל יקירה לבב תלמי דיה מי הני מחיל לה אילן מע אינו רב
 לא קח ומצפין לן דבה שאים יקרה לאוריתאן היא ויקח דאורייתא
 כ קח ונפשיה דמי דהא הוא דקח טרין ונגד או ילמא אורייתא קנה
 הוא ולא מי מצ מחיל תנא דאמו דז ימך צר שילא אמו ד ז
 חסדא האב שומח על כבודו כבודו מחיל הרב שומח על
 כבודו איך כבודו מחול רב יוסף חפז הרב שומח על כבודו כב
 מחול עכ ווי הולך אונ רבא הכי השנא הקצב קח מחיל יקח
 דעפשיה הלא חורה דילג הוא קח מחיל עשה הדר אונ רבא ז
 תורה דילה דמת ובתעודתו יהב ויהא רבא הוא קח משקה בתיל
 דבדיה והב לה כפא לרפ פפא ולרב הוטא בדיה דרב יהושע ו
 יהב כפא לרב גברי ולרב שנתא בדיה דרב חסדא ולחקו מיתא
 רבן רבן רבן לאורבן ורב פפא היה משקה בתיליה
 בדיה ויהב לה כפא לרב יצחק בדיה דרב משרטיה ולר
 ואיקפ קימה לא בעי הידור בעי למישב ביהוק הישב
 דרשאו שאילתם חלק לעולם הלא **ראח אנוכי**

למי שיש מחלוקת ומדעת דעת חת השנים לידועתם כולל ואומר רבם
 טבחהו דלח בדיק סימני אסור לאכול משחיטתו ואמר רב יהו דהא
 טוחל עדיק שיעדוק בסמנין לחת שחיטה תג דבן סטין טיטבך
 טעמיהו דבא טעמיהו כעדה איך זה לא טעמה אחת אונת פסולה
 מטופסת טאה שלה ויודעת פחא היכי לאמי אגרה היט לאמי
 מטופסת אונת משט עדין מטופסת מעי אחי מאי עמי אונת
 דפסולה דחי מערשא מקלשא נחי מערשא פטע מטופסת נמי חספא
 מקלשא קולפא פטע כגון דקיימא פטעמא אישא דספילא סוף סוף
 כ אונת מקלשא אותה פטעא הילבך כגון שהולך ולא הוציא אונת
 יעד בדיה דרב נחמיה לבד איש אונת לך מעי מטפא דרפא מטופסת
 פסולה והוא תנא מטופסת כשכה אונת ליה לא קשיא כגון שהולך
 ולא הוציא כגון שהולך והוציא אונת ליה רב אחא צדיה דרב לבד איש
 חריפא כספא מאי אונת מאן יתיב לך מבישריה ואכלה במעבדא ברק
 בטעמא בערדעא ברק פטעא רב אחא בר ישקב בדיק צחוד הטעם
 רב ושנת בדיק אישא דלעצא כמורא אמרי ביללא חללא בשחיטתיה
 ליה רב טא בדיק ליה אטופשא ואטופשא ואתי גסט רב יומא אמר
 אטופשא ובשרא כענן אחי גסט לא בעיט מאו טעמיהו דבא שחיטה
 ירווח רווח אונת ליה רבינא לבד איש אונת לך דבטפא צדיה דרב
 ישיה מטופשך דתורת מטופש דרפא עדין לטב בדיקיה אטופשא
 ורפא ואתי גסט אונת ליה אטופשא ובשרא אונת מעי אמרי גסט
 ית ית לאמי אונת לך איך מי הוא משמא דכח לא אונת רבי טא
 צדיה ברק דרפא הו קיימי קמיה דרב ושנת אונת ה דרפא
 קמיהו אונת ליה רב איש לבד אחא צדיה דרפא ברק טא לטב
 אטופשא ואמרי גסט אונת ליה יישר כן עבד רב כהנא

אמר רב הונא הווי עבדא דלילא אדמי סכטה מעבדינן ליה אונן רבא ומוכרין
אב סכיה דערה הווי וילא עלבי זיל דנומעלמ סכטה יעה הווי דלילא נמנן
סכטה ישה רב אונן מנפגמם ליה דערתא סבר דלילא ליתבאר ליום המון
טבחא דלילא אדמי סכטה שגמיתק רבא בר חשנה אויך לעב מגר אטריא
ניב אשני אונן ליה דבוקה ועמילת סכטה ישה סבר רב אשני למוקמיה
אונן ליה גרי זועלך לחוש ליה גר נשנס יקריה יסמא אונן ליה כיון
יהוה סקדין שבתותה קא עבדין אונן רב הונא אונן רב אשני חנפין
שערי אסורין ואין חיובין עליו כדתי ושככולא אסורין ואין חיובין עליו
כדתי לעבן שכתוביה מעורר אייתגרי לעבן ל וד חויה חי ומגדעו
ליה וחי לאים ליה רבא מגדעט ליה ל אמי לאים לעב אונן אבוי עמי
דרכאמי ומתברא אונן ל אבא אונן רב יהודי אונן שמוע חלב שהצער
חופה אוננו מעמד אמת שעל הכסלים אונן רחומתן ולילא טבתק הכסלים
הלא נני שעל הכסלים אסור רחמנא ולילא שמוע הכסלים אונן אונן
ל אבא אונן ל יהודי אונן שמוע חלב שעל הכסלים אסור שבעך
הכסלים מעמד ונא אונן שמוע הכי והאונן רב אבא אונן רב יהודי אונן
שמוע הוי תרמא דיניוונתא אסור חלב שהצער חופה אוננו וקמי
גמי בשר חופה אוננו אונן אבוי בהמה בחייה פרתין נפרקא
ואונן ל אבא אונן ל יהודה אונן שמוע תועין עבדי אסורין אונן אונן
עיש ומוירקין פלגא פה רב אחא ורמיש רב אחא לקולא ורבא אונן
לחומתא ורילפא רבא אונן לילא ואונן ל אבא אונן רב יהודי אונן
הוי תרמא דאקל פוסתא אסור אונן רב יהודי כיון משא באונן
בע גרילא ואונן רב יהודי חמש חוטי הוו דטתל ורב פלגא
אסורי משום גרבא דלשע ודרשא כנישנס דמנא מלא נפרקא
מינע דלמנא כי מרחוק ליה אשר דמע דתרמא אונן אונן
לילא אסור ואונן רב יהודה ואיתגז רב סמא חומתא קמי

הווי עמול וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי וזכרתי
 כענין לבד אמרן רב יהוד בר הושעיא מה קלף ליה טמילא ללוו בריה דרבי הוסי
 בר חייה אתא אבא אשכחיה אמר ליה לן צריך הכי אמר אבא דאונק וכו
 רב ירמיה בר אבהו לן אסדה תורה לא שעל פ הדר אמר ליה דאמרי רב המעט
 תנא קרום שעל וכו הוואל אסור ואין חייבין עליו שעל וכו כולא אסור ואין
 חייבין עליו שעל וכו טמול הייב דאמרי אינאן שעל הדר אמרין אין חייבין
 הווי מוסר אסור ומייבין עליו כות לא לשו שעל וכו טמול הייב דאמרי אפתי
 שעל הדר אמרין אין חייבין הווי מוסר אסור ומייבין עליו כות לא לשו
 שעל וכו טמול וקתב אסור אמר ליה אי תנא תנא וכו תשחח לצעדי
 וכו עמול אסור ומייבין עליו כות שעל וכו כולא אסור ומייבין עליו
 טמול אמרין לן קשיא הווי שעל פ הדר הווי על פ הדר כולא
 אכולא כופ לן קשיא הווי כעמול הווי בעמולא צרם צריך לן
 ועמולא דאישתכח בריה תרעא מעמבדיו
 אינאן אם תימנע לומר כון דאמרי רבוס איתר מעבדין ליה משהו
 שישעיה כענין בכיות או אפי בכשערה הווי דאיתמר טבחטמול
 אחריולב רב יהוד אמר בכשערה וד יומן אמר בכיות אמרמר זוטו
 לא פליגי כון להקוותו קון לעצור אמר רב פפל ביות אמר צעדי
 עלמא מעקומת כשערה בעקום אחד לעצרו בכיות להקוותו
 בכשערה יאופטים שאילת דמח דצית יש לני דן
 דסת שרפטיס וטעוביס וכו
 אסור לקנות נחולא דכר ונאחד לשיתקם ותנא ושמו
 למה נאמר אם למדת אבהתייב ולפנת הולכו הרי
 נחמד לן תורה ונשקנו לא אפי לכות את הולאי ולפנת
 החיות אסור לקנות טמולא כדכר דאמר רבא מאו טעמא
 טמולא כון דהווי תיבול מווי מעיה חיקליב דעמיה וכו

והיה לה כגופה ואין אדם הוא חוצה לעיניו צדק צדק סוחר דברים
 מי שגיה שוחיא אילן מי אנו סוחר לת תתק
 סוחר מעטן סוחר דברים נדי או דולטא מעוט ט עגוף מנאי חסר
 לקבולטא מנאוס ומקדבא דעניה לדבא נ סוחר מנאחז ליה בדברים
 נמי הא מיקדבא דעניה לדבא ואסור הילבא מנאי תש ושחז לת
 תתק אין צדק למוד סוחר מעטן אלא אש שוחז דברים מילטא בעש
 בעש היכ נמי שוחז דברים מתא דשנאס הוא קח עבד במעבא ארתן
 ההוא נבדא יב ליה ידא למוף מי אמר ליה דינא אית ל אנו לה פילתן
 לך ליינא ומר שקבא הנה יתיב נדאין דינא פריא געפא הנה יתבא
 אריסיה אתא ההוא נבדא שקבא למוף אנו ליה דינא אית ל
 אנו ליה פפולטא לך בדינא וכן הילבא דאופי לוי שחז דברים נמי
 אסור **שופטים** שאילת מחיצת בית יע לאפרו נד
 דבא נתייא יקדבא ומיתן לשר וכוונת
 לבח אנו רבה בר בר הונא אנו רב יתק אסור למחל מעבדה
 קודם שהורסט מתנועה ול יחוק אנו ל יוחנן בלא אנול גוצלים
 צדק צדק כהנת מי עדי למחל לה מתנת אילן מי אנומסטט
 הרהים כת ותב כת ונתן לבח כנה ליה מעשן
 אחר מעשן ואין מעשן אה מיעוט אלא לרבא מי כהנא אנו
 יתק כהנא כת אמר א ההנהים מה לבח כע אהקן ולא כנות
 אהקן אף משעם ההנהים נמי כהנא ולא כהנת הילבא מנאי
 תש דמי אנועלן אנו יהצי מתעל לבהנא אלא קסע שנת
 כהנא ואנו כהנא נמי איתעביה רבא לעילא וכל מענות כח
 ההא מענת כהנא נאכלת מענת כח זינה נאכלת אנו ליה
 ל מטותן אהקן וצעו כת ובערשה רב כהנא אנול בשבא אנו
 והילבא כהנא נמי אנול **כי תא** שאילת אנול

ידג

י"ב

לתוך לבנות יא לאנפיה איתחא לממזרין איתחא בת יא דבת לא יא
 ממזר ולא מבישא לממזרין דאסיד למינסב בת יא לא היטא דשבר
 ופסיד הקך בע ובטלן דהוה לה ממזרי אינן דבת גס דור שציר מלי
 לי הלך אחר זרשי וכאממזר אסר לה למינסב בת יא אף ממזרת
 נמי אסרה למינסב לבר יא מלי טעמא לא יא ממזר דקרינן ממזר
 כת אומ דחמנא הוי ממזר מלי אלא לא טעא זכרים ולא טעא נקבות
 ואי עברת ממזרתה והתנסבא לבר יא לב בע דהוה לה ממזר כיו
 אינן ואעב דבת למינסבות לבית אבות ואבהן יא הוא ברה ידיה
 עדין לה מלי טעמא לא יא ספ הלך אחר פסול ולא מבישא עמו
 וממזרין דאסר לה למינסב בת יא לא אפס פון ולו דכסין אינן ובסוף
 הוי פסוע דלא וכרות טעמא אסר לתוך למינסב בת יא ולא מבישא
 היטא דפסוע ולא וכרות טעמא דאסר לה למינסב בת יא לא נסוב
 אייפול ואית לה בע ככשרותא מינה ולבתר אייפוע או הוה כרוד
 טעמא כמעטירין טעמא דחמנא והט מיט היטא דהוה פסוע דלא אונחוס
 טעמא צירי אדם אצל צירי טעמא כשר אפ כב דיקא נכ פסוע
 דלא למימלא דפועה צירי אדם הוי ולא פת הפסוע לממלא דפוע
 ממזר אמו נהילא דאית לה חיא ביה סריס חמה כחמש ומשך
 וכחות כולן כצנים צירי דיהול דלעמר בן ישקב אומל דולן בגד
 ד יפי אומי משך וכחות צנים נתון וכרות בגד פלוג יאמל
 בנו של יתן בן צוקה לל שאין לו לא ביער אחת סריס חמה היא
 כשר סריס חמה סלף עשך לא כפריס חמה וכשר היכ דמי
 פוע דלא כל שנפיע צנים על כל כרות טעמא כל שנברכ
 דבר או נפג אפי נקצה אפי כמעה ואפי חפיה ומלאו דהיא
 פוע דלא שנפיע צנים שלי הוא מבי ליא צא פוע ספנה
 דלא יא איה פוע ומעשה אפי היכ חומה לה ההוי מרבן
 דברו מומא דהוי פוע דלא שנפיע צנים שלי צירי אדם הוי
 דילתין

הוא פסוע
דלא יא

י"ג

דילמא דאי שבע וירא און אהו ליה מסתברא הוהיל ובעלו כתיבה
 דוחות וקא נסחר על צעהון דשולח ויהיין פטע דכח לז קא מדרד
 שפח דבעה פסולין שמעמינה דא פריע בדוחותא דמפלד אמל ליה
 דילמא חס דחומה על דרשה עלה לטעול לא מהלך לז יפא פטע וכל
 וכוות טפה מה דהוי שפיה כמקום דמפליד אף פטע עלה בעו פל
 דמפליד ומגמלי דהוי כרות שפיה במקום דמפלד אימא מ^{מחמיה} אמר
 קלי חרות שפיה מע שהוי במקום שפיה אימא מעו טמיה ומקום
 שפיה הוה אמל ליה מי שעל כרייה שופך עלה על יד כרייה מליה
 יפא חוטמא שבין על יד כחותה ובין עלה על יד כרייה שופך וכל
 מקלח פטע לז האמר דאי עוש בציס ז אין חבל בעשה הגי לז אשט
 נפיש גדי בציס דלז יבא צולק פטע צולק כרות כרות קריע
 פטע בין שפיעע בציס בין שפיעע חגד בין שפיעע גדי בציס
 בין שפיעע גדי הגד דך בין שפיעע הגד בין שפיעע בציס בין שפיעע
 גדי הגד בין שפיעע גדי בציס כרות בין שפיעעו הציס בין
 שפיעעו גדי הגד ובין שפיעעו גדי הציס

בצול

הויא דאויקוב הגד והר סתם מפיערי ליה לבינסב
 מי אמר דומיא דממז שוויה דבין מה ממזר אין לן תקנה אף הדי
 עני לית ליה תקנתא או דילמא הוי גבליא מעקלא כשר הויה מלי
 טעול דהך ציו אדם הוה דאויקוב והשאל אוסרתם ליה גע וכו
 דאוסרתם ליה הנה ליה לבערותא או דילמא לז תג דתשא שקב פס
 מבע שהוי שותם שמים כשר מבע שחא מולד ווהו פסול שחי
 להכשירו ווהו למעטי מלי למעטי למעטי קריס שפיה מה
 מכה כרייה או מכתנת מכה בושט שאינו קרוס והילך דה
 והרד אוסרתם כשר ובגמלי אוסרתם אמל ארבי אמרה לן חו
 שפיעעו ומפיעעין ליה מהרד גמל לחוי גמל דאויקוב ובפרזל
 משום דמקח ושיעור ליה תבא ומיימין לשונא גמל וק' ט
 ליה להוה שקב מכתב גמשה ופסקין ליה לביטוי לשון גמשה

וקמים הט מיל לקטן אבל גדול כיון דיהיב דשלא על אישות פק ע
 ולת פקע וכן הילכת **ברקתא** שאילפתא דלו עט אחים דמיתמו מעתה
 זבדא לתלת חייב אחיו טעם אתאשט כדכתיב כי ישבו אחים ואילת עילא
 ליה לטומי חלץ לה דכתיב וחלצה נעלי מלה צרם צריך זיל
 מן לאמר לך חלצה ושקלה כי דייק לברכה ואחתי
 יאחתי יבמה וחלצה מה שבעה חלצה אילת מי אמר וחלצה שבל אמר
 רחמנא מדישע איך אזו דילתא חלצה מכל מקום ואפי בעל כרחו
 אם תימל לומר בעל כרחו לא הויא חלצה מיהו חלצה מעטת
 מלוי הייב דמי כגון שאזו לו חלץ על מעת שמתן לך מאתם זון אי נמי
 חלץ לה ובכך אמר סנעה מלוי מי אמר כיון דעו טעשת הויא לך הוי א
 חלצה אזו דילתא כיון דמדישע קא עבד אע"ג דמעשת הויא הוי
 חלצה אזו דילתא נט שאט דבענן טישט הילכת מלוי מע דבסן וקילא
 לה הן ולת שלוחן ודצרו דצבים המהוגעם לוי שאם הווא יל ויהיא זק
 זקנה או הווא זקן ויהיא יבמה או נכדיו לו לך זיל כמענתך וא תבט
 קטעה לבצור אמר דב יהו ל רענתא חלצה קולא וקולא חולצה
 ודוקקת וקולא מטיטא זהו כתיב האקא מעטעלן דק דייגה חלצה
 לבק יקר אזו דקיקה לחלצה מה שעשת שעני אמר אפי כ מקרו
 ליה ליקרויה לא חפצתי לקחנה בחייל וימש וליקרויה נמי לילה ולת
 אבה יצמי בחיל וימשא רבא אמר כל אסוקי דיצורא לית לך בה דב
 זשי אשכחיה לב רב טחיל דקא מצעעש ולקרויה לכהויל אייתמא לן
 בה יצמי בחיל וימשא אמר ליה נהא אמר רבא כל אסוקי דיצורא
 לן בה מצד אמר ליה נעדיה רבא בלא אבה יצמי אמר רבא צריכי
 לתמו דקא קייבמה עכל לעיט הוקעס וירקה אפלי בעיט
 צריכה מתקור ומדיק דכל וירקה מתמט שעשה ולת מתות
 חמר פטיטא הווא ארוך והוה גיח אייה צריכה שמתקור ומדיק
 הוה ניק נהא אריכה צריכה שמתקור ומדיק תנו רבנן היצמה ל
 חולץ ויהי התעבס עי שיהו לה שלצה תיעים בעלמה יצמי ל

מעבדא ועמנת טוב בשנות אחיו לא מיהלך מחלוק אנה לא ירחמנה
 אנה אם לא יחשף האי יע' הא חפץ יקח וכל השלה לטובם עולה לטובה
 וכל שאינו עולה לטובם אינו עולה לטובה מעשה ביום אחי שפאלע
 ו יום אנה לו מהו לחלוק צורך שלשה חודשים קרא ענה השפך
 הוא אם לא יחשף אחיו הא חפץ יקח ושאר לה הנשים לו ינשא
 ולא יחוש עי שיהו להן שלשה חודשים מלי טעמא אנה רב יהודה
 אנה טעמא דאמר קרא להיות כל ליהוי ולרעך אחרך מהו אחרך ל
 לרבתיך בין ורעך לרעך אחר אי בשתימל גזירה טעמא יוצא אמהלע
 אי כמי טעמא ייבם אשת אחיו מאמנו ושמה ינשא אחרות מאמנו ושמה
 יפגור יונתו ולשון נשמה יושא עבדים לרבות לשכך גזירה טעמא
 שנתבירה לא תינשא עי שיהו לה שלשה חודשים בשלמה להנשים
 כדאמרו לא גזירה מלי טעמא לך שולח יוצא עבדים לרבות ולגזר
 ל שלשה בשלמה שני חודשים לו עיינו ספקא לא המעט חודש אחד
 ותנינשא ולחזי אי בתמנא ילדה ב תמנא לחתי ולאו מניו נשא בר
 תנשא דראשון הוא אי בשבע ילדה ותי לוחקו הוא ותי לראשון בר
 תנשא הוא ולא חיי אפי חדש נמי ספקא הוא מאי טעמא דילתה לא
 היה מעבדא מראשון נשתיי חד ירחא גב אחרון והדר אישד והאי
 בר אשבע לאחרון הוא ותמנא שני חודשים ומנחה ותנינשא ותי בא
 בשתיא ופלגה ילדה האי בר תנשא דראשון הוא אי בארבעה וכלה
 ילדה האי בר אשבע דראשון הוא אמרי הלך נמי ספקא הוא בי ילדי
 נמי בשתיא ופלגה חומר לאחרון הוא דאנה מר זוגלף אפי לגזר
 דאנה יולדת לנשיא אינה יולדת למקובלשן שך ניהי לתקופתה
 ולתי לבית דין ולברוקה אנה רב ספרא לבי שאין צודקין לנישוא
 שולח יתנו עב בשתיא ולברוקה ט' מסנא נחתי על נשיא ותי
 שלשה חודשים ואי נמי מעבדא מראשון תנינשא אנה חן לו ישי
 אדם מעבדות חבירו ומיפקת חבירו גזירה טעמא יעשה עברה סתם
 אי הכי אפי' רידיה נמי לא אי כמאן דאנה מעמשת במגור אי כמאן

משמאנת בטרך אזי בען קאמר שומר פתאים יי קחנ נמי לח שטח לא סתם מי
 מישקח לוי שבזוי קיינה וזילגא מישבר חלבה וקעלה לה אזי הכ אשכל
 דידיה נמי דידיה ממנממקת בחלב ובצצים אזי הכ אש דקבריה נמי
 לח יהיב לה בעל ומשבו מוורטיו איז אבשי מוכפס לטעל לבי דינא לשם
 שאזי דינא קיינא תש לאזי דט' חלי'ז מוכפסית כשורה חלצה נעפס
 נסולה נא מעשה כשורה נא מעשה פסול והינין נא גז מעשה
 דכתיב היכי לאנטי אינגא לאזי רוצ איז דכוונה נא חלצה מעשה ט'
 אמר רוצ איז אמאי פסולה הא קאמ רוצ איז לא היט לאזי חלצה מעש'
 דפסלה לח אמר רוצה איז דכוונה נא גז מעשה כשורה חלצה אמר רוצ
 איז פסול לא איז רוצ חלצה ונעפס לטעם כשורה נא מעשה לטעם
 חלצה נא מעשה כשורה יהוא לאזי רוצה איז חלצה נעפס. אמר רוצה
 איז כשורה לא איז חלצה איז כשורה פסולה וכן חלצה **בדקדוק**
 שאילתא קאזי ורזא קאזי אריא מתייב למיתן לה אינגר כוונה
 וזי לח יהיב לה קאים באיסורא דתת לח תלף פועלת שטר היט אמר מעשה
 והיט לאזי גז איז רב הונא לך וסוץ לך ושוכ זה הוא עשאק כנתקוף
 לה רב ששת והוא עשאק אטייבה עליו תורה קורבן דומיא דעקדון על
 בשען דקח כפר לה ממונת. לא איז רב ששת נתינו לך זה הוא שטש
 ישלך בעי ואין איז שטש לך זה הוא גזל מעקוף לה אבשי והוא גזל שתייבה
 עלך קרבן דומיא דעקדון בשען דקח כפר לה ממונת. לא איז אבשי לח
 שכרתיך מעולם זה הוא עשאק עתבו לך זהו גזל ולרצ שטש מתי
 שטש עשה דקסויא לה ומאי טעמא גזל דלח קסויא לה. גזל דהיר כשריה
 זה הכ עשאק נמי דהיר כשריה הכ השטש התם או בגזל פת מכלל חוודי
 זה הלא מי כתיב אזי בעשאק או עשאקו כתיב עשאקו כבד רבא אמר
 זהו עשאק היט גזל להי אפקיה קרא פתיך לשעט לעפור עליו טעם
בדס צריך כלעזו ולא תבשאק ולא תגזל קאי עי דפעי
 דינגא כלל תלף קאי מי אמר כשרי יהוד
 על עשאק ומזל או ילמלא התם כתיב עי בקר קח לח כתיב עי בקר

ער בקר הוה דמחייב מביחן ואילך לא... תש דתעז ממנאנע שצ
 לא תלך יודע אזע שער בקר נח תל... ער בקר לעמב לך קצו
 חייב לא עוקר לעצוק כלבו מניק וזיסק מלוי אמר רב שרר משום כל
 משקה אור רב יוסף מלוי קרייה א תמנע לרעך לך ושור ומחר חזק וכן
 מלב ודיה כי תבוא שאילתא לאילו גברא חזייל למיתת
 חיס חסיר לה לרביהו לניהוי לגברא לעול ער
 לאנע חזי חד סהלא ואור דמית או דקטלה וכן גברא לטבע במיס
 שאין להן סוף אטמו אסורה ער לאנע חד סהלא ואור דאקניו מן מיין כי
 עכב והוא הוא אבל מים שיש להן סוף ושתי מן לחזיה שיער דעבא
 שאמרת מותרת והוא ענהו מים שיש להן סוף אור ארבע כנגן דקחיבא
 גולף ומי להו בלבע גרע לאי סלקן להו בורג גרע ממוח ארבע ודאי כי
 דקדס בחי גולף לא חזי להו הנחו מים שאין להן סוף ולעגן עבות ו
 אפי עיות אחד ואפי ער מנע ער מנע ארבע ואפי ארבעה מנע ארבעה
 עבר ואפי ארבעה ופגי אס היה נעטון לא ואס היה גוי מסוח לש תומט
 כותר ומשדן לחור הכר ולחור הלבה ומשיאין בבת קול אמר רבא צר
 שמועל תש בית שמו חור אין משיאין עברי בת קול ובת הלל חומדן ו
 משיאין על ש בת קול והלבה כדברי בית הלל היכי דאנטי בת קול
 כדמנע מעשה צדיק אחד שעגרי בראש הכר ואור איש כלב באיט
 כלב מנע והלבו ולא מניחו עם איש והשיאו חכמים את אשתו ושור
 מעשה בראש אחד בצלמין שאור איש כלב מעקום כלב נשט נדע
 נמנע והלבו ולא הכרוהו והשיאו חכמים את אשתו ולא חיישין לש
 ולא חיישין לכה דילגא קא מיפשיא לקילקולא **ברם צדי**
 בן גי ונחמתי פטיטא דכל תיבת דקא מיכוון
 לצאס הודי בבי דינא לא תנבע לך דולאו אמר כדמנע ופגי אסיה
 מנתעין אסור ט תנבע לך מנשיח לב עמנו מאי על אמר עבות
 קיין ואמר או דילגא היימתי דקא מיכוון ואור בבי דינא עכוון
 לבלגתי דמית גברא אבל תפא דמפסיח לוי תומט יצי דמי הלבו

מאי תא דמשא אבא איש צידין חומר מעשה ביש וכו' טהור וטהור
 בדרך פתחו ידו היה אומר הוי על איש פלג יהודי שמע וקברתו וכו'
 מעשה לפני חכמים והשיאו אשתו על שו וכן הילכת **אתם צבים**
 שאינכם ומחייבין לבית יש לשוייל בק צמח
 לאת רב וחוק בר חנה מאי דעת אחרי י' ילבו וזמי בן גיל נמי
 ואמרין רבין בן גלן דאזיל ושייל בק צמח לאת רב חנה בן חשה
 שקיל חד מן שבתין מן צעירי הילכך מחייב למיזל ולשוייל ביה זב
 איל ליליין לחודיה לא ביהדי אחיייל ומגן לאפי בן גיל נמי מחייב
 דתע דב יוסף והודעת להן והודעת להן זה שבת מיידין את הדיך
 זו גוינות חסדים מאי היא הוצאת המט והכנסת הכלה אשוייל
 זה ביקור חולים ביה זו קבורה ואין המעשה זה הדין אשר יששו לע
 לתעם כעשורת הדין אנה מר אטויל אשר ילכו מו ביקור חולים הייט
 גוילת חסדים לא לתו איש בין גיל נמי וכל מלון יחיד ומשוייל בצמח
 טעול מדינה שלמהם לאנה דב יהודי אנה דב כל מן שהוייל הילך ומתקד
 את החולה טעול מדינה שלמהם שנ אשרי משבייל ג' די' ואן דלאן
 חולה ישן ויאמר לוי מדוע אמה כסה דל בן המטק ואין דשה לאן שלמהם
 טכ וגם דשעלום דשה ועט מאי דכל מן דמשוייל בק צמח דמי בוק
 דתא יהיז ליה חיי כהן דל חלבו חלבו ולית אייטא דשוייל ביה
 מכביז רב כהנא ל חלבו חלבו ולית אייטא דשוייל ליה ולא טכ היה
 מעשה בתרומהוין שלב שקיבה שנטה למות כנס' ל שקיבה וירט
 דב מן שאיטו מבקד אית חולה דלו נוטל את נשמתו ומנו דרר
 מעשוייל וחלבו ליה בצעריה בש עליה דחמט דתתי וכו'
 חיל ומשוייל בש עליה דחמט בלביה דלימנת מאי טעמא
 אדר חמטא ומתעם ומישיעש מעשה והילכך לא בש דחמט עליה
 שוייל לשוייל ביה לא לתעם לא אשרייל ולא אמרבותא דאנה רבין
 דב הנכנס לבקר אינה החולה לא יטב לא גב מיטה ולא על
 בן חסדי לא למש וכו' וכו' קדקע דחמט שאינכם למעלה ומעשה

מאי תא דמשא אבא איש צידין חומר מעשה ביש וכו' טהור וטהור

ממלאך המות של רגלו שכן אנו למען מר יהושע בן נון שחמש ה
דברים צווה מלאך המות אנו לו נזהר לא תעבור בשומע הדרך צמי
דבר וא תשמר בפע נעים בפשה שאן חזרות מאחורי המעט שיש
ל רשות לחבל ומקיד אנו לעמדם וחרב עלגפה בדי וכשמנס
אצל החולה א תשב לא מלאשומנו ולא במרגלותו ולא על הכר
ולא על הכסת לא על הארץ רגלו משע נאם שכינה במרגלותיו
ואני במרגלותו וחרב שלותה בדי וא הפסל בטחי אשת איש ולא
במקוטטת בלל צבועין ולא בתשמיש בהמה חיה ויוק ולא בבגדי
צבועין בכל אשה נכרה ובשה עכו לך בכל הני זהיר ובכל דאה
ואל ישלך יעם מעט שכלה א מסתכל בכל דאה שכל אשתו
שנים וכן שאבא אצל החולה שוב אין לו חיים ושמו אנו למעלה
וחרב עלגפה בדי נטפה שלמרה תלגיה בד ומעפת וחרב לפי
שלחלה מיד נמנה מת נמנה נמנה נמנה שנו מנחיקות ומנן
ששכינה למעלה ממימנו שז יי יסעט על ערש דני ומנן שז
המות מרגלו צאן במעט עבאי ומנה נמי חייב אישע לשיוול
לבד וחולה שנים ומחול שנים דאם ל יומי בר אבין אין מצפין
לאחול נמס ולא חול השן חולי משם משום דמי צריך חג
השן דקשי להו די בולא דתשא אנה דב יהוד ייצור קשה לעים
זרם צריך בשבת והו לשיוול בק צריך מ אנו כון
ואחיל וחילי לא צעיר חלשא רשפה קא שקר
שכונא דאשתא ורחמנא חול וקראת לשבת עובד ואמר חו יולת
כון דאורי דר כל חול ואחיל ומשאל בק צריך דמי כעון קא י
ליה חיי והלבן אשר ומי הא דמשל ל שמשן בן לשכח
חץ חידון את המוחלפת בשבת וצת הלל מתחין זקול
רבית הלל בבולו דנמניין **דאזניו** שחיל
דאנו וק דמי חיליד ליה ברא
למי חיליה מתנשא חו דכא וינס הצמחי יאו מדייד בשבת

שרי למימחלה בשבת דלה נצום וצום לאי היה סוף צום הזה אמרין
 בשבת לא השאף דלה נצום אפי' בשבת ואפי' פרישת מילה דחייא שבת
 ואפי' לאו רבה בר רב יוחנן אמר רב לא שנתה פרישת מילה לאזרחים
 אצטו ומנא דפרישת מילה דחייא שבת דכתיב צעתי היהיא אמר לי ל
 יהושע ותיקא ותיקא מילה לפרישת מילה מה תפילת מילה ותיקא
 את שבת אף שפ מילה דחייא שבת ואמ' רבנן יתקין דמבוא זומטר
 למימחלה ואת' עשה אישתא לא מהלבן לה לא נעריבן לה בתר עשוק
 לה אישתא שבעה זומין והדר מהלבן לה לאו שגשג חלצת חמה
 נותן לו כל שבעה לה צריכו אית ותיקא תאז טויה יום הבאותו שו"ס
 הולדו מאי לאו מה יום הולדו מקצת היום בבלו אף יום הבאותו מקצת
 היום בבלו לא יום הבאותו כיום הולדו יום הולדו שבה מן המעין מילה
 עדין יום הבאותו דאילו יום הולדו מקצת היום ככולו לא יום הבאותו
 כיום הולדו יום הולדו שבה מן המעין מהו שריף יום הבאותו דאילו
 יום הולדו מקצת היום ככולו ואילו יום הבאותו מנעת לשבת וכו' קא אמר
 מילה דחיה שבת הט מל' בומה ל' דחיה **זרם צריך קטן**
 המסובב בצער צריך למעלה שבע מלכות
 אילן מי אית ה'על לבס פת והאי טע מהול או דילעז טע דלא מעחו
 מחדל בלא מהול דמי' אמר רב תנו רבנן צומן טהצבור שרנו צעז
 יחיד המריש חוק שט מלאו שרית ה'על' איתו מעטין דיהן עליתו
 ואומרין לי שלט שפירש כן הצבור ל' יאה צומנת צבורי' ל' יאה אוד' ס
 דבר צעז ויאמר אהלך אורל ואשתך יתעלו עלך ותשא ואם עשה
 ק' ג' הכת' אומר הנה ישועה ו' וכל אחריו ונגלה באור עז לאן
 ג' ב'טושים בצעית כשעם מלא הוא אומר איתו אקחה יין ונסתין
 שר' ו' מה דת' אחריו הצדיק אצד ואין איתו שם על' ואף צבור
 ומור חיב לצעז עמע עם הצבור שכן מעטו במעשה לבטו שעיני
 צבורי' ים יש טח וירי משה כבדים וט' לא היה לו למשה דלאו כפם
 שבת' לא איתו החייל וי' שר' צעז אף אט אהל בשע הצמ'

אמר

אמר איש כי ועוד כי והלא ארבע בתי שלמים וקורות ביתו והקיעט
בת ג' הן מעדין עני כי ארבע מקור המסך ל' הי דקרא אונת עמנתו
עליו הוא מעדין בו עני מעיבת חקין ל' שילח אונתו מכל כי
השבת שמעון אונתו בחן הן מעדין בו עני כי מלכנו יעלהך ונחמנו
ענינו וצדיק שלמים הן מעדין בו עני ואתם עניי ארבע אמות נעים
שחקי צד מעלי ג' ארבעים לשלם הפז ארבע על מענה קלה שעשו
בעולם הזה כך מעלי יצור בעולם הזה עאפי על מענה קלה שעשו ארבע
על עני שחקי צד נעדין הן מעדין בעולם הזה ארבע על עבירה
קלה עשו בעולם הזה כך עדין מן הרשעים לשלם הפז ארבע על
עבירה קלה שעשו בעולם הזה צדיק וישר הוא מלמד שבאמת
לעדין הן מעדין על מעשינו עבדין נענו ואומדין לו כך וכך
יענינה בזה מלך כך וכך ענינו בזה וזהו מורה ואומר
חכם והוא חכם עני בדרכי אדם יתחכם והוא מעניק עליו
וחמה יפה דמותו עני למען תצדק צדיק. חכם בעני חכם
לו החמה שכן ידך על המומין ולא בלבי מומתן ארבע
כל אדם ימחהך צדיק חמה ג' יושבמסר לרר
או בראשו חמה פני שחמה בקול עלה למי
לעדים לדון וכל השלם לעדים לר' חכם יס
ענין חכם לו אינו ענין ולי הן ענין ענין
ארבע תשע מלות והשנים ותשעה מלשט
ואחד מלשט עליו זכות ענין שני אף
שניה כול ר' לעוד בנו של חכם
ותשעה מלות מלשט מלמדן
עני מלשט אחד מע' ארבע
שבאמת שעה ענין שני
צד לינו שלמים ולי הן
מקום צדיק דבר

שינוי השם עת ויחמד יי א צרם שרי אשתך ו ואחר כך וברכת אותה
 שינוי משעה עת ויחמד להם את המשאית. כי עבו שינוי ממוס עת לך
 לך יכתב ואעקף לבני גיור אהר אשר בניה תתלה יותר ממשאית
 טובים שאין לך אדם שהיו בו מעשים טובים יותר ממשאית רבה ואעפ"י
 לא נעבד לא בתורה עת א תוקף וכת עת רחם התורה ואת ל עת
 ויורה תעשה יותר מן התורה עת צדוש וזה בצמחיו ואת ל עת
 מיום שארד בת המסדני עעבו שעי חמשה עת סדס התורה
 ואע"פ ששעי תלה נעבו שעי דמשת ל עעבו עת ל עעבו עת
 תחיש את ל אמי אין חשבתו של אדם עעבו עת אהר עת
 ברכו עת עת לבדו א כפיס דרי איקיס ו שום בר עת עת ריא
 עתה ודק עת עתהו עשהו ולבס לא נכח עת אעפ"י ואת רחם
 לא קסיף לא עתהו לא בעתהו ולבס לא רת קדוש עת
 דאע"פ עתהו עתהו המערהו בבשר הוהין עתהו עתהו עתהו
 זה מהויל אין עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 א עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 הוה עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו

זאת הברכה

בשבת תשעין
 בששן כל צרכי המזת סבין ומצותיו אהר ובלבד
 וכר עת ועגל צמחה שרי לכותה וק במצות עת
 וחזרה אהר דתן סומעין אהר עתהו עתהו עתהו עתהו
 ל שומעין וצרכי לחוש עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 יתכן מעתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו
 עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו עתהו

שופר דומם מוחל לך שהיית כזה והולכת אדם משה יצו עשה מני
 טעמי הכא נמי אי לך בעי ביה אית ליה לגמתי שרתלא נער לך
 לך דשכח והדר מאמיץ ליה שניה ובשבתא אש צתו דשבתא
 עמיסי ליה עשה מאי טעמא לן קקא נמי ביה אש כותפא לטעמי
 בן אשר אומה הרוצה לעמם עשו נאמת בשבת טעמא לן ונתן
 בחיובנו ונותן לן שאם צן דיסי עכו וכן תהאצות מלך להן ומלך
 דטכח ביום טוב מאי דשרי למעמי בשבתא שרי למיעבד ליה ביום
 טוב נתן און בן זם טוב לשבתא אהל נשא בלב ודטטע ביום
 טוב ראשון וחזי ליה דלא שור עד דלמחר טדיחין ומיתנין גוייס
 וקדיין ליה ואלא אית גוים אמר למיקביו ביום טוב מאשין ואעבדתי
 שבתא דטכח ביום טוב טעם ולא שיכתי גוים לזיעתי
 ביה יש מי אמר בבזו הדניות עבין נשי או דיטלס אייל

שרית ליה סברין יוסטוב בחול דמי ואת לקול יוס טוב ואסיר
 תא דאמ רבא רמז ביום טוב ראשון יתשאון בו שגממיס ביום טוב
 שמי יתשאון בו יש ואש ביום טוב שט שאלאש השנה מה שאין
 סן צביע והלכת יוס טוב טעם לצב מת בחול דמי לבל דביו
 למיבן ליה זוויתיה ולמיחט ליה לבשיה ומרמי ליה תכילתא ואי
 גבלין דצה הוא מיעבד ליה גרמא תעום טל לעב לרס חרף עשמו

סליקו שאילתות שלכל פרשיות
 ברחמי דשמיא נתחיל שאילתות של
 כל המועדים בעזרת שדי לעב פסח

שאילתא דמחובין לבית יש לבשרי חמירין בסוף ארבע ששן לא
 דירחא דעמן לבת שבעת ימים משלח ולחלע אך ביום הלוא

איתן ראשון יתן הטב שבעת ימים שאור לן ימנן בצרכים אלה
 ראשון דמתקרי הינו ארבער איתן מאוריתן מנכ עייל ארבער צום
 כתב ממנן ואיתן מעברין אך חלק דהיה לה מעוזות טעם ועדו
 דבין דמתקרי דלבער מתקרת עשי ולא לנגע באימורין לאוריתן
 דתן ל' מאיר אומב אוקלן כל חמש ושורפין בתלת עש מאי טעמא
 חמש בשבע לא מיהבין שבחמש חנה במרחק וצאנע חנה במערב
 בשש בקרעלן קאי אי שרית לה למיכל בשש את למיכל בשש ב' ו
 ולא טעם לה ולא אית חמש אינון וי' יהו אומי אוקלן בל' אצעות
 כל חמש ושורפין בתלת עש מאי טעמא בירה משום יום המושק
 דאי שרית לה למיכל בחמש זימנן דאת טעם ואז אית חמש אינון
 באכילה אחרת דבן בהמה לא אחרת דבן חמש אין טעם לא וכא
 תימין אי משום יום המושק ארבע ימי לביה האז דלא פתח ארבע
 שבעת וכן מעשה בל' קאי ולא עריך אה דב טמא אה דהיבין
 כל יהיה יאע דמתקרי ל' מתקרי עי מיטעם ארבע עשין ארבער
 מיבין עת מאוריתן בדיוקן דתן אור ל' ארבע עשר צדיקין אהתמין
 ל' אור דנר מאי טעמא אה דב טמא ד' יתקן בשעה ארבע אה מעין
 לבנותן וארי הנ' יפה לדיוקן ופ' עייל ל' ארבע מתיב לצדוכי אשר
 קידשנו בצעותו וזינו על בער חמין וצתר לצדיק למאן הכי כל
 תמידא לאיבן צדקותה ולא ועשא בה מעבול מ' שרית ולהני טעמא
 מאי טעמא דילמא איתן קלסאן יתשה ודענה שלשה ואיילא מצבול
 לה קאי באימורין דתן הילוך לשאנע אהתפתחו ולמילא אה בני ולמילא
 מעשרת אימורין צבת חמו ונזכר שיש ל' חמין בתוך צבתו אה יתל
 ולבער ולחזור למצותו יחזור ואה לאו יעבול לבני להעיל מן
 ג' וכן חנה וכן הלכה וכן המעלה ת יבטל לבני צמקוס מפל
 צת ול' שבות שבתות הדעות יחזור מעד מאי טעמא פס ד'
 תילה לאוריתן בשער חמין דבין מאי אוריתן בצמקוס פ' לה
 צמקוס יחזור דבן לא תסב לה בצמקוס דלמאן מיטעם ואשיל

ליה ואת ליה אישתי קתע מהת למיל אהב בט מעבי כנה דלס מהיל
 לת מעב שחית פסחיה תעמק לי משום פסחיה או בשעת תימל בזמן
 הזה או בשעת תימל כ לאמריק דהיה ליה כיוון עיניה דלסו בר מינה
 הוה ופסחיה לפסחיה והשחית שיק ליה להיל מן הדיק טל במיקס
 סתק נשפית דילתא עד דלזיל ואהב הוה סכמ אמור רבנן יבער
 בלבב ולשבות שבתות הדעות דלסו מעיה הוה לן הנה דנשעיה
 הוה יחור טרד והב מיל כ מצעיל מקמי איסורא אצל לבתי איסורא
 לן ברשעה קתי ולא מנע • מצעיל ליה דלסו ד אלעב משום ד ישמעל טע מצעיל
 איס ברשות של אדם ונשפית נשעב כלאו פק ברשותו ולא הוה צר
 ברשות הרבס וממך משום שעות ולתעלה וילן הדר לבער מתעב
 בפסח דכתיב לא תעבי על חוקי עם עמי על ימין חבתי ודבר חתן לאמריק
 שאין עמו בעברה צרס עדיק את למעלה או הוה ומכר בשם
 שעות דרבנן מלן כיון ומלונותא ברשותא קתי מעב מעב
 מצעיל ליה על ציה ולס הדר או דילתא כון לאסרוה רבנן לכו ברס
 ברשותיה קתי ולא מע מצעיל ליה תש דלסו רב גדל אמר רב
 חיה בר יוסף אמר רב יומקדש משמש שעות ולמעלה איש בדיע
 קודשיתא אין חוששין לקיושור ולי שם תיטי קודשיתא אין חושש
 לקידושין אמר דשכין לזילא למימר לל עייל בהומיא איתין למילס
 כל חמשין ואימת תימנל בני משא איסור הנה יאמריק הוה ליה
 כשיתא משא נופה ליה במיקס קידושין שויה רבנן כ דלסו דיה
 הוה הנה נמי לעינן ציטור לל שויה רבנן כ דלסו דיה ולל מצי
 מצעיל ליה וכן הלכתא דנש • לו שבדין בפסח
לפיסחא שאילת דמח דבית יש למיכל מציה ומנה
 באורבא לארבעד דשפן נבהי תועיה דפס וחיל
 את חבטרי בלעה הנה נ • כ הנה בית התקדש קיים הנה חכלטן פסח
 ומנה ומרור השולס חכלטן מציה ומרור אלע רבה מעה בזמן ה
 מלזיריתא מרור מדרבנן חלי שאל מרור ומדרבנן הוה דיה ע

על מעשה ומורדים בזמן פסח אין שם בצדק פחלת יי' הט אש מצד
 נגע מזה אהדר אהדריה קרא בערב האטו מענת תטף נמי הט שש
 ימים תאכלו מיני סבל מה שצביע ישות אף שאר רשעים מלי טעם
 הוא דברי שיהיה בלב ויחל מן הסבל וכל דבר שהיה בלב ויחל
 כס הסבל ללמד יחל ולא ללמד על עצמו יחל אף ללמד על הכל
 כולו יחל יכול אף לילה האטו רשות תל על מצות ונדרים וכל
 אין לו אף ביום שבת המקדש קיים בזמן שאין צד המקדש אף י
 מנן תל בערב תולו מענת הכה קבש יחבה ולח נפיק ירי חובתה
 אף בעשה דמינער טה מחימנץ לשום מצה מן כר נפיק מייח עשה
 ויחל לחימנץ כזיע או גוי או חרש או נאפה או קטן או נגע לשאר
 עשה או גוי או חרש או נאפה או קטן ולאו בנ נעומר אינהו אעב
 דאשנן יעבר דיעה ועבר צהו שילור בשעת אשה לנ נפיק ברב
 ירי חובתה ואי לית לה למיל כוליה מעד תהמק הקוז דמעור אט
 בריסא מן הקוז ולח מעמר ולבסוף מעבר לכול מצה על כוית ואכל מן
 הקוז דמעור ומעבר על מרור ואטל והדר כריך מינה ומחר ואכל
 ונפיק ירי חובתה ואטל כולה מעדית מן הקוז ולח מיכער והדר אט
 כוית מהאך דמעור ומעבר ברבס הגמון ונפיק ירי חובתה ולחנפון
 ירי חובתה אף במטה דחמשה מיט דהן לו דברים שונים יי' חן בן י
 חבנו בחסד היסין והשעורין והכוסמן ושיבולת שושן והשישן
 ואי לית לה למיל על טטה מעדית מן הלן חמשה מיט מהדר
 ומייט טרי זיית ואכל מעדית מן טאר מיט ולבסוף אכל גמאך
 יי' חן ביה מלי טיפולת עי סטאלת עם הצבצב אעב דלגד ריחן
 מן טרי פארוז לחמ חובת מן דמן הקוז היבת כרצן יהא דהא סתם
 מן הלן כויתו דרס כריך הט ומיל לעבן מצה דהוה לה
 חובת לעבן תמן מדרכבן דהוה לה לחובת
 מן חיי טימן לה לרד יוחן בן כרי איילת ומי אמר מדיסת לך במטה ולח
 חוה מן חוה בחמץ מכלל דעממא חיישין לך יוחן בן כרי או יליפ

דילמתי קח בזה השם והאי דתנן מצה מצה אי צמיכה לה ומקשינן
 מצה לתוך תא שמע דתנן ר' יוסי אומר איש צמיכה בחורת מצה
 להביא לשה מצה וחורסת ושע תשליט ואמ' ל' מלו שם תצמיח
 אמ' רב הונן מילין ארוזין אמ' רב איש שמו מצה ליה דחש לה לר'
 יוחנן בן טרי דאמ' ארוזין תין יג' דרש' אור לר' רבנא עשר
 שאר' לה' ומח' בין דבית יצ' למ' למ' מצה בפסח וכד אכל לה צריך
 למסב' לה' טעמיה דהוא יומא קח הונן בע' חורי דתנן איש עב' אשבו
 ל' אכל עד שישם איתמר מצה צריך הסבה וכי לציח מצה אמר
 ל' צריך הסבה זכר לצעבוד הוא יין משעה דרב נחמן צריך הסבה
 ואיתמר משעה דרב חסילא ל' צריך הסבה ול' קשיא ל' בדי כס'
 קמ' ולא צמיח כתי' בראי' אמרי לה לר' יוסף קמליו צריך הסבה
 דבההיא שעתא קח הונן בע' חורי בתלמי ל' בעו הסבה כמלוי דהוה הוה
 ואמרי לה לר' יוסף קמליו בע' הסבה דהוה ל' חירות קמליו ל' בע'
 הסבה דאכסג עבדים הוה וקח מדין האבא דאיתמר הכי ואיתמר
 הכי הוה בעו הקיסר פיקוק ל' שמה הסבה הסבה ימן ל'ו
 שמה הסבה ול' ערלא שמה יהודים קמ' ל'טע ויבוא ל'ד תסקנה
 אשה ל' בע' הקיסר מלוי טעמא ל'טעו דירסא דינשי למ' ו' ו' איש
 חסובה היא צריכה הסבה בן אצל אביו צריך הסבה סעמא ומל'
 ל' קיד איניש תלמיד לפע' רב' מלוי הקיסר משנה ויקח דר' רב
 מצה תילא מיטהו ש' יל' תא שמע דאמ' אבוי כ' הונן ב'מר
 הוה זבין על ברב' בה ד' כ' איתן ל' רב יוסף אמ' ל' ל' צמיכה
 דתנן ומלוי רב' כמלוי שמים וס' ב' עש' הכלל אדם מ' ס' ו' אב'
 תלמיד לפע' רב' התם בשוול'א דשגרי אע' רב' יומא עבדו ל' יקח
 מהו דתמנן הוה ל' כולו אוריחיה קמ' שמש דקלוי עב' בעל'
 אי נמי ל' בע' חבורה צריך הסבה דאמ' ל' יהושע בן ל'י העמ'
 באכל כ' מצה כשגל' מצה י' שמע מינה צריך הסבה
 היל' לאיכה וקן או חורי ל' מצה אכל מצה ב' צמ' תרו ל'

שניתן ואוכל לה כי לך אימתי ונפיל בך ידו חובצת וזו זית לחוף
 ודמי בקדוהו יבשטה עפיק ליה ומתורת נחם ולא עפיק ביה ידי חובצת
 דתנן יושבין בקרקע השלוי ובמבואות שלם נעמה דברי ר' מאיר ור'
 יודא אומר יודאין בקרקע השלוי אבל לך במבואות אבל שלם נעמה
 ויהיה לך אפיה ולך בשאר כי חוכמה אי רי בעשה מי בעשן להדיא
 ולך בדען תעו מינה לפס מעיקר ופניק בהמשעס משה דתנא
 יודאין בעשה נא אי זמיה נא אמר רב יהודא אמר נעמה כל שפיר קר'
 ואין תועין נעמדין המנה בדם עפיק זיל היכל לאשה עליו תועין
 אי נמי באילפס מי מעיקר לפס ופיקו ביה ידי חובצת אדלקיה לך
 מהרתיח ולב סוף הדביה לא תבש לך דהיינו כי פנור לך מיבעין
 לך הדביה ולבסוף הדביה מי אמר כי מעשה קדמה עמך ולך מעיקר
 לפס דפלי אפס עשר נעום למעכס או דילמא סוף ולך בישע בשעה
 תילת מיפס אפיה עפיק ביה אי נמי היכל דתענין ביותת והדר
 אפיה נעונה כי לתום דתנור מי נפיק ביה אי לך מי אמר כן
 ולבסוף ברנתי משקלא הך עפיק נקיים ותפיתו דהשתת ולחלום
 הנהי' או דילמא כון לאשה הך קא מעיקר לפס ונפיק ביה תנא
 דתנן הדוב שפן וקויתקרינן זחלת המנסה להמבוגע בלן
 פטורין מן החמה אמר ר' לרס לרנן תלוי לפס חלת המסר
 ארז רב יהודא אמר שמואל זה חלוטו שלביש בתים אמר ר' יוחנן בן
 הלל שלביש ארבע פטורין הן אבל עשאן פטור חייבין וליהתן
 אמר באילפס נמי חייבין כון דבטורא אפיה קא הוי לתם לך הלל
 שעשאן בחמה פטורין ויהיבת כל יוחס ודיתמר נמי לענן למנה
 יחזיק על מי זוטורא קשטתיה לשערותיה עלה ומבדך עלה המעיה
 ישלש בדכתיב אמר מי בר רב אשתי ארס יודא בו ידו חובצת עפיק
 חמר נמי לענן חלוט נמי משה רעה חלוט אוכלה רעה משה חומר
 חלוט היכי דמי אי משה הוה לבלה אי לאו משה הוה משה
 ביה לתם כי קרין אמר לשלם משה הוה ולהכי כתיב דחונתא משה

לחוף

למפקי חנוני ודיקאנו מר"ה הוא למאן היילת אמר רבינו לומר שא
שארם יוצא בו ידי חובתו כמפאן חילתו אע"ג דחלטיה משקלא כוון
דקדר אפיה אי צנוור אי בדילתא למס עיקרי ונפקי בה

שאלתא דחייב צבא

דכ"ט איך שוכן את המוכסן

ינן לבשרי חמצי לא והילת דאפקי ליש חמילא נב חבירה וטעה למריה
למעקלה נאר ליה עג מעיל חמט שמש דחמי לזכילה דוילתא חמ
ובש ליה ודאי טלס ארבע ששן ולת אלא במיעיל חמט מאבין ליה
לשום כי הוא דאמנ רבין בר רבא דאזא חמ רב יתח משעה למס אחיש
שהפקיד דפקיד מלחא חמט אעל יוחנן תקיקה ונקבנה עבבני ס
והיה חמטא מבצבץ ויזת בלא ושל אתי ה' שעה לא שונה חמט לו
חמטן שניה חמט לו חמטן יעל שית חמט לו יתחן דבשית חמט לו חמט
חמטית חמט לו דא ומוכרו לגמיי ואילת מן דבין אע"ג דאזיל עשר
אחיות טחף ליה שהכל מענין לצבור ואו נני שהפקיד חמט אעל
יש או קביל עשה נעירותן כון פטע בה נגבב או אבד היה מתח
לשלמה מיתייב לבשרי עש ואו נעירותן ברשותו דגני הוא דאמנ
ליה הא ביהל קמק ליה חייב לבשרי מתי טעמי תבי קתי סללו יתיה לך
שאר וכת ליה יתיה לך חמטן טלך אי יתיה יתיה טס חדים ושטב
יתיה וילך שאר דבתים משאר דבולט מה שאור דבולט דגני שכי
דכה לך יתיה לך שאור בכל דבולט חף שאור נמי דבתים שרי נהכת שרי
ינים שאור לך יתיה דבתים נלך כל לך יתיה דגני מני חמיר וילך דבולט
דבתים מה דבתים חמיר חף דבולט נמי חמיר לך חמיר חף וילך
עלה ו נעירותן חף וילך חבל עשה נעירותן לאמנ ליה דבין לבי
כמוזא בערו חמטן דבב חילן מאן טעמא דאוי חמטן מתייבית וילך
כדיקט דמי ותלתן יומין קמי פסקאן ורשינן במעל דפסקאן יתיה
טחאן עולבות הפסח קוים פסח שלמים יום דבן טעמאן בן וילך
חומר עשה שבועות ואילן מן דילך צב למחיל בפסקאן או לבי
דחיקתן ואילן צב דקיימן בדשומעו ולכא איניט עשה כחומות

לבעש להם אי מקמי הלשון יומין קח חזק לחסב לה נחייב לה צמח
 דפסחא לה צדיק למיבדק והדר מיזל ואזי בכו הלשון יומין דאזי חייב
 לה צמח דפסחא צדיק לבעבין והדר מיזל דאזי רב יהודי אהו שמואל
 המפרש והיוצא בשיילין קודם לפסח שלשים יום אינו צדיק לבער
 תוך שלשים יום צדיק לבער בים צדיק הני שלשים יום דקאמר
 בשלשנו למחר קודם הפסח או בשלשין דשנו לחזור מי אמר
 דשנו למחר בתוך שלשים יום הוא דחל עשה חובב וחייבין דילמא
 אהו בשעתא דלא איפסוק לבערי אמרו רבנן דל בער והדר לזייל
 אצל קודם שלשים יום לא חיישינן דהא לא חל עשה חובב אצל איך מי
 לחזור תוך שלשים יום במלון דלא חל עשה חובב וני דהא לילא למיחש
 דילמא תשכח לה ואם לאו או דילמא איך דשנו למחר הוא בתוך שלשים
 יום נחייב דחל עשה חובב קודם שלשים יום לא נחייב אצל דשנו למחר
 קודם שלשים יום אע"ג דאיך דשנו לבעונו קודם לפסח חייב לבער זמנין
 דאפי' בשעתא דלא איפסוק לבערי ואפי' בזה עמי אי מילא דאע"ג דזמנין
 לה נחייב ואם לאו תנא דאזי רבא השועה אית ביה חרע וחומות
 בדיה ואין דשנו לבעונו קודם שלשים יום אינו זקוק לבער דלוי
 טעמא דחובב לה חייב צמח דפסחא דילמא משכח לה ואם לאו
 ליכא למיחש לה דהא אין דשנו לבעונו קמי דפסחא הילכך כ' געי
 זמנא נבעול לה בטריל תוך שלשים יום אע"ג דאין דשנו לבעו
 קמי פסחא לא בדיק לה דכשה פרה שניה וק החמוד

וחמוד שילדה מן הסוס
 דביתא לבעבין צמחין דילמא איהו חומר
 דתלמוד דגנהי אר צמר לטרוק דשכח דכ"ג שבע יומי שזור לא
 מיזל בבתים ואזי רב חסדא נטרנו מיזל מבעיה ומעלה מחיפוש
 חיפוש מנדות וע' מדר' נר ה' נאמנ' ארס חופט כל חדרו בשן והן
 ל' מקום שלין מבעשין זו חוק אינו צדיק בציקה ואין חוששין
 ויזל צרה חוליה ואזי כל תיקום לתינוני מלי לתינוני הוא דכחו

י

רצון חורי הבית השלשם והתחתונים וכן קיצע וכן הבית וצתהא בן
 וצית הששם וכן המגדל ומתבן ורפר שלבקר ולטין ואיש ואוצרות
 שמוך ואוצרות יין ואוצרות תבואה כולן אין צריכות בדיקה רב
 שמוען בן גמליה אונם מטה חוטמת בתוך הבית וענים אבנים ממשוקין
 חמותה אין אחריה צריכין בדיקה אוצרות יין אין צריכין בדיקה
 והתם אוצרות יין צריכין בדיקה אוצרות צן אין אוצרות בדיקה
 חס כהן רביו לה יכל זמנן צבדי עקף אכל עיני לקרובי חמדי
 ונמנה לה לאומציה החס ומישתל אצרות שמוך אין צריכות בדיקה
 אלה לשמוך יש קבע לה כלה מאי דבע מעיקרא מקריב ומעייני יין
 אין קבע לשתייה מינטך בשש דמיה וקאים מעייני תע ל חמיה על
 אצרות סבי צבול אצרות יין בארץ ישראל צבולתם מן מאי ענינא קריבין
 ביה מין רב סמיה ט ענס צריכין בדיקה והתם לא צריך לא קטין תא צבדיקה
 צוטיכי רבכי קימי להו קבועתם מעיקרא מקריב מנני דמקריבין צבועתם טו
 מעיקרא מקריב ואצות לעוויי מקריב ומייניי אגב רבא אצ קין בדיקה מעני
 שהעבין מעוויי טו ואז רבא אכסרה לאוהא בצדקת אלו רב סמא בן
 תערי ובי עבי ציב בדיקה דבדרי דקא אבי מיתצען לה צב וצו
 דקא אכלי בע עקף תמרי זומן דפעל מינה גדיעמא בצעבי ופסל
 אומצא משה צבי תמרי אג רבא בר בר חנה צו מלחא ובי קירא אצ
 צריכין בדיקה קט מיל לאין חוטטין שמוך גכה חולבה ללא שקלת
 ועלת להטא אבל חוטט דשקלת ועלת צריב בדיקה אי ומי סג
 דבדיקה לבתא ושיר למיכל עז אצע טען נחזק עבדי לאתא שר
 ועל לביתא צריב למבדה חעג לאטסח פירורין לאיבא למיג
 הע פירורין יהיה ריפתא אינון אפי הכי צריך למיבדק לאוהי רב
 מעק טכנס וכב צידו וענס אחיו ועצמא פירורין אינו צריך
 בדיקה צדרכו שלטנוק לער עבד נבנס וככר צפיו ונכנס אחיו
 ומצא פירורין צריכין בדיקה שאין דרכו שלטנוק לער אינו הכי
 סחזי עכב וחוליה דשקיל ועל פת רבצין דקא צריך למיבדק

מהו הדב היכל דברק ושייר הישוע למיכל והשתל ליהוה מן צד
 למידין להווא אירחולו יהוה ורחות ביה לההווא רישתא אילת מן אונ
 חיישין דילתן עבד או חוליה לקחו וערך בדיקה או דילתו אור
 יב איהוא הוא שגלתי והבה לעטא ואישתיל מכלל חלבו זה כגן שג
 בן גטל ורצק לשגן טומאה ב לאי גיל דמק קורדוס טאבד בעלד
 הבת טמא רב שמעון בן גמלי אונ הבת טהור הלבת מלוי הא
 דתק מן טומאיר ישגו בצעעה כדי שלא ירא צדיק כל אח ורמיס
 כי לא מחות לך בצעעה מי בעי בדיקה ולא תקן אין חוששין שולת גרב
 חולפה אונ כל שולת תשול חולצה בשבב רב מרי אונ שולת הפה עשר
 ומצא תשע דחיישין שולת עבד נטל ואנע דאילת לעמר הוא טב
 לחור ושכח חיישין לשבב מוחא מהר רב מרי אילת דרבנן שח
 הילבל שבב ולא אונ כל מקום שטעה רב שמעון בן גמלי צמטטו
 הילבל ומעילו בהיה אכל בשקלן צדיק לאחוריה בצעעה ואילא
 אשכחיה צדיק לעבדן אחרין וכי היצב דלע טחט מליה מיה
 במקום אחר כסו אחר לבין שאלבלן ואסיר לקון לח
 יש לעיל חמילא בומל דפסחא ומאן לאכל לה קאי בכרה דכר
 כי כל אוכל מצומצמת ותרעה וכי היכ ואסיר באכלה הכי אסיר בהתא
 דכר חזקיה מל'אמץ בפסח טכ לא יאכל חמץ לא יהא בו היגר אכלה
 וחמץ שלגו שעבר עליו הפסח מעת ליש בהתא ושלש אסור ושלגו
 שעבר עלו הפסח אפי באכלה כמי שרי והאז דקנה בהתא משום
 דיש כי הא לאו רבא כי הניק ב רב טומן כי הו עקין עצעה יומן
 דפסחא אונ איתו לי חמילא מבע חילת ולם מיצטא חמץ גער לאסיר
 ולא אפי שאור נמי אסיר ורבנן חזר ש דלבל למיקם עלה או הנה לה
 אחר אם יש טס שיעה בו עקחמין אסור אם אין טס שיעה בו
 משהחמין אונ רב אברה אונ דיש לקיט כדי שילך אדם ממנו ל
 כנה לעבדיה מיל וסיאור נמי אסור אסור בהתא דחמץ דתקן שיל
 ישק והאכלתו וסיאור סידוק ישק והאכלו חייב כרה אין זהו סיאור

חובים סידוק כל שנעשו בו סדוקי ערובה דברי י' יהודה וחכמי אומרי י' מה חייב כתיב
 אי זה הוא סדוק כל שנתקבלו בו כלים שנעמדו לעדונתו מלפני חכמי י' מאיזה היא
 קצתן איזנה סדוק כל שנתקבלו בו כלים שנעמדו לעדונתו סדוקי קצת חובים
 דברי ר' מאיר וסדוקי ר' מאיר כל יהודי אסור בחטלה ונוותר בהנחה דונתא
 סדוקי ישראל ויעונו לשבע כלבו ויהאכלו בארבעים דברי ר' מאיר האצטל
 הקטין אמר לה סדוקי ישקף אמה אסור בהנחה ונוותרו לשבע כלבו אמה מותר
 לא ה' הקצת סדוקי ישקף ר' מאיר לה מאי יחד והאכלו בארבעים אהן
 כל מאיר **ברא צריך** דילבב כל מאיר לאנן כגון שהכסיתו שני
 כלים שעמדו

כל יהודי לאנן קצת חובים הוא ואסור בהנחה חבל הכסיתו עמו כלים
 שעמדו שעמדו אסור בחטלה ונוותרו בהנחה תא שמע לאמר חייא
 בר אבא אמר ר' יוחנן ראה ר' דביו של מאיר מאוס ואת בני נצטו
 בלשון חכמים הלא נמי מיתעל כל מאיר ובלשון חכמים מיתעבן שמע
 מינה איסתברא ליה כוונתה והוה ליה כסתמלך ואנע' הונעל כל יהודי בלש
 חכמים סתמלך מותר עדין וכן הילכת' דל שאו עברין בפסח
 שאילתא לאמר להון לעכל חמורא ביוכס דפסחא ומקל לאכל
 ליה קאי בברית דכתב כל אהל מחממת וכו' הכי לאסור בחטלה הכי אסור
 בהנחה לאנן חזיקה מנן לבקמן בעצמ' שאסור בהנחה שכל ל' יחדל חמק' לת
 יהא זו היתיר חטלה ואש חישורו כג' כחצ' זית פומיק וכתב זית
 מחמק מעטרשן להדי וקאי עליה בלאו דתעל כל מחממת לת תכלו
 לרבות כותח הצב' שרי המדי ויתק חממדי חומק' הוא דומי שוק
 אסור יכול יהא עגוש כרת תל' כי כל אהל מחממת ועברתה על חמ
 עין גמור עגוש כרת ועל שרובן בלאו דברי ר' ליעור וחכמים אומרי
 על חמק' עין גמור עגוש כרת ועל שרובן בלאו כלום ודכאין הי' כ'
 מחממת חין ל' לאן שנתמק סדוקי חיימיו דברי אחר מנל תל' כל
 מחממת לת תאמר מכל מקום ותמי לרבנן דבלג עליה דל ליעור
 בלאו דנשי כל דלח קאים עליה בלאו הכי חיל' דלח עסקי אהל חסוק

ועמכו עמיה לטת ועמיה לערית מה מצ שרוב אף ארוסקן שנ וירע
 קאת קטר מה מצ דבר אף ארוס כן שנ ונשפעת אוננו בצבר ובר
 מה מצ שחין אף ארוס כן שנ ונשפעת אוננו בצבר ובר מה מצרים
 שחין אף ארוס כן שנ וזאת תהיה המעשה מה מצ צד אף ארוס כן שנ
 נעסם שונן ואנני אלביש מה מצ ארבע אף ארוס שנ צן ארס צמוד
 לשור כל סוף מה מצ חסך אף ארוס כן שנ וצנה עלה קן ענה ואצט
 ברו מה מצ הוציא הגורל שבחן והיר אף ארוס כן שנ וידרו לאמנם שום
 חוגים שום זכתי כי הנה החסך יכסה ארץ כי ארץ בר בהנא אמר
 חסך ואפלה שימשו בארץ מצ שלשת ימים אצל חמו ובו לא שימשו בע
 הזה ואין שערין לשמש בבד גורל שליומי שנ וענה עלה קן ענה
 ודבן חמרי אומנת העולם שלא קיבל את החורה שניתנה מסד החסך
 שנ ויהי כשמשבש את הקול עלהן הוא חונני כי הנה החסך יכסה ארץ
 אכל יש שאקבלו החורה מתוך החסך עלהן חבת אומב ועלף זריו
 וכבודו עלף ירחק **לחורו של מועד** מאי עלהן חבת
 להון לברת יש למיעבד עי טרפס בחולן
 דמועיל דכף שבבער ימים מצער יאכלו ובהן טענת ימים מצער יאכלו
 ובהן טענת ימים האכל מצער והנא וציוו השביע שערית ובהן טענת
 ועלרב אף טענה עבריים או מה שצביע עזור בל מלחמה אף
 טענה עזורים בל מלחמה תל שבש שערית שטועי עזור ואין שער
 עזורים הן לא מע סרך המלך לא למרמל למגרבתי זה ינס אסור ואי
 זה ינס מותר אי זו מלחמה אסורה ואי זו מלחמה נעותרת ואמורב
 מלחמה זאת ביה ספירא שרי למיעביה בחולת דמועיה **ברם פ**
צדק חובי עלוי מי אג כון ופסקן שרי למיעביה
 בחולת דמועילת קו דלמלת הו מיחיה הוץ ומצחקן עשרה
 ימי אכל ארבעה חמשה יומי לא פסקן ואסור אין לו מה יאכל מצמי
 מי אומר כון ופס ליה למיזן אסור או דלמח כון דבש למיזן שערית
 מילחמא ויהי וקיים ושוחת חתך ושרי בביך שמויה דקרב

ל אשר אומר משכין את רגעים מאין
 לשוקן את השדה שנה אמי רב הוסיף אם הייתה שדה מנוונת מותר
 תנא טמי הו' ל אשר בן יעקב אומר כשאנו משקיין הזרעים במועד לב
 אמרו לא צרישם ששפם מלפני המועד כדי שלא יבשו הזרעים תנא זרע
 שלא שאתו מלפני המועד אין משקיין אותם במועד ואם הייתה שדה
 מנוונת מנוונת ואם ואין משקיין שנה צריך לבתולה וחכמי מותרין
 בזה ובזה מאי טעם דרבנן לאמי אמי רבנן לכו דלא חילא פסולא שארע בן
 חרפא לא לרעא הכן עמי שמי בן חרפא לא לרעא תט רבנן
 מרבצן שדה האילן בשבישית ואין מרבצן שדה הלבן במועד ותנא
 אין מרבצן מרבצן שדה הלבן בין במועד בין בשבישית לא לאו
 שנוע מינה האמי ל ליער בן יעקב והא רבנן טמי זרין את האישות
 ואת העבדים מאי חישות צרייה שאין לה עיש אמר רב טמי זרין ואת
 רב יימר בר שמיא כמו שכלל תמי י' נשא אפי' תאמר ת' צדין
 את העבדים במועד ומריבין חווי נמלס טמי מתריבין אונן רבן טמי
 בן בעל אומ' מביאין עשר מתוך זה ונוטין במור זה והן משקיין ז' ד'
 את זה אמר רב יימר בר שמיא משמלא לארצי והו' דמליט מרבי עבי
 נהרין אבל לטא מרי עבי נהרין עז פרסה י' נ' י' יהו' אומר
 משנה האילן כדרכו ומשנה הלבן שלא כדרכו ת' כ' כ' כ' כ' כ'
 שלא כדרכו כדרכו חופ' נמלס ופרס עליה משנה שלא כדרכו עשן
 בשעור ומנה בקורדוס ומרדוך ארסה עליהן תנא ל ליעור בן יעקב
 אומ' שאכנני צדין אפי' משנה הלבן הסמכה לשדה האילן שנוא
 יתאו משנה הלבן ויתריבו את שנה האילן ומקדין את התרומה במועד
 ובשבישית כונה כדרכו תנא ע' בצרור נאיו טמי אמי רב יוסף
 אפי' בהוצא ודופא אמי רב חסדא לא נאנו לא כותל גנה אכלבבות
 ח' כונה כדרכו לטא ממיערה כותל גנה לרשות הרבים סותר וצו
 כדרכו ואינו דאשן יהיה שאר אילא לאמי גנה אין אבל כותל ח' כ'
 שכלל לא ולא אמרו סותר וכונה לבתולה גנה כונה ואמי סותר ח' כ'

אמר רב אשי מתעבדין עמי דיקא דקתני ובשמישת בונה כדכרו עמי
במחוי שמקין אי לטוב בביתא חמי עידיה למיגרי לה לחו בביתא גבד
ומדסיפת בביתא ענה רישא נני בביתא ענה וקתני דמקדין סתל ענה
כותל ענה הוא דמקדין הוא לחמי ענה אותה חומת הביר נפל וחזר
ובנה אותה ואם איתיה השני סמוכה למפר סתב ובוט כדכרו ואינו חותל
בש מינה מרב נחמין צר יתחן מהו למישע שיכילא במילא דמשערא
אני לרו מלכא רב יוסף הוא מינ היילת דל מאי יומי שפיר דכ
כינו דתנא מן שהיה יכל בצור ואירע בו חבל אז אונס זולף ועמיו
כדכרו דכרי ר יוסי דילתא הו מיל דמילא לחית צה פסידא זכר שיהא
לת אמר לך שידלח נמי אית צה פסידא לאנא אפי צר טיפת סתנה וישע
כדי תשע סתנה עלה שיעב אמר רב יצחק צר אפיל מחן תנא טמי
מועד עלה רב יוסי הוא לאנא כביט השתא לאנא רב יצחק צר אפיל מחן
תנא טמינו מועד עלה רב יוסי הוא לאנא רב חסידא האו אקלירא לחיבר
אסור לצבותה חזיטא בחולף דמושלח לא נענעב היילת אפי צר חזיטא שפיר
דמי דיקא אמר מינ רב יוסי אמר רב חמא צר גריה היילת מועד נהילבוב
טמינו למאי היילת רב דנש צר רב חטיטא כמנר שקדיותאן וזין לנר
למי חזיטא מן חזיטא שמוט ב דריש בחולף דמועדא מיל דשכרי
דריש ואחיל כל מיל דשכריין כי דריש מיל דאסיכין דריש ואחיל
כל מיל דאסיכין תי טוחנין קמה במוש לצורך המועד ושלא
לצורך המועד אסור מטיילין שכר במוש לצורך המועד ושלא לצורך
המועד אסור קיעיץ עמי לצורך המועד ושלא לצורך המועד אסור
ואין מוש ימין דבר ולמשהי אחד שכר תמרים ואחד שכר שלשעורים
מטיילין אותו במוש ואעפ שיט לו יתן מערים וישמה מן החוד יש
הנאי הוא דתנא אין מערימיין בכך ול יוסף צל יהוד אונא מערי יתן
דבר מוכנים את פירותיו מפני הגזעין ושופה פשטנו מן המעשה
דמוש בשביל שלח האחד תנא ובלבד שיעשה במוש רב יוסף חזי
כהוא בשורה שדר ארבייה צימילא בחולף דמועדא אמר לרבי

והא תפיל ובלבד שיגשה בצעשה אמר לה צניעמא דהתי ביממא הוי
 דאי בלילא בש טורח ופריצא מילתא לאוושא טע"י ולשעין שאילתא
 דשאי לבא קדמייתא ג"ש דרב טרא לבחוד חצולא בחולא ומעובא
 שגא מיהא שמע שמואל ואיקרי אלאו איקרי והאמנמר שערי אפיר
 דננ למיקרי דחטיהה אה איהי אמלאו עכא דב אין לו נה יחלבו
 אי הכי אמלאו איקרי שמואל ולא סוימנא קטנה והילכתא נשעין שכי
 דחטי אסור ואם אין לו נה יחל אפי' דחטי נננ שכי וכן הילכתא

לשבתא דעצרתא שאילתא

דמחיבין בבית יש לקדושי אבתא אדכסא דחמנא דבת זכור ארתום
 השבת לקדושא וכדלו על היין ככעמנו ביצחמו מנלך תל אתיוס
 ומלאך ולת ליה חמלא מקדיש ארי פלם וכעשן ירו חוצמה דבת זכור
 את יום צרם צריך אילובלמן לאיתנעם ולא קדיש בצעשמו
 כי מקדיש לבחי מי נשין ירו חוצמה אילין מי ינו
 ככעמנו אמר דחמנא וכין ולא קדיש באורחא לית ליה תקנתא ינו
 דילתא עצרתא אמר דחמנא לא שטא בלילא ולא שטא ביממא אימור
 כן תל וישמע יתרו מה שמועה שמע ובא ר' יהושע בן לוי צננ
 מלחמת עולק שכן כת בצירו ויתלש יהושע כל עמי המעדי
 אומר מתן תורה שמע ולא שבשעה נאנן מקצה תורה לטא חיה
 קול מולך מסוף השלם וש סופי ונודעש כל מלב אומור
 השלם נעמדו מה יכלהן ואמרו שירה שנ ובהיכל טל אומור
 עתקצו כולן והלכו אצל בלעם הרשע אמר לו מה קול ההמן הזה
 שאלה הקצה מביא מבוך עלטא אמר להם שועים כבר נשבע שאינו
 מביא מבוך לעולם שכן אשר נשבעע מעבודי מי נח אמר לו אינו
 שלמים אינו מביא שלטא מביא אמר להם שלטא ננו אינו מביא ש
 ולא יהיה שר מבוך אמרו לו ולא נלקוב ההמן הזה אמר להם
 חמדה שהיו לו להקצה בבית גדו אבותי מונחת אצלך תושע

וישבשם יחד צדק דורות קודם עברא השלם הוצאו ונתנו לעמו ענין עמ
 לעמו יתן ל' לשער אמו קרישן ים סוף שמיצוא שז' יהיה טעמו מלכ
 אומנות ואף רחב היפה אמ' לטעמי יהושע כי טעמו את אשר הוציא
 יז' מלאו שלם בתם דבת ולכן היתה עם שער רוח ונחמי טעמי הלח' דקאמ'
 ולכן קמה שער עם רוח דאש' ארשנוי נמי ל' אקשו מלא ידען תל' א'
 איך כל שר ונבד' טעמי ל' עלה אמ' בת עשר טעמי היתה כשיצאו יאוש
 ממצרים זיטה ארבעים שעה שהיו יש' במצב חמר חמשים טעה טעה
 נטעה יחושע חממה יהא מחול' בשכר חבל וחלון ופזמים תקן על טעמי
 דבר ים השלם היום על הדין ועל החמת ועל השלם... שבוין עין דין
 חמת לחמתו מלעה עליו הכת' מלא מיל' כל השלם טלו טעמי אמ' ל' ל' ל'
 למירטו רצונו יש' זמן מעשה וכמה אמ' כב ששאת עז חצות אמ' כב
 חמלא מלאו קרחה' איך ארץ שחמלך בער ושורך בצד יאכלו
 אשורך ארץ שחמלך בן חורין ושורך צעת יאכלו' ת' טעמי יאשו
 מחל' לדין' אמרת רביעת מחל' טעמי' והאמ' כב טעמי' ארבעטע
 זמן מעשה לכל הית' א' אינלא רביעת מחל' טעמי' נחמל' כל אדם
 חמיטות מחל' טעמי' חמשים מים וחל' כוח אמן לחמת אמ' כב
 טעמי' ל' חמל' ל' כל טעמי' מירי מעשה' חל' טעמי' מירי מעשה'
 לית ל' בה אמ' ל' יוחם משום ל' יוסי ב' זמלא מנן טעמי' ערקסס ממ'
 התורה מעשה' לית ל' בה שז' כ' אב העין גים נחמל' אב טעמי'
 צנים בחור חשב מלך ונתין טעמי' ו' יוחם דידיה מלח' חנם יטעמי'
 אמ' נפשי טעמי' יהצ' רגל' אמ' אמרה טעמי' כעשה יהל' ור' חמ'
 אמ' יהבה טעמי' טעמי' אמרה עז' יאמנ' תל' מהל' כ' י' ט'
 הדרך יאמנה רחמה טעמי' טעמי' דל' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי'
 חיות טעמי' ל' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי'
 ימות חממה טעמי' וטעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי'
 ט' חממה טעמי' קרחה טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי'
 חמה ודי טעמי' חממה טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי' טעמי'

לש

ולא יהיה לך משה הנוצה שמעו כל דוד והעמיק על אחת עשרה
 שני מזמור לדוד יי מי יגיד לאלהיך יתב רב גלים קח קסיה ליה
 אה מלחן דעבוד דע חר מי לא יחלט הא עבד טפי יסוט אה לר
 ה עקיה ולע עתידת תבולחו צללה בארעס הוא דלח ליפוטח את
 צענית יטמא לא צעניתם לא מי צעיא צעניתם הוא נמי חרסי
 ולא מי צעיא טפי בא יצעית והעמיק על ששט שח הולך עקוק
 וג וכת בתרה הוא מרומם יסכח לא מכה והעמיק על ששט
 שח הוצר לך אדם מה טוב כול בא שמוס והעמיק על אחת שח
 דיבאט ויחיו אה ליה רב תפח לא ביי איומא דכשוכ בל התורק
 כוה לא בא חזקוק והעמיק על אחת שח ועמיק יסמ עפולחמו
 יחיה ולעטן שאיל דשא קורט ^{תש} לאה דלמי טולת קר
 בלח שבת מקדש והולך כל היום טעל וכן הילכה

לראש השנה

יש לבעתקע בא צויתרם
 בחו בתערי שח בחוש
 השביע טח אעג דתת תקע בחוש שוער וכת והיה במשק עק דן
 היובל ותת שוער של השעה שלעל נפשוט כמלח כל יהודי
 ותת ל יהוד אומר בראש השנה תקשען באשכרים וביובל באשכרים
 הילך שלכריום עבדין אה רב חסדא הו תלת מיל אושתא
 שמייהו משחרב בת המקדש שיפיל חזערתא וה ועריך למת
 תקישה שלש שברים תרועה ותקיעה לא תקיץ ל אהו בקסין
 סימן תשרי תשא תקין תקין השתא היי ביי ליעצור מקמי
 דמתל מוסף בע לעיקס שלחא ד צבורא חרשה וסל עלול
 שח ונשקול חזערתא בדיה ונצריך באו אהה אשר קי דש
 במצותו זעט לתקוע שופר ואשר החיינו ונעמד בבא קמלח תשר
 תקין ונתעיה ונתעיה בלא תנחא משק ומתעיה ונתעיה צלח
 בערילת תקין ונתעיה ונתעיה ותב ט נחת שלחא ד צבורא
 אה מלכות תקיע השלח ולא שרש ט אה זכרונות

תשק ולא עת עי כ אמר שופרות שנתקו תרוך ולא מיתב וכלתקולו
 כשרון ותנא היה קול ענה או רק כשרי וכי יתקע צריך לבדק והדר
 ליתקע כדתק כל המנונה בולס מברך שנתק עברי לששייתק א"ש אית
 לעינר יילגא מניקלן שוער יאמג רב חסיה חוק מעבלת אויתמר
 התוקע צריך לבנות דעתה בשעת יתקע לתשקו יצבורא יו חובב
 ואעב דשקא ובא אדם אחר ולא ידע למוחקע שפיר דמי אשקין יו
 חופתה דתע אהצ"ה בדיה דל זילא כל הכרעות בולס אשע שית יו
 חופת מעשק יו חופת אחרים חוק מברכת הלגס וברכת היוק שאני
 מעשק יו חופת אחרים צרם יכיר מהו לימר זמן צל
 השנה וביום הכפרים כון דמסומא לישע קא
 אתו אמג או יילגא כון ולא איקרו רגלס לז תע שדו לר ייבא
 סבלת לקניה דרב חסיה לבפריה נעשע דיש שיהא ערף עלברא
 אמג ליה רב ייבא עלוה לרעה דפסה לי בדוכתיה בשביל זמן
 אהלת בהיהא ששעל יהבו ליה נסא קניא ואמג ענה זק והילבא זמג
 זמן בלאש השנה וביום הכפרים והלבח רב נחמג יאמג רב נחמג
 זמן אמגרו אפי בשנק לזמא דכיפורי שאילבא
 לחזה רינהו ק"ה ליש למיתב בתעבלת
 בעשרה בתשאי ואפי נצפת ואמג לאכענה ובצתייה ובדחיתה
 ובאיה ובשעת הסעל וצמשעש המנהג גדלודיתא מלש סעל
 שנוין כתיב ועשיתם תעב אחד אכילה ושתייה ואחד רחיצה
 ואחד סוכה ואחד נעלת הסעל נחי צמשעש המנהג ומחייבין
 לאהרנות לאוריתא דסת צמשעש לחיט בערד וכי צמשעש סעשען
 והלא אין מעשען לא צמשעש אילת מילכ שמעשקין מצעל יוס
 ומעסיבין מחולל על קודש ואין ללא צמשעש דצעק אקדמג
 ואחמוקי ביצאתו מעצ דצעק אחרו עי חשיטה תל ערעב
 חוק ללא ביום הכפרים שבתע נימס טובס מנן תל השעש
 מנן יאמק יודק ומעילאן ליה והאחרין ומשקן ליה תל שערס

לשון

הא כי כד כל מקום שכן תשבתו מיכן שמים פתח מחול על קדש... תג
 מעת וידוי ערב יום הכפרים עם חשיכה חזב אמרו חכמים מתנוהאים
 קודם אטלה וצריה שאלו ונעורף לעשע עליו במערה אע"פ שהתורה קודם
 אטלה ושעיה יתרה אחר אטלה ושעיה אע"פ שהתורה בערבית יתרה
 שארית במעוף במערה ובשעה היכן אומרה אחר הפלגו ושליך
 יצור אומרה לאומרה ואסור לחוף חש אצבעקטנה ביום הכפרים ותג
 אסור לחוף בקצה גפ כלל גפ ואם היו ידיו מלולבוב בניטובכוח
 רוחך סרכו ואינו חושש ואסור לחוף נק צב גפ כלל גפ ואם היה
 חולה או שהיו לו חטמים בלחשו כך סרכו ואינו חושש תעז לב
 מנשה רבן שמעון בן גלילא אומר מצוה אשה ידה אחת בעמם
 ובתנת סת לבנה קטן אמרו עליו של יצני הקין שלח כצד
 להחיל כדו אחת וגמרו עליו שיאכל בשתי ידיו מאי טעמא אמר
 רבי מנעם שיבתא וקיימא לך הילפת כו יוחס... תג עברה
 שהיהיך בער הקדש או בער חזיר תוחטן אומה כוס ברוטבאם
 עתאבה רענה הדי מעטב ואם לאו מלחטן אותה רוטב עממאם
 נעשבה רענה מעטב ואם לאו מלחטן אותה טומן עמט שאין
 לך דבר שעמיד לטב פקוח נפש חוץ לעגם וילי עביות ושכיות
 חמס אמר ר' יחי חולה אומר עירך אט ורפתא אומא איני עירך מלחטן
 אותו על ש עמט מאי טעמא לב יודע מברת נפשו... רופא אומ
 עירך וחולה אומא אינו עירך מלחטן אותו על ש רופא... מאי ט
 טעמא עו טעא הנה דוקיט ליה וכל ספק נפשות להקל... מי שא
 שאחזו בולמוס מלחטן אותו רעם וכל מיני נתיקה מפת שאחזי
 את העינים אע"פ שאין ראיה לצד זיכר לצד שן לאו טא כו
 אורי עיני כו טעמא מעטב רבא אמר רב נחמן אמר שנטמ מן טעמא
 בולמוס מלחטן אותו רבא רב הושא צדיה רבב יהושא אמר סולת טק
 ברבא רב פלח אמר אפי' קימחא נשערי ברוטבא תר' תנוקת
 אין מעטבן אותו ביום הכפרים אבל מחטבן אותו קודם לשנה

ד יתן בן עשרים
 בשבוע אשה
 עשיתם אהו
 יתעבדו כל
 עש עש
 מלשליח אומה
 וכו'

וכל שחזר כשחזר
 מלחטן אותו
 ק"ו רבנים וכו'

קודם לשאתם בעצמכם יתרון דמיון למצות ואין זה הוא הענין שאנו חסדי
 מתעבין כדכתיב מהו בן שבעה וכן תשע שנים מתעבין אותן לשע
 ורוב אנו בן השש בן שאר מתעבין אותן לשעתי' ויחזק אנו הישאר
 מתעבין לת' בן שאר בן אמת עשרה מתעבין אותן לשעתי' בן
 שנים עשרה מתעבין אותן מתעבין בן שלש עשרה מתעבין חו' דר'
 מעורריתא והילת' כל יוחנן מה שצריך לך בבית דמיילא והיה
 עדי' נפתיק כגון שבעור צדי' וילך בן שני רבנא הוולף לרוב צדי'
 רבו או לשמע' דברי תורה עבר רבד שלא יועיל ידו מתמת חלפין
 ולתשרי כגון שיחזור אנו רב יוסף נעטר לחזור נאום אומר אומר
 לו לחזור אף לבלק אינו הולך ואמר לנחמה בתעשרת ע' דר'
 עלה לחיוב' ע' מפי שבעור צדי' דומעת עליו למעטוי יתוב מאי אנו
 שמת' רמי' לזושתא דמנל זיקא תעיל' ר' מאיר על כל עבדות צדי'
 שמתוכה יום הכפורים מכש' חוץ משלשה הלועב' את חבירו ומעט
 בדי' של' נדה' אצלו והמנע' פני' פתחה אנו' הושעב' בל' חף
 המנע' תלמידי' חכמים' ו' יוחנן אנו' חף המנע' את חבירו צדי'
 תלמידי' חכמים' אנו' יוחנן ב' ח' דבן' ל' תעבו' את נשות' כ'
 בתעשה' י' בתעשה' מתעבין' והל' אין' מתעבין' לא' בעשאה' לומר
 לך כל האוכל' ושותה' בתעשה' ומתעב' בעשאה' מעלן' עליו' ל' ו'
 התעשה' תעשה' עשאי' ת' של' ר' מתנה' בן תרס' את' ר' לעזר' בן י'
 עמיה' דרומי' ואנו' לו' שבע' ארבע' חלפין' כשה' נהיה' ר' ישמעל'
 דרומי' אנו' לו' שבע' הן' ומשנה' עם' כל' אחד' ואחד' היא' בי' עבר'
 על' מצות' עשה' ועשה' תעשה' אינו' זו' מתקוממו' ע' שמתקלן' לו'
 נ' ע' ט' שובו' צדי' שובים' עבר' על' מצות' לא' תעשה' ועשה'
 תעשה' תעשה' תענה' ויום' הכפורים' תולן' ויטוידן' מערקין' ש'
 ופקודת' שבע' פנעם' אנו' כ' שיש' לו' חילול' שנים' כשונות'
 ח' ד' כ' ל' בתעשה' לפלגת' ולא' צדי' הכפורים' לבשר' ולא'
 יסודין' למרק' לא' כולן' תולן' ומתיה' מערקת' ועל' נאום' ח' ס'

אם יכונה העין הזה לבס ע' תמונתו היב דמי חילש טאמסל אצל אמר
 כגון תלמודי חכמים שהיו מנהגם ארבע אמות בלא תפילין וז' יוחזק זמן
 כגון תלמודי חכמים שהיו שומרי על המקח בשעה שאין שמו למיני
 ובע אדם הוא אורו ואומרו שאלו באונס הוא עשה ירד אצל כגון
 תלמודי חכמים דעקיל ב' ארסא מטיבא ולי יהיב ליה דמי לשת' וכל
 נחמך בר רב יצחק אמר כגון דאמרי אינשי שכי ליה מריה לילבא
 ורב יומי אמר כגון תל חכמים שחבריו בוסין מחמת שמעתי

ברם צריך חיות ושבתות ומשקות מהו צויתענו צ'
 הכפדים כי אם מתעבת ומגזל מותי או לו
 דילגא משום סכמא אסור וכל ספק נפשות לחקל תש שבתות ומגז
 ומיפקות מתעבות ומגזלמות בשם הכפדים אבל תיה אסור להתעט

ליום כיפור

שחילת דמחויבין דבת יש למחוב תענומא
 דטעורי ועבוי נפשוך דכך אך צעאור כול ואסור באכילה
 ובשתיה ובדחיה ובסוכה ובעלמא הסבל ונתבאמיש המטה
 אמר רב תסלא היי תגאז עבוי דכעב באוכינא והי ניהו צעא
 לחינא אך צעאור סבת נפשוך נפת נפשוך והיותם לבס לחוק ענ

ברם צריך

מינשי למיפק בג דכא חי ונמ מוכך סודא צעאור
 ומיפק חילת אינמי חילת מאן דקא בע למיעל למסבל דאילת חילת
 וקא בע חשק ספירא לחוריתת חי נמי למיפק רישתא לביקא ועער
 למיסם מפאשה ומייל מנע סכסע שקרב חילת מי אמר טעמיה דסבל
 מעוס שטרא הוא דאסור והחי לך קא מיכנס או דילמא סבל סבל
 אסור דחמנא וכל דהו אסור הן שמינע לאמי שמועל
 סבת שקרב מעור וכן נמי לענין מן דמפיק דמפיק ארי ל
 בעולתו דלא דב יתע עשק כסבל דחייט אפי' עשק צויה
 דלא נשיק צדיקול כנה צ' דה הוה כליך סודיא ארי וימי

וק הילכת לדחגא דמטליא שחילתא דמחויובין דבית יש למית
למייעד

דכח דהיסכות תשעה לך וכתב בסוכות תשאבו וכמה הני שישערא
דסוכה דנשא בה ידי חובתיה כד תשעא כל שמחוקת לאשו ורובו וטלסו
כשכה ר' אומר עי שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות כ"ב

צדס צריך הילכת דרבנן או דילמא הילכתא כר
אס תמיל לעמר יחיד ודבס הלכה דרבס מע הוא

שיערא דדאשו וכוכו ושלחנו כמה הני תא לחג דרבאס פס
ארבעה ומשהוא מותר בסוכה משום דנפך היט עבד ליה מוקיס
לה בפחות משלשה וארבעה ומשהוא הדי שבעה מלוי קא משמע
לך או למלך התי קח משמע לך דכל פחות משלשה לטור דמי
הא הלכה למעשה מטיי היא לא לא הוא קמא לך לשפך. ודרכא לא
עו שיהו בה ארבע אמות על ארבע אמות והמשאל הילכת כרב
לאיל אפי כו הוו שבעה פושטי נשא עז אינטי ידי חובתיה שבעה

לחנוכה

וק הילכת דמחויובין דבית יש לחננוי ולשבותי קמי

שמייא בענדל דמתרחיש להו שסא דכת הלל את יו לל גייד
מלוי קאתי הדי כל עמק אינו דעב עלינו חסדו ונלחן דמטי בנותא

דאתרחיש שסא ליש כמן מעברות הים ומעברות הירק מתייב
לברוב אסרי עשה פשא נסמ לאבותיט במקום הזה ויתנו רבין

החאה מעברות הים ומעברות הירק ומעברות נחל ארנן ארבע
אגביי דבית חרוק ואבן שארן עגמלן שאן למטה ואבן שישב
עליה מנאה בששה טעמא מלמיה בעמלן ואשמו שללסט ותומת יהי

ישללשו במקום כולם הרוחה אונק צריך שלמ הילכה ושמה לפי
המקום מעברות הים דבת ובע יש הלכו טבואה בתוך הים מעברות

הירק דבת ובע יש הלכו בטואה בתוך הים מעברות הירק דבת
וישאר הירקיס ונשאי תחת צבית יו ו מעברות נחל ארנן

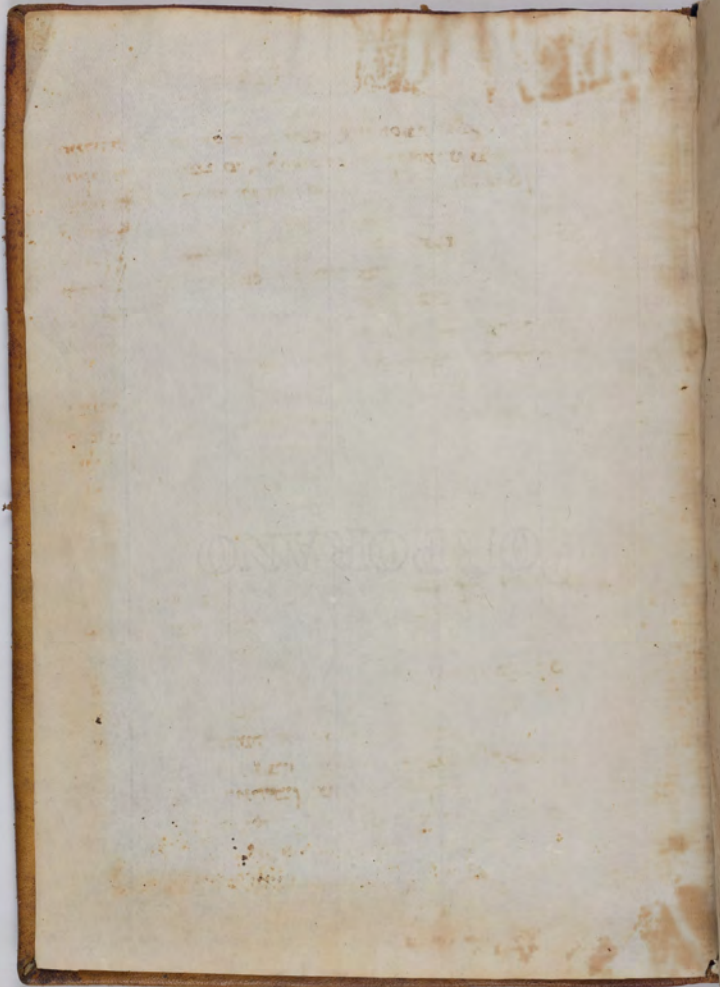
והעברות
נחל ארנן

דכת על כן יאמר בשער מלחמות יי' תנח את והב שני מצור
 היו והיו מלהלך בשוף מחנה יי' איבון אימוריין שבדולה עקריתל ויתבו
 בהן אמרי טון לאתי יי' לביעבר נשקין שליילו וקטלין יתהון ואיבון
 לט הון ידעין לארולט מסב קציהו דיט יהוה מנכך סורי מקטטהו
 טון לאתל ארולט אידעוק טורי בדי הדרי וקטלטהו ורה דמיייהו
 לטח ארנ כ אחו את והב תליו ^{לפני} לט ואתח שיה היט דכת
 ואטר הנחלס ואכט אלבביש לחו אבב לבביש תנח ארבע שעמרו
 על גב איט וירדו על גב איט זה מטה טון ויפדט כפול ל י נחדלו
 הקולט ירדו על גב איט זה יהושע טון ויהי בטעס מעט יי' ד
 במורד בותחורון ויי הנשך עלהן ארבע צולות מן השמשות
 ל יוחס ארעה איט איט ירעב הלך גם האיט מעשה וכך התחיל
 לך את יהושע בן טון איט חבן שזכין עב מלך הנשך למעשה גמול
 חיל גמירי דמחט יי' בעה הני סעולח טרפי אמל איזיל ואישך טוסא צו
 בילתן פרטי ואיט דייה שגיהו ואיקטלטהו אזל עקר טורח צו סעולח
 פרטי ואותבה איטויה איית קבה קומט נקבה נקב ונחל ליה על
 על צוריה צע למישלטה משכו לה שיט להלך ושיט להלך ולי
 הוה מרז למישלטה הייט דכת שיט רשעס אברות ל תקרי שני
 לא טריבטה מעשה כמה הוה צו עשו חומן ושקל טעא צו עשו
 חומן ושור עשו חומן ומחיו לקרסולע וקטלתי חבן שיעב עלה
 מטה בעשה עשאה מלחמה בעמלק דכת יידי מטה כנדים ויקחו
 חבן בעטמלח כולתו כסא לא ישתו שלוט טרענותא היי קרנ ונבט
 אשתו מאדיו הכי קאמ על לט ועל אשתו מברכין טתים על אשתו
 חומר ברזך דיין האמת ועל לט חומר ברזך חומי ד צדיקים לחמיר
 יוחס חכי בעשת כעשו סעלקת זוכר את הדניקים טון ויהי כס
 להים את ערי הכב ויכר לים את אברהם חומות ידוחו שבעל
 בעקומן דכת וירב העם ויתקע בשופר וכי מעי להו יידי
 לאיתרביט לבו נפול לט כון חטעה ופריס מחויב לצדיק חטע

אשר עשה נסים לברותנו בזמן הזה חנוכה על שנקרא בשמים עיר
 מקלה שם נחמד יתרו צדק יי וכתב בה יום יום ומחייבין לנו ונת
 הילול ביום חנוכה לאמר ויחנן מאס ל שמעון בן יהוהצק שמנה
 ישור ימים בשנת יחיד ^{בשנת} וימר בהן את ההלל וכו' הן שמעון ימי החג
 ושמעון ימי חנוכה ויום טוב הראשון שלפני יום טוב שלפני עשרת נבואה
 עשרים ואחד יום וכו' הן מצערת ימי החג ושמעון ימי חנוכה ושע
 ימים טובים שלפני ושע ימים טובים שלפני ושמעון בן ליהוה קי
 שרוא לחנוכה הנמא יומי מכ עיר יום חמשה ושעין בשלש ע
 משלים תמנה יומי ומלך עיריך מחייב לברוך ומנא רחמי מחייב
 לברוך לאמר ל חיה בר אשי אמר רב המלך נר חנוכה צדק לברך
 ור ימיה בר אשי אמר רב נר חנוכה צדק לברך מאי מברך אמר רב
 המלך ביום לאשון מצד שלש והרואה מצד שנים מאי מברך
 צדק אשר קדשנו בצמינו ונתנו להולק נר שלחנו נר שבעה נסים
 לברותנו בזמן הזה אשר החייבו הרי המלך והרואה אומר אשר
 עשה נסים ואשר החייבו והיכן צונו רב אשי אמר מלך תפוד מכל
 אשר יצו לך ימין ושמש רב חמק צי רב יצחק משל ל
 צדק וי וקמי אורח מחייב לחי שמועש צדקי בעל הבית צד חטה
 והוא שהיה רווח אבל אם בעל אשה אינו צריך שאנשי מלך קין
 צדק כי הלא לאמר רב שמש אכפנשי חייב בני חנוכה ואמר
 זירא כי היכן צי רב העו משתעבא סורא אוספרכי צדקו כי
 יסבנא חייבא לך צדקא קרא מלך קי על בני שכי' ומחייב
 לחדטרי בשלמא ואינו חייב לברוך בצדקת המזון מאי טעמא תמי
 משום דחובה הוא מחייב אמר בשערה דרשות הוא לך חייב כנ
 כספה וכוס טוב לאמר רבא אמר רב סמורא אמר רב הונא אינו חייב לברך
 בצדקת המזון ואם בן נחמדי מברך בצדקת הארץ רב הונא בר יהודה
 אומר לך כפי ספר לאדכורו בטנה ידעולם אמר ליה רבא כתיבה מה
 "תמי חנוכה עין צדקת המזון צדקתה" צד צד שבת וראש חודש

לאיתנין בחנוכה כד מצד דעופי כד עריך לחזוכי על השנים יתני
 כיון ותעלה מעמק מצות ואש חדש הוא ולכן מצד חנוכה הוא לב
 עריך ית' דלמאן יוס הוא שנתווייב בארבע תעלות תען זאת ר'
 יהושע בן לוי יוס הכשריים שחל להיות בשנת המעלה תעלת עולה
 ערך להזכיר שלשום מאז טעמאן יוס הוא שנתווייב בדבוע תעלת
 מאז שנה מערכת זאת רבא יוס טוב שחל להיות בשנת שלש צעור
 חורר לעג התעב עבדת חינו ערך להזכיר שלשם טוב שאלמאן שנת
 אין שלש צעור יורד בשבת צום טוב וגב שנת הוא ולחו חזבא
 ומשום סנה תקיט רבא חלל הוא חזבא הוא חי נמי ערך מרה
 לחזכור. שלחנותה ברכת המזון בשבת תשן זאת ר' יהושע
 בן לוי יוס הכשריים שחל להיות בשנת המעלה תעלת עולה
 ערך להזכיר שלשום מאז טעמאן יוס הוא שנתווייב בארבע תעלות
 חי נמי ערך נעמר קא אמרין צעמייבין עבית ית' לעלוק שכלא
 לחנוכה נעמא יומי סתממא יומי לאיתעבוד נשא בההיא לוגא ונמא
 דמשחא לאיטתחא בקיכלא יהיה ביה באיער חו ונמא וחלוק נממא
 נעמא יומי הילך קבוע רבא נעמא יומי לחלוקי ברוך שרד
 כיו למסוגי נשא ומייעב ליה לחיטע לאותוב יהיה שמוא
 בתרע בוניה מאבואו כי היכי ולחזיה כל עברי ושכ כדמאן ער
 חנוכה נמא להניחא על חתא צוט מצחוק אם היה רד בעלמא נשא
 בחלק הסמוך ל' הרבס ובשעת הסכנה נעמה על שולחנו וקין חמי
 רבא ועריך עב אחר לשוימושו ואי איכא מעוכא לת עריך ואי איכא
 חטוב הוא אע"ג איכא מעוכא עריך ער אחד לשוימושו ומענה להניחא
 בעות הסמוך ל' הרבס וקלא מעת ליה פלגו עב רב אחאבי
 רבא ול ירמיה מדיפוט חו אינו מימין וחד אינו משמאלתא חת
 מימין קא סבי ט היכי ולכוו תרתי מעוכא בחד בוניה ער חטוב
 ומחזיה ומן זאת משום קא סבי כ' ולכוו משוך מימין ובר חנו
 משמאל ובעל הצת עולה ומעו ית בוניה חל צעמא

חזרה תורה ושמרתם מצוות ושאתם אונם באו חמשים וירשו וזה
 וחקו ופירשו ושאו סייג לתורה שימר קח אהרין ער חטב מצו
 להטחו בטופח הסמוך לפתח ואם היה לו בעליה משהו מלגן הסמוך
 היכל מנה לה פלגו זה רב אחא ברבי דרנא ור' יצחק מופט חזימר
 מימיך וזה אמר משמש והיפה בר' ירמיה לאו משמש כדי שתהא
 סמוך ^{היכל} מימיך משמש ובעל חפת בעלת מעשי צד ביהם. די
 בני עירך היכל לאינן נבא דחוקא ליה מילתא ולבא בקיה
 לקיומי מעגה ער חנוכה ונר ביתו לשתלה לא כשיער היסקת
 נר אחד הי משו עייף כט אלו בוק עסקה דחנוכה מטה משום
 יצע פיסוסט שם הקרבן ער חנוכה עייף או ילכו ער ביתו עייף
 משום דכל אומנא אינאן שרען בביתיה לא מיתחלה ליה ולבא
 שלם בביתה היבת מאי. אי נמי ער ביתו וקיווס היום
 אי נמי ער חנוכה וקיווס היום הי מעידו עייף. תא יצע
 דבא ער ביתו ונר חנוכה הי משו עייף ביתו יצע. הדר
 פצנא ער ביתו עייף משום שלם ביתו ער חנוכה וקיווס היום ער
 חנוכה עייף משום פיסוסט נסא וכן היבתא. אי נמי ער חנוכה
 כחיותה מצוותו להדלקו כך צנו רבות משמשאקיע החמה ער
 נויסתלק רוב הרגלם הסמוך. אי נמי ער חנוכה נהויתר עו
 שוק מנה לעשות בו עורך כל שט דבות ער חנוכה נהויתר עו
 שוק ביום ראשון מעסיק עליו ומילתין ביום שני וכן נסאך להרע
 דכל אס הויתר ביום שמיני עשה לו מדינה נסרעו צבם שצמו
 ודין נהווקיה למעה חסור לה נשתמש למענו
 ער עשצין וחגגא בית יומי דחוכר המנה ללא למיסע
 באריותא דמחייבין דבות יש למקרי במעל תורה ולשמוע
 נבליא יומא יומא נששעה הילות פסח פסח
 דבות עשצין הילות אה צדף דכל נוסח משא ית
 ער ער וסעודה שיהו קוין כל אחד ואחד בצנו ולמילת

(M)

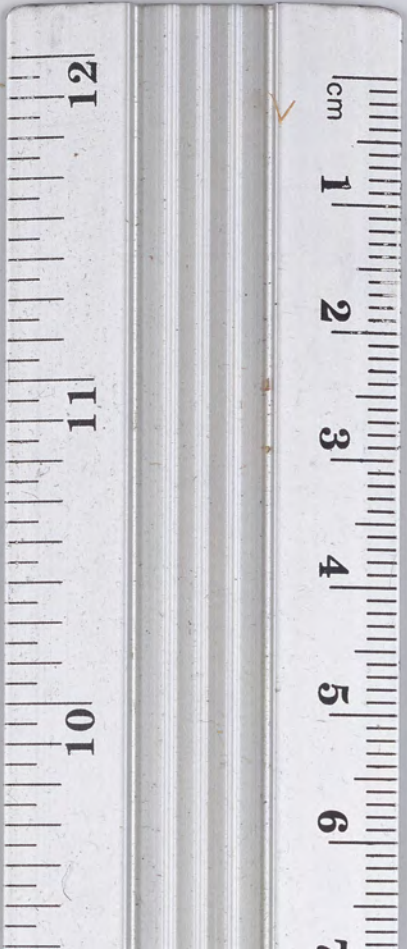
אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב
נטמא אשה שאינה הונת לו איהו כפשו והקצה חושש אמר
שש ריחמא עליה דמתישע משנה קצה בטיה דנפשיה תשל
ע הכי עבדוק איהו כותב והקצה חזק אהר לו לשאל אהר
ישו ושנס את משערתו וכל השאל חסד ואינו מדבר מצא
לשעלם ואהר נאום צעמם שפול ואו מעשה דקיימא בחוקה דכ
משכונא ואהר חר ואהר דאית בה שישלם לא סמכנא עבד
זה כ יוחנן אין עיני פחות מעשים צרם צריך

אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב

אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב

אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב
נטמא אשה שאינה הונת לו איהו כפשו והקצה חושש אמר
שש ריחמא עליה דמתישע משנה קצה בטיה דנפשיה תשל
ע הכי עבדוק איהו כותב והקצה חזק אהר לו לשאל אהר
ישו ושנס את משערתו וכל השאל חסד ואינו מדבר מצא
לשעלם ואהר נאום צעמם שפול ואו מעשה דקיימא בחוקה דכ
משכונא ואהר חר ואהר דאית בה שישלם לא סמכנא עבד
זה כ יוחנן אין עיני פחות מעשים צרם צריך
אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב
נטמא אשה שאינה הונת לו איהו כפשו והקצה חושש אמר
שש ריחמא עליה דמתישע משנה קצה בטיה דנפשיה תשל
ע הכי עבדוק איהו כותב והקצה חזק אהר לו לשאל אהר
ישו ושנס את משערתו וכל השאל חסד ואינו מדבר מצא
לשעלם ואהר נאום צעמם שפול ואו מעשה דקיימא בחוקה דכ
משכונא ואהר חר ואהר דאית בה שישלם לא סמכנא עבד
זה כ יוחנן אין עיני פחות מעשים צרם צריך

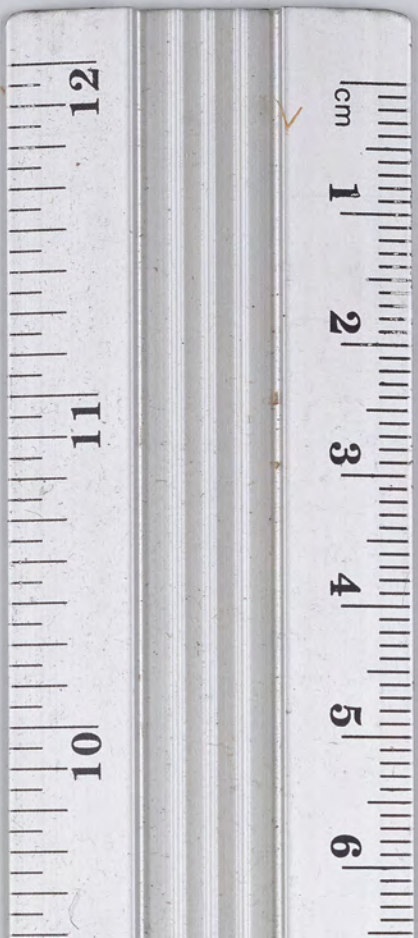
אמרתי לה אהיה רב המנוחה כל המצא אשה לבא ממנו הוצא דלמא
הוצא לה הויין לי צעם שאיון מחוץ שכן בני גדו כי צעם זרם
ליו שומא המד למאן מרובה תיך תדע מצוי משאשאל אהר רב
חזק בדי ירחיך חרש נבשם ונדע יוסף ומעון כלה ושאלו חזק
לקו ולא חלקה תיך חלקיהם ואהר רב רב אהר אהר רב רב

Handwritten text on a small, irregular piece of aged paper. The text is written in a cursive script and appears to be a list of names or numbers, possibly related to a collection or inventory. The text is oriented vertically and reads:

1574
1575
1576

1293
Pad K
1. 6. 11

AHA
GAON

SHE'ILTOT

Y.U.
MS.
1371

שאלות
ויב אחת
נעזר

415